Εὐχαριστήρια παρὰ Ἰωάννου ἀδοῦ Παυλῆ.

Χριστόδουλος Γ. Κωνσταντίνου 1902.

Κόσμος

ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Μετεσώσθη παρὰ Δ. Δ. μὲ
Ἀριθ. Εἰσ. Δημοσίας 1922

(Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ)

Η' ΘΕΙΑ ΓΕΡΑ' ΚΑΙ' ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ'

ΤΩΝ Α'ΓΙ'ΩΝ ΚΑΙ' ΠΑΝΕΝΔΟ'ΞΩΝ ΤΟΥ" ΧΡΙΣΤΟΥ" ΜΕΓΙ'-
ΣΤΩΝ Α'ΘΛΟΦΟ'ΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ' Α'ΥΤΑΔΕ'ΛΦΩΝ

ΜΑΝΟΥΗ'Λ, ΣΑΒΕ'Λ, ΚΑΙ'ΣΜΑΗ'Λ.

ἀθλησάντων ἐν Ἔτει Σωτηρίῳ ΤΞΒ· ἀναγινωσκομένη κατὰ
τὴν ΙΖ'. τῆ Ι'ανίε Η' τις πρῶτον μὲν ἐρανισθεῖσά τε καὶ
Φιλοπονηθεῖσα παρὰ ΜΑΝΟΥΗ'Λ ΜΑ'ΝΟΥ τῆ Βυζαν-
τίδι, καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα παρὰ τῆ Πανοσιωτάτῳ Φολογιωτάτῳ
Διδασκάλῳ καὶ Ἱεροκήρυκος τῆς Α'γίας τῆ Χριστῆ Μεγά-
λης Ἐ'κκλησίας κυρίῳ Δωροθέῳ Βελισσᾷ, εἰς Φῶς ἦχθη
διὰ δαπάνης τῆ ἐν μακαρίᾳ τῆ λήξει Εὐγενεστάτῳ Α'ρχον-
τος Πολοβνίκε καὶ Καβαλλιέρη κυρίῳ Μανουὴλ Μπάλσα.
Ν ὧν δὲ αὐξηθεῖσα παρὰ τῆ αὐτῆ Ποιητῆ χάριν εὐλα-
βείας τῆ προσθήκη τῶν τε Ἐ'γκωμίων τῆ Ἱερῆ τῶν Α'γίων
Ἐ'πιταφίε, Ε'υλογητάριων, καὶ ΚΔ'. Ο'κτώ, μετά τινων
Τροπαρίων ψαλλομένων ἐν τῆ ἀγρυπνίᾳ τῆς αὐτῶν ἐτησίε
Πανηγύρεως· ἔτι δὲ σὺν τέτταρσιν Ε'υχαῖς, Μεγαλυνα-
λίοις τισι, Τυπικοῖς ἓξ, καὶ τοῖς θύσι σπανιωτάτοις Πασχα-
λίοις, μετὰ καὶ τινων Α'λλων ὡς ὁρᾶται, ἅπερ ἅπαντα ἐθεω-
ρήθησαν παρὰ τῆ Πανιερωτάτῳ ἐν Α'ρχιερεῦσιν Α'γίε Συνά-
δων κυρίε κυρίε Νικοδήμε, καὶ τελευταῖον καλλωπισθεῖσα
ταῖς τῶν χαριτοβρύτων Ε'ικόνων τέτταρσι Χαλκογραφίαις
τῶν Α'γίων, καὶ ὡς οἷόν τ' εἰς τὸ ἐντελὲς ἀχθεῖσα, ἤδη Δεύ-
τερον σὺν θεῷ Α'γίῳ Τύποις καθαρωτέροις καὶ ἐρυθροῖς χα-
ρακτῆρσιν ἐκδίδοται σπουδῇ μὲν καὶ ἀναλώμασι τῆ ταπεινῆ
ΠΟΙΗΤΟΥ', ὅπως διανέμηται δωρεὰν τοῖς τε θείοις Ναοῖς
τῆ Κυρίε ἡμῶν, καὶ τοῖς Φιλομάρτυσι χριστιανοῖς, ἐξαιρέ-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Χ.Γ.Κ.

τως δὲ τοῖς ὁμωνύμοις τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ τῆς τῶν πολλῶν αὐτῦ πλημμελημάτων ἀφέσεως, καὶ τῆς μετὰ Δικαίων τῶν ψυχῶν τῶν Γονέων αὐτῦ Σκαρλάτυ καὶ Αἰκατερίνης αἰωνίυ Ἀναπαύσεως Ἐπιμελεία δὲ καὶ ἐπισασία τῦ πανοσιωτάτυ ἐν Ἱερομονάχοις ἁγίυ Ἀρχιμανδρίτυ κυρίυ κυρίυ Καλλινίκυ τῦ ἐκ Θεσσαλονίκης.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΤΗΣ ΣΑΞΩΝΙΑΣ.

7323: ΖΤΚΓ'. 1815: ΑΩΙΕ'.

ἐν τῇ τυπογραφίᾳ
Βρά ϊτκοπφ καὶ Ἔρτελ.

Τοῖς ἐντυγχάνυσιν

ἐν Χριςῷ μοι Πατράσι, καὶ ἀδελφοῖς τὴν ὀφειλομένην μοι πρεσκύνησιν μετ' εὐλαβείας ἀπονέμων, τὴν παρὰ τῶν Ἀ'θλοφόρων βοήθειαν ἅπασι ταπεινῶς ἐπικαλοῦμαι.

Ἰδὲ θεῦ χάριτι, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων βοηθεία ἐκ δευτέρυ ἐκδίδοται τύποις, οὐχ ὡς ἡ πρώτη, ἡ παροῦσα τῶν Ἁγίων Μαρτυρικὴ Ἀκολυθία, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐντελεςέρα διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἤδη ἐκπονηθέντων μοι ἐν τρισὶ σάσεσιν Ἐγκωμίων σὺν τοῖς Εὐλογηταρίοις, Τροπαρίων τέ τινων, καὶ τῶν ΚΔ'. Οἴκων τακτικῶς συγγραφέντων κατὰ τὸν ἐν περιλήψει ἐρανισθέντα κατάλογον τῶν κδ'. Φρικτῶν Μαρτυρίων τῶν αὐτῶν Ἁγίων· πρὸς δὲ καὶ τῶν ἐν τῷ Παρακλητικῷ αὐτῶν Κανόνι προσεθέντων Τροπαρίων τινων, καὶ Μεγαλυναρίων τῶν τε ἄλλων τριῶν τῦ Χριςῦ Ἀθλητῶν Μανυήλ τε, καὶ ἀμφοτέρων Ἐμμανυὴλ, καὶ ἑτέρων Ἁγίων τῶν αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας εὐφημμένων· καὶ ἐ μόνον τέτταρσιν Εὐχαῖς, Τυπικοῖς ἓξ. καὶ τῷ περὶ τῶν δύω σπανιωτάτων Πασχαλίων Κεφαλαίῳ μετὰ πολλῶν ἄλλων ὠφελίμων. ἀλλὰ δὴ καὶ ταῖς τῶν Μαρτυρικῶν καὶ χαριτοβρύτων Εἰκόνων τῶν Ἁγίων τέτταρσι Χαλκογραφίαις καλλωπισθεῖσα, καὶ ὅλως εἰς τὸ ἐντελὲς ὡς οἷόν τ' ἀχθεῖσα, καὶ κρεῖττον τῆς προτέρας, ὡς ὁρᾶτε, προσθέσεσιν ἐκ ὀλίγαις καθωραισθεῖσα.

Τέτων δ' ἆρά γε πάντων ἐφευρετὴς ἢ κανονισὴς αὐτός εἰμι πρῶτος; ἐδαμῶς, ἐν Χριςῷ μοι Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες ἐδαμῶς· ἀλλ' ἐν τέτοις πολλὲς ἄλλες ποιητὰς ἁγιατογράφες ζηλώσαντα, καίτοι τἆλλα πάντα πολύ γε τέτων ἀπολειπόμενον, ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῦσα, εἰ καὶ ὑπὲρ πάντας καὶ τὰ πάντα ἀνάξιον, διὰ πρεσβειῶν γεμὴν τῶν Ἁγίων ἐνίσχυσέ με, εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸ ποθέμενον ἀξιώσασα.

Ἀλλὰ

Ἄλλα τίνες εἰποί τις ἄν, τῶν Ἁγίων δι' Οἴκων τε, καὶ ἐγκωμίων σὺν Εὐλογηταρίοις αἰνέσαντα; παρεὶς, Ἀδελφοὶ, τὸς ἐν Ἁγίοις μείζους ἐκείνους. τὸν τε Πρόδρομον Γωάννην, καὶ τὸν αὐτῷ συνώνυμον Εὐαγγελιστὴν τὸς καὶ δι' Οἴκων ἰδία εὐφημεμένους, τὸς λοιπὸς καταλέγω, τὸν μέγιστον ἐν Ἱεράρχαις, Φημι, Σπυρίδωνα, τὸν Οἶκοις τε, καὶ Ἐγκωμίοις μετ' Εὐλογηταρίων ἐγκωμιαζόμενον καὶ τὴν ἐν μεγαλομάρτυσιν Ἁγίαν Βαρβάραν τὴν δι' Οἴκων μόνον, τὸν ὅσιόν τε καὶ θαυματοργὸν Θεοφάνην τὸν νέον, καὶ ἅγιον Ἀνακτομάρτυρα Γωάννην τὸν Βλαδιμήρην, τὸς δι' Ἐγκωμίων ἐν τοῖς ἰδίαις αὐτῶν Ἀκολεθίαις ἑορταζομένους· τὸν ἐν ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν Διονύσιον Ἀρχιεπίσκοπον Αἰγίνης τὸν δι' Ἐγκωμίων, καὶ Εὐλογηταρίων εὐφημέμενον, καὶ πολλὸς ἄλλους τῶν Ἁγίων, ἐμοί γε τυχὸν μόνῳ ἀγνοεμένους· Τέτες ἓν τὸς ἀρχαιοτέρας μὲ ποιητὰς μιμησάμενος, συγγνώμης ἀξιωθῆναί με παρὰ τῶν ἐντυγχανόντων δέομαι.

Δεξάμενοι τοιγαρῆν εὐμενῶς καὶ τὴν παρῆσαν τῶν Ἁγίων Ἀκολεθίαν, ἐπιδαψιλευέτε μοι τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἐμῆ τῆ τρισαθλίᾳ πρὸς Κύριον ὑμετέρας εὐχάς· καὶ οἱ μὲν κοινωνῆντες τῆς ἐμῆς γνώμης, εὐφρανέσθωσαν πνευματικῶς, ἀναγινώσκοντες ἐτησίως πάντα τὰ ἐν τῇ παρέσῃ Δέλτῳ κατὰ τὴν τῆ Τυπικῆ ἑρμηνείαν· οἱ δὲ μὴ, μηδὲ μεμφέσθωσαν, ψάλλοντες τὴν λοιπὴν ἐκπονηθεῖσάν μοι Ἀκολεθίαν· ὧν χάριν τά τε Ἐγκώμια, Εὐλογητάρια, καὶ Οἶκες τῆ Ὄρθρῳ διέξεια. Εἴητε εὐημερῆντες κατ' ἄμφω·

ὑμέτερος ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ταπεινὸς υἱὸς καὶ ἀδελφὸς

Μανηὴλ Μάνος ὁ Βυζάντιος·

Τῷ

Τῷ εὐγενεστάτῳ Ἄρχοντι μεγάλῳ Κομίσῳ κυρίῳ Μανηὴλ Μάνῳ, τέκνῳ πνευματικῷ καὶ ἀγαπητῷ ἐν Κυρίῳ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος εὖ πράττειν,

Ἀνέγνων, Τέκνον μοι ἐν Κυρίῳ πεφιλημένον, μετ' ἀκριβῆς σκέψεώς καὶ ἐπισασίας κατὰ τὴν θερμήν σε ἀξίωσιν τὰς ἐκπονηθεῖσάς σοι προσθήκας πρὸς τέλειον ἀπαρτισμὸν τῆς ἱερᾶς καὶ Μαρτυρικῆς Ἀκολεθίας τῶν Ἁγίων καὶ πανενδόξων τῆ Χριστῆ μεγίσων Ἀθλοφόρων Μανηὴλ, Σαβὲλ, καὶ Γσμαὴλ, τάς τε Φημι, τρεῖς ᾠδὰς τῶν Ἐγκωμίων μετὰ τῶν Εὐλογηταρίων, καὶ τῶν τριῶν Τροπαρίων μετὰ τῆ Προσομοίῳ, πρὸς τὸ ψάλλεσθαι ταῦθ' ἅπαντα ἐνώπιον τῆ ἱερῆ Ἐπιταφίῳ τῶν Ἁγίων, καὶ τὲς, κατὰ τὸν περιληπτικὸν τῶν κδ'. Φρικτῶν Μαρτυρίων τῶν Ἁγίων προσεθέντα σοι Κατάλογον, ταχτικῶς συντεθέντας ΚΔ'. Οἴκες τῶν αὐτῶν Μαρτύρων· ἃ μὴν ἀλλὰ σὺν ἑτέροις τισὶν ἐν τῇ Παρακλήσει προσεθεῖσι Τροπαρίοις, καὶ τὰ τῶν ἄλλων Ἁγίων Μεγαλυνάρια, μάλισα δὲ τῶν ἑτέρων τριῶν Μαρτύρων Μανηὴλ τε, καὶ ἀμφοτέρων Ἐμμανηὴλ, συγγραφέντα σοι πρὸς τὸ ἔχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὲς τρεῖς τέτες σὺν τοῖς δυσὶν ἑτέροις τῷ τε ἐκ Περσίδος καὶ τῷ ἐκ Κρήτης πρέσβεας ἐνθέρμες ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σε σωτηρίας· Προσέτι δὲ τὰς τρεῖς Εὐχὰς τῆ Ἁγιασμῆ μετὰ τῆς ἑτέρας τῆς ἰδίᾳ ἀναγινωσκομένης, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς ἐτησίε Ἀναγνώσεως κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἁπάσης τῆς Ἀκολεθίας τῶν Ἁγίων ἀναγκαῖα Τυπικὰ τὸν ἀριθμὸν ἓξ, καὶ τελευταῖον μετά καί τινων ἄλλων χρησίμων, καὶ τὸ περὶ τῶν δύω σπανιωτάτων Πασχαλίων Κεφαλαίων ἀκριβῶς ἐπινοηθέν τε παρὰ τῆς ὑμετέρας εὐγενείας καὶ Φιλοπονηθὲν, καὶ πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἱερᾶς Βίβλε ταύτης, καὶ τῶν περιεργείᾳ Φερομένων χάριν ἐνταῦθα προσεθέν·

Ἐπείπερ δὲ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ἅπαντα ὀρθὰς καὶ εὐσεβεῖς ἐννοίας περιέχουσι, καὶ παραπλήσια τοῖς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων συγγράμμασιν εἰσι, καὶ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τὸ Χριστῷ εὐπαράδεκτα ἔσονται.

Εἰ δέ τις διαβάλλοι ταῦτα, ὡς ἀσύνηθες Ἐγκώμιά τε, καὶ Οἴκους σὺν Εὐλογηταρίοις ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων Μνήμαις ψάλλεσθαι, ἀντίφημι τοῖς τοιούτοις, ὡς ἐν μόνοις τοῖς δώδεκα Μηναίοις τὰ τοιαῦτα ἐκ ἐπιτρέπονται προσιδεσθαι, διὰ τὸ παρὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ὀφειλομένως ἀναγινώσκεσθαι τὰ ἐν αὐτοῖς συγγραφέντα ὑπὸ Ἁγίων Πατέρων, ἐν οἷς προσθήκη τοιαύτη ἀπαράδεκτος ἔσεται· Ἐν ἰδιαιτέραις δὲ Ἀκολουθίαις Ἁγίων, ἔξεστι τὰ τοιαῦτα ψάλλεσθαι ἐν τῇ ἐκείνων μνήμῃ, μάλιστα ὅπου καὶ Ναὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν ἀνεγηγερμένος τυγχάνει, καθὰ καὶ πρὸς ἄλλες τῶν Ἁγίων συνέθεντό τινες εὐλαβείας χάριν Οἴκους, καὶ Ἐγκώμια μετ' Εὐλογηταρίων, ἃ τύποις ἐκδοθέντα, τοῖς πᾶσι γνωστὰ καθίστανται· τὰ τοιαῦτα γὰρ ἐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τεκμήριον τῆς πρὸς τὲς Ἁγίες ὑπερβαλλέσης τέτων ἐνθέρμε εὐλαβείας ὑπάρχει, ἵνα καὶ αὐτὲς θερμοτέρας πρέσβεις πρὸς Θεὸν ἔχωσι· διὸ ᾗ ὅσον οἱ Ἅγιοι αἰνῶνται, τοσῶτον καὶ ὁ Θεὸς δοξάζεται· ἡ γὰρ πρὸς τὲς Ἁγίες τιμὴ, ἐπὶ τὸν Κύριον ἀνάγεται· καὶ ὁ λέγων τὲς δοξάζοντάς με ἀντιδοξάσω, ἔτος ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν αὐτῷ Ἁγίων Θεὸς ἡμῶν, ἀντικαταπέμπει ἡμῖν τὴν χάριν, καὶ ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, διὰ τῶν ἐκτενῶν πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων, τοσέτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πλέον ὑμνῆμεν αὐτὸν διὰ τῶν τελετῶν τῶν εὐαρεστησάντων αὐτῷ Ἁγίων· Τ ὅθ' ἕνεκα ὀδ' ἂν μῶμος τὸ παράπαν ἅψαιτο τῶν ὑπὸ σᾶ ἤδη ἐκπονηθέντων.

Σπέδασον τοίνυν Ἀγαπητὲ, ὑπὲρ τῆς ἐκ δευτέρε ἐκδόσεως τῆς Μαρτυρικῆς ταύτης Βίβλε, πρὸς τὸ τελεωτέραν γενέσθαι

νέσθαι τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκολεθίαν, καὶ πρὸς κρείττω ταύτης καλλωπισμὸν διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἄνω εἰρημένων, ἵνα καὶ τὲς προαιρεμένες, μάλιστα ὁμωνύμες τοῖς Ἁγίοις, ταύτην τὴν ἐντελεστέραν Ἀκολεθίαν ἀναγινώσκειν, ὠφελήσας πνευματικῶς τὲς παμμεγίστες τρεῖς τέτες Αὐταδέλφες θερμοτέρες ἀρωγὲς καὶ προσάτας, πρεσβευτὰς καὶ ἀντιλήπτορας σχῆς ἔν τε τῷ παρόντι προσκαίρῳ βίῳ, καὶ τῇ φοβερᾷ τῆς τῶν ἔργων ἐτάσεως ὑπὲρ τῆς σαυτᾶ σωτηρίας· ὧν ἡ σκέπη καὶ βοήθεια, καμᾶ τᾷ ἀναξίᾳ αἱ πατρικαὶ Εὐχαὶ εἴησάν σοι Φυλακτήριοι διὰ βίε παντὸς, Α μὴν·

Ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδοβίας ἀωή·

τῆς ὑμετέρας Εὐγενείας Μαΐε α'.

Πνευματικὸς Πατὴρ
ὁ ταπεινὸς ἐν Ἀρχιερεῦσι
Νικόδημος Συνάδων·

Ἡ περὶ τῆς κατὰ πρῶτον συντεθείσης Ἀκολεθίας τῶν Ἁγίων πρὸς τὲς ἐντευξομένες ἐπιστολὴ τᾷ Ποιητᾷ.

Πᾶσι

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Πᾶσι τοῖς Εὐτευξομένοις
Εὐσεβέσι καὶ Ὀρθοδόξοις χρισιανοῖς ὑγιείαν καὶ ψυχικὴν παρὰ θεῦ σωτηρίαν.

Ἐπειδὴ αἱ τῶν Ἁγίων Μνῆμαι καὶ Ἀκολθίαι ἀποβλέπουσιν εἰς δόξαν τῦ δοξάσαντος αὐτὲς Κυρίε, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, καὶ εἰς ἀρετὴν διεγείρουσι τὲς Εὐσεβεῖς, διὰ νὰ μιμῶνται τὰ θεάρεσα αὐτῶν ἔργα, δικαίως λοιπὸν ἡ πανσόφως ἡ τῦ Χριςῦ ἡμῶν Ἁγία Ἐκκλησία τὴν τότων ἑκάστε Ἀκολθίαν εἰς τὴν Μνήμην αὐτῦ ἀναγινώσκεσθαι ἐθέσπισεν, ὡς ἐν τοῖς δώδεκα Μηναίοις ἐμφαίνεται· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔν τισι μέρεσι τοῖς Οἰκεμένης, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἧττον διὰ τὰ αὐτῶν δοξάζονται θαύματά τε καὶ ἅγια Λείψανα, διὰ τῦτο καὶ οἱ μεταγενέστεροι κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων ὑμνογράφων, ἐ διαλείπουσι τροπαρολογοῦντες εὐλαβῶς, καί τι πλέον προσθέμενοι τῆς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐτησίε Ἀκολθίας εἰς τιμὴν τῦ Ἁγίε ἐκείνε, καλῶς ποιοῦντες· Τότε χάριν κἀγὼ ὁ ταπεινὸς εὐλαβεία Φερόμενος πρὸς τὸν Ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Μανθὴλ τὸν ὁμώνυμόν μοι, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὲς δύο αὐτῦ αὐταδέλφες Σαβέλ τε, καὶ Ἰσμαὴλ, τὰ μὲν πλείω παρ' ἄλλων ἐρανισάμενος, τινὰ δὲ καὶ συγγράψας, συνέταξα κατὰ τὸ δυνατόν μοι τὴν παρῦσαν ταύτην Βίβλον, περιέχουσαν τὴν πρέπουσαν Ἀκολθίαν τῶν Ἁγίων, ὧν ἡ Μνήμη τῇ ΙΖ. Ἰανίε ἐπιτελεῖται. Δέχεσθε ἓν ὦ θεοσεβεῖς Φιλομάρτυρες μετ' εὐμενείας τῆς θερμῆς μο ταύτης εὐλαβείας τὸ ἔργον, ὃ καὶ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε κἀμῦ τῦ συνταξαμένε, καὶ κοπιάσαντος ἐν ταῖς πρὸς θεὸν ὑμῶν δεήσεσι καὶ ἱκεσίαις.

Ἐρρῶσθε.

ὑμέτερος ἐν Χριςῷ ταπεινὸς ἀδελφός,
ὁ φέρων τὸν ἀριθμὸν τῶνδε γραμμάτων
Φιθ.τξα. αρι'

Τῷ

Τῷ Ἀναγινώσκοντι.

Τῶν εἰς τύπον φέρειν τι σπεδασάντων, δυοῖν θάτερον, ἢ τὸν γράψαντα, ἢ τὸ γραφόμενον εὐφημεῖσθαι ἀνάγκη· αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἄτερπνον τῆς ποιήσεως, καὶ τὸ τῦ λόγε ἀσύνδετον, ἑδετέρε τότων ἀνταξιον ἑμαυτὸν ἡγησάμην· εὐλαβείας γὰρ χάριν, καὶ ὅ τινος ἑξωτέρω Φρονήματος τῦ πονήματος τότε ἅψασθαι ἐπεμελήθην· εἰ δ' ἔν δοκεῖ τῷ Ἀναγινώσκοντι προσαρμόσαι τινα τῷ ποιήματι ἔπαινον, τῦτο ἐκ τῆς τῦ περιγραφομένε Μαρτυρίε Μεγαλοπρεπείας λογιζέσθω· εἰ δέ τι πλημμέλημα ἐν τῷ ῥυθμῷ τῆς ποιήσεως εὑρεθείη, ἐχέτω συγγνώμην· τότῳ δὲ μόνῳ προσεκτέον, τῷ μετὰ πάσης εὐλαβείας τὴν Ἀκολθίαν ἀναγινώσκειν· Ἐρρῶσο.

ὁ ἐλάχισος ποιητής
Μ. Μ. ὁ Β.

Ἐπισολὴ τῦ Πανοσιωτάτε καὶ σοφολογιωτάτε Διδασκάλε καὶ Ἱεροκήρυκος τῆς Ἁγίας τῦ Χριςῦ Ἐκκλησίας κυρίε Δωροθέε Βαλισμᾶ, σαλεῖσα πρὸς τὸν Εὐγενέσατον Ἄρχοντα Μέγαν Λογοθέτην κύριον Ἀλέξανδρον Μάνον μετὰ τὴν ἐπίκρισιν τῆς παρῦσης Ἀκολθίας.

Τῷ εὐγενεσάτῳ Ἄρχοντι μεγάλῳ Λογοθέτῃ τῆς Ἁγίας τῦ Χριςῦ μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Μάνῳ τὸν ἐν Χριςῷ τῷ ἐκ νεκρῶν Ἀνασάντι νοερὸν ἀσπασμόν.

Πᾶσαν, Εὐγενέσατέ μοι, τὴν πρὸς τὲς Ἁγίες Μάρτυρας Μανθὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ ἐκπονηθεῖσαν Ἀκολθίαν ἐπισαμένως κατὰ τὴν ὑμετέραν ἀξίωσιν ἀναγνὲς, ἐχ ἧττον τὴν καθ' εἰρμὸν, καὶ τύπον, καὶ τάξιν συνθήκην ἡγάσθην τῦ ἐκπονήσαντος, καὶ ὁμωνύμε τῷ Ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρι Μανθὴλ, καὶ ὑμῖν προσγενῆς τε καὶ προσφιλῆς, ἢ τὸ πρὸς τὲς Ἁγίες εὐλαβὲς αὐτῦ καὶ διάπυρον· καθάπερ γάρ τις σοφὴ καὶ ἐργάτις τῆς Χριςῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, τῷ τῦ νοὸς

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΟΡΙΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ἐπιπτὰς πτερῷ τοῖς πολυανθέσι τε καὶ μυριπνόοις τῶν θείων ἀσματογράφων δένδροις, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκεῖθεν ἀπομαξάμενος, τὰ ὑπὲρ μέλι, γραφικῶς εἰπεῖν, καὶ κηρίον ἐποίησεν ἄσματα· ἅπερ ἐν τῇ ἐτησίῳ τῶν Ἁγίων Μνήμῃ, ἔντε τῷ μικρῷ, καὶ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὀρθρῳ, παννυχίοις ἄδεσθαι φάσεσιν ὁ παννυχιστὴς ἐτυπώσατο, βιογραφίαν τε τέτων συγγράψας, καὶ βραχὺ Ἐγκώμιον πλέξας ἀναγνώσεως ἕνεκα· ἧς χάριν καὶ τὸν τῆ ἐκ Κρήτης νέᾳ Μάρτυρος Μανουὴλ βίον προσέθεικε· τελευταῖον δὲ Κανόνα πρὸς τὰς Ἁγίας ψάλλεσθαι Παρακλητικὸν ὁ Φιλομάρτυς εἱρμάσατο·

Ἐν πᾶσι τέτοις, ἤ τι περιττόν ἐσιν εὑρεῖν, ἢ ἔλλειπον τῶν ἐν ταῖς μεγάλαις τυπεμένων Ἑορταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανηγύρεσι· καθ' ἃς χαριεπίοις λόγοις τε καὶ ᾠδαῖς, καὶ ταῖς πρὸς τὰς ἐπιδείξεις εὐποΐαις, ἑορτάζειν τε καὶ παννυχίζειν ἐπὶ τῇ τῶν εἰρημένων Μαρτύρων Μνήμῃ λαμπρῶς, ὁ λαμπρὸς μὲν τῷ γένει, λαμπρότερος δὲ τῇ τῶν δογμάτων ὀρθότητι, καὶ τοῖς λαμπροις τῆς πίσεως ἔργοις, λαμπρότατός τε καὶ εὐγενέσατος κύριος Μανουὴλ Μάνος ἠρετίσατο, ἵνα συνώνυμος τῷ Ἁγίῳ ἀναδειχθῇ Μανουὴλ κατὰ πρόθεσιν, ὡς οἷόν τ' ἀγωνιζόμενος καὶ πρᾶξιν· συγκαλεῖ δ' ἔτως ἑορτάζειν, ἐ τὲς τῷ Ἁγίῳ μόνον Μανουὴλ ὁμωνύμες, ἀλλὰ καὶ πάντας τὲς χρισωνύμες, εὖ εἰδὼς, ὅτι καὶ διὰ παντὸς βίᾳ ἔτω δεῖ ἑορτάζειν· Ὄντως θείᾳ ἅπαντα πόθᾳ πλήρη, καὶ εὐλαβείας, καὶ ζήλε, καὶ χάριτος τὰ περὶ τῆς ἐτησίε τῶν Ἁγίων Μνήμης ὑπὸ τῆ Φιλομάρτυρος συγγενῆς σπεδασθέντα. Εἰμὶ δὲ

Τῆς ὑμετέρας Φιλίᾳ Εὐγενείας, Ὅλος ἐν ὅλοις εὐπειθὴς τοῖς θεοφιλέσι, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ὑπερφιλῆντα ἡμᾶς Εὐχέτης διάπυρος Δωρόθεος Ἱερομόναχος ὁ Βελησμᾶς.

Ο'

Ο' Παρὼν Τύπος τῆς Ἀκολθίας τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Δωρεὰν διανέμεται τῷ παρὰ τῷ ταπεινῷ
Μανουὴλ τῷ Σκαρλατίδῃ, δεομένῳ θερμῶς ἵνα μνημονεύηται
ἐν τῇ Μνήμῃ τῶν Ἁγίων· ἔτι δὲ καὶ οἱ κεκοιμημένοι αὐτῷ
Γονεῖς Σκαρλάτος, καὶ Ἀικατερίνη.
Ἐν Ἔτει Σωτηρίῳ αωι· κατὰ Μῆνα

εἶχοι ὡς ἐκ μέρες τῆς Βίβλε·

Τύποις με ἐκδὸς ἀναλώμασι πλείοις,
Μάνος Μανουὴλ Φιλομάρτυσι χάριν
Πλείσην ὅσην δέδωκε· κἀμὲ διόπερ
Τῇ καινότητι Ἐμαυτῇ χαίρειν δέον·

Ἕτερον Δίστιχον·

Τύποις δεύτερον ἤδη δίδομαι σὺν προσθήκαις,
Ἵνα δῶρον ὦ πᾶσι τοῖς Ναοῖς τῷ Κυρίε.

Περι-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΙΔΡΥΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΑ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Περιέχον σὺν Θεῷ Α'γίῳ τὴν λεπτομερῆ διάταξιν πάσης τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῶν Α'γίων καὶ πανενδόξων τῶν Χριστῶ μεγίστων Α'θλοφόρων Μαρθίας, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, τῆς Μνήμης αὐτῶν μὴ συμπιπτούσης ἑτέρᾳ ἑορτῇ, ἀλλ' ἰδίας καὶ μόνης τυχούσης· (τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει ἀποτε ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα Φθάσῃ τῇ κβ'. κγ'. κδ'. κε'. κζ'. κη'. κθ'. λ'. ἢ τῇ. λα'. τῶ Μαρτίῳ Μηνὸς· ἔτι δὲ καὶ τῇ β'. γ'. δ'. ε'. ς'. ζ'. θ'. ί. ια'. ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιε'. ις'. ιη'. ιθ'. κ'. ἢ τῇ κα'. τῶ Ἀπριλίῳ Μηνός.)

„Περὶ τῶ μικρῶ Ἑσπερινῶ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι περὶ ὥραν η'. τῆς ἡμέρας, σημάναντος τῶ μικρῶ, ἢ εὐλογήσαντος τῶ ἱερέως, ἀναγινώσκομεν τὴν θ'. ὥραν· μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ταύτης, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ἡμεῖς τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν ταύτης, ἐν ᾧ ἀμέσως ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον α'. ἁπλῇ φωνῇ· καὶ ἀμέσως ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον α'. ἁπλῇ φωνῇ· καὶ τὸ Κατευθυνθήτω· εἶτα καταλιμπάνοντες τὰς λοιπὰς στίχους τῶν ψαλμῶν ἀρχόμεθα τῶν στίχων ἀπὸ τῶ Ἀπὸ Φυλακῆς πρωΐας· καὶ ψάλλομεν τὰ δ'. προσόμοια· δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς· εἶτα τὸ Φῶς ἱλαρὸν, χῦμα, καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας ψαλλόμενον ἡσύχως· τὸ Καταξίωσον· καὶ ἀμέσως τὰ Ἀπόστιχα τῶν Α'γίων· δόξα τὸ ἰδιόμελον, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς· τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Α'γίων ἅπαξ· δόξα καὶ νῦν Θεοτ. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· Ἐκτενὴς μικρὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

„Περὶ τῆς Παρακλήσεως τῶν Α'γίων.

Μετὰ δὲ τὴν τῶ μικρῶ Ἑσπερινῶ ἀπόλυσιν ἐκ ἐξερχόμεθα ὅλως, ἀλλ' ἀμέσως ὁ ὑποεκκλησιάρχης ἀπελθὼν κρέει τὸν μέγαν συνακτήριον κώδωνα, καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας Εὐλογητὸν, ἄρχεται Θυμιᾶν· ὁ δὲ προεστὼς λέγει τὸ, Κύριε εἰσάκουσον· εἶτα τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἔφανε ἡμῖν, τὸ τροπάριον τῶν Α'γίων, ὃς, καὶ τὸ Θεοτ. Ὑσιωπήσομεν, ἅπαξ· ὁ Ν. καὶ ὁ κανὼν εἰς δ'. μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν, ἐκτενὴς μικρὰ, καὶ μνημονεύονται οἱ ἀδελφοὶ, ἡμεῖς δὲ τὸ Κύριε ἐλέησον ιε'. καὶ Ἐκφώνησις παρὰ τῶ ἱερέως, Ὅτι ἐλεήμων· εἶτα τὸ κάθισμα, δόξα καὶ νῦν Θεοτ. Πρεσβεία θερμὴ· μετὰ ταῦτα τὴν δ'. ε'. καὶ ς'. ᾠδὴν, μεθ' ἣν ἐκτενὴς μικρὰ, καὶ Ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης· εἶθ' ἕτω τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸς ἀναβαθμὸς τῶ δ'. ἦχῳ· τὸ προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς, καὶ ὑπὲρ τῶ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ κατὰ τὴν ς'.

Νοεμ-

τὸ Εὐαγγέλ. τῆς Παρακλ.

Νοεμβρίῳ· ἧ πληρωθέντος, ὁ δεξιὸς χορὸς, δόξα, Ταῖς τῶν Α'θλοφόρων, καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκῳ· εἶτα Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ προσόμοιον μετὰ τῶν λοιπῶν· ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε· καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ τέλει ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ Ἐκφώνησις, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ἔπειτα τὴν ζ'. ἡ'. καὶ θ'. ᾠδὴν, καὶ εὐθὺς τὸ, Ἄξιόν ἐστι, μετὰ τῶν κ'. Μεγαλυναρίων· καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ὡς σύνηθες· τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Τροπάριον τῶν Α'γίων, δόξα καὶ νῦν Θεοτ. Ἐκ παντοίων κινδύνων· Αἴτησις μεγάλη, ἐν ᾗ μνημονεύονται οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον ιε'. Καὶ ὑπὲρ τῶ διαφυλαχθῆναι, καὶ οἱ χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. εἰς δ'. στάσεις· καὶ Ἐκφώνησις· πάντων ἡμῶν· καὶ Ἀπόλυσις· ἄχρις ἧ δὲ ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ τὴν Εἰκόνα τῶν Α'γίων, ψάλλομεν τὰ τῶ ἀσπασμῶ προσόμοια· εἶτ' ἐξερχόμενοι τῶ Ναῶ, ἀπερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν· Ἡ τοιαύτη δὲ διάταξις τῆς Παρακλήσεως τῶν Α'γίων ἀπαράλακτος γίνεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης τῶν Α'γίων μετὰ τὴν τῶ ἑσπερινῶ Ἀπόλυσιν·

„Περὶ τῶ μικρῶ Ἀποδείπνω.

Τὸ δὲ μικρὸν Ἀπόδειπνον, εἰ μέν ἐστιν ἀγρυπνία, καταλιμπάνεται, εἰ δ' ἔ, ἀναγινώσκεται μετὰ τῶ Ἀκαθίστω ὕμνω τῶν Α'γίων κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τῶ ς'. Τυπικῶ· ἢ μετὰ τῶ κανόνος τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν μαρτυρησάντων ἑτέρων Α'γίων· ἅπερ αὐτὸν ἔμπροσθεν μετὰ τὴν Παράκλησιν·

„Περὶ τῶ Μεγάλω Ἑσπερινῶ·

Περὶ δὲ ὥραν ια'. τῆς ἡμέρας, σημαίνει τὸ μέγα εἰς τρεῖς στάσεις, καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἅπτει τὰς κανδήλας πάσας ὁ ἐκκλησιάρχης, καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν Ναὸν καὶ τὸς ἀδελφὸς ἅπαντας, λαμπάδος προπορευομένης, εἶτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα ἐκφωνεῖ ἕτω. Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ· καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, ἀρχόμεθα τῶ προοιμιακῶ, ἄχρι τῶ, Ἀνοίξαντός σε τὴν χεῖρα, ὅπερ ψάλλεται μετὰ μέλος ἄχρι τέλος τῶ ψαλμῶ· ἧ πληρωθέντος, γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τῶ διακόνω, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα· εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὸ α'. ἀντίφωνον· μεθ' ὃ ὁ διάκονος ποιεῖ μικρὰν αἴτησιν· καὶ Ἐκφώνησις παρὰ τῶ ἱερέως· Ὅτι σὸν τὸ κράτος· εἶτα ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχον δ'. Θυμιώντων δύο διακόνων, καὶ ἑστῶμεν στίχος η'. ἀπὸ τῶ, Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, καὶ ψάλλομεν τὰ η'. προσόμοια τῶν Α'γίων· δόξα τῶν

Α'γίων, καὶ νῦν θεοτ., ὁ αὐτός. Τὶς μὴ μακαρίσει σε· Εἴσοδος παρὰ τῶν ἱερέων μετὰ θυμιατῶν καὶ κηρομανουαλίων ὡς ἔθος· μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν διάκονον, Σοφία, ὀρθοί· ἄρχονται οἱ ἱερεῖς ψάλλειν τὸ, Φῶς ἱλαρὸν· ἔ πληρωθέντος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν Α'γίων· εἶτα ὁ διάκονος, Σ ιπωμεν πάντες, καὶ τὸ Καταξίωσον· πάλιν ὁ διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες· Εἰς τὴν Λιτὴν· εἰ μὲν ἐκ ἔστι Ναὸς τῶν Α'γίων, ψάλλομεν τὸ ά. ειχηρὸν τῇ Α'γίᾳ τῆς Μονῆς. εἶτα τὰ τῶν Α'γίων ἰδιόμελα ἅπαντα, εἰ δ' ἔστι, λέγομεν τὸ ά. τῆς κοιμήσεως τῆς θεοτόκε τὸ παρόν.

„Περὶ τῆς Λιτῆς.

Ἦχος ά.

Ἔ πρεπε τοῖς αὐτόπταις τῷ Λόγῳ καὶ ὑπηρέταις, καὶ „τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτῷ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦ„σαι, τελευταῖον ὅσον ἐπ' αὐτῇ μυσήριον· ἵνα μὴ μόνον „τὴν ἀπὸ γῆς τῷ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ „καὶ τῆς τεκέσης αὐτὸν, τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι· „διόπερ πάντες θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κα„τελάμβανον, καὶ πρὸς ἐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον „τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἣν καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς „προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τὰ τῶν Α'γίων· δόξα τῶν Α'γίων, καὶ νῦν θεοτ. Μακαρίζομέν σε· ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ. Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σε, καὶ τὰ λοιπὰ ἄχρι τῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Α'ννης, εἶτα καὶ τὰ τῶν Α'γίων ὀνόματα ὡς κεῖνται μετὰ τὸ μαρτύριον τῦ ἁγίε Μανουὴλ τῦ Κρητὸς· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος· καὶ εὐθὺς ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλει τὸ Κύριε ἐλέησον μ. καὶ πάλιν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Ἔ τι δεόμεθα ὑπὲρ τῦ Α'ρχιεπισκόπε· καὶ ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον τ. πάλιν, Ἔ τι δεόμεθα ὑπὲρ τῦ Εὐσεβεστάτε· ὧν πληρωθέντων τὸ Κύριε ἐλέησον λ. εἶτα μνημονεύει, ὃς θέλει ζῶντας καὶ τεθνεῶτας, καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. μόνον, ἑκάστῃ τῦ διακόνε ἐκφωνήσει· εἶθ' ἕτως ἡ ἐκφώνησις καὶ Εὐχὴ παρὰ τῦ ἱερέως ὡς ἔθος· εἶτα ψάλλομεν τὰ Α'πόστιχα· δόξα τῶν Α'γίων, καὶ νῦν θεοτ. ὁ αὐτός, Ν ύμφευτε Παρθένε· τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον· μεθ' ὃ τὰ δύο Α'πολυτίκια τῶν Α'γίων, καὶ νῦν θεοτόκε Παρθένε· καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν Α'ρτων· μεθ' ἣν λέγομεν τὸν κγ'. ψαλμόν· Τυλο-

Περὶ τῶν Στάσεων τῶν Ἐγκ. α'.

Περὶ τῶν Α'ποστίχων β'.

γ'.

Ε'υλογήσω τὸν Κύριον· ἄχρι τῦ Πλέσιοι ἐπτώχευσαν· ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτε, καὶ χριόμεθα διὰ τῦ ἐλαίε παρὰ τῦ ἱερέως· ἔ ἐκφωνήσαντος τὸ Εὐλογία Κυρίε καὶ ἔλεος, μέχρι τῦ Α'μὴν, ἀναγινώσκεται ὁ τῶν Α'γίων μαρτυρικὸς Βίος ἅπας, καθεζομένων πάντων· εἶτα αὐτὸν μετὰ τὲς κδ'. Οἴκους τῶν Α'γίων·

Περὶ τῦ μαρτυρικῦ Βίε.

„Περὶ τῦ ἱερῦ Ε'πιταφίε·

Ε'ν δὲ τῷ ἀναγινώσκειν τὸν ἀναγνώστην, ὁ Ε'κκλησιάρχης σὺν τῷ Καυδηκάπτῃ διανέμει κηρία τοῖς ἀδελφοῖς ἅπασι· προευτρεπίζεται δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ Κεβέκλιον τῦ ἱερῦ Ε'πιταφίε· Ε'ν δὲ τῷ τέλει τῆς Α'ναγνώσεως ἡμφιεσμένων ὄντων δ'. ἱερέων μετὰ τῦ Προεξώτος, καὶ διακόνων, ἅπτουσιν οἱ ἀδελφοὶ τὰ αὐτῶν κηρία, ἡ ὁ καυδηλάπτης τὰ τῦ Ναῦ ἅπαντα· ἡ κρεμένων πάντων τῶν συνακτηρίων κωδώνων κατὰ τάξιν ὁμῦ, αἴρουσιν οἱ ἱερεῖς μετὰ φόβε τὸν ἱερὸν Ε'πιτάφιον τῶν Α'γίων ἐκ τῦ ἱλαστηρίε, προπορευομένων δ'. μανουαλίων, ἡ δύο διακόνων θυμιαζόντων, ψάλλοντες ἀργῶς ἡ μετὰ μέλες τὸ πρὸς τὲς Α'γίας προσόμοιον· Ὅτε τῶν μαρτύρων τὰς σεπτάς. Ὅρα τὰ τῦ Ε'πιταφίε τροπάρια ἅπαντα μετὰ τὰ ἰδιόμελα τῦ ἁγίε Ε'λαίε· ἡμεῖς δὲ ἐξερχόμεθα τῶν στασιδίων ἡμῶν· εἶθ' ἕτως ἐλθόντες ἐν τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, τιθέασι τὸν ἱερὸν Ε'πιτάφιον ἐπὶ τῦ Κεβεκλίε· ἐν ᾧ καὶ τρεῖς καυδῆλαι ἀκοίμητοι· τὰ δὲ συμφερόμενα μανουάλια τίθενται δύο πρὸς ταῖς Κεφαλαῖς, καὶ δύο πρὸς τοῖς Ποσίν, ἅπερ καὶ καίουσι μέχρι τῆς Λιτανείας· καὶ εὐθέως κρατοῦντες κηρία, ψάλλουσι τὸ τροπάριον· Ε'ξελθόντα ἐκ τῆς γῆς· Δόξα ὁ δεξιὸς χορός· Ὅτε ἀνῆλθες Μανουὴλ· Καὶ νῦν ὁ ἀριστερός· Ταῖς μυροθήκαις τῶν σεπτῶν· Ἐν οἷς τροπαρίοις ὁ Προεξὼς ἄρχεται θυμιᾶν πέριξ τὸν Ε'πιτάφιον τρὶς, τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἶτα καὶ τὸν λαὸν, προπορευομένων δύο διακόνων μετὰ λαμπάδων· καὶ μετὰ τὴν τέτων συμπλήρωσιν ἄρχονται ψάλλειν οἱ ἱερεῖς τὸ α'. τῶν Ε'γκωμίων τῆς α'. στάσεως· καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια οἱ χοροὶ κατὰ τάξιν ἱσάμενοι παρὰ τῷ ἱερῷ Ε'πιταφίῳ, μετὰ δὲ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, πάλιν οἱ ἱερεῖς τὸ α'. ἀργῶς· ἰστέον δὲ ὅτι ἐν ὅσῳ ψάλλονται ταῦτα, οἱ διάκονοι θυμιῶσιν ἀπαύστως τὸν Ε'πιτάφιον· εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τῦ διακόνε· καὶ Ε'κφώνησις παρὰ τῦ ἱερέως· Ὅτι εὐλόγηται σε τὸ ὄνομα· εἶθ' ἕτω παρομοίως ψάλλεται καὶ ἡ β'. στάσις τῶν Ε'γκωμίων· καὶ θυμιᾶ ὁ ἄλλος ἱερεύς, προπορευομένε ἑνὸς διακόνε μετὰ λαμπάδος· μετὰ δὲ τὸ Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ α'. ὡς εἴρηται· Συναπτὴ μικρὰ, καὶ Ε'κφώνησις· Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· Ἔπειτα ἀρχόμεθα τῆς γ'. στάσεως· καὶ

ΜΑΚΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καὶ θυμιᾷ ὁ ἕτερος ἱερεύς· μετὰ δὲ τὸ Δόξα καὶ νῦν, ἐκ ἐπαναλαμβάνεται τὸ α'. ἀλλ' εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια· καὶ θυμιᾷ ὁ δ'. τῶν ἱερέων· ἔπειτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ἐκφώνησις· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης· καὶ εὐθέως πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὲς Ἁγίες Ἐγκώμιον, εἰς σάσεις δύο, προσεθὲν μετὰ τὸν μαρτυρικὸν Βίον τῶν Ἁγίων· ἐν ᾗ ἀπερχόμεθα ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν, καὶ ἀσπαζόμεθα παντες τὸν ἱερὸν Ἐπιτάφιον, ποιῦντες ἀνὰ τρῖς μετανοίας μεγάλας· Τὸ δὲ Μεσουνυκτικὸν, ἐὰν ἐκ ἔσιν ἀγρυπνία, ἀναγινώσκεται ὡς ἔθος·

Περὶ τῶν Εὐλογητα-ρίων.

Περὶ τῆ Μεσουνυκτικῆ.

„Περὶ τῆ Ὄρθρε"

Πληρωθείσης δὲ τῆς Ἀναγνώσεως, σημαίνει τὸ μέγα εἰς τρῖς σάσεις, καὶ εὐθέως ὁ Πρωτεὼς ἄρχεται· Δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ· καὶ καθεζῆς τὸν Ἑξάψαλμον· μετὰ δὲ τὴν τέτε συμπλήρωσιν, Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τῆ διακόνε, καὶ Ἐκφώνησις παρὰ τῆ ἱερέως· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα· ἔπειτα τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν σίχων αὐτῆ, καὶ τὰ τροπάρια τῶν Ἁγίων· Τὲς τρεῖς ἐνδόξες ἀσέρας· δὶς· Δόξα τὸ ἕτερον τῆ ἁγίᾳ Μανεήλ· Οὗτ' ἀπειλὰς τῆ τυράννε· Καὶ νῦν θεοτ. ὁ αὐτὸς· Τῆ Γαβριὴλ Φθεγξαμένῃ· καὶ σιχολογῆμεν τὸ α'. κάθισμα· ἔπειτα ψάλλονται τὰ καθίσματα τῶν Ἁγίων· καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὲς Ἁγίες λοιπὸν Ἐγκώμιον, ὃ καὶ πληρῦμεν· καὶ πάλιν σιχολογῆμεν τὸ β'. κάθισμα· καὶ τὰ καθίσματα τῶν Ἁγίων· καὶ εὐθὺς ὁ Πολυέλεος· καὶ τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων· εἶθ' ἕτως οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ δ'. ἦχε· τὸ προκείμενον, Ἰδὲ δὴ τὶ καλὸν· τὸ Πᾶσα πνοὴ· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ τῆ ὄρθρε τῆ ἁγίᾳ Γεωργίῳ· ἔπειτα ὁ Ν. δόξα πᾶς τῶν Ἀθλοφόρων· καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκε· τὸ ἰδίομελον τῶν Ἁγίων, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος· Ἅμα δὲ ὁ ὑποεκκλησιάρχης κρέει τὸν μέγαν συνακτήριον κώδωνα διὰ τὴν τῆς τῶν Οἴκων α'. σάσεως ἀνάγνωσιν· ὃ γίνεται καὶ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς τρισὶ· καὶ εὐθὺς προευτρεπισθέντων κηρομανταλίων καὶ τῆ Ἀναλογίε ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῆ Προσκυνηταρίε Εἰκόνος τῶν Ἁγίων, ψάλλεται τὸ Τροπάριον τῶν Οἴκων· Ἡ τῶν τριῶν σεβασὴ, παρ' ἑκατέρων τῶν χορῶν, ἀρχομένε τῆ δεξιᾶ· ἔ ψαλλομένε ἀργῶς, ὁ προεσὼς ἐνδεδυμένος ὧν τὴν ἱερατικὴν σολὴν, θυμιᾷ τὰς εἰκόνας, τὸν Ἐπιτάφιον, καὶ τὲς χορὲς, διακόνων προπορευομένων δύο μετὰ λαμπάδων· καὶ εὐθὺς ἀσκεπὴς ὢν ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὴν Α'. σάσιν τῶν Οἴκων· Ζήτει αὐτὲς μετὰ τὰ Εὐλογητάρια τῶν Ἁγίων· τῶν ἱεροδιακόνων παρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν ἀπαύσως θυμιώντων, καὶ ἡμῶν πάντων ἐξερχομένων τῶν σασιδίων, ἀσκεπῶν ὄντων,

Περὶ τῶν λοι-πῶν τῆ λόγε.

Περὶ τῶν σά-σεων τῶν Οἴκων.

α'.

β'.

γ'.

δ'.

τὸ Εὐαγγέλ. τῆ Ὄρθρε.

ὄντων, καὶ εὐλαβείᾳ ἀκροαζομένων· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλσι μετὰ μέλες τὸ Χαῖρε Τριὰς πολύαθλε· καὶ τὸ Ἀλληλέϊα· ταῦτα τῆ ἱερέως ἅμα ἐκφωνῆντος· μετὰ δὲ τὴν ταύτης συμπλήρωσιν, ψάλλεται τὸ Κοντάκιον τῶν Οἴκων, ὧν τῆ τυράννε, παρ' ἑκατέρων τῶν χορῶν, ἀρχομένε τῆ ἀριτερᾶ· Ἀπαραλλάκτως ταῦτα γίνεται καὶ ἐπὶ τῆ ἀναγνώσει τῶν λοιπῶν σάσεων τῶν Οἴκων· ἔπειτα ψάλλομεν τὲς Κανόνας εἰς ιδ'. τῆς θεοτόκε εἰς ς'. μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'. καὶ εὐθὺς τὴν Καταβασίαν· Ἀνοίξω τὸ σόμα μ· ἔπειτα τὴν γ'. ᾠδὴν· μεθ' ἣν τὴν Καταβασίαν· μικρὰ αἴτησις παρὰ τῆ διακόνε· καὶ Ἐκφώνησις παρὰ τῆ ἱερέως· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ψάλλομεν τὰ καθίσματα τῶν Ἁγίων· ἔπειτα ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον τῆ ἁγίε νεομάρτυρος Μανεὴλ τῆ Κρητὸς· εὑρισκόμενον μετὰ τὸν πρὸς τὲς Ἁγίες Ἐγκωμιαστικὸν Λόγον· καὶ εὐθὺς τὸ τροπάριον· Ἡ τῶν τριῶν· καὶ ἡ παρὰ τῆ β'. ἱερέως τῆς τῶν Οἴκων β'. σάσεως ἀνάγνωσις· μεθ' ἣν τὸ κοντάκιον· Ὧν τῆ τυράννε· ὧν πληρωθέντων ψάλλομεν τὴν δ'. ε'. καὶ ς'. ᾠδὴν ὡς ἔρηται· καὶ μετὰ τὴν καταβασίαν ταύτης, μικρὰ αἴτησις, καὶ Ἐκφώνησις· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης· καὶ ψάλλομεν τὰ τῶν Ἁγίων Κοντάκια, ἀναγινώσκοντες τὲς Οἴκες αὐτῶν, καὶ τὰ Συναξάρια ἅπαντα· Εὐθὺς δὲ πάλιν τὸ τροπάριον· Ἡ τῶν τριῶν καὶ οἱ παρὰ τῆ γ' ἱερέως Οἶκοι τῆς γ'. σάσεως· μεθ' ἣν πάλιν, Ὧν τῆ τυράννε· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ζ'. καὶ η'. ᾠδὴν· μεθ' ἣν τὴν καταβασίαν, Ἰδοὺ εὐαγγεῖς, μετὰ τῆ Ἀνῆμεν εὐλογῆμεν· ἀμέσως δὲ ψάλλομεν αὖθις τὸ τροπάριον τῶν Οἴκων, καὶ ἀναγινώσκονται παρὰ τῆ δ' ἱερέως οἱ τῆς δ'. καὶ τελευταίας σάσεως Οἶκοι· μεθ' ἣν τὸ κοντάκιον αὐτῶν· καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνήσας, Τὴν θεοτόκον καὶ Μητέρα τῆ Φωτὸς, ἄρχεται θυμιᾶν· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τῶν σίχων αὐτῆς εἰς ἦχον α'. κατὰ τὸν ἦχον τῆ κανόνος τῆς θεοτόκε· ἧς πληρωθείσης, εὐθὺς ψάλλομεν τὴν θ'. ᾠδὴν μετὰ τῶν μεγαλυναρίων τῶν Ἁγίων· καὶ τὴν καταβασίαν, Ἅπας γηγενὴς· ὁ Διάκονος ἐκτενῆ μικράν, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὅτι σὲ αἰνῦσι· καὶ εὐθὺς τὰ Ἐξαποσειλάρια τῶν Ἁγίων μετὰ τῆ θεοτοκίε, καὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ, εἰς ἦχον πλ. δ'. ὁ δὲ ἱερεὺς ἐξελθὼν ἐνδεδυμένος τὸ ἱερὸν Βῆματος, ἵσαται παρὰ τῷ ἱερῷ Ἐπιτα φίῳ, καὶ ἀπελθόντες κατὰ τάξιν ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἀσπαζόμεθα αὐτὸν, ποιῦντες ἀνὰ τρῖς μετανοίας μεγάλας, καὶ χριόμεθα παρὰ τῆ ἱερέως τῷ ἁγίῳ ἐλαίῳ ἐκ τῆς κανδήλας τῶν Ἁγίων· μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸ πασαπυσάριον ὅλον, ἴσῶμεν σίχε. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ δ'. προσόμοια τῶν Ἁγίων,

Περὶ τῶν Κανόνων.

Περὶ τῶ Μανεὴλ τῆ Κρητός.

Περὶ τῶν Ἁγίων.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν θεοτ. ὁ αὐτὸς· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος· Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετὰ τὸ τρισάγιον αὐτῆς, ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ δύο Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν θεοτ· Γ' Γαβριὴλ· Ἐκτενὴς μεγάλη παρὰ τῷ Διακόνῳ, καὶ Ἐκφώνησις παρὰ τῷ ἱερεῖ· Ὅτι ἐλεήμων· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀπολύσεως ὡς σύνηθες· Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν α'. ὥραν, ἐν ᾗ λέγομεν τὸ α'. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, δόξα τὸ β'. τῆ ἁγίᾳ Μανδήλ, καὶ νῦν τὸ θεοτ. τῆς ὥρας· ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς· μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, κοντάκιον τῶν Ἁγίων τὸ α'. μόνον, τὰ λοιπὰ καὶ Ἀπόλυσις· Δεῖ δὲ τὸν Ἐκκλησιάρχην ἀκριβειαν ἔχειν εἰς τὴν ψαλμῳδίαν καὶ ἀνάγνωσιν, ὅπως ἡλὶᾳ ἀνισχοντος, γένηται ἡ ἀπόλυσις·

Περὶ τῆς α'. ὥρας.

„Περὶ τῶν λοιπῶν ὡρῶν·

Περὶ δὲ τὴν ι'. ὥραν ὁ ὑποεκκλησιάρχης κρέει τὸν μέγαν συνακτήριον κώδωνα, καὶ εὐθέως ὁ ἱερεὺς ἄρχεται τὴν Προσκομιδὴν· ἀπελθὼν δὲ ἅπτει τὰς κανδήλας πάσας τῆ Ναῷ, καὶ ἐξελθὼν σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐλογήσαντος τῆ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς γ'. ὥρας· μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον ταύτης, λέγομεν κοντάκιον τὸ β'. τῆ ἁγίᾳ Μανδήλ μόνον· εἶθ' ἅτως ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν ς'. ἐν ᾗ πάλιν τὸ α'. κοντάκιον τῶν Ἁγίων μετὰ τὸ τρισάγιον· καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν ταύτης τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. δόξα, καὶ νῦν Εὐλογήσω τὸν Κύριον, τὸν ψαλμὸν ἅπαντα· καὶ Ἀπόλυσις μικρά.

„Περὶ τῆς τάξεως δι' ἧς ἐξερχόμεθα πρὸς τὸ ποιῆσαι Ἁγιασμόν·

Ἐφ' ἑσπέρας ἄπτεσιν οἱ ἀδελφοὶ τὰ ἀφ' ἑσπέρας αὐτοῖς δοθέντα κηρία, καὶ ἐξερχόμεθα ἁπαξάπαντες μετὰ τῆ Τιμίᾳ Ξύλᾳ, Ἱερᾷ Εὐαγγελίᾳ, Ἁγίων Λειψάνων, Εἰκόνος σμικρᾶς τῶν Ἁγίων τῆς ἐν τῷ ἱλαστηρίῳ, καὶ Ἱερᾷ αὐτῶν Ἐπιταφίᾳ αἰρομένᾳ ὑπὸ δ'. Ἱερέων, προπορευομένων τῶν Διακόνων μετὰ Θυμιατῶν καὶ Λαμπάδων, Φανῶν τε, καὶ δ'. Κηρομανιαλίων, σὺν δυσὶν Ἐξαπτερύγοις, μετὰ τῆς Σημαίας τῆ Ναῷ ὡς ἔθος· ἕτω δὲ ἀπερχόμενοι, ψάλλομεν τὸ τῶν Ἁγίων προσόμοιον, Ὅτε τῶν Μαρτύρων τὰς σεπτὰς· ὅπερ εἴπομεν ἀφ' ἑσπέρας, ὅτε ἐξήρχετο τῆ ἱερᾷ Ἐπιτάφιος· ἐν ταὐτῷ δὲ κρέσι τὲς κώδωνας κατὰ τάξιν ἅπαντας ὁμῆ, ἕως ἔφθασωμεν τὸν ἡτοιμασμένον τόπον, ἐν ᾧ ὁ Ἁγιασμὸς γενήσεται· ὁ δὲ Κανδηλάπτης καὶ

καὶ Ἐκκλησιάρχης μείναντες μόνοι ἐν τῷ Ναῷ, συσείσει τὸ Κιβώκλιον τῆ Ἐπιταφίᾳ, καὶ τιθέντες τὰ πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων προευτρεπισθέντα Κόλυβα, ἅπτουσι τὰ κηρία πάντα τῆ Ναῷ.

„Περὶ τῆς Ἀκολουθίας τῆ Ἁγιασμῷ·

Περὶ τῶν γ'. Εὐχῶν.

Φθάσαντες δὲ ἐν τῷ διωρισμένῳ τόπῳ, ἀρχόμεθα τῆς ἀκολουθίας τῆ Ἁγιασμῷ· ἐν ᾗ μετὰ τὸ Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ψάλλομεν καὶ τὸ Τῇ πρεσβείᾳ τῶν τριῶν σεπτῶν Μαρτύρων· ζήτει αὐτὸ μετὰ τὸ μαρτύριον τῆ ἁγίᾳ Μανδήλ τῆ Κρητός· Εἶτα μετὰ τὴν μυστικὴν Εὐχὴν, καὶ Ἐκφώνησιν τῆ ἱερέως, πρὸ τῆ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα· καὶ ὁ Προεξὼς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰς πρὸς τὲς Ἁγίες τρεῖς Εὐχὰς, πάντων τὰ γόνατα κλινάντων· ὅρα αὐτὰς πρὸ τῆς Παρακλήσεως τῶν Ἁγίων· μετὰ δὲ τὸ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα, προσκυνῆμεν τὸ Τίμιον Ξύλον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, Ἅγια Λείψανα, Εἰκόνα τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν Ἐπιτάφιον· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλεσι τὸ, Πηγὴν ἰαμάτων, Δόξα Νεῦσον παρακλήσει, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι.

„Περὶ τῆς Λιτανείας·

Εἶθ' ἅτως λιτανεύομεν κύκλῳ τῆ Ναῷ ἅπαξ, ἐν τρισὶ μέρεσιν ἰσαμένοι διὰ τὰς αἰτήσεις, τῶν συνακτηρίων κωδώνων τρεῖς κρεμένων· κατὰ τὴν τάξιν δι' ἧς ἐξήλθομεν ἀπαραλλάκτως· καὶ ῥαντίζων τὸν Ναὸν ἔξωθεν ὁ Προεξὼς, ψάλλει ἀργῶς καὶ μετὰ μέλεος τὸ α'. τῶν ἀφ' ἑσπέρας ψαλέντων τροπαρίων ἐνώπιον τῆ Ἐπιταφίᾳ τῶν Ἁγίων· τὸ Ἐξελθόντα ἐκ τῆς γῆς· καὶ εὐθὺς ἰσαμένων πάντων, γίνεται ἐκτενὴς μεγάλη παρὰ τῷ Διακόνῳ ἕτως· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς· Ὅτι δεόμεθα Ὑπὲρ τῆ Εὐσεβεστάτε· Ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπε· Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἱερέων· Ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων Κτητόρων· Ὑπὲρ πάντων τῶν Εὐσεβῶν· Ὑπὲρ ἐλέες ζωῆς τῆ (δεῖνος.) ἡμεῖς δ' ἐν τέτοις τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. τελευταῖος· Καὶ ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθῆναι· καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἡ παρὰ τῆ Προεξώτος Εὐχή τε καὶ Ἐκφώνησις· Ἐπάκουσον ἡμῶν· εἶτ' αὖ ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον· Ἐξελθόντα ἐκ τῆς γῆς· καὶ πάλιν ἰσαμένων πάντων, γίνεται ἡ αὐτὴ αἴτησις παρὰ τῷ Διακόνῳ, καὶ Ἐκφώνησις παρὰ τῆ β'. ἱερέως ἡ ἰδία· καὶ αὖθις ὁ ἀριστερὸς χορὸς ψάλλει τὸ β'. τροπάριον, Δόξα, Ὃν τε ἀνῆλθες Μανδήλ· καὶ πάλιν ἐκτενὴς ἀπαραλλάκτως, ἡ Ἐκφώνησις ἡ αὐτὴ παρὰ τῆ γ'. ἱερέως· εἶθ' ἅτω ψαλλομένῳ τῆ θεοτοκίῳ

τοκίε Καὶ νῦν, Ταῖς μυροθήκαις τῶν σεπτῶν, παρα τῶν ἱερέων, εἰ-
σερχόμεθα κατα τάξιν ἐν τῇ ἐκκλησία τῶ Προεσῶτος ψαντίζοντος·
καὶ ὁ μὲν ἱερος Ἐπιτάφιος εισέρχεται ἐν τῶ ἱλαστηρίῳ, καὶ περικυκλῶν-
τες οἱ ἱερεῖς τὴν Ἁγίαν ῥάπεζαν ἄπαξ· τιθέασιν αὐτὸν ἐν τῷ διω-
ρισμένῳ τόσῳ· ὁ δὲ δ'. τῶν ἱερέων ποιεῖ ἀπόλυσιν μικράν.

„Περὶ τῆς Θείας Λειτεργίας"

Πληρωθέντων δὲ τέτων, σημαίνει τὸ μέγα εἰς τρεῖς ϛάσεις· καὶ εὐ-
θέως ὁ Διάκονος λαβὼν κάρον παρὰ τῶ Προεσῶτος, ἐκφωνεῖ· Εὐλό-
γησον Δέσποτα· καὶ καθεζῆς τα τῆς Θείας Λειτεργίας ὡς σύνηθες·
γίνεται δὲ καὶ συλλείτεργον τέλαχιστον ὑπὸ γ'. ἱερέων, καὶ δυο Διά-
κόνων· μετὰ τὰ τυπικά, εἰς τὲς Μακαρισμὲς ἰσῶμεν ϛίχες ἡ'. καὶ
ψάλλομεν τὰ μετὰ τὲς Ἄϊνες τεθέντα τροπάρια· Εἴσοδος· μεθ' ἣν
τὰ τροπάρια ταῦτα· Τὲς τρεῖς ἐνδόξος ἀϛέρας· ψαλλόμενον ἐν τῷ
ἱερῷ Βήματι παρὰ τῶν ἱερέων· οἱ δὲ χοροί· Οὐτ' ἀπειλὰς τῆ τυράννῃ·
Τὸ τροπάριον τῆ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς· Κοντάκια, Οἱ τρεῖς θεῖοι Μάρτυ-
ρες· ἕξα Τῶν τῆ τυράννῃ· καὶ νῦν θεοτ. παρὰ τῶν ἱερέων· Προ-
ϛασία τῶν χριϛιανῶν· εἶτα ἡ παρὰ τῆ ἱερέως ἐκφώνησις τῆ Τρισαγίε·
μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ Κύριε σῶσον τὲς εὐσεβεῖς· καὶ τὸ, Καὶ ἐπάκεσον
ἡμῶν· ἐκ γ'. παρὰ τῶν ἱερέων· καὶ χορῶν· καὶ μετὰ τὸ, καὶ εἰς τὲς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ψάλλομεν τὸ Τρισάγιον· εἶτα ὁ Ἀπόϛολος τῆς
Κυριακῆς· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτεργίας τῆ ἁγίᾳ Γεωργίῳ
ἔπειτα τὰ λοιπὰ τῆς ἱερᾶς Λειτεργίας κατὰ τάξιν· μετὰ δὲ τὸ Νοι-
νωνικὸν, οἱ νηϛεύσαντες δι' ἀγάπην καὶ τιμὴν τῶν Ἁγίων νηϛέαν τρι-
μερον διὰ ξηροφαγίας, καὶ προετοιμασθέντες, μεταλαμβάνεσι τῶν
Φρικτῶν τῆ χριϛῆ Μυϛηρίων, τὲς παμμεγίϛες τρεῖς Ἀθλοφόρες ἐν-
θέμες πρὸς Θεὸν πρέσβεις ἔχοντες·

τὸ Εὐαγγέλ. τῆς Λειτερ.

„Περὶ τῶν Κολύβων"

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, εὐθὺς ψάλλομεν τὰ δύο Ἀπο-
λυτίκια τῶν Ἁγίων, τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, καὶ τὰ δύο κοντά-
κια αὐτῶν· καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ἐπὶ τῶν Κολύβων· Ὁ
πάντα τελεσφορήσας· καὶ εὐλογήσαντος ταῦτα, οἱ χοροὶ ψάλλουσιν
ἐκ γ'. τὸ Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογημένον· εἶτα ὁ α'. ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·
Εὐλογία Κυρίε καὶ ἔλεος· καὶ ἔτω ποιεῖ Ἀπόλυσιν μεγάλην, καὶ
διανέμει ἀντίδωρον τοῖς ἀδελφοῖς, χριομένοις τῷ ἐκ τῆς καντήλας τῶν
Ἁγίων ἐλαίῳ· ἐν ὅσῳ δὲ χριόμεθα ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆ ἁγίᾳ
ἐλαίῳ·

ἐλαίῳ· Ζήτει αὐτὰ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Λειτεργίας· οἱ δὲ ἀδελ-
φοὶ ἅπαντες μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτεργίας, ἐ μόνον Ἀν-
τιδώρε καὶ Ἁγιασμε, καὶ ἐκ τῆ Εὐλογηθέντος ἀΦ' ἑσπέρας Ἄρτε
καὶ Οἴνε (τῆ ἀλεξητηρίε παντοίων κακῶν γινομένε τοῖς μετὰ πίϛεως
αὐτοῦ μεταλαμβάνεσιν,) ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τῶν εὐλογηθέντων Κολύβων
πρὸς ἁγιασμὸν ἡμῶν, καὶ δόξαν τῶν Ἁγίων μεταλαμβάνομεν· καὶ ἔτω
τελεωθείσης τῆς Θείας Λειτεργίας, ἐξερχόμεθα τὲ Ναὲ, εὐχα-
ριϛῆντες τῷ Κυρίῳ τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς ἑορτάσαι τὲς ἁγίες αὐ-
τὲ, ὡς εἴρηται· Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἐσθίομεν ἰχθῦας οἷα ἡμέρα τύ-
χοι διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, ἣν ἀναποδράϛως ποιεῖμεν ἐν τῷ
Ναῷ τῶν Ἁγίων μάλιϛα. „Ἴσων δὲ ὡς τέτε μόνον τὸ τυπικὸν
ἐπισκεμμένος καὶ ἀκριβῶς συν Θεῷ διεθέμην μετα πάσης τῆς λη-
πτομερεϛάτης τάξεως, ἥτις ἀπαραλείπτως Φυλάττεσθαι ὀΦείλει
ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων μάλιϛα· Ἔϛω ἂν αὐτὸ τύπος καὶ ὑπόδειγ-
μα, καὶ κανὼν ἔμψυχος ἐν Χριϛῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ
ταῖς λοιπαῖς συμπιπτέσαις τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Ἑορταῖς· ὧν τὰ
τυπικὰ συντομώτερα, ὡς διαλαμβάνοντα μόνα τὴν εὐδιάταξιν
τῶν τροπαρίων.

Τυπικὸν Β'.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ· (τῆθ' ὅπερ συμβαί-
νει ἀεἰποτε ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα Φθάϛῃ τῇ ιέ. Μαρτίε, ἐν ταύτῃ
δὲ τῇ Κυριακῇ ἄγομεν ἦχον δ'. ἑωθινὸν ε'. ἢ τῇ α'. τὲ Ἀπριλίε,
ἐν αὐτῇ δὲ ἦχον γ'. ἑωθινὸν δ'. ἢ τῇ η'. τὲ αὐτὲ, ἐπὶ ταύτῃ δὲ
ἦχον β'. ἑωθινὸν γ'. ἢ τῇ ιε'. τὲ ἰδίε, καὶ ἐπ' αὐτῇ ἦχον α'. ἑω-
θινὸν β'.)

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν Κυριακῇ· τῷ Σαβ-
βάτῳ ἑσπέρας. Ἐν μὲν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα·
ἰσῶμεν ϛίχες δ'. καὶ ψάλλομεν ἀναϛάσιμα τὲ ἦχε δ'. δόξα τῶν
Ἁγίων, καὶ νῦν τὸ α'. δογματικὸν τὲ ἤχε· εἰς τὸν ϛίχον, ϛιχη-
ρὰ ἀναϛάσιμον ἓν, καὶ τὰ γ'. τῶν Ἁγίων, λέγοντες εἰς τὸ
α'. ϛίχον δὲ δὴ τὶ καλόν· δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν θεοτ. ὁ
αὐτὸς. τὸ β'. δογματικὸν τὲ πλ. δ'. ἤχε· Ὃν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρη-
σεν·

σεν· Ἐρα ἐν τῇ παρακλητικῇ· τροπάρια, τὸ ἀναστάσιμον τῆ ἤχῳ. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτος, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις· Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρὸς τὲς Ἁγίας Παράκλησιν, ὡς ἔφηται ἐν τῷ α'. Τυπικῷ· ἐν ᾗ καὶ τὸ Μεγαλυναρίον τῆς Ἀναστάσεως· Ζήτει μετὰ τὴν Παράκλησιν· Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν· εἰσχολογεῖται τὸ Μακάριος ἀνὴρ· τὸ καθισμα ὅλον· εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν εἴχας ι'. καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα τῆ ἤχῳ γ'. ἀνατολικὸν ἓν, καὶ τῶν Ἁγίων ς'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τὸ α'. τῆ ἤχῳ· τὰ ἀναγνώσματα· Εἰς τὴν λιτὴν· τὸ α'. εἰσηρὸν τῆ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Ἀποστίχων· δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς, Ναὸς καὶ πύλη· Εἰς τὸν εἰσοδικὸν· εἰσηρὰ ἀναστάσιμα τῆ ἤχῳ δ'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς· Ἀνύμφευτε παρθένε· Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, τὰ δύο Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτόκε παρθένε, ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες· καὶ Ἀνάγνωσις τῆς Κυριακῆς· μεθ' ἣν ἐκβάλλεται ὁ ἱερὸς ἐπιτάφιος, ψαλλομένων τῶν ἐγκωμίων αὐτῷ, καὶ τῶν Εὐλογηταρίων· ὧν πληρωθέντων πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Μαρτυρικὸν Βίον τῶν Ἁγίων εἰς στάσεις δύο· Ὁ δὲ Τριαδικὸς Κανὼν τῆ ἤχῳ τῆς Κυριακῆς, εἰ ἔστιν Ἀγρυπνία καταλιμπάνεται· Ἐν τῷ Ὄρθρῳ· ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος· τροπάρια, τὸ Ἀναστάσιμον εἷς· δόξα τὸ α'. τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτ. Τῷ Γαβριὴλ· μετὰ τὴν α'. εἰσχολογίαν, καθίσματα Ἀναστάσιμα μετὰ τῆ Θεοτοκίε, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν λοιπὸν μαρτυρικὸν τῶν Ἁγίων Βίον· καὶ μετὰ τὴν β'. ὁμοίως· ὁ Πολυέλεος ἄνευ τῆ δόξα· καὶ τὰ Εὐλογητάρια τῆς Ἀναστάσεως· ἡ Ὑπακοὴ τῆ ἤχῳ· καὶ τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων ἅπαντα, καὶ νῦν Θεοτ. τῆ αὐτῆ ἤχῳ· Τὴν ἐράνιον πύλην· οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ ἤχῳ τῆς Κυριακῆς· Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμα μόνον· τὸ Ἀνάστασιν χριστῷ· ὁ Ν. δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων· καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκε· ἰδιόμελον Ἀναστάσιμον· καὶ ἡ Ἀνάγνωσις τῆς Ἀ. στάσεως τῶν Οἴκων· Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. καὶ β'. τὰ Θεοτοκία τῆς ὀκτωήχε· καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'. ἀναβασία, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· ἀπὸ γ'. ὠδῆς· Κοντάκιον καὶ Οἶκον τῆς Ἀναστάσεως· καὶ τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτ. τῆ αὐτῆ ἤχῳ, Κατεπλάγη Ἰωσήφ· καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον τῆ ἁγίᾳ νεομάρτυρες Μανουὴλ τῆ Κρητὸς· ἢ πληρωθέντος ἡ τῆς τῶν Οἴκων Ἀ. στάσεως ἀνάγνωσις· εἶτα ἐξῆς τὰ δύο κοντάκια καὶ οἶκος τῶν Ἁγίων, καὶ τὰ Συναξάρια· εἶτα οἱ οἶκοι τῆς Γ. στάσεως· καὶ μετὰ τὴν η'. ἡ Καταβασία.

βασία, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ οἶκοι τῆς Δ'. στάσεως· ἐφ' ἅπαξ ψάλλομεν τὴν Τιμιωτέραν κατὰ τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς, μεθ' ἣν τὰ τροπάρια τῆς Ἀναστάσεως σὺν τοῖς Θεοτοκίοις, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων σὺν τοῖς Μεγαλυναρίοις· καὶ ἡ Καταβασία· Ἅπας γηγενὴς· Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων δύο, καὶ τὸ Θεοτ.· τῆς Ἀναστάσεως· Εἰς τὲς αἴνες, ψάλλοντες τὸ Πασαπνοάριον ὅλον, ἰσῶμεν εἴχας ἡ· καὶ λέγομεν εἰσηρὰ ἀναστάσιμα γ'. ἀνατολικὸν α'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. μετὰ τῶν εἰσχων αὐτῶν· Δόξα τῶν Ἁγίων, (τὸ δὲ Εωθινὸν τῆ ὕφεσ ψάλλεται πρὸ τῆς α'. ὥρας.) Καὶ νῦν, Υπερευλογημένη· μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς μεγάλης Δοξολογίας ψάλλομεν τροπάριον Ἀναστάσιμον μόνον καὶ Ἀπόλυσις· Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάρια, ἐν μὲν τῇ α'. ἀναστάσιμον, δόξα τὸ α'. τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῆς ὥρας· Κοντάκια, ἡ Υπακοὴ τῆ ἤχῳ, καὶ τῶν Ἁγίων τὸ α'. Ἐν δὲ τῇ γ'. τροπάρια, Ἀναστάσιμον, δόξα τὸ β'. τῆ ἁγίᾳ Μανουὴλ, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῆς ὥρας· καὶ κοντάκια, ἡ Υπακοὴ, καὶ τὸ β'. τῆ ἁγίᾳ Μανουὴλ· ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πασχαῖς· ὁ Ἁγιασμὸς μετὰ τῶν τριῶν Εὐχῶν· καὶ ἡ Απολυσις ὡς δεδήλωται· Εἰς τὴν Λειτουργίαν· τὰ Τυπικὰ, καὶ εἰς τὲς Μακαρισμὲς, δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ δ'. τῶν Ἁγίων ἐκ τῶν μετὰ τὲς Αἴνες· Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον· Τροπάρια Ἀναστάσιμον, τὰ δύο Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, τῇ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, ἡ Υπακοὴ, τὰ δύο Κοντάκια τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτ. Προσομοία τῶν χρισιανῶν· Προκείμενον, Απόστολον, Αλληλούϊαριον, Ευαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, α'. τῆς Κυριακῆς, ἔπειτα καὶ τῶν Ἁγίων· καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν Κολύβων, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ δύο Απολυτίκια τῶν Ἁγίων, καὶ τὰ δύο Κοντάκια αὐτῶν· καὶ Απόλυσις τελεία.

Τυπικὸν Γ'.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, καθ' ἣν ἄγομεν ἦχον πλ. δ'. Εωθινὸν α'. (τῇδ' ὅπερ συμβαίνει ἀείποτε ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα φθάσῃ τῇ κβ'. Απριλίε.)

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως, τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων ὅτω· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν εἴχας δ'. καὶ ψάλλομεν εἰσηρὰ ἀνα-

ΜΑΚΑΡΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΩΝΙΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΘΗ

ἀναξάσιμα δ΄. Δόξα τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ νῦν ἦχος πλ. δ΄. τὸ α΄. δογματικόν· Πῶς σε μακαρίσωμεν· Εἰς τὸν στίχον· στιχηρὰ ἀναξάσιμον μὲν ἕν, καὶ τὰ γ΄. τῶν ἁγίων Μαρτύρων, λέγοντες εἰς τὸ α΄. στίχον Ἰδὲ δὴ τί καλὸν· δόξα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς, τὸ β΄. δογματικὸν τῇ πλ. δ΄. ἦχῳ, Οὐ ἔφρικας ἐκ ἐχώρησεν· ἀπολυτίκια τῆς Ἀναξάσεως, τῶν ἁγίων Πάντων, δόξα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις· Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρὸς τὰς ἁγίας Παράκλησιν, ἐν ᾗ καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῶν ἁγίων Πάντων· Ὑμᾶς μετὰ τὴν Παράκλησιν· Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ἱσῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν ἀναξάσιμα δ΄. τῶν ἁγίων Πάντων, γ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων, γ΄. Δόξα τῶν ἁγίων Πάντων· καὶ νῦν Θεοτ. ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν· τὰ ἀναγνώσματα· Εἰς τὴν Λιτὴν· τὸ α΄. στιχηρὸν τῇ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, τῶν ἁγίων Πάντων δ΄. μετὰ τῶν εἰς τὸ δόξα ἰδιόμελα, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων ς΄. ἐκ τῶν τῆς Λιτῆς γ΄. καὶ γ΄. τὰ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς, Ναὸς καὶ πύλη· Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἀναξάσιμα δ΄. δόξα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτὸς Ἀνύμφευτε Παρθένε· Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων, δόξα τὸ α΄. τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες· καὶ Ἀνάγνωσις τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, μεθ' ἣν ἐκβάλλεται ὁ ἱερὸς Ἐπιτάφιος, ψαλλομένων τῶν Ἐγκωμίων αὐτῇ καὶ τῶν Εὐλογηταρίων· ὧν πληρωθέντων πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸν μαρτυρικὸν Βίον τῶν ἁγίων εἰς ξάσεις δύο· Ὁ δὲ Τριαδικὸς κανὼν τῆς Κυριακῆς καταλιμπάνεται, εἰ ἔξιν ἀγρυπνίας· Ἐν τῷ Ὄρθρῳ· ὁ Ἑξάψαλμος· καὶ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος τροπάρια τὸ Ἀναξάσιμον ἅπαξ, τῶν ἁγίων Πάντων, δόξα τὸ α΄. τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. Τῇ Γαβριὴλ· μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, καθίσματα ἀναξάσιμα μετὰ τῇ Θεοτοκίᾳ, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν λοιπὸν μαρτυρικὸν Βίον τῶν ἁγίων, καὶ μετὰ τὴν β΄. ὁμοίως· ὁ Πολυέλεος ἄγει τῇ ἑβδ. ἔτα τὰ Εὐλογητάρια τῆς Ἀναξάσεως, ἡ Ὑπακοὴ τῇ ἦχῳ, καὶ ἅπαντα τὰ καθίσματα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. τῇ αὐτῇ ἤχῳ, Τὴν ἐράνιον πύλην· οἱ Ἀναβαθμοὶ τῇ ἤχῳ τῆς Κυριακῆς, Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον, Ἀναξάσιμα μόνον· τὸ Ἀναξάσιμον χρισῷ· ὁ Ν. δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκε· ἰδιόμελον, Ἀναξάς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἀ. ξάσεως τῶν οἴκων· οἱ Κανόνες, ὁ ἀναξάσιμος εἰς δ΄. καὶ β΄. τὰ Θεοτόκια τῆς ὀκτωήχῳ·

ΜΑΛΕΙΟΣ ΒΙΒΛΟΘΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡ

Περὶ ἀναγν. τῆς Κυρ. τῶν ἁγ. πάν.

ἦχῳ· τῶν ἁγίων Πάντων εἰς δ΄. καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων εἰς δ΄. ὁ β΄. Κανών, Τριάδος ὑπέρμαχοι· Καταβασία, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· μετὰ τὴν γ΄. ᾠδὴν· τὸ α΄. κοντάκιον, καὶ οἶκον τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων Πάντων, δόξα τὸ α΄. κάθ. τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. τῇ αὐτῇ ἤχῳ, Κατεπλάγχη Ἰωσήφ· καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον τῇ ἁγίᾳ νεομάρτυρος Μανῆλ τῇ Κρητὶς· ἐ πληρωθέντος, οἱ οἶκοι τῆς Β΄. σάσεως· μετὰ δὲ τὴν ς΄. κοντάκιον καὶ οἶκον τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ τὰ Συναξάρια α΄. τὰ τῇ Μηνάϊ, ἔτα καὶ τῶν ἁγίων Πάντων· καὶ ἡ τῆς τῶν οἴκων Γ΄. σάσεως ἀνάγνωσις· μετὰ δὲ τὴν η΄. ἡ καταβασία, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ οἶκοι τῆς Δ΄. σάσεως· ἐΘ' ἕτω ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα κατὰ τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς, μεθ' ἣν τροπάρια τῆς Ἀναξάσεως συν τοῖς δυσὶ Θεοτοκίοις, τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων σὺν τοῖς Μεγαλυναρίοις· καὶ ἡ Καταβασία, Ἅπας γηγενὴς· Ἐξαποστειλάρια, τῆς Ἀναξάσεως, τῶν ἁγίων Πάντων, δόξα τὸ α΄. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῶν ἁγίων Πάντων· Εἰς τὰς Αἴνες, ἰσῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν ἀναξάσιμα γ΄. τῶν ἁγίων Πάντων β΄. καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων γ΄. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, δόξα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, (τὸ δὲ Εἰθισμὸν τῇ ὕφως ψάλλεται πρὸ τῆς α΄. ὥρας.) Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Δοξολογίαν, τροπάριον Ἀναξάσιμον μόνον καὶ Ἀπόλυσις· Ἐν ταῖς ὥραις τροπάρια, Ἐν μὲν τῇ α΄. τῆς Ἀναξάσεως, δόξα τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῆς ὥρας· καὶ Κοντάκια, ἡ Ὑπακοὴ, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὸ α΄. Ἐν δὲ τῇ γ΄. πάλιν τὸ ἀναξάσιμον, δόξα τὸ α΄. τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῆς ὥρας· καὶ Κοντάκια, ἡ Ὑπακοὴ· καὶ τῶν ἁγίων Πάντων· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὡσαύτως ποιεῖμεν· ἔτα ὁ Ἁγιασμὸς μετὰ τῶν γ΄. Εὐχῶν, καὶ ἡ Λιτανεία· Εἰς τὴν Λειτεργίαν· τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ εἰς β΄. ἀναξάσιμα τῇ ἦχῳ δ΄. τῶν ἁγίων Πάντων ἐκ τῆς γ΄. ᾠδῆς δ΄. καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δ΄. ἐκ τῶν μετὰ τὰς ἀνω· μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, τροπάρια, Ἀναξάσιμον, τῶν ἁγίωνΠ άντων, τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὸ α΄. τῇ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, ἡ Ὑπακοὴ, τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων Πάντων, τὸ α΄. Κοντάκιον τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ νῦν Θεοτ. Προσασία τῶν χρισιανῶν· Ἀποστολοευαγγέλιον τῶν ἁγίων Πάντων μόνον· Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ Εἰς μνημόσυνον· ἡ Εὐλόγησις τῶν Κολύβων, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ δύο Ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ τὰ δύο Κοντάκια αὐτῶν· καὶ Ἀπόλυσις τελεία.

Τυπικὸν Δ'.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων, εἰ τύχῃ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν τοῖς Μεθεόρτοις αὐτῆς· (τεῦθ' ὅπερ συμβαίνει ἀείποτε ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα φθάσῃ τῇ κγ'. ἢ τῇ κδ'. τοῦ Ἀπριλλίου·)

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν τοῖς Μεθεόρτοις αὐτῆς, ψάλλομεν ἀείποτε τὰ κυρια τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς ἀκολεθίας τῶν Ἁγίων· Ἐν μὲν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἑσπέρας ἰσῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια τῶν Ἁγίων δ'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτὸς, Τριάδα ὁμοούσιον. Εἰς τὸν στίχον· τῶν Ἁγίων τὰ γ'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε τὸ Πνεῦμά σε· Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν· ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις· Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸς Ἁγίους Παράκλησιν, ἐν ᾗ καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ε'. Ζήτει μετὰ τὴν Παράκλησιν· Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων ς'. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος πλ. δ'. Δεῦτε λαοί· τὰ ἀναγνώσματα τῶν Ἁγίων· εἰς τὴν Λιτὴν· τὸ α'. στιχηρὸν τῆ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων· δόξα τῶν Ἁγίων· καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος πλ. δ'. Ὅτε τὸ Πνεῦμά σε· Εἰς τὸν στίχον· στιχηρὰ τῶν Ἁγίων γ'. δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτός· Γλῶσσά ποτε· εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, δόξα τὸ α'. τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν πάλιν τῆς ἑορτῆς· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς δεδήλωται· καὶ ἡ τῆ μαρτυρικῆ Βίβ τῶν Ἁγίων Ἀνάγνωσις· μεθ' ἣν ἐκβάλλεται ὁ Ἐπιτάφιος, ψαλλομένων τῶν Ἐγκωμίων αὐτῆ καὶ Ἐυλογηταρίων· ὧν πληρωθέντων πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὸς Ἁγίους Ἐγκώμιον ὡς σάσεως δύο· Ἐν τῷ Ὄρθρῳ· μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος· τὰ τροπάρια τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὰ β'. τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν πάλιν τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν α'. στιχολογ'. καθίσματα τῶν Ἁγίων τὰ δύο, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Τὴν μεθέορτον πίστιν· καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὸς Ἁγίους λοιπὸν Ἐγκώμιον· καὶ μετὰ τὴν β'. ὁμοίως, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· τῆ Πνεύματος πηγῆ· ὁ Πολυέλεος, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων καθίσματα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Μετὰ τὴν ἔγερσιν χρισῆ· οἱ Ἀναβαθμοὶ τῶ δ'. ἦχος· προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων· ὁ Ν. δόξα Παῦς τῶν Ἀθλοφόρων, ἰδιόμελον τῶν Ἁγίων· καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς Πάσης σάσεως τῶν οἴκων· οἱ Κανόνες· τῆς ἑορτῆς οἱ δύο εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'. Κατα-

Βασία,

Βασία, Πόντῳ ἐκάλυψε, καὶ Θεῷ καλυφθεὶς· μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον καὶ οἶκον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ καθίσματα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Σὺ, τῇ Σωτῆρος ἐρασθὴ· καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον τῇ ἁγίᾳ νεομάρτυρος Μανθὴλ τῇ Κρητὸς· ἐ πληρωθέντος ἡ τῆς τῶν οἴκων Β'. σάσεως ἀνάγνωσις· μετὰ δὲ τὴν ς'. πάντα τὰ τῶν Ἁγίων κοντάκια, καὶ οἴκους σὺν τοῖς Συναξαρίοις· καὶ ἀναγινώσκονται οἱ οἶκοι τῆς Γ'. σάσεως· μετὰ δὲ τὴν η'. ἡ καταβασία, καὶ οἱ οἶκοι τῆς Δ'. σάσεως· μεθ' ἣν ἐ σιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ τροπάρια τῆς Θ'. ᾠδῆς, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· καὶ ἡ Καταβασία· Ἐξαποστελάρια· τῆς ἑορτῆς τὸ α'. τὰ δύο τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὸ β'. Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν στίχους η'. ἀπὸ τῶ στίχω Δόξα αὕτη ἔσαι· καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· δόξα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτὸς Βασιλεῦ ἐράνιε· Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὸ α'. ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις· Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάρια Ἐν μὲν τῇ α'. τῆς ἑορτῆς, δόξα τὸ α'. τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῆς ὥρας· Ἐν δὲ τῇ γ'. τῆς ἑορτῆς, δόξα τὸ β'. τῆ ἁγίᾳ Μανθὴλ, καὶ νῦν τὸ Θεοτ. τῆς ὥρας· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῖς Κοντακίοις· οὕτως πιεῦμεν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τῶν ὡρῶν· Ὁ Ἁγιασμὸς μετὰ τῶν γ'. Εὐχῶν· καὶ ἡ Λιτανεία· Εἰς τὴν Λειτεργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ εἰς τὸς Μακαρισμὸς ἀνὰ δ'. τῆς ἑορτῆς ἐκ τῆς γ'. ᾠδῆς, καὶ τῶν Ἁγίων ἐκ τῶν μετὰ τὸς Αἴνους· μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον τροπάρια, τῆς Ἑορτῆς, τῶν Ἁγίων τὰ δύο, τῆ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, τὰ δύο Κοντάκια τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ἀποστολος καὶ ἀγγέλιον μόνον τῶν Ἁγίων· Κοινωνικὸν· Τὸ Πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν· καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον· ἡ Εὐλόγησις τῶν Κολύβων, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ δύο ἀπολυτίκια καὶ τὰ δύο κοντάκια τῶν Ἁγίων, καὶ ἡ τελεία Ἀπόλυσις·

Τυπικὸν Ε'.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων, εἰ τύχῃ τῇ Ε'. μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, καθ' ἣν ἐκ συνηθείας καὶ παραδόσεως ἑορτάζεται ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ Σουζδάβᾳ ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Ἰωάννης ὁ νέος· (τεῦθ' ὅπερ συμβαίνει ἀείποτε ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα φθάσῃ τῇ κε Ἀπριλλίου·)

Χρὴ

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Μνήμη τῶν Α'γίων τῇ Ε'. μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλλομεν τὴν κυρίαν Α'κολουθίαν τῆς Πεντηκοστῆς, τῶν τριῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἕτω· Τῇ δ'. ἑσπέρας, ἐν μὲν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τῶν Α'γίων τὰ δ'. δόξα τῶν Α'γίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτὸς Τριάδα ὁμοούσιον· Εἰς τὸν στίχον· στιχηρὰ τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ γ'. δόξα τῶ αὐτῶ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· Α'πολυτίκια τῶν γ'. Α'γίων, δόξα τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις· Ἐπισυναπτόμεν δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸς Α'γίους Παράκλησιν, ἐν ᾗ καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ· Ζήτει μετὰ τὴν Παράκλησιν· Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ἰσῶμεν στίχους η'· καὶ ψάλλομεν τῶν Α'γίων δ'. καὶ τῶ ἁγίῳ δ'. δόξα τῶν Α'γίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος πλ. δ'. Λεῦτε λαοί· καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων· Εἰς τὴν Λιτὴν· τὸ α'. στιχηρὸν τῶ ἁγίῳ τῆς Μονῆς, δ'. ἰδιόμελα τῶν Α'γίων, καὶ γ'. τῶ ἁγίῳ, δόξα τῶν Α'γίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος πλ. δ'. Ὅτε τὸ Πνεῦμά σε· Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῶν ἁγίων, δόξα τῶ ἁγίῳ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Α'ρτων ἀπολυτίκια τὸ α'. τῶν Α'γίων, δόξα τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς δεδήλωται· καὶ ἡ τῶ Μαρτυρικῶ Βίῳ τῶν ἁγίων Α'νάγνωσις, μεθ' ἣν ἐκβάλλεται ὁ Ε'πιτάφιος ψαλλομένων τῶν Ε'γκωμίων αὐτῶ καὶ Εὐλογηταρίων· ὧν πληρωθέντων πάλιν Α'νάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὸς ἁγίους Ε'γκώμιον εἰς στάσεις δύο· Ἐν τῷ ὀρθρῳ· μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος τὰ τροπάρια τῆς Ε'ορτῆς ἅπαξ, τῶν ἁγίων τὸ α'. δόξα τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, καὶ νῦν πάλιν τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν καθίσματα τῶν Α'γίων τὸ α'. δόξα τῶ ἁγίῳ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Τὴν μεθέορτον πίστιν· καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὸς ἁγίους λοιπὸν Ε'γκώμιον· καὶ μετὰ τὴν β'. ὁμοίως, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Τῆ τῶ Πνεύματος πηγῆ· Ὁ Πολυέλεος, καὶ τὰ καθίσματα ἐπίσης, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Μετὰ τὴν ἔγερσιν χρισῶ· οἱ Αναβαθμοὶ τῶ δ'. ἦχῳ· προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Α'γίων· ὁ Ν. δόξα Ταῖς τῶν Α'θλοφόρων, ἰδιόμελον τῶν ἁγίων· καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς Α'. στάσεως τῶν οἴκων· οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς οἱ δύο εἰς ε'. τῶν Α'γίων ὁ β'. κανὼν Τριάδος ὑπέρμαχοι, εἰς δ'. καὶ τῶ Ἁγίῳ εἰς δ'. Καταβασία Πάντω ἐκάλυψε, καὶ Θείω καλυφθεὶς· μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν κοντάκια καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, καὶ καθίσματα τῶν ἁγίων τὸ α'. δόξα τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Οἱ τῶ Σωτῆρος ἐρασταί· καὶ ἀναγινώσκονται τὰ Μαρτύρια τῶν ἁγίων Ἰωάννου τοῦ νέου, καὶ Μανουὴλ τῶ Κρητὸς· ὧν πληρωθέντων ἡ τῆς τῶν οἴκων Β'. στάσεως ἀνάγνωσις· μετὰ δὲ τὴν ε'. πάντα τὰ τῶν Α'γίων κοντάκια καὶ οἶκος σὺν τοῖς Συναξαρίοις· μεθ' ἃ καὶ τὸ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ τὰς Στίχους τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ· καὶ ἀναγινώσκονται οἱ οἶκοι τῆς Γ'. στάσεως· μετὰ δὲ τὴν η'. ἡ καταβασία· καὶ οἱ οἶκοι τῆς Δ'. στάσεως· μεθ' ἣν ἐστιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, ἀλλὰ ψάλλομεν τὰ τροπάρια τῆς θ'. ᾠδῆς, τῆς ἑορτῆς ε'. τῶν Α'γίων δ'. σὺν τοῖς Μεγαλυναρίοις, καὶ τῶ Ἁγίῳ δ'. καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς τὸ α'. τῶν Α'γίων τὸ α'. δόξα τῶ Ἁγίῳ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς τὸ β'. Εἰς τὸς Αἴνους ἰσῶμεν στίχους ιη'. καὶ ψάλλομεν τῶν Α'γίων δ'. καὶ τῶ Ἁγίῳ δ'. μετὰ τῶ εἰς τὸ δόξα Ἰδιομέλα σὺν τοῖς στίχοις αὐτῶ· δόξα τῶν Α'γίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτὸς Βασιλεῦ ἐράνιε· Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὸ α'. ἀπολυτίκιον τῶν Α'γίων, δόξα τῶ Ἁγίῳ, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· καὶ Α'πόλυσις· Ἐν ταῖς ὥραις· τροπάρια Ἐν μὲν τῇ α'. τῆς ἑορτῆς, δόξα τὸ α'. τῶν Α'γίων, καὶ νῦν τὸ θεοτ. τῆς ὥρας· Ἐν δὲ τῇ γ'. πάλιν τῆς Ε'ορτῆς, δόξα τῶ Α'γίῳ Ἰωάννῃ, καὶ νῦν τὸ θεοτ. τῆς ὥρας· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῖς Κοντακίοις· σμικὸς ποιῆμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ὡρῶν· εἶτα ὁ Αγιασμὸς μετὰ τῶν γ'. Εὐχῶν, καὶ ἡ Λιτανεία· Εἰς τὴν Λειτουργίαν· τὰ τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ εἰς β'. δ'. τῆς ἑορτῆς ἐκ τῆς γ'. ᾠδῆς, δ'. τῶν Α'γίων ἐκ τῶν μετὰ τὸς Αἴνους· καὶ δ'. τῶ Ἁγίῳ ἐκ τῆς ε'. ᾠδῆς· μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον τροπάρια, τῆς Ε'ορτῆς, τῶν Α'γίων τὸ α'. τῶ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, τῶ ἁγίῳ τῆς Μονῆς· Κοντάκια τῶν Α'γίων τὸ α'. δόξα τῶ ἁγίῳ, καὶ νῦν τὸ τῆς Ε'ορτῆς· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον Αποστολοευαγγέλιον τῶν Α'γίων μόνον, Κοινωνικὸν· Τὸ Πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν, καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον· ἡ Εὐλόγησις τῶν Κολύβων, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ δύο Α'πολυτίκια καὶ κοντάκια τῶν γ'. ἁγίων Μαρτύρων· καὶ ἡ παρὰ τῶ ἱερέως τελεία Α'πόλυσις.

[Περὶ τῶν Μαρτυρίων Ἰωάννου τοῦ νέου.]

[καὶ Μανουὴλ τῶ Κρητὸς.]

Τυπικὸν ς'.

Περὶ τῆς τῶ Α'καθίστου τῶν ἁγίων Μαρτύρων Α'κολουθίας·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὅτε ἂ γίνεται ἀγρυπνία, ψάλλομεν τὴν Α'κολουθίαν τῶ Α'καθίστου τῶν Α'γίων ἕτω· Τῇ ιβ'. ὥρᾳ τῆς Παραμονῆς ἑσπέρας κρεμόμενον πάντων τῶν συνακτηρίων κωδώνων εἰς τρεῖς στάσεις, καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ε'κκλησίᾳ, καὶ Εὐλογήσαντος τῶ ἱερέως, ἀναγινώσκε-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ὑώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον ἄχρι τῆ Β'. Τρισαγίῳ, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν ἐν τῷ ὄρθρῳ β'. κανόνα τῶν γ'. Ἁγίων, Τριάδος ὑπέρμαχοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν Εἱρμῶν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ἃς καὶ δισσεύομεν· εἶθ' ἕτω ψάλλομεν καὶ τὴν γ'. ὠδὴν, καὶ πάλιν λέγομεν, ἐν τῷ τέλει αὐτῆς τὸν Εἱρμὸν διὰ τὴν μικρὰν αἴτησιν· μεθ' ἣν Ἐκφώνησις παρὰ τῆ ἱερέως, Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· Ἅμα δὲ ὁ ὑποεκκλησιάρχης κράξει τὸν μέγαν συνακτήριον κώδωνα διὰ τὴν τῆς τῶν οἴκων ἀ. στάσεως ἀνάγνωσιν, ὃ γίνεται καὶ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς τρισὶ· καὶ εὐθὺς προευτρεπισθέντων κηρομανδαλίων καὶ τῆ ἀναλογίᾳ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῆ προσκυνητάρι εἰκόνος τῶν Ἁγίων, ψάλλεται τὸ τροπάριον τῶν οἴκων, Η' τῶν τριῶν σεβασμῶ· παρ' ἑκατέρων τῶν χορῶν ἀρχομένῳ τῆ δεξιᾷ, ἃ ψαλλομένῳ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, ὁ προεστὼς ἐνδεδυμένος ὢν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς χορὰς, διακόνων προπορευομένων δύο μετὰ λαμπάδων, καὶ εὐθὺς ἀσκεπὴς ὤν, ἀναγινώσκει ἀργῶς καὶ μεγαλοφώνως τὴν Α'. στάσιν τῶν οἴκων· Μετὰ αὐτὰς μετὰ τὰ Εὐλογητάρια τῶν Ἁγίων τῶν ἱεροδιακόνων παρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν ἀπαύστως θυμιώντων, καὶ ἡμῶν πάντων ἐξερχομένων τῶν στασιδίων, ἀσκεπῶν ὄντων, καὶ εὐλαβεία ἀκροαζομένων· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Χαῖρε τριὰς πολύαθλε· καὶ τὸ Ἀλληλούϊα, ταῦτα τῆ ἱερέως ἅμα ἐκφωνοῦντος· μετὰ δὲ τὴν ταύτης συμπλήρωσιν ψάλλεται τὸ Κοντάκιον τῶν Οἴκων, Τῶν τῆ τυράννῳ· παρ' ἑκατέρων τῶν χορῶν, ἀρχομένῳ τῆ ἀριστερᾶ· ἀπαραλλάκτως ταῦτα γίνονται καὶ ἐπὶ τῆ ἀναγνώσει τῶν λοιπῶν στάσεων τῶν Οἴκων· εἶτα ψάλλομεν τὴν δ'. ε'. καὶ ς'. ὠδὴν ὡς εἴρηται· μεθ' ἣν πάλιν τὸν εἱρμὸν αὐτῆς· αἴτησις μικρὰ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης· εὐθὺς τὸ τροπάριον ἀργῶς Η' τῶν τριῶν, καὶ ἡ παρὰ τῆ β'. ἱερέως τῆς τῶν οἴκων Β'. στάσεως ἀνάγνωσις· μεθ' ἣν τὸ Κοντάκιον Τῶν τῆ τυράννῳ· ὧν πληρωθέντων ψάλλομεν τὴν ζ'. καὶ η'. ὠδὴν· μεθ' ἣν πάλιν τὸν εἱρμὸν αὐτῆς μετὰ τῆ Ἀνῶμεν εὐλογοῦμεν· εὐθὺς δ' αὖ τὸ τροπάριον Η' τῶν τριῶν· καὶ οἱ παρὰ τῆ γ'. ἱερέως οἶκοι τῆς Γ'. στάσεως· ἧς πληρωθείσης τὸ κοντάκιον· Τῶν τῆ τυράννῳ· καὶ ἅμα ὁ Διάκονος ἐκφωνήσας Τὴν θεοτόκον καὶ Μητέρα τῆ Φωτὸς· ἄρχεται θυμιᾶν· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὴν θ'. ὠδὴν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων τῶν Ἁγίων, μεθ' ἣν τὸν εἱρμὸν αὐτῆς· αἴτησις μικρὰ, καὶ ἐκφώνησις· Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν· εἶτα πάλιν τὸ Τροπάριον, καὶ ἀναγινώσκονται παρὰ τῆ δ'. ἱερέως οἱ τῆς Δ'. καὶ τελευταίας στάσεως ἐγκαταλειφθέντες Οἶκοι· μεθ' ἣν αὖ τὸ Κοντάκιον· εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ πάλιν τὸ

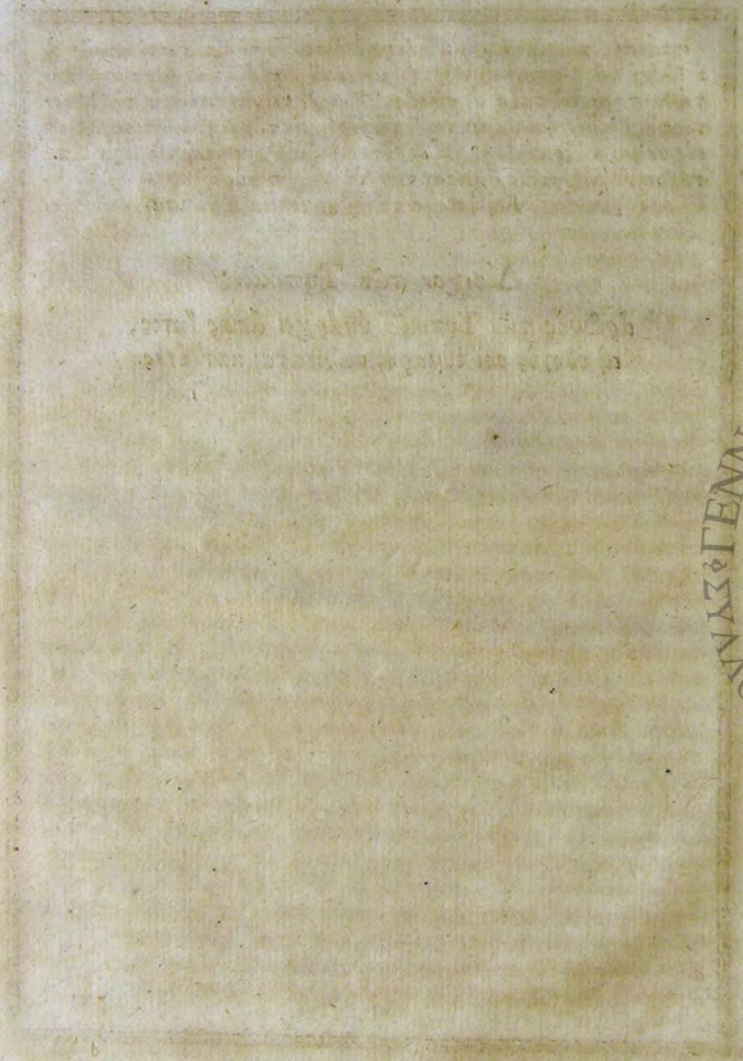
Κου-

Κοντάκιον, τῶν οἴκων χῦμα· Κύριε ἐκέησον μ'. τὸ Ἐν παντὶ καιρῷ· καὶ ἡ Εὐχὴ τῆ Ἀσπίλε ἀμόλυντε, μετὰ τῆ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα· καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν ὡς σύνηθες· Εἰς δὲ τὴν προσκύνησιν τῆς Μαρτυρικῆς Εἰκόνος ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ τέλει τῆς τῶν Ἁγίων Παρακλήσεως εὑρισκόμενα Προσόμοια· Εἶθ' ἕτως ἐκβάλλομεν καὶ τὸν ἱερὸν Ἐπιτάφιον, ψάλλοντες ἅπασαν τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῆ, κατὰ τὴν τῆ Α'. Τυπικῆ ἑρμηνείαν· Καὶ ἡ παρὰ τῆ ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις.

Δίστιχον τῶν Τυπικῶν·

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τυπικῶν ὑπάρχει ἅπας ἕκτος,
Καὶ ὁδηγὸς σοὶ εὐμαρὴς καθίσταται κατ' ἔτος.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΟἹ ἘΚ ΠΕΡΣΙΔΟΣ ΛΑΜΨΑΝΤΕΣ ΑὐΤΑΔΕΛΦΟΙ.

ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΤΕ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ.

ΑΓΙΟΙ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Καρδιογνῶστας μέσοντας Τρεῖς ἐν τῷ πόλῳ,
Ὑμνῶ τῷ πόθῳ τῷ τῆς καρδίας ὅλῳ.

Ὁ λαυρέντιος Ρέζζος, 1803.

ΜΗΝΙ Ἰ ΙΟΥΝΙΩ ΙΖ.

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων καὶ Ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων

ΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΑΒΕΛ, ΚΑΙ ΙΣΜΑΗΛ.

Ἑσπέρας. Ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε· καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μητρὸς τὴν εὐσέβειαν σοφοὶ, εὐσεβῶς ποθήσαντες, τὴν πατρικὴν ἀπεβάλετε, πλάνην ἀντίθεον· τοῖς Εὐνοϊκῆ γὰρ, θεοφθόγγοις ῥήμασι, προφρόνως πειθαρχήσαντες Μακάριοι, χάριν ἐλήφατε, τὴν τῆ Πνεύματος καὶ ὤφθητε, ἐν σαδίῳ, Ἀμνοὶ ἐθελόθυτοι.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθρᾶ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἁπλανεῖς ἀσέρες, ἱερεῖα ἔμψυχα, Ναῷ ἐπουρανίῳ κειμήλια, ἔνδοξε Μανυὴλ, πολυΐμνητε ὦ Ἰσμαὴλ, Σαβὲλ θῦμα, τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτον.

Τρι-

Τρισάριθμοι Μάρτυρες σεβέως, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ εἶδος ἔκαμον, τῶν κολασηρίων, πίσει ὑπομένοντες, τῆς ἄνω Βασιλείας ἐτύχετε· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος β΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὦ Φιλέορτοι· δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μυσικῶς ἐγκωμιάζοντες· χαίροις Μανυὴλ ἔνδοξε, χαίροις Σαβὲλ ἀείμνηστε, χαίροις Ἰσμαὴλ τρισόλβιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν μέσῳ τῦ σταδίῳ τραννῶς κηρύξαντες· διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· Καὶ νῦν Θεοτοκίον·

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαμι· εἶτα τὸ, Φῶς ἱλαρὸν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὸ, Καταξίωσον· Εἰς τὸν στίχον· στιχ. προσόμοια· ἦχος β. Ὁ ικος τῦ Εὐφραθᾶ.

Ῥῦσαι παθῶν ψυχῆς, καὶ σώματος εὐχαῖς σε, Μανυὴλ τὸς ἐκ πόθε, τελῶντάς σε τὴν θείαν, καὶ μακαρίαν Ἄθλησιν· στιχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλόντων, τὴν ταπεινὴν ψυχήν με, ὡς ἄριστος προστάτης, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.

Ὁ ος

Ὁ ος Φωτολαμπὴς, ὡς ἥλιος τῇ αὐγῇ, τῆς ἀπροσίτε Δόξης, ὑπάρχων Ἀθλοφόρε, τὰς ὑμνητάς σε φαίδρυνον. Δόξα ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Μανυὴλ τὸ θεόφρονος, καὶ Σαβὲλ τὸ γενναιοτάτε, καὶ Ἰσμαὴλ τὸ τρισμάκαρος· ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον Ζωήν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· ὃ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· τὴν πίσιν ἣ συνετράφημεν ὀκ ἐξομοσόμεθα· τοῖς παρὰ σοὶ δαίμοσιν ὃ λατρεύσομεν· τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν ὀκ ἐγκαταλείψομεν, τὸν ἀεὶ βοῶντα τοῖς πιστοῖς, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δέσποινα πρόσδεξαι· Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις· τὸ, Τρισάγιον.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον ἦχος δ΄.

Οἱ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλοι, Μανυὴλ θεόπνευσε, καὶ Ἰσμαὴλ θαυμάσιε, καὶ Σαβὲλ ἀξιάγασε, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, Υἱὸν Θεῦ κηρύξαντες, τὸ αἷμα ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῦ ἐξεχέατε· ὃν δυσωπῦντες μὴ παύσητε, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον·

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ ὃ ἀναστήσας

τὸν

ΠΑΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

τὸν πρωτόπλασον, ἔσωσεν ἐκ θανάτυ τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις·

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρὸς τὰς Ἁγίας Παράκλησιν, εἰ ἔστιν Ἀγρυπνία, κατὰ τὴν τῆ Ἁ. Τυπικῆ ἑρμηνείαν· Ζήτει αὐτὴν μετὰ τὰς Εἰχὰς τῆ Ἁγιασμῆ.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, καὶ Ἀνοιξαντάρια, ςιχολογεῖται τὸ, Μακάριος ἀνὴρ· τὸ Ἁ. ἀντίφωνον· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· ἰσῶμεν ςίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ Προσόμοια· ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι·

Μανηὴλ ὁ θαυμάσιος, ὁ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος μελῳδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν Ἄκτιςον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον·

Τὴν μητρῴαν Εὐσέβειαν, παιδιόθεν ποθήσαντες, πατρικὴν ἀσέβειαν ἀπωθήσατε, Εὐνοϊκῆ τῆ παμμάκαρος, τὰ θεῖα διδάγματα, ἐμυήθητε σοφῶς, καὶ προθύμως ἐλάβετε, τὴν τῆ Πνεύματος, ἀναγέννησιν ὅθεν καὶ τυράννυ, τὰς ποινὰς μὴ πτοηθέντες, ἀνδρειοφρόνως ἠθλήσατε·

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προσάττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε, νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις Μα-

Μακάριοι, ἐμφρόνως ἠσχύνατε, Μανηὴλ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαβὲλ. Μεγαλώνυμοι, καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τὰς ςεφάνας, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τῆ κόσμυ πρεσβεύοντες·

Ὡς ἀςέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι Ἀυτάδελφοι, θείκαις λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς Οἰκυμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαναν, καὶ παθῶν Φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν Φωδρὰν καὶ Φωσφόρον καὶ Ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν Ἔνδοξοι·

Ἕτερα προσόμοια τῆ Ἁγίυ Μανηὴλ· ἦχος ά.
Τῶν ἐρανίων Ταγμάτων·

Νῦν ἡ σεβάσμιος Μνήμη τῆς σῆς Ἀθλήσεως, ἡμᾶς συναγαγῦσα, εὐφημῆσαι προτρέπει, τὰ τρόπαια τὰς ἄθλας καὶ τὰς λαμπρὰς, ἀρισείας ἐν ἄσμασιν, ἐν τῇ παρύσῃ ἑσπέρᾳ καὶ τῇ νυκτὶ, Μανηὴλ ἀθλητικώτατε·

Λ'ποτμηθεὶς διὰ ξίφυς πάσας ἐξέτεμες, τὰς μηχανὰς τῆ πλάνυ, καὶ δολίυ βελίαρ, ὦ Μανηὴλ θεόφρον, διὸ τὰς πιςῶς, τὴν σὴν Μνήμην γεραίροντας, ἐῦσω παγίδων τῶν τότυ ταῖς πρὸς Θεὸν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις συ·

Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ προθύμως δεῦτε συνέλθωμεν, Μανηὴλ τῆ γενναίυ, καὶ λαμπρῶς εὐφρανθῶμεν· αὐτὸς γὰρ ἑσιάτως ὑπάρχει ἡμῖν, τοῖς πιςῶς προσιὼ-

σιν αὐτῷ, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττει ταῖς πρὸς Θεὸν, ἱκεσίαις αὐτῆ πάντοτε·

Τῶν ἀρανίων τὰ κάλλη ποθήσας Ἔνδοξε, ὡς τῷ Χριστῷ συνεῖναι μετ' Ἀγγέλων Ἁγίων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέσης γενναίως, Μανουὴλ ἀξιάγασε, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστῆ, συνευφραίνῃ τοῖς Συνάθλοις σου· Δόξα ἦχος πλ. β.

Σήμερον ἡ τρισαυγὴς τῶν Μαρτύρων ὁμήγυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις, τὰς πιστὰς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε· σήμερον γὰρ Μανουὴλ ὁ Ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ Ἀείμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ Τρισόλβιος, οἱ τῆ νοητῆ Ἡλίᾳ θεράποντες, καὶ τῶν ἀσεβῶν δογμάτων καθαιρέται, ἐκέρασαν πλήρη τὸν Ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν, ἑαυτὰς ἔστεψαν, ἡμᾶς προτρεπόμενοι τὰς Εὐσεβείας ἐρασάς· δεῦτε λέγοντες τὰς Ἁγῶνας ἡμῶν ἐσιάθητε, καὶ τὰς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, ὅτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ Ἀλήθεια ἀπεφήνατο· ἵνα κοινωνοὶ γένησθε τῶν στεφάνων ἡμῶν, καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς πρὸς Κύριον ἔχητε·

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ αὐτός·

Τίς μὴ μακαρίσειε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον Τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει

Θεὸς

Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος Ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ὃν εἰς δυάδα Προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι Φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς Ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἐπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; ὅτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ·

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ'

ἡμῶν

ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνη· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὰς, καὶ εὗρεν αὐτὰς ἀξίους ἑαυτῆ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὰς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτῆ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆ·

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ Φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ

ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφρῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ἰοφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου·

καὶ γίνεται ἡ συνήθης Ἐκτενὴς· καὶ τὸ Καταξίωσον· Εἰς τὴν Λιτὴν· ψάλλομεν στιχηρὰ, τῆ ἁγίᾳ τῆς Μονῆς τὸ α'· Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. ἦχος α'.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τῆ Χριστῆ τὴν πίστιν τρανῶς κηρύξαντες, ἥλοις περονᾶσθε τὰς ἀσραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγεσθε, ἄλλας τε πολλὰς βασάνους ὑπεμείνατε, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ ἀξιάγαστοι· διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσμιον· ὁ αὐτὸς·

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μανουὴλ τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· ἄθλος γὰρ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνδρικῶς καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων,

χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος· ἦχος β.

Προφητικῶς τοῖς Ἁγίοις συνελθόντες οἱ πιστοὶ, τὸν Δαβιτικὸν ὕμνον ἀναβοήσωμεν· Γʹδὲ δὴ τὶ καλὸν ἢ τὶ τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ· Φύσεως γὰρ ἀκολουθία καὶ πίστεως, τὰς ἀπειλὰς καὶ ποικίλας βασάνους, ὁμοφρόνως καὶ ἀνδρικῶς ὑπεδέξαντο· ὅθεν καὶ τὸν Σταυρὸν εὐαγγελικῶς ἐπ' ὤμων ἀράμενοι, πάντα τὰ φθαρτὰ ἐβδελύξαντο, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησαν, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες· διὸ καὶ παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι, πρεσβεύσουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

ὁ αὐτὸς·

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ Πνεῦμά σου Μανουὴλ μεγαλομάρτυς σοφὲ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· καθηλώμενος γὰρ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα, καὶ ἐν καλάμοις κατασφιγγόμενος, καὶ ὀξέσι κατακεντούμενος βέλεσιν, ἀκλινῶς τὰ πάντα ὑπήνεγκας, μιμούμενος τὸν ἐπὶ Ξύλου λογχευθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου· διό σου σήμερον τὴν Κοίμησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον· ἦχος γ.

Τῇ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παροῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τῶν Μαρτύρων ἀγω-

νίσματα· πρόκεινται δὲ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν, οἱ μέγιστοι τρεῖς Μάρτυρες· τὰς γὰρ τοῦ τυράννου ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἐλόντες, πρὸς τὸ σάδιον προθύμως ἤλαντο· καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενοι, τὸν Σωτῆρα δυσωπῶσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὁ αὐτὸς·

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύσημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν Ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Μανουὴλ τὸν ἔνδοξον· σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον·

Δόξα ἦχος πλ. αʹ.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη διὰ τῶν ἄθλων σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέρασον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα· χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ πολυπλόκου βελίαρ· χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα, Μανουὴλ πολύαθλε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλείπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν θεοτοκίον ὁ αὐτὸς·

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ·

Εἰς

Εἰς τὸν Στίχον· στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀσυγκρίτων ἀληθῶς·

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριὰς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, ἄσπρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίας λαμπρύνοντα· Μάρτυρες Μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μεισάντες, τῆς ἀγνωσίας πολλῶν τε, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

στίχος· Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·

Χαίροις ὦ Μανουὴλ θαυμασὲ, καὶ Ἰσμαὴλ τε καὶ Σαβὲλ Μεγαλώνυμοι, τὴν πλάνην πολυθεΐας, τῶν ἐμμανῶν ἀσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντες· οἱ ὧν οἱ θρησκεύοντες, παρανόμως τὰ εἴδωλα, ἐν Χαλκηδόνι, παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται τοῦ τυράννου τὸ πρόσαγμα· Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, ἄρνες ὡραῖοι ὀφθέντες, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος·

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσεβέσι μὴ πειθαρχήσαντες σοφοὶ, πρὸς βασάνων πλέω πεῖραν ἤγεσθε· διὸ αἰκιζόμενοι, καὶ λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ ἀπανθρώ-

θρώπως, κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, ὐκ ἐκάμφθητε, ἀ Θεὸν ἐξηρνήσασθε· ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος· Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεὲ, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως, ἴσχυναν Γυλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύοντες τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ αὐτός·

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παράκλησις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς·

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον·

καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον ἦχος α.

Τὰς τρεῖς ἐνδόξους ἀσπίδας τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τὰς ἐκ τῆς Περσίδος τὴν οἰκουμένην πᾶσαν καταγλαΐσαντας, τοὺς ἀθλητὰς καὶ κήρυκας τῆς Τριάδος, τοὺς τὴν θράκην πᾶσαν τῇ αὐγῇ τοῦ Μαρτυρίου καταπλήξαντας, Ἰσμαὴλ τὸν ἔνδοξον, Μανουὴλ τὸν ἀθλητικώτατον, σὺν Σαβὲλ τῷ τρισμακαρίῳ, καὶ

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ἀμφοτέροις συναθλήσαντι· πάντες οἱ τῶν ἄθλων αὐτῶν ἐρασαὶ, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσι·

Δόξα τῆ ἁγίᾳ Μανηὴλ ὁ αὐτός·

Οὗτ' ἀπειλὰς τῆ τυράννῳ πτοηθεὶς Μανηὴλ πολύαθλε, ἔθ' ὑποσχέσεσιν αὐτῆ καμφθεὶς, τὰς μαρτυρικὰς ἀγῶνας κατέλιπες· ἀλλὰ γενναίως τὰς βασάνους ὑποσὰς, διήνυσας διὰ πυρὸς καὶ ἅματος, τῆ Μαρτυρίᾳ τὸ σάδιον· ὅθεν καὶ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν τελούντων σε τὴν μνήμην, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· Καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτός·

Τῆ Γαβριὴλ φθεγξαμένῳ σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ Φωνῇ ἐσαρκῶτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασάσασα τὸν Κτίσην σε· δόξα τῷ ἐνοικίσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τῆ Τόκου σε·

Εἰ δὲ ἔσιν Ἀρτοκλασία, ψάλλομεν καὶ νῦν, Θεοτόκε παρθένε· ὡς ἤχον δ'. καὶ γίνεται ἡ συνήθης Εὐλογία τῶν Ἄρτων, ἐξ ὧν μεταλαμβάνομεν πάντες οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· μετὰ δὲ τὸ, Ἐυλογία Κυρίε· ἐὰ ἔσιν Ἀγρυπνία, Λιτὴ πόλυσις ἐ γίνεται, ἀλλ' ἀμέσως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν τὸν Μαρτυρικὸν Βίον τῶν Ἁγίων· τεθέντα μετὰ τὲς κδ'. αὐτῶν οἴκους· ἔ πληρωθέντος, ἐκβάλλεται ὁ ἱερὸς Ἐπιτάφιος· καὶ ψέλλομεν τὰ Τροπάρια αὐτῆ ἅπαντα· (ἅπερ ἐτέθησαν μετὰ τὰ ἰδιόμελα τῆ ἁγίᾳ ἑλαίᾳ·) κατὰ τὴν τῆ Λ'. Τυπικῆ ἑρμηνείαν· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸ τὲς Ἁγίας Ἐγκώμιον· εἰς ἅσεις δύο· πρεσεθὶν μετὰ τὸν μαρτυρικὸν βίον τῶν Ἁγίων·

ΕΝ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ·

μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον· τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν ςίχων αὐτῆ· εἶτα τὰ Τροπάρια, Τὲς τρεῖς ἐνδόξες ἀσέρας· δοξα. Οὗτ' ἀπειλὰς τῆ τυράννῳ· καὶ νῦν. Τῆ Γαβριὴλ φθεγξαμένῳ· μετὰ δὲ τὴν α'. ςιχολογίαν καθίσματα, ἦχος α'.

Τὸν Τάφον σε Σωτὴρ·

Ἀθλήσαντες ςερρῶς, ὑπὲρ Πίςεως Θείας, ἐλάβετε λαμπρῶς, τῶν ἀγώνων τὰ γέρα, διὸ καὶ τὰ Πανένδοξα, ὑμῶν Θεῖα Σκηνώματα, πᾶσι πνέεσι, διηνεκῆ εὐωδίαν, καὶ παρέχεσι ψυχῶν ὁμῆ καὶ σωμάτων, ἰάσεις ἑκάςοτε· Δόξα·

Παράνομε κριτὰ, τί βραδύνεις ἐβόας, τὸ σῶμα τὸ θνητὸν, μεληδὸν κατατμῆσαι; ψυχὴν δὲ μὴ δυνάμενος, σὺ προσψαῦσαι τὸ σύνολον; τρεῖς γὰρ ἓν ἐσμὲν, ἓν τὸ αὐτὸ καὶ Φρονῦμεν, ὡς αὐτάδελφοι, κατά τε σάρκα καὶ πίςιν, Μανηὴλ ἀξιάγασε·

καὶ νῦν Θεοτοκίον·

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῆ Δεσπότε δοχεῖον, ἀνάςησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προσασία, καὶ σῴζεις τὲς δέλας σε· Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὲς Ἁγίας λοιπὸν Ἐγκώμιον· μετὰ δὲ τὴν β'. ςιχολογίαν· Καθίσματα ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ·

Κατε-

Κατεπλάγησάν ποτε, τῶν ἀνομώντων ὁ λαὸς, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιςεύοντες ἐκραύγαζον· Δόξα σοι Χριςὲ παντοδύναμε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς καὶ ὃν οἴδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς Ἁγίοις σε Μάρτυσιν· ὧν ταῖς πρεσβείαις, Σωτὴρ τὸ κόσμε, φώτισον τὸς ὑμνῦντάς σε· Δόξα.

Κατεπλήττετο δεινῶς, ὁ παραβάτης Βασιλεὺς, πῶς ὑπέμενας σεβρῶς, τὴν ποικιλίαν τῶν ποινῶν, κατάςικτος τοῖς μώλωψι γεγενημένος· ὅθεν καὶ κενοῖς πειρᾶται ῥήμασι, καὶ λόγοις μανικοῖς ἀπατῆσαί σε· σὺ δὲ ἐν τότοις ὤφθης ἀπαράτρεπτος, Χριςὸν ποθήσας θεσπέσιε· Μαρτύρων δόξα, πιςῶν ὁ ῥύςης, Μανυὴλ ἀξιύμνητε· καὶ νῦν Θεοτοκίον·

Κατεπλάγησαν Ἄγγελοι, πᾶντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυςήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτὸν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλαχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηςότητι; ᾧ σὲ ὡς ὄντως, Θεὸν Μητέρα εὐφημῦντες δοξάζομεν· Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα·

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαςρὶ.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπὰ, Ἀθληταὶ παριδόντες μαρτυρικῶς, ὡς ἥλιοι χάριτι, τῆ Σωτῆρος ἐλάμψατε· ἀδελφικῇ ςοργῇ δὲ, ἐνθέως συνδεθέντες, ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε· ὅθεν μετὰ

τὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὕψες ἐδέξασθε, θεραπεύειν νοσήματα, Ἀθλοφόροι Ἀυτάδελφοι· πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζεσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν Μνήμην ὑμῶν· Δόξα·

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεςῶν, Βασιλέως ἀνόμε πᾶσαν βελὴν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς ἐκ ἐπέθυσας· διὰ τῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας εὐσεβέςατα, ὅθεν τὰ βραβεῖα τῶν σῶν ἄθλων λαμβάνεις, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιςῶς προσιόντων σοι, Μανυὴλ παμμακάριςε· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζεσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν Μνήμην σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον·

Ἐνθυμᾶμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ἐυπαρὴς, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε, πρὸ τῦ τὰς πύλας φθάσαι, θανάτε ἐπίςρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγῆσά με, ἵνα εὐχαρίςως προσκυνῶν ἀνυμνῶ σε, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θέαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνῦσιν ἐν πίςει τὸν πανάγιον Τόκον σε·

Ἄτα οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆ δ'. Ἦχος· Προκείμενον ἦχος δ'.

Ῥδὲ δὴ τὶ καλὸν ἢ τὶ τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν

ΠΑΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ἀδελφὰς ἐπὶ τὸ αὐτό· Στίχος· Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τῦ αἰῶνος· τὸ Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον· Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν·

τὸ τῦ Ὄρθρυ τῦ ἁγίυ Γεωργί.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξυσι παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένυς ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τῦ Ὀνόματός μυ· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε ἓν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν· παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσυσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισύμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μυ· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ὁ Ν. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων· καὶ νῦν Ταῖς τῆς θεοτόκυ· Εἶτα Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ·

Καὶ τὸ ἰδιόμελον ἦχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τῇ Ἀθλοφόρῳ ἡ Γερὰ Πανήγυρις· δεῦτε οὖν φιλέορτοι, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, τὴν μνήμην αὐτῇ λέγοντες· χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαῤῥήξας διὰ τῆς πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρίαν τῦ Πνεύματος σεαυτῷ περιθέμενος· χαίροις ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῦ παραβάτυ, τῇ ἰσχύϊ

ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τῦ μόνυ Θεῦ· χαίροις ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον Πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τῇ Χριστῷ· ὃν καθικέτευε Μανυὴλ, Ἀθητῶν ἐγκαλλώπισμα, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν συ· τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Ἀ. στάσεως, κατὰ τὴν τῦ α' Τυπικὴν Ἑρμηνείαν·

Ζήτει αὐτὸς μετὰ τὰ Εὐλογητάρια τῶν Ἁγίων.

Οἱ Κανόνες· τῆς θεοτόκυ εἰς ς'. καὶ ἕτεροι δύο τῶν Ἁγίων εἰς ή. Κανὼν α'. τῆς θεοτόκυ· ᾠδὴ α'. ἦχος α'. ὁ Εἱρμὸς δίς.

„Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ „σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ὅτι δεδόξασται.

„Ὑπεραγία θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς·

Ὡς μόνη τὸν Ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μυ ψυχῆς, πάθη θεράπευσον·

Τὰ τραύματα πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μυ, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμῶν τὴν σκότωσιν, καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσι·

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν λυτρωτήν μυ, τῷ σκότει με

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

με λύτρωσαι, καὶ βασάνων Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὴν εὐσπλαγχνίαν συ.

Ὠδὴν κατανύξεως, τῇ Θεοτόκῳ, θερμῶς προσενέγκωμεν, ὦ ψυχή μυ τάλαινα, βεβηλωθεῖσα κακῶς, ἵνα ἐυσθῶμεν ἐκ πυρὸς, τῦ αἰωνίζοντος.

Ἕτερος Κανὼν β'. τῶν Ἁγίων ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μυ.

„Ἅγιοι Μάρτυρες τῦ Χριστῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ὑπέρμαχοι, τῆς Παναγίας πανόλβιοι, συμφώνως ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες τῶν προσερχόντων ὑμῖν.

Εἰρκτῇ ἀπαγόμενοι, τροπαιοφόροι Ἀυτάδελφοι, χαρᾷ συνεψάλλετε, τῷ Βασιλεῖ τῦ παντός. Δεῦτε λέγοντες, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, Θεῷ ἀλαλάξωμεν τῷ παντοκράτορι.

Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ θαυμάσιος, ἀξίως τιμάσθωσαν, σὺν τῷ σοφῷ Μανυὴλ, ὅτι ἤνεγκον, πολλάς τε καὶ παντοίας, βασάνυς καὶ θάνατον, οἱ ὑπερένδοξοι. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν Ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάσασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ ὥρισαι, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τῦ παντοκράτορος. Ἄλλος Κανὼν γ'. τῦ ἁγίυ Μανυὴλ· ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ· „Ἅγιε Μάρτυς τῦ Χριστῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Τ

Ἄναρχε

Ἄναρχε Λόγε, Μανυὴλ τῦ μάρτυρος, ταῖς εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς, τὸ νοερὸν σόμα, τῆς καρδίας ἄνοιξον, καὶ χάλη μυ τὰ ἔνυλε, ὅπως ᾄσμασι μέλψω, τὰς ἀρισείας τὰ τρόπαια, τάτυ καὶ λαμπρὰ κατορθώματα.

Γνῶσίν μοι θείαν, ἀρανόθεν Ἅγιε, δός μοι πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὅπως ἐπαξίως, πλέξωσι τὸν σέφανον, τοῖς ἐγκωμίοις ἄνθεσι, καὶ τῶν ὕμνων τρισμάκαρ, ὡς τῷ Φωτὶ ἐλλαμπόμενος, τῆς ἀπειροδόξυ θεότητος. Δόξα.

Ὁ παραβάτης τῷ θυμῷ νικώμενος, ἐπὶ τῇ σῇ Μανυὴλ, ἀνδρικῇ ἐνστάσει, καὶ μανεὶς ὁ δείλαιος, τὸ σὸν κελεύει Σκήνωμα, ἁλιθῆναι καλάμοις, καὶ ἀπηνῶς λόγχαις βάλλεσθαι, τὰς πλευρὰς τὰς σὰς γενναιότατε. καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὡς Θεῦ Μήτηρ, παῤῥησίαν ἔχυσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σῦ, Μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τὰς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας. Καταβασία.

„Ἀνοίξω τὸ σόμα μυ, καὶ πληρωθήσεται πνεύμα„τος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ· „καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γη„θόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὠδὴ γ'. ὁ Εἱρμὸς δίς.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΙΟΝ ΟΡΗ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

„Στερεωθήτω ἡ καρδία μυ, εἰς τὸ θέλημά συ Χρι-
„στὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων ὠρανὸν στερεώσας τὸ δεύ-
„τερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντο-
„δύναμε.

Τῆς στειρευύσης διανοίας μυ, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀφάνισον, καὶ καρποφόρον ἀρετῶς, τὴν ψυχήν μυ ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης περισάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τῦ ὄφεως, αἰωνιζύσης τε Φλογὸς, καὶ τῦ σκότυς Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον Κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἁγνὴ, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τῦ τέλυς, Ἀγαθὴ, τὸν οἰκέτην συ.

Θεογεννῆτορ Ἀπειρόγαμε, τὰς ἡμῶν δεήσεις προσάγαγε, τῷ Ποιητῇ συ καὶ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ μήτρας συ, ὅπως εὕρωμεν τελείαν, τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν. Ἕτερος· Τὰς σὰς ὑμνολόγυς Θεοτόκε·

Ὡς βότρυες θεῖοι γεγονότες, ἀμπέλυ τῆς θείας ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέυσιν, Οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς εὐφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι·

Πατρὸς ἐβδελύχθητε θρησκείαν, μητρὸς δὲ τὴν ἔνθεον

ἔνθεον σοφῶς, εὐσέβειαν ποθήσαντες, τὴν θείαν ἀναγέννησιν, τῦ Πνεύματος ἐλάβετε, ὦ Ἀθλοφόροι Ἀυτάδελφοι·

Ἀχθέντες ἐνώπιον τυράννυ, ἐγνώσθητε τρεῖς θεοσεβεῖς, ὅθεν καὶ κατεφλέχθητε, σεῤῥῶς καὶ ὑπεμείνατε, πάσας βασάνυς Ἔνδοξοι, καὶ πολυύμνητοι Μάρτυρες· Θεοτοκίον·

Νόμυ προετύπυ ἡ σκηνή σε, γενήσεσθαι μέλλυσαν Ἁγνὴ, Θεῦ ἅγιον σκήνωμα, ἐν ᾧ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἁγιασμὸν δωρύμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται·

Ἄλλος· Ὁ σεσωσμένος κατ' ἀρχάς·

Νενεκρωμένῳ διὰ σὲ, πεπιστευκὼς τῷ Δεσπότῃ, θαῤῥαλέως τῷ θανάτῳ προσρέχεις, τὴν ἐκύσιον αὐτῦ ἐπιποθήσας νέκρωσιν, Μανυὴλ νικηφόρε, θείᾳ δυνάμει ῥωνύμενος·

Οὐ ξίφος Μάρτυς τὸν σεῤῥὸν, τῆς καρτερίας συ πύργον, διετάραξε γενναῖε ἀλλ' ὤφθης, καρτερώτατος ποιναῖς, προσομιλῶν καὶ θλίψεσι, ταῖς παρ' ἐχθρῶν ἀσπλάγχνως, προσφερομέναις σοι ἔνδοξε· Δόξα.

Πολλὰς ὑπέσης σπαραγμὰς, πρὸς τὸ τὴν θείαν γενναῖε, ἀπαρνήσασθαι σωτήριον κλῆσιν, τῦ Χρισῦ ἀλλ' εἰς κενὸν, ὄντως κεκοπιάκασι· καὶ γὰρ μέχρι θανάτυ, ταύτην γενναίως ἐβάσασας·

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεο-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΟΡΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευε, ὅπως ἁμαρτημάτων, τελείαν λάβωμεν ἄφεσιν· Καταβασία.

„Τὰς σὰς ὑμνολόγυς Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθο-„νος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματι-„κὸν σεφέωσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σε, σεφάνων δόξης „ἀξίωσον· Καθίσματα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν „τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως·

Τὰς πολυτρόπυς αἰκισμὰς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίκε λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἑορτάζομεν μνήμην, πίσει ἱκετεύοντες, ταῖς ὑμῶν μεσιτείαις, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν λαβεῖν, καὶ ἀγαθῶν αἰωνίων ἀπόλαυσιν· Δόξα ὅμοιον.

Ὁ Μανυὴλ ὁ τῦ Χριςῦ Ἀθλοφόρος, ὁ τὰς βασάνυς ἀνδρικῶς ὑπομείνας, τῦ Μαρτυρίε ἔλαβε τὸν σέφανον, θῦμά τε γενόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἅπαντας ἐδίδαξε, προσκυνεῖν τὴν Τριάδα· ἧ τῶς πρεσβείαις λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης βλάβης, Θεὲ ὑπεράγαθε· Καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν με τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπανασάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν με, τίς ἐνδιηγήσεται, καὶ τὴν τύτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθὴ, τύτων μοι πάν-

πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι· Εἶθ' ἔτως ἀναγινώσκεται τὸ Μαρτύριον τῦ ἁγίε νεομάρτυρος Μανυὴλ τῦ Κρητός· πρόσθεν μετὰ τὸν Ἐγκωμιαστικὸν Λόγον· μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Β'. Στάσεως.

ὨΙδὴ δ'. Ὁ Εἱρμὸς δίς.

„Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακούμ, „τὴν τῦ Λόγυ σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγ-„γίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε·

Παρθένε Θεοτόκε, ἁμόλυντε σεμνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σε ξανίσι καθαρωτάτοις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας ἵνα κράζω, Δόξα σοι Ἁγνὴ Θεοδόξασε·

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τῦ Θεῦ, τῦ ἐν σοὶ σκηνώσαντος Παρθένε ὑπὲρ νῦν, αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπε ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος καθαρότητος ὀφθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος·

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέες ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, ψυχῆς με νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα, καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλες, δῶσα καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν·

Ἐξέησαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαὶ, πῶς ὁ ἀθεώρητος μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σῦ ὤράθη Παρθένε θεοκυῆτορ; ὃν ἐνδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τὺς πιστῶς σε δοξάζοντας· Ἕτερος· Ὁ καθήμενος ἐνδόξῃ·

Παρασὰς τῷ παραβάτη, ὁ τρισσόλεκτος θίασος, καὶ τῶν προσαγμάτων, ἔξαρνος τῶν τότε γενόμενος, διὰ τεσσάρων βυνεύροις ὠμοῖς τύπτετω, τότων ἔπαρος, ὧ καρτερία πανάριστος!

Γλασήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων ἐγένετο, καὶ εὐωδεσάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίσως διδῶσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύσαν πᾶσι, πηγὴν τῶν ἰάσεων·

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριςὸν διακρύσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίςει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον Μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι· Θεοτοκίον.

Γσχυρώτατόν σε ὅπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιςάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων Μῆτερ Θεῦ διαφεύγομεν· Ἄλλος
Εἰσακήκοα Κύριε·

Οὐχ ἑρκτὴ ὧδε μάσιγες, ὧ θυμὸς τυράννε, ἀλλ' ὧδε θάνατος, τῆς ἀγάπης ἡδυνήθησαν, ἐκχωρίσαι Μάρτυς τῦ Δεσπότε σε·

Θῦμα ὄντως εὐπρόσδεκτον, τῷ Χριςῷ ἐφάνης Μάρτυς σεβάσατε, κατὰ νῶν μηδόλως θέμενος, τὰ τῦ παραβάτε μηχανήματα· Δόξα.

Οὐκ ἀρνοῦμαι τὸ ὄνομα, τῦ Χριςῦ ἐβόας Μάρτυς ἑλκό-

ἑλκόμενος, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀμνὸς ἄκακος, ἀλλὰ φέρω πάντα νῦν γηθόμενος· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης με, καὶ τῆς ἀῤῥωςίας κατακειμένω μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε· Καταβασία.

„Τὴν ἀνεξιχνίαςον θείαν βυλὴν, τῆς ἐκ τῆς Παρ„θένε σαρκώσεως, σε τὸ Ὑψίςε, ὁ Προφήτης Ἀβ„βακύμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει „σε Κύριε· Ὠδὴ ε'. ὁ Εἱρμὸς δίς.

„Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τε Θεῦ· ἄλλον γὰρ „ἐκτός σε Θεὸν ὠ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σε ὀνομά„ζομεν· ὅτι Θεὸς ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις·

Νεκρόν με ἀπειργάσατό ποτε ἐν τῇ Ἐδέμ, γεῦσις πονηρὰ· ζωὴν δὲ κυήσασα Ἁγνὴ, τὸν ξύλῳ ἔκπαλαι θανόντα Φεῦ! ζωοποίησόν με, καὶ βράβευσον εἰρήνην·

Διάσωσόν με Πάναγνε κινδύνων χαλεπῶν, ἔγειρον παθῶν κοπρίας καὶ ῥῦσαί με, αἰχμαλωσίας καὶ κακώσεως, πονηρῶν δαιμόνων τὸν σὸν ἀχρεῖον δῆλον·

Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς με διάνοιξον Ἁγνὴ, βλέπειν με τρανῶς τὴν Θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν παναμώμητε, ὅπως ἐλέες τύχω, καὶ αἰωνίε δόξης·

Βασίλισσαν Παρθένον κηρύττει σε Δαβίδ, Ἄχραντε Ἁγνὴ·

Ἁγνὴ· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς ἐρανίυ Βασιλείας με ποίησον κληρονόμον, ἵνα σὲ μακαρίζω. Ἕτερος.

Ἑξέστη τὰ σύμπαντα·

Γκρίῳ ἐπάγητε, χεῖρας καὶ πόδας Ἅγιοι, δόγματι τυράννυ μὴ πεισθέντες, καὶ ἀναρτᾶσθε, ἐν μετεώρῳ ἐκ γῆς, ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, Ἄγγελον δὲ ἴδετε, ὃς ὑμᾶς παρεθάῤῥυνε·

Καλάμοις τοῖς ὄνυξιν, οἱ Ἅγιοι ἐμπήγνυνται· νῶτα δὲ καὶ κάρας καθηλῶνται, ἄτρεπτοι ὄντες καὶ μὴ βυλόμενοι, θυσίαν ἐδώλοις ἐνεγκεῖν· ὅθεν τάτας ἄσμασι καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν·

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὀσμὴν ἐνθέυ γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τὰς λειμῶνας, τῦ παραδείσυ, δένδρα τὰ εὔκαρπα, τὰς περικαλλεῖς καὶ Φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν·

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρότερον, ἡ τὴν Ἐδὲμ Φυλάττυσα, ςρέφει τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ τὰ νῶτα, σημειωμένοις Τιμίῳ Αἵματι, πάλαι κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τῦ ἐκ σῦ ἀνατείλαντος. Ἄλλος.

Ἵνα τί με ἀπώσω·

Κολασήρια ξένα, Μάρτυς καὶ δεινότατα κατεπενόησαν, τῆς σῆς καρτερίας, οἱ τῆς πλάνης προσάται θερμότατοι, ἦλυς ὀξυτάτυς, τῇ Κεφαλῇ συ διαπεῖραι, καὶ τοῖς Νώτοις ἀσπλάγχνως ἐτόλμησαν·

Λαμ-

Λαμπροί συ οἱ ἀγῶνες, καὶ τὰ τρόπαια Μάρτυς ἅπερ ἀνήγειρας, κατ' ἐχθρῶν ἁπάντων, ὁρατῶν ἀοράτων πανθαύμαςε· Θεία γὰρ δυνάμει, περιεγένυ ἀμφοτέρων, καὶ τὴν τάτων ὀφρῦν καταβέβληκας·

Δόξα.

Τὰς σεπτὰς ὑμῶν Κάρας, τόπῳ ἐναπέτεμε κρημνώδει τύραννος, καὶ πυρὶ δοθῆναι, τὰ πανσέβαςα Σκήνη ἐσκέψατο, τὸ τῶν ὀρθοδόξων, πλήρωμα ἀνιᾶσαι θέλων· ἀλλ' αὐτῦ καταργεῖτε τὸ σόφισμα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυςήρια· ὁρανὸν γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σὲ ἔδειξε, καὶ ἐν σῷ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει, ὡς ἥλιος ἔλαμψε· Καταβασία·

„Ἑξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Θείᾳ δόξῃ συ· σὺ „γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν „ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶ„σι τοῖς ὑμνῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύυσα·

ὨΙδὴ ς'. ὁ Εἱρμὸς δίς.

„Τὸν Προφήτην Γωνᾶν ἐκμιμύμενος βοῶ, τὴν ζωήν „μυ Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον Φθορᾶς καὶ σῶσόν με, „Σωτὴρ τῦ κόσμυ, κράζοντα δόξα σοι·

Μολυνθέντα με πολλαῖς ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, τὴν ἀμόλυντον σκηνὴν ἀπόπλυνον, παντοίυ ῥύπυ τῇ μεσιτείᾳ συ·

Κυβερνῆτίς μοι γενῦ θαλαττεύοντι Ἁγνὴ, ἐν πελάγει χαλεπῷ, τῶν τῦ βίυ πειρασμῶν καὶ ἴθυνον, πρὸς σωτηρίας ὁδὸν καὶ σῷσόν με·

Ἁγιάσματος σκηνὴ δεδειγμένη Μαριὰμ, μιανθῆσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μυ ψυχὴν ἁγίασον, καὶ Θείας δόξης μέτοχον ποίησον·

Τὴν Μητέρα τῦ Θεῦ καὶ καλὴν ἐν γυναιξί, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, μὴ παρίδῃς με Ἁγνὴ, ἀλλ' οἰκτειρον, καὶ πάσης βλάβης ἐγθρᾶ ἀπάλλαξον·

Ἕτερος· Τὴν Θέαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν Θέαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες τῶν Μαρτύρων πανήγυριν, δεῦτε Φιλέορτοι, ἄνθη χαρίτων δρεψώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα·

Θαυμάτων χάριν δεξάμενοι, ἰᾶσθε τῶν ψυχῶν ἀῤῥωσήματα, ἔνδοξοι Μάρτυρες, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττετε, τὺς πρὸς ὑμᾶς ἐν πίσει ἀεὶ προσρέχοντας·

Τῷ Θάῳ ζήλῳ πυρῶμενοι, λαμπάσι τὰς μασχάλας ἐφλέχθητε· ὅθεν τὴν ἔνθεον, χάριν ἀφθόνως ἐλήφατε, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύσιν πισοῖς παρέχετε.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς θεότητος, ἐσκήνωσεν Ἁγνὴ θεονύμφευτε, καὶ ὃ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάρισε, ἐῤῥόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισεν·

Ἄλλος· Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λαμπρότατε Μανηὴλ, τὺς ὁμωνύμυς σοι Φύλαττε, καὶ πάντας τὺς εὐσεβεῖς, τὺς τὴν σὴν γεραίροντας, μνήμην τὴν πανίερον, ἐκ παντὸς κινδύνυ, καὶ δεινῶν καὶ περισάσεων.

Ἐνήθλησας ἀνδρικῶς, ποσί συ κτείνας τὸν δράκοντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς ῥανοῖς ἀγάλλῃ δρεπόμενος, τὰ γέρα τῶν πόνων συ, καὶ ἡμῖν βραβεύων τὴν εἰρήνην ταῖς πρεσβείαις συ· Δόξα.

Ταῖς ῥέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τῷ ἀπαθῶς τὸν νῦν κραταιύμενος, ἐνίκα τὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν Ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία συ, ῥυθῷ με ἁμαρτιῶν καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττυσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τὺς λιμένας ἐμβιβάζυσα· Καταβασία.

„Τὴν Θέαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες Ἑορ„τὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς „χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν „δοξάζοντες· Κοντάκιον· ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σή„μερον·

Οἱ τρεῖς Θεῖοι Μάρτυρες οἱ ἐκ Περσίδος, τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, ὐκ ἐδειλίασαν ποινὰς, ἀλλ' ἐν σαδίῳ ἐκήρυξαν, τὸν ἐν Μονάδι Θεὸν Τρισυπόστατον·

ὁ Οἶκος.

Εὐφη-

Εὐφημήσωμεν φιλέορτοι τὰς Μεγαλομάρτυρας τρεῖς Ἀυταδέλφυς Μανυὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, τὰς ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἀϑέρας φαεινὰς ἐκλάμψαντας λέγοντες· χαίρετε οἱ τὰ σώματα παντοίοις ἀϑλισμοῖς παραδόντες, καὶ τὴν ἄληκτον καὶ ἀγήρω ζωὴν τῆς Φϑαρτῆς προτιμήσαντες· χαίρετε οἱ τὰ σίγματα τῦ Κυρίυ ἐν τοῖς σώμασιν ὑμῶν φέροντες, καὶ διὰ Χριϛὸν τὰς ἀσραγάλας ἥλοις παρέντες· χαίρετε οἱ τὸν διὰ ξίφυς θάνατον ἑτοίμως δεξάμενοι, καὶ τῶν γηΐνων τὰ ϑράνια ἀνταλλάξασθαι βληθέντες· καὶ νῦν ἐν ϑρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενοι, ἀπαύςως ὑμνεῖτε, τὸν ἐν Μονάδι Θεὸν Τρισυπόςατον· Ἕτερον Κοντάκιον τῦ Ἁγίυ Μανυὴλ ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ ςρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Τῶν τῦ τυράννυ ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων, καταφρονήσας ἀνδρικῶς ςύλε ἀκλόνητε, σὺν ὁμαίμοσιν ἐνήϑλησας Μεγαλόφρον· ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, Μανυήλ με ἐκ κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι, Χαίροις Μάρτυς πανθαύμασε· ὁ Οἶκος.

Τίς σε τῶν ἐπιγείων Μανυὴλ ἐξισχύσειεν εἰπεῖν τὰς Μαρτυρικὰς ἄϑλας, καὶ τῆς ὑπὲρ Χριϛῦ πάλης τὴν ἄμετρον ἔνσασίν τε καὶ καρτερίαν, ἣν ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐπεδείξω; ἀλλ' ὅμως ἴδε ἄτω σοὶ κράζω. Χαίροις Θεῦ ςρατιῶτα γενναῖε, Χαίροις Χριϛῦ Μάρτυς ὡραῖε. Χαίροις ἀςὴρ τῦ νοητῦ Ἡλίυ παμφαίδιμε, Χαίροις καρπὲ τῦ ἁγίυ πνεύματος ὥριμε· Χαίροις

ροις Περσίδος ἀϑάνατον βλάσημα, Χαίροις ϑράκης ἀκλόνητον ἔρεισμα· Χαίροις τερπνὸν ϑῦμα τῦ παντάνακτος Θεῦ, Χαίροις ὁ τὴν πλάνην διελέγξας τῷ Ἰϛλιανῷ· Χαίροις ὁ πῦρ ἥλυς καλάμυς βέλη καὶ ξίφος ἀς ἀδὲν λογισάμενος, Χαίροις ᾧ τῇ ἀϑλητικῇ ἐνσάσει Σατὰν ὁ δόλιος ὑπῆρξε παιζόμενος· Χαίροις τῶν ἑορταζόντων τὴν Μνήμην σε ὁ προσάτης, Χαίροις δι' ὃ ἠττήϑη ὁ τύραννος παραβάτης· Χαίροις Μάρτυς πανθαύμασε.

Τῷ Αὐτῷ Μηνὶ Ιζ΄.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πανενδόξων καὶ Τρισμακαρίων Αὐταδέλφωντε, καὶ Τρισμεγίσων τῷ Χριϛῷ τριῶν γενναιοτάτων Ἀϑλοφόρων, ΜΑΝΟΥῊΛ τῷ Πολυάϑλῳ, ΣΑΒῈΛ τῷ Θεοφρονος, καὶ ΙΣΜΑῊΛ τῷ Τρισολβίῳ, Ἀϑλησάντων ἐν Ἔτει Σωτηρίῳ Τριακοσιοςῷ Ἑξηκοςῷ Δευτέρῳ· Στίχοι·

„ΜΑΝΟΥῊΛ, ΣΑΒῈΛ, ΙΣΜΑῊΛ τρεῖς ὁπλίτᾳ,
„Τριάδος αἰσχύνασιν ἐχθρὰς τρισάτας·
„Τὸν ΜΑΝΟΥῊΛ νύττασι λόγχαι Χριϛέ με,
„Ζηλῶντα πλευρᾶς λογχονύκτε σῆς πάθος·
„Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ ἴδε τρεῖς Ἀνέρας ἀϑλέοντας,

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσαλέντες παρὰ τῆ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνα (*) καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην βραβεύοντες, κατὰ τὰς χρόνας Γαλιανῆ τῆ Παραβάτα· ὃν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι, καὶ πολλὰς τῆ αὐτῆ πλάνῃ καθυπαγομένας, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον, διαφυλαχθῆναι αὐτὰς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινωνῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν· γνωσθέντες δὲ καὶ ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Γαλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἥλοις περονῶνται τὰς ἀσραγάλας, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται· καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανὴλ ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τῆ μικρῆ Βασιλέως Γαλιανῆ καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πεισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλᾶται τὴν Κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ Νῶτα, καὶ καλάμοις ἐλιθεὶς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξέσι κατακεντᾶται βέλεσι, καὶ ὅτως ἅμα τοῖς δυσὶν Ἀδελφοῖς

(*) Παρ' ἄλλοις Ἀλαμανδάρα.

Φοῖς αὐτῆ Σαβὲλ καὶ Γσμαὴλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκην τείχει, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κωνσαντίνα, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθέντες, τὰς Κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ· Ἄθλησις τῆ Ἁγίᾳ Νεομάρτυρος ΜΑΝΟΥΗΛ τῆ Κρητὸς, ἀθλήσαντος ἐν Ἔτει Σωτηρίῳ Χιλιοστῷ Ἑπτακοσιοστῷ Ἐννενηκοστῷ Δευτέρῳ· Στίχοι

„Τμηθεὶς ΜΑΝΟΥΗΛ τὸν σὸν Ἀυχένα ξίφει,
„Τέτμηκας ἐχθρᾶ τὰς πανεργίας πάσας·
„Δῶρον Θεός σε ἀγλαόν τε καὶ Νέον,
„Δέδωκεν ἡμῖν ΜΑΝΟΥΗΛ ὦ Τρισμάκαρ·
„Βῆ δὲ ΜΑΝΟΥΗΛ εἰς Οὐλύμποιο Δῶμα Φαεινόν.

Οὗτος ὥρμητο μὲν ἐκ Σφακίων τῆς Κρήτης, ἦν δὲ ἐγεγόνει γονέων χρισιανῶν· νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ἀχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ βίᾳ φεῦ! τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἀπαρνηθεὶς, εἰς Νῆσον ἀποδιδράσκει Μύκωνον, κἀκεῖ μυρωθεὶς, εὐσεβῶς ἔζη· μετ' ὀ πολὺν δὲ χρόνον πλέων ἀπὸ Σάμε εἰς Μύκωνον, συναντᾷ Νηῒ τῶν ἀγαρηνῶν Ναυάρχε, ἧς τῶν ἐπιβατῶν τις αὐτὸν ἐπιγνὼς, καταγγέλλει τῷ κυβερνήτῃ, καὶ συλληφθεὶς πρὸς τὸν Ναύαρχον μετὰ πολλὰς βασάνες παραδίδοται, διατρίβοντα ἐν Χίῳ· ὃς καὶ μαθὼν τὰ κατὰ τὸν Μάρτυρα, βιάζεται αὖθις αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἀρνήσασθαι· τῶ δὲ Μάρτυρος σεβρῶς τῇ εὐσεβείᾳ ἐμμένοντος, καὶ μηδαμῶς τὰς ἀπειλὰς αὐτῆ εἰς νῶν θεμένε, ξίφει τὴν Κεφαλὴν αὐτῆ ὁ Ναύαρχος ἀποτμηθῆναι κελεύει· ἀπαχθεὶς

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤ

θεὶς δὲ εἰς τὴν παλαιὰν καλεμένην Κρήνην, ὡς πρόβατον ἀπεσφάγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῦ ἁγίε Μάρτυρος Γ'σαύρε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Βασιλείκ, Γ'ννοκεντίε, Φίλικος, Ἑρμείε, καὶ Περεγρίνε.

Ὁ Γ'σαυρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὥρμηντο ἐξ Ἀθηνῶν· ἐξανασάντες δὲ τῆς Πατρίδος, ἔν τινι Σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φίλικι καὶ Περεγρίνῳ, καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγχάνεσιν· ὃς καὶ διδάσκοντος τῦ Ἁγίε Γ'σαύρε μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοῆσθαι, ἤτοι ἔργοις τὰς αὐτῦ λόγυς ἐπεβεβαίωσαν· ἀποσρεΦόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, πρὸς τῷ αὐτῶν Γρηγορίῳ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· ὃς καὶ συλλαβών, καὶ τῦ Χριςῦ ἀποςῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίΦει τὰς ΚεΦαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσάττει· Γ'σαυρος δὲ ὁ τῦ Χριςῦ Διάκονος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ ἱῷ Ἐπάρχε ἐκδίδονται· ὑΦ' ὃ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξως ἐκ τάτων ῥυσθῆναι, πολλὰς πρὸς τὴν εἰς Χριςὸν μεταθέντες Πίςιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως, Ῥ'ᾶΦος, καὶ Ῥ'ΦῖνοςοἱΑὐτάδελΦοι, τελευταῖον τὴν ἀπόΦασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς ΚεΦαλάς.

Τῇ αὐτῇ Ἡμέρᾳ, τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Βησσαριώνος.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἔτι ἀποταξάμενος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβών, εἰς τοιαύτην ἄσκησιν

σιν καὶ ἀκτημοσύνην ἤλασεν, ὡς ἐν τῶν ἀερίων πτηνῶν, ἢ νηκτῶν, ἢ χερσαίων ζώων, ἀταράχως καὶ ἀμερίμνως πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῦ διατελέσας· ὃ γὰρ Φροντὶς οἴκε παρ' αὐτῦ ἐμελετᾶτο, ὃ τόπων ἐπιθυμία κεκρατηκέναι ἔδοξε τῆς τότε ψυχῆς, ὃ κόρος τρυΦῆς, ὃ κτήσεις οἰκημάτων, ὃ βίβλων περιΦορὰ, ἀλλ' ὅλως διόλε τῶν τῦ σώματος παθῶν ἐΦάνη ἐλεύθερος, ἐλπίδι τῶν μελλόντων τρεΦόμενος, καὶ πίσεως ὀχυρώματι βεβηκὼς ἐκαρτέρει, ὥσπερ ἀχμάλωτος ὧδε κἀκεῖσε ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι διαμένων, καὶ τῇ Φλογὶ τῦ ἡλίε διαΦλεγόμενος, ἄθριος ἵστατο πάντοτε· κρημνοῖς ἐρημιῶν ἑαυτὸν, ὡς πλανώμενον περιπείρων, καὶ πλατείᾳ τῆς ἄμμε χώρᾳ ἀοικήτῳ πολλάκις ἑαυτὸν ὡς ἐν πελάγει Φέρεσθαι εὐδοκήσας· καὶ νυχθήμερα τεσσαράκοντα πεποίηκεν ἐν μέσῳ ῥάμνε ἑσηκὼς καὶ μὴ κοιμώμενος, καὶ τεσσαράκοντα χρόνυς ποιήσας μὴ ἀνακλίνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευρᾶ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱσάμενος ἐκοιμᾶτο· ἕτως ἂν βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε·

Τῇ αὐτῇ Ἡμέρᾳ· Τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Γ'πατίε τῦ ἐν Ῥ'εΦιανᾶις.

Ὁ Πατρὶς ὑπῆρχε Φρυγία· καὶ γονεῖς Θεοσεβεῖς ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίε, καὶ Ἀρκαδίε τῶν Βασιλέων· γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ· καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τῦ πρεσβυτέρε χειροτονίαν δέχεται· καὶ πληρώσας

τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο· ὁπόσα δὲ δι' αὐτῦ θαύματα τελῦντα, ἀδύνατον γράψαι·

Ταῖς τῶν σῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν. Εἶτα ἀναγινώσκονται παρὰ τῦ Ἱερέως οἱ Οἶκοι τῆς Γ. Στάσεως.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμὸς δίς.

„ Τὸς ἐν καμίνῳ παῖδάς σε Σωτὴρ, ἐχ ἥψατο ἀδὲ
„ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς σώ-
„ ματος, ὕμνυν καὶ εὐλόγυν λέγοντες, εὐλογητὸς
„ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

Τὴν μιανθεῖσαν πάθεσι ψυχὴν, ἁγίασον Δέσποινα τῦ δόλε σε Ἀγνὴ, καὶ τῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τάχος ἀφάνισον·

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, Πανάμωμε ζῴωσον τὸν νᾦν με καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεσὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σε·

Ῥῦσαι γεέννης Δέσποινα Ἁγνὴ τὸν δῦλόν σε, ῥῦσαι καταδίκης με Φρικτῆς τῦ σῦ Υἱῦ, ῥῦσαι κολάσεως ἀπάσης ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐκδυσωπῦσά Θεὸν τὸν ὑπεράγαθον·

Νέκρωσον τάχει Δέσποινα Ἁγνὴ, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη

πάθη καὶ ψυχῆς με ταπεινῆς, ῥῦπον δεινὸν ἀπόσμηξον Παρθένε, καὶ λογοθεσίᾳ με δαιμόνων τῶν πονηρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με·

Ἕτερος· Οὐκ ἐλάτρευσαντῇ κτίσει·

Ἐπὶ πέτραν, θείαν γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις Ἔνδοξοι, τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἐχθρῶν μηχανήμασιν ἀ παρετράπητε, ἀναμέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Διεχώρισεν, ὑμᾶς ὁ ἀνομώτατος, τύραννος Ἔνδοξοι, Σαβέλ τε καὶ Ἰσμαὴλ, ἀπάτῃ σκεπτόμενος, ὑποσκελίσαι ὑμᾶς, ἀλλ' ἀπέτυχε· καὶ γὰρ ὑμεῖς ὡράθητε, ἀδιάσειστοι γενάδαι·

Ἀλαμάνδαρος, ὁ Ἄναξ τῶν Περσῶν ὑμῖν, ἐλθεῖν ἐκέλευσεν ὡς στρατηλάταις αὐτῦ, εἰρήνην βραβεύσασθαι πρὸς τὸν παράνομον, ὅστις ἦκισα, εἰς νᾦν πρεσβείαν θέμενος, ὑπὲρ πίστεως ἠρεύνα· Θεοτοκίον.

Φωτεινότατον, παλάτιον εὑράμενος, Θεὸς τὴν μήτραν σε, ταύτην κατῴκησεν, ἧς ἐργαζόμενος Φωτὸς Πανάμωμε, τῆς κραυγάζοντας, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Ἄλλος· Θεᾦ συγκατάβασιν

Βοῶνύμενος σθένει σε, παντοδυνάμῳ ὁ Ἀθλοφόρος Χριστὲ, καὶ τελέσας τὸν δρόμον τῦ Μαρτυρίε γιγαντιαίῳ ποδὶ, καὶ σὺν Ἀγγέλοις σκηνώσας κραυγάζει σοι, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

Σιὼν

Σιὼν τὴν ἀράνιον, οἰκεῖς παμμάκαρ σὺν τοῖς Μαρτύρων χοροῖς, ἐλλαμπόμενος αὐγῇ, καὶ φωταυγίᾳ τῆ ἀνεσπέρῳ φωτὸς, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοᾷς εὐφραινόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν· Δόξα.

Μετ' ἤχῳ ἀπώλετο, τὸ παραβάτῳ οἰκτρὸν μνημόσυνον, κατὰ τὴν προφητείαν, πρὸς τὴν Περσίδα θρασέως ἐγγίζοντος· καὶ γὰρ καιρίως ἐτρώθη ὁ δείλαιος, καὶ τὴν ἀθλίαν οἰκτρῶς, ψυχὴν ἀπεχρέμψατο· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀποκαθαίροντα, Θεογνωσίας ἀκτίσιν ᾧ ψάλλομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν· Καταβασία.

„Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, οἱ ΘεόΦρονες παρὰ „τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως „πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, „ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Ὠδὴ ή. ὁ εἱρμὸς δίς.

„Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσα κρατιὰ, ὡς „Κτίσην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, „εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς „αἰῶνας·

„Σαρκωθῇ ὁ Ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἴτησαι Πάναγνε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι καὶ

καὶ ζωῶσαι αὐτὴν, νενεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίᾳ ἁμαρτίᾳ·

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τῆ κοίτῃ, Σωτῆρα κυήσασα Πανάχραντε Θεὸν, αὐτὸν ἐνδυσώπει τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσούσης·

Ἀνάσησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με πολέμησον ἐχθροὺς, τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἄγνη μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἰκτειρον καὶ σῶσον·

Ἰάτρευσον Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα τὸν πάντων ἰατρὸν· καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξόν με Παρθένε, μέτοχον μερίδος, Χριστὸν ἐνδυσωποῦσα· Ἕτερος· Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐλθόντες εἰς τόπον τοῦ θανάτου, εὐθέως τὰς Κεφαλὰς ἐναπετμήθητε· εἶτα θαῦμα γέγονεν, ὄντως ὑπερένδοξον· ἡ γῆ γὰρ ἐναπέκρυψε, τὰ ὑμῶν σώματα, οἱ ἅπιστοι ἐν πίστει ἐβόων, Μέγας ὀρθοδόξων, Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ἐκ γῆς ἀναφύονται ὡς κρῖνα, σαλάζοντα εὐωδίας γλυκασμὸν, τὰ σεπτὰ σκηνώματα, τῶν Μαρτύρων ἅπασι, ταῖς προσευχαῖς καμπτόμενα, τῶν εὐσεβῶν συμπαθῶς, ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι δωρούμενα, ἵνα εὐλογῶσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Τοὺς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ,

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

καὶ Μανουὴλ, τὰς ἐκ Περσίδος λάμψαντας, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, ἰσχυροτάτους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐνωθεὶς σοι κατ' ὐσίαν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος, ὅλον με ἀνέπλασεν, ὅλον ἀνεκαίνισε, παλαιωθέντα Πάναγνε, ταῖς παραβάσεσι· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὦ Μανουὴλ πολύαθλε, τὸν ἐν Χίῳ ἀθλήσαντα, πρόσφατόν σοι φίλον, καὶ κλεινὸν ὁμώνυμον, τῇ σῇ χορείᾳ πρόσδεξῳ· ὅτος γὰρ ὄντως ὑπὲρ Χριστῦ, ὡς περικαλλὴς ἀμνὸς ἐτμήθη τὴν Κάραν· διὸ καὶ ὁμοφώνως, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, πρεσβεύσατε σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, Μανουὴλ τρισμακάριστε, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τῶν θερμῶς τελούντων σε, τὴν Μνήμην τὴν πάντιμον, καὶ παναγίαν σε τελετὴν, ἔχων πρὸς αὐτὸν, Μαρτυρικὴν παῤῥησίαν, προσάγειν ἱκεσίας, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις, τῶν πίστει προσερχόντων, τῇ σκέπῃ σε τῇ Θείᾳ. Δόξα.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τριάδος τρισόλβιε, ἅμα τοῖς Μαρτύρων, ἱεροῖς στρατεύμασιν, ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, λαμβάνεις παρ' αὐτῆς δαψιλῶς, καὶ νικη-

νικητικὰ ὡς Ἀθλητὴς τὰ βραβεῖα, δεχόμενος τρισμάκαρ, σὺν πολλῇ εὐφροσύνῃ, ὑμνεῖς τὸ θεῖον κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεὸ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς ἀχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον, καὶ τὴν αὐτοδέσποτον ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίαις παράσχε, ταῖς πίστει μελῳδούσαις, ἱερᾶς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

Αἰνῶμεν εὐλογῶμεν καὶ προσκυνῶμεν τὸν Κύριον.

„Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεο-
„τόκε διεσῴζετο· τότε μὲν τυπόμενος, νῦν δὲ ἐνερ-
„γόμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλειν
„σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε
„εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἶθ' ἔτως ἀναγινώσκεται εἰ Οἶκοι τῆς Δ'. Στάσεως· καὶ μάλλον εὐθὺς Τὴν Τιμιωτέραν· εἰς ἣν ἦχον ἀ. μεθ' ὃν τὸν Θ'. ᾠδήν. Ὃς ὁ Εἱρμὸς δὶς.

„Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης,
„ὡς ὑετὸς ἐξ ὑρ[illegible], ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρ-
„κώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Ἄναρχος·
„μεγαλύνωμεν [illegible]ντας, ὡς Μητέρα τῦ Θεῦ ἡμῶν
„Ἁγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ Κριτήριον Ἁγνὴ, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς Ἁγίαις ἐντεύξεσιν, ἀνεύθυνον ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προσάτιν μακαρίζω σε ἀεί.

Φρίτ-

Φρίττω τὸ Βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον Ὄμμα, τῦ σῦ Υἱῦ πράξεις αἰσχρὰς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, καὶ διὰ τῦτό σοι βοῶ, πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης ἐξελῦ με, καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη· ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ, ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη, τίς ὑποσήσεται λοιπὸν; Πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μῦ, καὶ πρὸ τέλῦς δός μοι ἄφεσιν κακῶν.

Φῶς ἡ τεκῦσα τὸ Θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδίαις τῦ ἐχθρῦ, καὶ ῥαθύμως βιῶντα, καὶ παροργίζοντα Θεὸν Πανάμωμε, φώτισον ὁδήγησον, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία ἅπασι τῶν καλῶν.

Ἕτερος.

Ἅπας γηγενὴς· μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

„Ἄγγελοι θαυμάζεσιν ἐρανόθεν, ὁρῶντες ὑμᾶς Ἅγιοι, καθυπομείναντες πάσας, τὰς τῦ τυράννε βασάνες.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, συμφώνως αἰνέσωμεν, τὰς τρεῖς Θεόφρονας, καὶ μεγίστας Μάρτυρας· καὶ γὰρ τὰ σώματα αὐτῶν ἔδωκαν, βασανισαῖς οἱ Ἔνδοξοι, καὶ ὑπομέναντες, ὁλοψύχως, θάνατον ὠμότατον, τῆς ἀγήρω ζωῆς ἐκληρώσαντο.

„Ἄνθρωποι ἐν ᾄσμασιν εὐφημῆσι, τὰ πάθη ὑμῶν Ἔνδοξοι, ἃ ὑπηνέγκατε ξένως, Αὐτάδελφοι τρεῖς ὁπλῖται.

Πᾶν-

Πάντες οἱ πιστοὶ, Σαβὲλ τὸν τρισόλβιον, σὺν Ἰσμαὴλ τῷ σοφῷ, καὶ τὸν παναοίδιμον, ἐκείνων μάζονα καὶ Αὐτάδελφον, τὸν Μανυὴλ ὑμνήσωμεν, δοξολογῦντες αὐτὸς, κατὰ χρέος, χαίρετε Αὐτάδελφοι, τῶν Περσῶν τὰ εὐώδη βλασήματα·

„Ἥρωες, ἐδείχθητε ἐν σαδίῳ, ἀθλῦντες καρτερώτατα, καὶ τῦ τυράννε τὸ δόγμα, εἰς χάος καταβαλόντες.

Στήσατε δεινὸν, βαρβάρων τὸν κλύδωνα, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δάλοις ὑμῶν, τῆς Ἐκκλησίας παύσατε σχίσματα, τοῖς ὑμνηταῖς βραβεύσατε, πταισμάτων ἄφεσιν, εὐσεβέσι, νίκας χαριζόμενοι, κατὰ τῶν ἐναντίων ἑκάστοτε·

„Ἅπαντες, ἐν τῷ πανσέπτῳ Τεμένει, τὴν Μνήμην ὑμῶν Πάντιμοι, συναθροισθέντες τελῦμεν, τῇ Θεοτόκῳ βοῶντες·

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Ἁγνὴ, Σωτῆρα κυήσασα, καὶ πανοικτίρμονα, οἶκτειρον τὸν δῦλόν σε, πρὸς μετανοίας ὁδὸς κατεύθυνον, τῦ πονηρῦ τὰ σκάνδαλα, ἐκ μέσῦ ποίησον, καὶ ἐνέδρας, τῆς αὐτῦ με λύτρωσαι, Θεοτόκε πιστῶν ἡ βοήθεια·

Ἄλλος· Ἐξέξη ἐπὶ τῦτῳ ὁ ἀρανός.

„Μεγάλυνον ψυχή μῦ, τὸν ἐκ τῆς Περσίδος, ὁρμώμενον ὁπλίτην, τὸν καταβαλόντα τὸ φρύαγμα τυράννε.

Τὴν πάνσεπτον Τριάδα συμβολικῶς, ἐξεικόνισας Μάρτυς πολύαθλε, σὺ ἐκβοῶν, τύραννε ἂκ οἶσθα ὅπως ἐσμὲν, εἷς τῷ ἑνὶ συνδέμενοι; ἕκαστος δὲ πάλιν

ΜΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Φρονοῦντες ἐν; ὁρῶν δὲ τὸ τριταῖον, ἡμῶν ὂν ἐνιαῦτον, καὶ τῶν τριῶν ταχὺ ἀπόσηθι· „ Μεγάλυνον ψυχή μυ, τὸν ὑπενεγκόντα, βασάνες πολυτρόπες, καὶ ἀκλινῆ ὀφθέντα, τὸν Μανουὴλ τὸν Μέγαν.

Ἠθέλχθης τῦ Δεσπότυ ταῖς καλλοναῖς, ὧν ἁδὲν ὡραιότερον ἔνδοξε, καὶ τῆς αὐτῦ σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκῶς, καὶ εὐπρεπῶς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σε τὴν Κεφαλὴν, ἠρέθισας διώκτην, πυρώμενος τῷ πόθῳ, Θεῖε Μανουὴλ τῦ Κυρίυ σε· Δόξα.

„ Κυρίε Ἀθλοφόρε, Μανουὴλ τρισμάκαρ, πρέσβευε ἀπαύσως, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν πάνσεπτόν σε Μνήμην·

Ὡς μέγιστον τὸ κλέος σε Ἀθλητὰ, καὶ ἡ δόξα καὶ χάρις ἣν ἔλαβες, παρὰ Θεῦ, πᾶσαν ἐγκωμίων ὑπερνικᾷ, σύνθεσίν τε καὶ δύναμιν, λόγε ἐφυμνίε ἀλλ' εὐμενῶς. τὸ εὐτελές μυ τῦτο, δῶρον δέξαι καὶ δός μοι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὴν ἀντάμειψιν·

Καὶ νῦν. „ Παντάνασσα Παρθένε, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς πίστει προσκυνοῦντας, τὸν ἄφρασόν σε Τόκον. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μυ τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς Φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον· Καταβασία.

„ Ἅπας γηγενὴς, σιρτάτω τῷ Πνεύματι, λαμπαδ-

„παδηχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ, αὐλῶν Νόων Φύ-„σις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς θεομή-„τορος· καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε, Θεο-„τόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάρια· Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μανουὴλ ὁ πανένδοξος, Ἰσμαὴλ ὁ γενναῖος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, τῦ Χριστῦ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῦ τυράννυ καθεῖλον, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῇ ἁγίᾳ Τριάδι, ὃς εὐσεβῶς, ἐγκωμίων ἄσμασιν εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίσωμεν, τὴν σεπτὴν τούτων Μνήμην.

Δόξα. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μανουὴλ τῦ Θεόφρονος, καὶ πανενδόξυ Μάρτυρος, αὕτη ἐπῆλθεν ἡμέρα, τῆς Πανηγύρεως ἣν περ, λαμπρῶς νῦν ἑορτάσωμεν, ὑπὲρ Χριστῦ γὰρ ἤθλησε, καὶ ἐγερθῶμεν τάχισα, ὦ Φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν· Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ Φόβῳ, τῇ Παναχράντῳ καὶ Θείᾳ, Εἰκόνι σε Πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ θεοτόκον κυρίως· Εἰς τὰς Αἴνους· ψάλλοντες τὸ Πασαπνοάριον ὅλον, ἐξῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος πλ. δ'. Ὦ τῆς παραδόξυ θαύματος.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ὦ τῦ παραδόξυ θαύματος! ἐν ἀρανῷ καὶ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ Μνήμῃ ἤυγασαι, Μανυὴλ τῦ παμμάκαρος, ἐκ τῶν Ἀγγέλων, ἐπαίνοις ςέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων, ἄσματα δέχεται· ὧν οἷον ἤθλησε, πῶς καλῶς ἠγώνισαι, δι' ὃ ἐχθρὸς, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριςῦ νικήσαντος·

Πᾶσαν τὸ ἐχθρὸ τὴν ἔφοδον, καὶ τὰς τυράννυ ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης ςέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε, τῆς ἀκηράτυ ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀΦράςυ καταξιώμενος, Θείας ἐλλάμψεως, ἔνθα νῦν γενόμενος, ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄΦεσιν, τοῖς εὐΦημοῦσί σε.

Ὦ τῦ παραδόξυ θαύματος! ὑπὲρ Χριςῦ λογχευθεὶς, Μανυὴλ ὁ τρισόλβιος, πρὸς ἐχθροὺς ἑκάστοτε, ῥομΦαία ἄΦθη δίςομος, ἀποθερίζων, ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ καταράσσων, δαιμόνων Φρύαγμα· ᾧ ἐκβοήσωμεν, Μανυὴλ πολύαθλε, σκέπε ἡμᾶς, σὺ τὴν ἀεισέβαςον, Μνήμην γεραίροντας.

Πάθει τὸ πάθος μιμούμενος, τὸ ζωηΦόρον Χριςῦ, παρ' αὐτῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων ἔλληΦας, Μανυὴλ ἀξιάγασε, καὶ διασώζεις, τοὺς σοὶ προσρέχοντας, πολλῶν κινδύνων, αὐτοὺς ῥυόμενος, ἔχων εὐάρεςον, παῤῥηςίαν Ἔνδοξε πρὸς τὸν Χριςὸν, ᾧ καὶ νῦν παρίςασαι, δόξης πληρούμενος.

Δόξα ἦχος πλ. β'.

Προοί-

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοΦεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας, καὶ ἐν Χριςῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτυ Τριάδος, καὶ ὑπερσίυ Μονάδος Ἀθληταὶ, οἱ ἐν Περσίδι ἄΦλεκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι Φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, ἕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν ὑ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τῦ Χριςῦ ἀγαπήσει· ἀλλ' ὡς ἐκείνυς ὁ Φανεὶς τέταρτος ἐν τῇ Φλογὶ ἐδρόσιζεν, ἕτω καὶ ὑμᾶς Χριςὸς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, Μανυὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ ἃ θεόληπτοι· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαςήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν ἈθλοΦόρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Μεθ' ἣν τὰ δύο Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, καὶ τῦ Τῆ Γαβριὴλ ΦθεγξαμένυΣ· καὶ Ἀπόλυσις· ἡ Ἀκολουθία Τῶν ὡρῶν· ὁ Ἁγιασμὸς μετὰ τῶν τριῶν Εὐχῶν· Ζήτει αὐτὰς μετὰ τὸ Μαρτύριον τῦ ἁγίυ νεομάρτυρος Μανυὴλ τῦ Κρητὸς· καὶ ἡ Λιτανεία· κατὰ τὴν τῦ Α'. Τυπικῦ ἑρμηνείαν.

ΕἸΣ ΔΕ᾽ ΤΗ᾽Ν ΛΕΙΤΟΥΡΓΙ᾽ΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ· καὶ εἰς τὸς Μακαρισμὸς, ἰξῶμεν ςίχυς ἡ'. ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος· Στίχοι.

„Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙΟΡΙΣ ΠΑΠΑΣΤΑΤΟΥ

Τῇ εἰρκτῇ ἐγκλεισθέντες, τυραννικῷ δόγματι, ἐν ἀγαλλιάσει, προφητικῶς συνεψάλατε, καὶ συνῳδὰ τῷ Δαβίδ, μελωδικῶς ἐβοᾶτε· τῷ Κυρίῳ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. „Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Καρτερῶς ἐναθλῆντες, ὦ Ἀθληταὶ ἔνδοξοι, Κεφαλὰς καὶ Νῶτα, ἀποτόμως τοῖς ἥλοις ἐτρώθητε· μὴ δειματούμενοι δὲ, φρυαττομένῃ τυράννῳ, τὸν τῆς νίκης στέφανον καθυπεδέξασθε.

„Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ξένον θαῦμα ὡράθη, ἐν τῇ τομῇ ὑμῶν Ἔνδοξοι· ἡ γῆ γὰρ ἐαγεῖσα, τὰ κλεινὰ ὑμῶν σώματα δέδεκται, εὐλαβυμένη φρικτῶς· φόβῳ διὸ συσχεθέντες, οἱ τῆς πλάνης πρόμαχοι, φεύγοντες ᾤχοντο·

„Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Τῶν πιστῶν δεομένων, μετὰ θερμῆς πίστεως, ἡ γῆ παραδόξως, ἐν δυσὶν ἡμέραις ἀνέδωκε, τὰ Θεῖα σκήνη ὑμῶν, τῶν Καλλινίκων Μαρτύρων, εὐωδίαν ἄῤῥητον πνέοντα ἅπασι· Ὁ αὐτὸς· Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

„Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Νυγέντων σε τῶν πλευρῶν, ἀδάμας ὤφθης στερρότατος, τὸν ὑπὲρ σοῦ ἐν Σταυρῷ, νυγέντα μιμούμενος, Μανουὴλ πολύαθλε· ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτοῦ χάριν

ριν ἀπείληφας. „Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δοξάζω καὶ προσκυνῶ, τῶν σῶν ἀγώνων τὰ σήγματα, καὶ δέομαί σε θερμῶς, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον, ἄφεσιν δοθῆναί μοι, τῶν ἁμαρτημάτων, οἷς ἀφρόνως ἐπλημμέλησα· Δόξα.

Ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, Τρισήλιε Δέσποτα, καὶ κατάυγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὔσπλαγχνος· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεῷ, τὸ Ἀχωρήτῳ Πανάχραντε, ναὸν καὶμὲ τῆς αὐτῷ, δεῖξον Θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, τῶν τῶν Ἀθλοφόρων, ἱκεσίαις παναμώμητε. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, Τροπάρια·

Τοὺς τρεῖς ἐνδόξους ἀστέρας· Οὓτ' ἀπειλῶς τῷ τυράννῳ· Τῇ Ἁγίᾳ τῆς Μονῆς· Κοντάκιον· Οἱ τρεῖς Θεῖοι Μάρτυρες· δόξα· Τῶν τῷ τυράννῳ ἀπειλῶν· καὶ νῦν θεοτ· Προσασία τῶν χριστιανῶν· τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Κύριε σῶσον τοὺς Εὐσεβεῖς· σὺν τῷ, Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· (τρὶς.) εἶτα ὁ Ἀπόστολος.

Προοίμιον ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· Στίχος· Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς

„Ζήτει εἰς Ἀπόστολον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς ζῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τὲ διαβόλε· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὲς κοσμοκράτορας τὲ κόσμε τὲ αἰῶνος τέτε, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τὲτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τὲ Θεὲ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιζῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι ζῆναι· ζῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τὰς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τὲ Εὐαγγελίε τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίσεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τὲ πονηρὲ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τὲ σωτηρίε δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τὲ Πνεύματος, ὃ ἐστι ῥῆμα Θεὲ.

Ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος ἐσήκεσεν αὐτῶν· Στίχος· Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τὲ κατὰ Λεκᾶν.

„Τὸ τῆς Λειτουργίας τὲ Ἁγ. Γεωργ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτὲ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλες· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τὲ κόσμε ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τὲ κόσμε οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τὲ κόσμε, διὰ τὲτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· μνημονεύετε τὲ λόγε, ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δῦλος μείζων τὲ Κυρίε αὐτὲ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώ-

ξεσιν· εἰ τὸν λόγον με ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσεσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσεσιν ὑμῖν διὰ τὸ Ὄνομά με, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχυσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα με μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ Ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τὲ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὃ παρὰ τὲ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμὲ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμὲ ἐστὲ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυναγώγυς ποιήσεσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ·

Κοινωνικὸν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον· καὶ μεταλαμβάνομεν τῶν Ἁγίων τὲ Χριστὲ Φρικτῶν Μυστηρίων· ἡ Εὐλόγησις τῶν εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων προτιθεμένων Κολύβων· ἐν ᾗ τὰ δύο Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων τὰ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, καὶ τὰ δύο Κοντάκια αὐτῶν· τὸ Εὐλογία Κυρίε καὶ ἔλεος· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον Ἔλαιον ἐκ τῆς Κανδήλας τῶν Ἁγίων τοῖς Ἀδελφοῖς, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῶνδε· ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, τὴν τρισάριθμον χορείαν

τῶν γενναιοτάτων Ἀὐταδέλφων εὐφημήσωμεν, καὶ θεηγόροις ἄσμασιν ἐγκωμιάζοντες, ὅτως ἔπωμεν· χαίρετε λαμπτῆρες τρισσόλεκτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ τὰς τῶν γλυπτῶν θιασῶτας εὐθαρσῶς ἀπελέγξαντες· χαίρετε τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, οἱ τῆ παραβάτᾳ τὸ ῥεῦαγμα ἀνδρικῶς καταβαλόντες, καὶ ποικίλας βασάνους σεβῶς ὑπομείναντες· χαίρετε ὁπλῖτῳ ἀλκιμώτατοι, οἱ τῆ δολίᾳ βελίαρ τὸ σύσημα εὐθυβόλως ἀκοντίσαντες, καὶ τὴν ὀφρῦν αὐτῆ εἰς τέλος κατατροπώσαντες, τῆ ἐν σαδὶμ ὑμῶν ἀθλητικωτάτῃ καρτερίᾳ· ἀνθ' ὧν καὶ παρὰ Χριστῆ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ἐπαξίως ὑπεδέξασθε· ὅθεν καὶ παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένοι, μὴ διαλείποιτε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἦχος δ.

Ἐπιγνόντες Ἀδελφοὶ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, ἐπὶ τῆ πανσέπτῳ αὐτῶν Μνήμῃ εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτοι γὰρ ὑπὲρ Χριστῆ πρὸς πάθος αὐτομολήσαντες, καρτερῶς ὑπήνεγκαν τῶν βασάνων τὸ ἰταμώτατον· εἱρκτῆ ἐγκλεισθέντες, καὶ βυνεύροις ἀφειδῶς ἀκισθέντες, χεῖράς τε καὶ πόδας ἰκρίῳ προσπαγέντες, σιδηροῖς ὄνυξι καταξέονται· ἐφ' ὧν καὶ Ἀγγέλᾳ ὀπτασίαν ἐνισχύοντος αὐτὸς ἰδεῖν κατηξιώθησαν· λαμπάσι δὲ πυρὸς τὰς μασχάλας ἐκκαέντες, Κεφαλάς τε καὶ νῶτα τοῖς ἥλοις διαπαρέντες, καλάμοις ὀξέσι τοῖς ὄνυξιν ἐνεπήγησαν, καὶ τὰς Κεφαλὰς εἰς τέλος προσευχόμενοι

μενοι ἐναπετμήθησαν· ὅθεν καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν ἠκούσθη λέγουσα· Δεῦτε τὰς στεφάνους τῆς δόξης λῆψόμενοι, καὶ τῆς Μακαρίας Ζωῆς ἐπαπολαύσοντες· καλῶς γὰρ ὑμῖν τῶν ἀγώνων ὁ δρόμος τετέλεσται· διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων εὐλαβῶς, τὴν Μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσμιον· ἦχος πλ. ά.

Μέγα καὶ παράδοξον σήμερον ἐτελεσιουργήθη τεράστιον, ἐν τῆ σεπτῆ πρὸς Κύριον ἐκδημήσει τῶν παμμεγίστων Ἀθλοφόρων· ἡ γῆ γὰρ πιανθεῖσα τοῖς Μαρτυρικοῖς αὐτῶν αἵμασιν, ἐμφρόνως ἠδέσθη, καὶ τὰ πάντιμα αὐτῶν σκηνώματα, ὡς θησαυρὸν πολύτιμον βαγεῖσα ἐναπέκρυψε· τῆ δὲ τῶν πιστῶν ἐν προσευχαῖς προσκαρτερήσει, καὶ ἀδιαλείπτῳ παρακλήσει, παραδόξως αὖθις ἐκ τῶν μυχῶν αὐτῆς, ὡς ἀειθαλῆ καὶ εὐώδη κρῖνα ἀνεβλάστησε, τοῖς σύμπασι χαρὰν καὶ εὐωδίαν ἄῤῥητον ἐναποσάζοντα, καὶ ὁσημέρῳ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὰς ἰάσεις παρέχοντα· αἰσχύνθητι ἀκὴν Γαλιανὲ παρανομώτατε, ψεύδους ἔκγονε, ὁ ἀφ' ἡμῶν στερῆσαι τῶν πολυτιμήτων τούτων θησαυρῶν προλογισάμενος· ὁ γὰρ Θεὸς καὶ ὑπὲρ Φύσιν δοξάζει τὰς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας· ὅθεν ἡμεῖς αὐτῶν εὐπορῶντες, καὶ πρεσβευτὰς πρὸς Κύριον ἀκαμάτους ἔχοντες, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας σῳζόμεθα· ἦχος βαρύς.

Τὰς Ἀθλοφόρους τῆ Χριστῆ, καὶ μεγίστας ἐν Μάρτυσιν, οἱ εὐσεβεῖς καὶ ὁμώνυμοι, θεοφιλῶς ἑορτάσωμεν·

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

σωμεν· ἔτοι γὰρ πανσόφως τὴν πατρικὴν θρησκείαν βδελυξάμενοι, τὴν μητρῴαν εὐσέβειαν ὁλοψύχως ἐνεκολπώσαντο· ἣν καὶ τυράννε ἐνώπιον τρανῶς ὁμολογήσαντες, γενναίως τὰς βασάνες ὑπήνεγκαν· ὅθεν καὶ παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι, ἀ διαλείπτως πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἑορταζόντων σεμνῶς τὴν Μνήμην αὐτῶν τὴν σεβάσμιον·

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Πρόμαχε τῆς εὐσεβείας, Μανυὴλ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· σὺ τὸν παραβάτην τύραννον τολμηρῶς διήλεγξας, τοῖς γλυπτοῖς καὶ ἀψύχοις μὴ πείθεσθαι· ὁ δὲ παράφρων καὶ παρανομώτατος, διὰ ῥημάτων κολακείας, ἔσπευδεν ὑποσκελίσαι σε, καὶ ποικιλίαις ἐκφοβῆσαί σε βασάνων· σὺ δ' ὡς ἀδάμας ῥεῤῥὸς, ἀκλινὴς καὶ ἄκαμπτος ἐν πᾶσι τούτοις προσκαρτερήσας, καὶ τὴν ἐν τρισὶ σώμασιν ἀχώριστον σύνδεσμον, καὶ τὴν ὁμόψυχον καὶ ὁμόφρονα τῆς τρισαρίθμε ἀδελφότητος γνώμην, τὴν Φύσεως ἀκολουθίᾳ καὶ πίστεως συζευχθεῖσαν, τρανῶς καθυποδείξας, τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα ἐξεικόνισας· διὸ καὶ καλάμοις ἐνειλιθεὶς κατασφίγγῃ, καὶ λόγχαις τὰς πλευρὰς κατακεντᾷ, τὸν ὑπὲρ σὲ λογχευθέντα ἐν Σταυρῷ, ἀριδήλως μιμούμενος· ᾧ πρέσβευε διηνεκῶς σὺν τοῖς Συνάθλοις σε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀκαταίσχυντε ἐλπὶς, πάντων τῶν Ὀρθοδόξων, μεσιτεία τῶν γενναιοτάτων Ἀθλοφόρων, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Δεσπότῃ, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε·

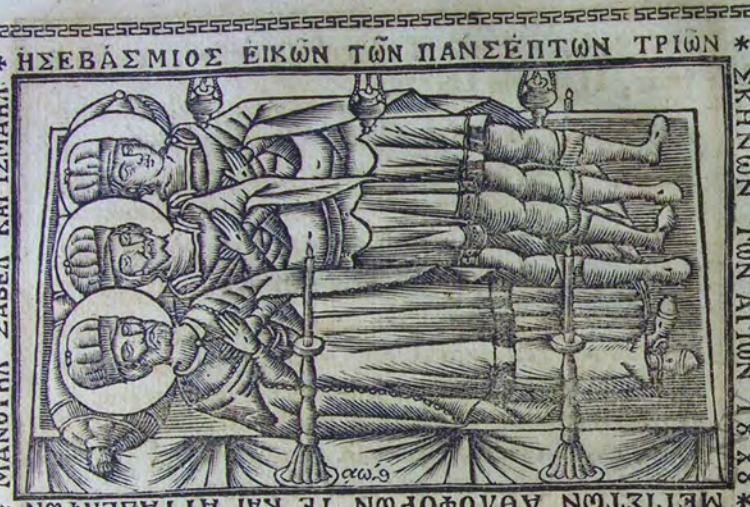
Ἀργία, καὶ Κατάλυσις Οἴνε καὶ Ἐλαίε.

Στίχοι πρὸς τὰς Ἁγίας Μάρτυρας Μανυὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ· ὧν ἡ Ἀκροστιχὶς.

Χαῖρε Τριὰς Μαρτύρων.

Χοροὶ Ἀθλητῶν, καὶ Ἁγίων ἁπάντων,
Ἄγανται ὑμᾶς, τῶν λαμπρῶν παλαισμάτων·
Ἰσμαὴλ, Σαβὲλ, Μανυὴλ τρεῖς ὁπλῖται!
Ῥάθροις γὰρ Θείων ὑμετέρων αἱμάτων,
Ἐλάμψατε τρεῖς, ὡς Φωστῆρες ἐν κόσμῳ·
Τύπος τῆς Μορφῆς τῶν Ἀθλοφόρων ἔτος,
Ῥεῖ δὲ ἐξ αὐτῆς χάρις ἡ τῶν θαυμάτων·
Γλεων ἄκεν, πιστὸς ἅπας βοάτω,
Ἅγιοι Θεὸν ποιήσατε ἐν Κρίσει·
Στρεβλὰ γὰρ ἔργα οἱ τάλανες ποιεῦμεν·
Μανυὴλ σοφὲ σὺν σοῖς Ὁμομητρίοις,
Ἄρας πρὸς Χριστὸν σὰς χεῖρας θερμῶς δέε,
Ῥύσασθαι χειρῶν τὸ ἐχθρὸν ψυχὰς πάντων,
Τῶν πόθῳ ὑμᾶς ἐτησίως αἰνούντων·
Ὑπὲρ γὰρ Χριστὸ Φέροντες πῦρ καὶ ξίφος,
Ῥορφαία καὶ πῦρ, ἐστὲ κατὰ δαιμόνων·
Ὠκεῖα τριὰς πρὸς βοήθειαν πάντων,
Νεῦσον εὐμενῶς καὶ τῆ ἡμῶν δεήσει·

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Προσόμοιον ψαλλόμενον παρὰ τῶν ἱερέων δίς· α΄. ὅτε αἴροντες τὸν ἱερὸν Ἐπιτάφιον τῶν Ἁγίων ἐκ τῆ ἱερῆ Βήματος, ἐκβάλλουσιν αὐτὸν ἐν μέσω τῆς Ἐκκλησίας· καὶ β΄. ὅτε ἐξέρχονται μετ' αὐτῆ πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν Ἁγιασμόν· ἦχος β΄. πρὸς τὸ,

Ὅτε ἐκ τῆ Ξύλε σε νεκρόν.

Ὅτε τῶν Μαρτύρων τὰς σεπτὰς, παρανόμως ἔτεμε Κάρας ὁ Ἰταλιανὸς, τότε γῆ ἐνέκρυψε, τὰ σεπτὰ σώματα, καὶ οἱ δήμιοι ἔφυγον· λαὸς δὲ πιστεύει, βλέπων τὸ παράδοξον τῆτο τεράστιον· ὅμως ταῖς δεήσεσι τῆτε, πάλιν ἀναβρύει γῆ ταῦτα, ἃ οἱ εὐσεβῆς λαμπρῶς ἐκήδευσαν·

Τροπάρια ψαλλόμενα παρὰ τῶν ἱερέων καὶ χορῶν δίς· α΄. ἀεγῶς μετὰ τὴν ἐπὶ τῆ Κεβακλίε ἐπίθεσιν τῆ ἱερῆ Ἐπιταφίε· καὶ β΄. μετὰ μίλες μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν Λιτανείας γινομένης περὶ τὸν Ναόν· ἦχος β΄. πρὸς τὸ,

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ἐξελθόντα ἐκ τῆς γῆς, τὰ σεπτὰ λείψανα ὑμῶν, ἀῤῥήτῳ εὐωδίᾳ, ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ, ᾠδαῖς τε καὶ ἀρώμασι, λαμπρῶς οἱ Εὐσεβεῖς, λαβόντες ἐκήδευσαν.

Δόξα πρὸς τὸ, Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον.

Ὅτε ἀνῆλθες Μανυὴλ, σὺν τοῖς Ὁμαίμοσι σοφὲ, εἰς ἁρπαγὴς τροπαιῦχος, τότε καὶ ὁ παραβάτης δικαίως, τὴν κατὰ τῶν σπλάγχνων πληγὴν δέχεται ἀοράτως· ὅτε δὲ καὶ τὰς περιεῶτας ἐφώτισας, Ἄκτιστον σέβειν Τριάδα, πάντες οἱ φωτισθέντες πιστῶς ἐβόων· ὁ διὰ τῶν Μαρτύρων σε τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι·

Καὶ νῦν θεοτοκίον πρὸς τὸ,

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί.

Γᾶς μυροθήκαις τῶν σεπτῶν Λειψάνων, πάντες Εὐσεβεῖς, πίστει θερμῇ ἐβόων· ὦ Δέσποτα ἡμᾶς, πιστεύσαντας πρόσδεξαι, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων σε· Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὴν α΄. Στάσιν τῶν Ἐγκωμίων. Ἐγκώμια πρὸς τὰς τρεῖς Καλλινίκας Αὐταδέλφες ψαλλόμενα ἐνώπιον τῆ ἱερῆ Ἐπιταφίε τῶν Ἁγίων ἀμέσως μετὰ τὰ ἄνωθεν Τροπάρια.

Στάσις α΄. ἦχος πλ. α΄. πρὸς τὸ, Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ· ἄρχονται οἱ ἱερεῖς.

Ὦ Τριὰς Ἁγία, καὶ Μονὰς ὁ Θεὸς, ταῖς πρεσβείαις τῶν τριῶν Ἀθλοφόρων σε, τάτας λόγομοι, δοξάσαι αὐτὸς δός·

Μα-

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Μανηὴλ πολύτλα, Γσμαὴλ καὶ Σαβὲλ, τὰς ἀγῶνας ὑμῶν ἆσαι ἐθέλοντι, γνῶσιν Θείαν μοι παράσχοιτε ταχύ.

Μακαρίζομέν σε, μακαρία τριὰς, τὴν κηρύξασαν Τριάδα τὴν Ἄκτιστον, καὶ δοξάζομεν τὴν Ἄθλησιν τὴν σήν.

Μακαρίζομέν σε, ὦ πολύτλα τριὰς, πρὸς Χρισὸν ἀποτμηθεῖσαν τρισόλβιε, τὰς σὰς Κάρας, ἐριτίμως καὶ σεπτὰς. ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀνταμείβεις πάντας, Μανηὴλ ἐκλεκτὲ, τὰς τελοῦντας τὴν πανέορτον Μνήμην σε, εὐλαβῶς ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον εὐχαῖς.

Βέλη πῦρ καὶ ξίφος, καὶ καλάμης ὀξεῖς, ὑπομείνας δι' ἀγάπην τῆ Κτίσε σε, τὰς σεφάνης νῦν λαμβάνεις παρ' αὐτῆ.

Γένη Ὀρθοδόξων, σὺν Ἀγγέλων χοροῖς, πόλος ἄσρα καὶ στοιχεῖα φωτῆρές τε, ὁμοφώνως νῦν δοξάζεσιν ὑμᾶς.

Δός μοι σῶν χαρίτων, θεσπεσία τριὰς, τὰς ψεκάδας ὅπως ἄσω τὰς ἄθλης σε, κατ' ἀξίαν ὃς ὑπέρης ἀνδρικῶς.

Εὐσεβὴς ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ταύτης βλασοὶ· ὁ δὲ Φὼς τῆ ἀσεβείᾳ ἐνέμεινε· ταύτης πάντας τὰς πιστὰς ῥῦσαι Χριστὲ.

Ζῆς

Ζῆς τριὰς θαλάμοις, ὐρανίοις Θεῆ· βδελυχθεῖσα γὰρ Περσῶν τὰ σεβάσματα, ἐβαπτίσθης εὐσεβῶς Εὐνοϊκῆ.

Ἡμβλυνας τρισμάκαρ, τῆ Γελιανῆ, ἐν σαδίῳ ἀδεῶς τὰ ληρήματα, τὴν Τριάδα παρασήσασα σοφῶς.

Θανατοῖς τὰς πρέσβεις, ὦ Γελιανὲ, παρανόμως παραβάτα καὶ δόλιε· ἀλλ' ἀπέληφας θεόθεν τὰς ποινάς.

Ἰσμαὴλ γενναῖε, τῆς Περσίας βλασὲ, καὶ τῆς Θράκης τὸ ἀκλόνητον ἔρεισμα, σῶσον πάντας τὰς προσρέχοντας πρὸς σὲ.

Κάτω νενευκῖα, ἡ γενναία τριὰς, παραβάτε τοῖς εἰδώλοις λατρεύοντος, τῆ Θεῆ ἐπεκαλεῖτο τὴν ἰσχύν.

Λίαν ἀπτοήτως, ὡμολόγεις σαφῶς, ὦ τριὰς γενναιοτάτη ἐνώπιον, τῆ τυράννε ἐν Τριάδι τὸν Θεόν.

Μανηὴλ δοχεῖον, τῆς Τριάδος κλεινὸν, τῆ Πατρὸς καὶ τῆ Γιῆ καὶ τῆ Πνεύματος, ταύτην ἴλεων ἀπέργασαι ἡμῖν.

Ναζωραίε νύμφη, μακαρία τριὰς, τριφεγγὴς τε καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος, ἀνεδέχθης ἃ τὸ κάλλος καθορᾷς.

Ξύλῳ προσεπάγης, καὶ τοῖς ἥλοις ὡμῶς, προσε-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πάρης καὶ τὰς χεῖρας καὶ πόδας τε, καὶ τοῖς ὄνυξιν ἐξέσθης Φεῦ δεινῶς.

Ὁ ρασις Ἀγγέλε, τὰς ὀδύνας εὐθὺς, τῶν Μαρτύρων τὰς πολλὰς ἐπεκάφισε, καὶ τὰ σώματα διέθηκε καλῶς.

Παραβάτε νεύσει, καὶ ἀνόμῳ βελῇ, ἰταμῶς παρὰ τεσσάρων αἰκίζεται, βαβαὶ ἕκαστος τῶν Θείων Ἀθλητῶν.

Ῥήτωρ ὐκ ἰσχύει, ὐδὲ γένος βροτῶν, εὐφημῆσαι ἐπαξίως τὰς ἄθλας σε, ἃς ὑπέσης ὦ τριὰς ὑπὲρ Χριςε.

Σαβὲλ γενναιόφρον, ἐπιβλέψας ἰδὲ, τὰς τελῶντας τὸ σεπτόν σε μνημόσυνον, ὧν καὶ πρόσδεξαι δεήσεις εὐμενῶς.

Τρέμω Φεῦ τὴν ὥραν, Ἀθλοφόροι Χριςε, τῆς Ἐξόδε με ἀσώτως διάγοντος, τότε γένοισθε προσάται με θερμοὶ.

Ὑπὲρ πάντας Φρίττω, Ἀδεκάδε Κριτὲ, τὴν Ἡμέραν τῆς τῶν ἔργων ἐτάσεως, τότε ἔνδοξοι προσδράμοιτε ταχύ.

Φρίττει ἅπαν γένος, Ἰσμαὴλ καὶ Σαβὲλ, πῶς τυράννε μηχανὰς διελύσατε, κωμῳδήσαντες τὰ εἴδωλα αὐτῶ;

Χαίροντες γενναῖοι, ταῖς λαμπάσι πυρὸς, τὰς μασχά-

σχάλας καὶ πλευρὰς κατεφλέχθητε, προτιμήσαντες τὴν δόξαν τῦ Θεῦ.

Ψάλλομεν ἐκ πόθε, ὦ πολύτλα τριὰς, τὰς σὰς ἄθλας καὶ ἀγῶνας καὶ σκάμματα, καὶ θαυμάζομεν τὴν Ἄθλησιν τὴν σὴν. Δόξα.

Ὠδὴν ἀναξίαν, ἣν προσνέμω ὑμῖν, τῦ Χριςῦ τοῖς Ἀθληταῖς καὶ προσάταις με, εὐμενῶς αὐτὴν προσδέξασθε σοφοὶ.

Ἀνυμνῦμεν Λόγε, σὲ τὸν πάντων Θεὸν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὰς τρεῖς σε Ἀθλητὰς. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μαριὰμ ἐλπίς με, μετὰ τῦ Μανυὴλ, σὸν Υἱὸν Ἐμμανυὴλ καθικέτευε, ὅπως λύσιν ἀποδῷ μοι τῶν παθῶν· Καὶ πάλιν τὸ ά. παρὰ τῶν Ἱερέων.

Ὦ Τριὰς Ἁγία, καὶ Μονὰς ὁ Θεὸς, ταῖς πρεσβείαις τῶν τριῶν Ἀθλοφόρων σε, τότε λόγον μοι δοξάσαι αὐτὸς δός· Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ Ἐκφώνησις. Ὅτι εὐλόγηταί σε τὸ Ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σε ἡ Βασιλεία, τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· Στάσις β'. ἦχος ὁ αὐτὸς· πρὸς τὸ, Ἄξιόν ἐσι· τὸ ά. ψάλλεται παρὰ τῶν Ἱερέων.

Ἄξιόν ἐσι, μεγαλύνειν σε τὸν ἐν Τριάδι, εὐσεβῶς Θεὸν λατρευόμενον, ὃν ἐκήρυξε Μαρτύρων ἡ τριὰς· τὰ λοιπὰ παρὰ τῶν χορῶν.

Ἄξιόν

Ἄξιόν ἐςι, μακαρίζειν σε τὴν τῶν γενναίων, Ἀθλητῶν τριάδα τὴν ἔνθεον, καὶ ἰσάριθμον Τριάδι τῇ σεπτῇ.

Ἄξιόν ἐςιν, Ἀθλοφόρυς τρεῖς ἐγκωμιάζειν, Μανυὴλ τὸν ὄντως μακάριον, καὶ Σαβὲλ σὺν τῷ πανσόφῳ Ἰσμαὴλ.

Ἄξιόν ἐςι, τὺς τρεῖς Μάρτυρας καὶ Αὐταδέλφυς, εὐλαβῶς ὑμνεῖν ἀνατέλαντας, ἐκ Περσίδος ὡς ἀςέρας φαεινὺς· ἢ Ἀκροσιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἅπαντες πιςοὶ, προσενέγκωμεν τοῖς Ἀθλοφόροις, τῦ Χριςῦ ἐτήσια ἄσματα, τὰ παλαίσματα κηρύττοντες αὐτῶν.

Βλὰξ τύραννος ὢν, τὺς τρεῖς Μάρτυρας Φερεφὰ ἐγκλείει, ἀλλ' αὐτοὶ συμφώνως ἐκραύγαζον· τῷ Κυρίῳ ἀλαλάξωμεν ψαλμοῖς.

Γέλωτα τρισὶν, Ἀθλητᾶις ὤφλησας ὦ παραβάτα· ὡς ςρυθίον γὰρ κατεπάτησαν, σὲ τὸν πάσης πονηρίας σοφισὴν.

Δεῦτε Ἀδελφοὶ, ἑορτάσωμεν ἔργοις ἐνθέοις, τὺς ἁγίυς Μάρτυρας σήμερον, ὅπως λάβωμεν τὴν λύσιν τῶν κακῶν.

Ἔφραξας σοφῶς, Μανυὴλ τὰ παραβάτα χείλη, παρισῶν Τριάδα τὴν Ἄκτιςον, καὶ ἐδείχθης θεολόγος ἀληθῶς.

Ζήλῳ

Ζήλῳ θεϊκῷ, τῶν Μαρτύρων ἡ τριὰς τὺς ἥλυς, Κεφαλαῖς καὶ Νώτοις ὑφίσατυ, καὶ τοῖς ὄνυξι καλάμυς τὺς ὀξεῖς.

Ἦχυσας φωνῆς, Οὐρανόθεν τῆς Εὐκταιοτάτης, τῷ Θεῷ εὐχὴν ἀναπέμψασα, ἐκπαλάσης πρὸς ἀθάνατον Ζωήν.

Θύονται οἱ τρεῖς, ὑπὲρ τῦ τυθέντος Θεῦ Λόγυ· ἡ γῆ δὲ φρικτῶς ἐκολπώσατο, τὰ Σκηνώματα τῶν Θείων Ἀθλητῶν.

Ἡλιανὲ, τῷ πυρὶ ἐιφῆναι ἐσοφίσω, μάτην τῶν Μαρτύρων τὰ Λείψανα· ὁ Θεὸς γὰρ διετήρησεν αὐτά.

Κρῖνα οἱονεὶ, ἀνεβλάσησεν ἡ γῆ τὰ Σκήνη, Ἀθλητῶν καινῶς πως καμπτόμενα, τῇ δεήσει τῦ πισεύσαντος λαῦ.

Λείψανα σεπτὰ, τῶν Μαρτύρων ὁ λαὸς κηδεύει, πολλῆς εὐωδίας πληρύμενα, καὶ δωρύμενα ἰάσεις τῶν παθῶν.

Μένει Μανυὴλ, τὸ σὸν ὄνομα εἰς τὺς αἰῶνας, αἰνετὸν μετ' ἤχυ δ' ἀπώλετο, τὸ τυράννυ ὥς φησι Θεῖος Δαβίδ.

Νέμεσις Θεῦ, σὲ κατέλαβεν ὅτε τὺς πρέσβεις, παραβάτα Φεῦ ἐθανάτωσας, πληγωθέντα ἀοράτως τὴν πλευράν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ξόανα κωφὰ, καὶ τὰ εἴδωλα τῆ ἀποσάτε, Μανηὴλ σοφῶς ἐκωμώδησας, καὶ ἐκήρυξας Τριάδα τὴν σεπτήν.

Ὅπως τῶν παθῶν, ἀπολαύσωμεν ἐλευθερίας, τῆ σῆ νῦν προσρέχομεν Λάρνακι, καὶ λαμβάνομεν τὴν λύσιν Μανηὴλ.

Πᾶσιν εὐμενῶς, Μανηὴλ ἀπόστειλον ταχέως, τὰς αἰτήσεις τοῖς ἑορτάζυσι, σὴν ἐτήσιον καὶ Θέαν Ἑορτήν.

Ῥῦσαι σοὺς εὐχοῦς, τὲς προσφεύγοντας τῷ σῷ Τεμένει, καὶ παρὰ τῆ θέαι λειψάνε σε, αἰτεμένες τὰ ἰάματα πιστῶς.

Σέλας τὸ τριττὸν, τῆς Θεότητος τῆς ἀπροσίτε, σὺ τριὰς Μαρτύρων ἡ ἔνθεος, ἐποπτεύεις εἰς αἰῶνας καθαρῶς.

Τεῖχος ἀῤῥαγὲς, οἱ ὁμώνυμοι καὶ προσασίαν, Μανηὴλ καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, σὲ κεκτήμεθα προσρέχοντες πιστῶς.

Ὑπερθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύοντες τὲς ἐκτελῶντας, τὴν ὑμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι, ἱκετεύετε Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φάνητε πραεῖς, Μανηὴλ, Σαβὲλ, Γσμαὴλ Θεῖοι, ἐν τῷ τὴν ψυχήν με χωρίζεσθαι, ἣν λυτρώσατε χειρῶν τῆ πονηρῆ.

Χεῖρας

Χεῖρας πρὸς Χριστὸν, ἐπὶ τῆ Φρικτῆ ἐκείνη ὥρα, οἵμοι τῆς τῶν ἔργων ἐτάσεως, συνεκτείνατε ταχὺ ὑπὲρ ἐμῆ.

Ὥκησας αὐλὰς, Οὐρανῶν τριὰς Θέια Μαρτύρων, καὶ τῶν Ἀθλητῶν Θεῖος ὅμιλος, σὲ προσδέχεται χορῷ τῷ ἑαυτῆ· Δόξα.

Ἄκτισε Τριὰς, σὲ Ὑπέρθεε δοξολογῆμεν, ῥῦσαι ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σε, τὲς πιστεύοντας εἰς σὲ τῆ πονηρῆ· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἄναρχον Θεὸν, ἡ κυήσασα ἀῤῥήτῳ λόγῳ, σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις ἱκέτευε, αὐτὸν ἵλεων γενέσθαι ἐφ' ἡμῖν· Καὶ πάλιν τὸ ά. παρὰ τῶν Ἱερέων.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν ἐν Τριάδι, εὐσεβῶς Θεὸν λατρευόμενον, ὃν ἐκήρυξε Μαρτύρων ἡ τριὰς· Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ Ἐκφώνησις.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ Θρόνε δόξης τῶν Χερεβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωαποιῷ σε Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν·

Στάσις γ'. ἦχος γ'. πρὸς τό, Ἀπὶ γενεαὶ πᾶσαι· τὸ ά. παρὰ τῶν Ἱερέων.

Ὦ Θεὲ τῶν ὅλων, σὺ δίδαξόν με ἆσαι, Μαρτύρων τὴν τριάδα· παρὰ τῶν χορῶν·

Ὦ

Ὦ Μάρτυρες Κυρίε, φωτίσατέ με ὅπως, ὑμᾶς ἀνευφημήσω.

Ἅ, γενεαὶ πᾶσαι, Μανυὴλ τὸν μέγαν, δοξολογῆσι πόθῳ·

Ἅ, γενεαὶ πᾶσαι, ἠχήσωμεν τὰς ἄθλας, τῶν Αὐταδέλφων δεῦτε· Ἦ ἀκροσιχ. κατὰ ἀ. β.

Ἄνω συνευφραίνῃ, χοροῖς τῶν Ἀθλοφόρων, ὦ τριὰς Ἀθληφόρε·

Βέλεσιν ἐτρώθης, ὦ Μανυὴλ πολύτλα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας·

Γένος πιστῶν ἅπαν, αἰνεῖ σε ὁλοψύχως, ὦ Σαβὲλ γενναιόφρον·

Δύναμις τυράννε, ἀδόλως ἠδυνήθη, σὲ Ἰσμαὴλ νικῆσαι·

Ἔπαρον τὰς χεῖρας, πρὸς τὸν Θεὸν πολύτλα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων·

Ζῶσιν ἐν Κυρίῳ, οἱ Δίκαιοι εἰκότως κατὰ τὸν Σολομῶντα·

Ἦσχυνε τὸν λάλον, ἐν μέσῳ τῆ ϛαδίε, ἡ τριὰς Αὐταδέλφων·

Θράκη ἐγκαυχᾶται, ἔχουσα ἐν κόλποις, τὰ τῆς τριάδος Σκήνη·

Κυρίῳ προσεπάγης, καὶ ἥλοις προσεπάρης, τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας·

Κρύπτει γῆ πρεπόντως, τὰ Σκήνη τῶν Μαρτύρων, ἐφ' ᾧ λαὸς πιστεύει·

Λείψανα Μαρτύρων, εὐχαῖς τῶν Ὀρθοδόξων, ἡ γῆ ὀσμῇ ἐκβάλλει·

Μα-

Μανυὴλ Τρισμάκαρ, τῇ τῆ θανάτῳ ὥρᾳ, σύ μοι γενῆ προσάτης·

Νεῦσον τριὰς Μάρτυς, πρὸς τὰς ἡμῶν δεήσεις, ὡς ὁ Χριστὸς τῆς χήρας·

Ξίφος πῦρ καὶ ἥλους, ἀδαμῶς ἐπτοήθης, αἰκισμὸς καὶ καλάμους·

Ὄρασις Ἀγγέλων, τὰς Μάρτυρας θαῤῥύνει, πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν πόνων·

Ῥήσεσιν ἐνθέοις, ἠμβλύνατε τρεῖς Παῖδες, τὰς λήρους τῆ τυράννῳ·

Σαβὲλ, Μανυήλ τε, καὶ Ἰσμαὴλ οἱ Θεῖοι, χαίρετε ἐν Κυρίῳ·

Τὰς Μάρτυρας Κυρίε, τιμήσωμεν ἐνθέως, ἐν τῷ αὐτῶν Τεμένει·

Ὑπὸ τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτιῶν προσφεύγω, τῇ σκέπῃ τῶν Μαρτύρων·

Φάνηθί μοι πρέσβυς, τριὰς ἡ Ἀθληφόρος, ἐν ὥρᾳ συντελείας·

Χαίρουσα ἐξέσθης, τὰς σάρκας Μακαρία, βαβαὶ τῆς σῆς ἀνδρίας!

Ψάλλομεν προθύμως, τὰς σὰς Φρικτὰς ἀγῶνας, ὦ τριὰς ἐτησίως·

Ὦ Μανυὴλ πολύτλα, ὑπὲρ σῶν ὁμωνύμων, Ἐμμανυὴλ δυσώπει· Δόξα.

Τρισήλιε Θεέ μου, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων, δός μοι πταισμάτων λύσιν· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

Ἡ Θεοτόκος Κόρη, Ἐμμανηὴλ ἡ Μήτερ, τὸν Μανηὴλ σε ζέφει.

Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια εἰς ἦχον πλ. ά. ἀργᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με σὲς Μάρτυρας δοξάσαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, κατεπλάγησαν ἅμα, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀνθρώπων, τῶν Μαρτύρων γὰρ, Χριστὸ διὰ ξίφους τμηθέντων, παραυτίκα γῆ, σώματα ἐνέκρυψε, καὶ ὡς κρῖνα, αὖθις ξένως ἀνέδωκεν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, σὲς κήρυκας τιμῆσαι.

Τί ἰκρίῳ, ἰταμῶς τὲς Μάρτυρας, παραβάτα προσπηγνύεις; ἦχ ὁρᾷς δὲ ἐπ' αὐτοῖς τὸν Ἄγγελον, κυφισάμενον τὰς ἀλγηδόνας; ἴδε καὶν αὐτὰ, τὰ ἔθνη πιστεύσαντα, ὅτι Κύριος ἐνεργεῖ τὰ θαυμάσια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, τρεῖς Ἀθλοφόρες ἆσαι.

Λίαν θερμῶς, οἱ τρεῖς Πρέσβεις ἔδραμον, πρὸς τὸν Ἄνακτα συμβάσεις πράξαι· ἀλλ' ἐκεῖνος, πρὸς αὐτὲς παράνομα ἐλάλει· παῖδες τῶν Περσῶν, θύσατε θεοῖς ἐμοῖς· οἱ δὲ τρεῖς Ἀθληταὶ, τάτες ἐκωμῴδησαν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, τὸν Μανηὴλ αἰνέσαι.

Μυροθήκη Λειψάνε, Μανηὴλ τὰς ἰάσεις, προσερχόμενοι πίσει ἀπαντλᾶμεν· κέκτηται γὰρ, τὴν πηγὴν

γὴν τῶν θαυμάτων, μὴ ἂν ὡς νεκρὸν, τὸν ζῶντα νομίζωμεν· ἐνεργεῖ γὰρ ὁσημέραι τεράσια.

Δόξα Τριαδικὸν.

Προσκυνᾶντες σὺν τρόμῳ, λατρευτῶς ἀνυμνᾶμεν, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, μετὰ Θέων Μαρτύρων, ἐν μιᾷ τῇ Οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφὶμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, Μαριὰμ τῆς γεέννης, τὲς πιστὲς ἐλυτρώσω· Ἀθληταῖς δὲ τὴν Θείαν, ἀρωγὴν σὺ παρέσχες, πάντων παροραῖν, ἅπασι κηρύττειν δὲ, τὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα Θεάνθρωπον.

Ἀλληλϊία, Ἀλληλϊία, Ἀλληλϊία, Δόξα σοι ὁ Θεὸς· ἐκ γ'.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ· Καὶ εὐθέως Ἀναγνωσις εἰς τὸ πρὸς τὲς Ἁγίες Ἐγκώμιον.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Οἶκοι ΚΔ.

Κατὰ Ἀλφάβητον πρὸς τὰς τρεῖς Μεγίστας Ἀθλοφόρους, συντεθέντες τακτικῶς κατὰ τὸν περιληπτικὸν Κατάλογον τῶν ΚΔ. Φρικτῶν Μαρτυρίων τῶν Ἁγίων· Τροπάριον ψαλλόμενον παρ' ἑκατέρων τῶν χορῶν πρὸ τῆς Ἀναγνώσεως ἑκάστης Στάσεως τῶν Οἴκων· ἦχος πλ. δ. πρὸς τὸ, Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Ἡ τῶν τριῶν σεβασὴ τριὰς Μαρτύρων,
Οἱ Μανυὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, Σαβὲλ τε ἅμα,
Ἀνομώτατον σέβας τὸ τοῖς εἰδώλοις,
Τῷ πάντων ἀθεωτάτῳ Ἰουλιανῷ,
Ἐνθέως ἀπωσαμένη ὑπὲρ Χριςῦ,
Μαρτυρίῳ τετέλεσαι, λαβοῦσα Θείαν ἰσχὺν·
Διὸ πάντες κραυγάζομεν· Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Κοντάκιον ψαλλόμενον παρ' ἑκατέρων τῶν χορῶν μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν ἑκάστης Στάσεως τῶν Οἴκων· ἦχος πλ. δ. πρὸς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῶν τῷ τυράννῳ ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων,
Καταφρονήσας ἀνδρικῶς σὺ λε ἀκλόνητε,
Σὺν ὁμαίμοσιν ἐνήθλησας Μεγαλόφρον·
Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον,
Μανυήλ με ἐκ κινδύνων ἐλευθέρωσον·
Γνα κράζω σοι· Χαῖρε Μάρτυς πολύαθλε·

Στά-

Στάσις Α'. ἀναγινωσκομένη παρὰ τῦ Ἱερέως πρὸ τῆς Ἐναρξεως τῶν Κανόνων, προψαλλομένη τῆ Τροπαρίῳ τῶν Οἴκων·

Ἄκτισον τὴν Τριάδα, ἡ τριὰς τῶν Μαρτύρων, σοφῷ Εὐνοϊκῷ μυηθεῖσα, (ἐκ τρίτης·) ἐβαπτίσθη Χριςῷ εὐσεβῶς, τὴν αὐτῆς Μητέρα καλῶς ζηλώσασα· συνέλθωμεν ἂν ἅπαντες, τοιάδε πρὸς αὐτὴν βοῆσαι·

Χαῖρε τριὰς ἡ τὸ ἓν Φρονοῦσα,
Χαῖρε Θεὸν λατρευτῶς προσκυνοῦσα·
Χαῖρε μυηθεῖσα Τριάδα τὴν Ἄκτισον,
Χαῖρε διδαχθεῖσα Μονάδα τὴν Ἄναρχον·
Χαῖρε Μῆτερ ἡ γεννήσασα τὴν τριάδα σαρκικῶς,
Χαῖρε ὅτι ἀνεγέννησε τὴν αὐτὴν Εὐνοϊκὸς·
Χαῖρε τὴν σὴν Μητέρα ὦ τριὰς μιμουμένη,
Χαῖρε Εὐνοϊκῇ τὰς διδαχὰς δεχομένη·
Χαῖρε Σεπτῆς Τριάδος ἰσάριθμε,
Χαῖρε τῆς Θείας Μονάδος πρόμαχε·
Χαῖρε Σαβὲλ, Μανυὴλ, Ἰσμαὴλ τε,
Χαῖρε τριὰς, ἣν πᾶς ἐπικαλεῖται·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων, Ἀλαμούνδαρος πέμπει, σπονδάς σε ὦ τριὰς διαθέσθαι μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν· ὁ δὲ ταύτας χαρᾷ ὑποδεξάμενος, ἐφρόνει κατὰ σὲ κενὰ ὁ μάταιος, βοώσης ἔτως, Ἀλληλϊία.

Γέρα Πρέσβεσι δίδως, καὶ προτρέπεις δολίως, ἐσθίειν μετὰ σᾶ ὦ παράφρον· ἀλλὰ ταῦθ' ὡς ἀπόπτυς αὐτοὶ, ἅπαντα ἐδότες, τῷ Θεῷ ἤυχοντο, τῆς σῆς ξυσθῆναι πλάνης παραβάτα, ὃς αἰνῶν κραυγάζω·

Χαῖρε τριὰς τῆς Τριάδος οἶκος,
Χαῖρε τριὰς τῶν Μαρτύρων κλέος·
Χαῖρε τῆς Περσίδος ἀθάνατον βλάσημα,
Χαῖρε καὶ τῆς Θράϊκης ἀκλόνητον ἔρεισμα·
Χαῖρε ὅτι κατεπάτησας τῆ τυράννῳ τὰς τιμὰς,
Χαῖρε ὅτι τὰς τῆ Ἄνακτος ἐβδελύξω δωρεὰς·
Χαῖρε ἡ δεομένη ἐκ τῆς πλάνης ξυσθῆναι,
Χαῖρε ἡ εὐχομένη Θεῷ πᾶντας σωθῆναι·
Χαῖρε ἐκ γῆς τοῖς ἄνω ἀπαίρουσα,
Χαῖρε Θεῷ συνῆσα καὶ χαίρουσα·
Χαῖρε Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ, Μανυὴλ τε,
Χαῖρε τριὰς, ἣν πιστὸς πᾶς αἰνεῖ σε·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Δεήσιν τῷ Κυρίῳ, θυόντος τῆ τυράννῳ, ἀνέπεμπον ἰδίᾳ οἱ Πρέσβεις· τοῦτο ἓν καθορῶν ὁ δεινὸς, ἀγαγεῖν αὐτὸς μετ' ὀργῆς ἐκέλευσεν· ὃς ἕλκων τις βιαίως πρὸς θυσίαν, παρ' αὐτῶν ἀκούει, Ἀλληλούϊα.

Ἔχαιρον οἱ τρεῖς Πρέσβεις, παρανόμως ἀχθέντες, εἱρκτῇ τῇ τῆ τυράννῳ κελεύσει· ἀπαγόμενοι δὲ καθ' ὁδὸν, τῷ Κυρίῳ ὕμνους καὶ ᾠδὰς ἔψαλλον· διὸ πιστοὶ προσείπωμεν, τριάδι τῶν Μαρτύρων ἅτω·

Χαῖρε

Χαῖρε τριὰς τῆς Τριάδος κήρυξ,
Χαῖρε τριὰς εὐσεβείας σάλπιγξ·
Χαῖρε τῆς Τριάδος κλεινὸν οἰκητήριον,
Χαῖρε τῆς Τριάδος δοχεῖον ἐπάξιον·
Χαῖρε ὅτι ὁ παράνομος σὲ ἐγκλείει τῇ εἱρκτῇ,
Χαῖρε ὅτι Θεὸν ὕμνησας ἐρχομένη ἐν αὐτῇ·
Χαῖρε ἡ παραβάτα τὰς φωνὰς καταργῆσα,
Χαῖρε ἡ τὰ βραβεῖα τῶν σῶν ἄθλων λαβοῦσα·
Χαῖρε ὀρθῆς λατρείας ὑπέρμαχε,
Χαῖρε ἑλλήνων πλάνης ἀντίπαλε·
Χαῖρε τριὰς Εὐσεβῶν μεσιτεία,
Χαῖρε ἐμῆ ἐξαιρέτως πρεσβεία·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Ζῆλον ἔνθεον σχοῦσα, ἡ τριὰς ἐν ψαδίῳ, ἐκήρυξε τὸν πάντων Δεσπότην· ψηλιτεύσασα δὲ ἀδεῶς τὴν εἰδώλων πλάνην σὺν τῇ τῆ Ἄνακτος, ἐβόα τὴν σωτήριον Ἀγγέλων ὑμνωδίαν ἅτως, Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον τῶν Οἴκων, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Καθίσμων.

Στάσις Β'. ἀναγινωσκομένη παρὰ τῆ ἱερέως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Δ'. ᾠδῆς, προψαλλομένε τῆ Τροπαρίῳ τῶν Οἴκων.

Ἔγραψεν ἐν τῷ κόσμῳ, ὦ τριὰς Ἀθληφόρε, τῶν σῶν λαμπρῶν ἀγώνων τὸ πλῆθος· πληγαῖς γὰρ τῆ ἐχθρῆ ἀνόμως, σὲ ἀμειβομένε ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἀκλινῶς πάντα φέρεις Μακαρία· καγὼ ἓν σοὶ κράζω·

Χαῖρε

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Χαῖρε τριὰς ἀθλητικωτάτη,
Χαῖρε τριὰς ἡ γενναιοτάτη·
Χαῖρε τῆς Τριάδος τὸ ἓν ἡ κηρύξασα,
Χαῖρε τὸ Τρισσὸν τῆς Μονάδος διδάξασα·
Χαῖρε ὅτι ἐν τοῖς Τάγμασι τῶν Ἀγγέλων νῦν οἰκεῖς,
Χαῖρε ὅτι καὶ σὺν ἅπασι τοῖς Χοροῖς Θεὸν ὑμνεῖς·
Χαῖρε ἡ ἐν ᾅδῃ ἀδεῶς παρασᾶσα,
Χαῖρε ἡ τὰς αἰκίας καρτερῶς ὑποσᾶσα·
Χαῖρε πληθὺν ἀπίστων αἰσχύνασα,
Χαῖρε χορὸν πιστῶν κατευφράνασα·
Χαῖρε δι' ἧς ὁ Χριστὸς ἐκηρύχθη,
Χαῖρε δι' ἧς παραβάτης ἠττήθη·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Θυμῷ τύραννος γέμων, τῶν ἁγίων Μαρτύρων ἀδώλοις μὴ θελόντων λατρεῦσαι, τάς τε χεῖρας καὶ πόδας αὐτῶν, περονᾶσθαι ἥλοις σκληρῶς ἐκέλευσεν, ἱκρίῳ δὲ προσπήγνυσθαι· ἃ φέροντες, Θεῷ βοῶσιν, Ἀλληλούϊα·

Ἴδες Παῖδας Χαλδαίων, εὑρετὰ τῶν βασάνων, ἀδόλως τὰς ποινὰς πτοσμένως· τί ἂν αὖ κελεύεις αὐτούς, ἀφειδῶς ξυσῆρσι σιδηροῖς ξαίνεσθαι; ὦ ἔνσασις Μαρτύρων! οἷς εὐφήμῳ γλώττῃ λέγω ταῦτα·

Χαῖρε τριὰς ἡ ποινὰς λαβοῦσα,
Χαῖρε δι' ἃς σεφάνων τυχοῦσα·
Χαῖρε ᾠρανίᾳ τρυφῆς ἀπολαύσασα,
Χαῖρε τοὺς πιστοὺς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττουσα·

Χαῖρε

Χαῖρε πᾶσαν ἐπινίκιον ᾠδὴν ψάλλουσα Θεῷ,
Χαῖρε συμπαραλαμβάνουσα τοὺς χοροὺς τῶν ἐκλεκτῶν·
Χαῖρε ὅτι ξυσῆρας σιδηροὺς ὑπομένεις,
Χαῖρε ὅτι γενναίως Βασιλέα ἐλέγχεις·
Χαῖρε σεβασμῶν Μαρτύρων διάδοχε,
Χαῖρε τοῖς τούτων ἄθλοις ὁμότροπε·
Χαῖρε δι' ἧς εὐφημεῖται ὁ πλάσης,
Χαῖρε δι' ἧς δυσφημεῖται ὁ πλάνος·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Κρεμαμένη ἱκρίῳ, ἡ τριὰς Αὐταδέλφων, τὸ Θεῖον συλλαβεῖν ἱκετεύει· ἄφνης δ' Ἄγγελος αὐτοῖς φανεὶς, τὰς ὀδύνας τῶν σωμάτων ἐκένωσεν, ἀνδρύνας τὰς λοιπὰς βασάνους φέρειν, καὶ Κυρίῳ ᾄδειν, Ἀλληλούϊα·

Λήρους λέγει ὁ ἄφρων, τῇ Μαρτύρων δυάδι, δολίως Μανιὴλ ἀποσήσας· ἀλλ' ἡ θεία αὐτὴ ξυνωρὶς, τοὺς Θεοὺς αὐτοῦ πανσόφως κατήσχυνεν, ἐνώπιον ἐκείνου· αἰνέσωμεν οὖν ταύτην ἔτω·

Χαῖρε δυὰς τοῦ Θεοῦ ἡ θεία,
Χαῖρε σιγὴ τοῦ ἐχθροῦ τελεία·
Χαῖρε παραβάτου τοὺς δόλους χλευάσασα,
Χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα·
Χαῖρε ὅτι κατεφρόνησας τῶν τυράννου δωρεῶν,
Χαῖρε ὅτι ἐκ ᾠρῴωδησας Βασιλέως τὸν θυμὸν·

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ὦ Σαβὲλ παρασάτα,
Χαῖρε τῶν ἐν ἀνάγκαις Ἰσμαὴλ ὦ προσάτα·
Χαῖρε τρανῶς Θεὸν ὡμολόγησας,
Χαῖρε σαρκὸς γενναίως ἠφείδησας·
Χαῖρε δυὰς Ἀθλητῶν ἡ τιμία,
Χαῖρε δυὰς ἡ ἐμὴ προσασία·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Μέλη καταπιμπρῶντω, ταῖς λαμπάσιν ἀσπλάγχνως, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ τῶν Μαρτύρων· ἀλλὰ φέροντες ἕτοι τὸ πῦρ, τῷ Κυρίῳ δόξαν φαιδρῶς ἀνέπεμψαν· ὃς δεῦτε εὐφημήσωμεν ἐν ᾄσμασι, Θεῷ βοῶντες, Ἀλληλεία·

Εἶτ' αὖ τὸ Κοντάκιον τῶν Οἴκων, καὶ ἀρχόμεθα τῆς Δ'. ᾠδῆς.

Στάσις Γ'. ἀναγινωσκομένη παρὰ τῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς Ζ'. ᾠδῆς, προψάλλομένε αὖθις τῦ Τροπαρίε τῶν Οἴκων.

Νέαν τύραννος αὖθις, πανεργίαν δεικνύει, πρὸς σὲ τὸν Μανυὴλ ἐπισρέψας· ἀλλ' ἐδίδαξας σὺ ὡς σοφὸς, τὴν Τριάδα πᾶσι παρισῶν Ἅγιε, καὶ μίαν ἀδελφότητος τὴν γνώμην, κατὰ πάντα ὄσαν·

Χαῖρε δι' ἧς Τριὰς μαρτυρεῖται,
Χαῖρε δι' ἧς ἡ πλάνη σοβεῖται·
Χαῖρε Ἰσμαὴλ καὶ Σαβὲλ ὁ Αὐτάδελφος,
Χαῖρε τῆς μιᾶς ὑμῶν γνώμης κήρυξ ἄσειστος·

Χαῖρε

Χαῖρε τύραννον ἀπάνθρωπον καταισχύνας Μανυὴλ,
Χαῖρε Κύριον φιλάνθρωπον καλῶν τὸν Ἐμμανυὴλ·
Χαῖρε τῆ Διδασκάλῳ Ἰησῦ μὲ ὁ ἔρως,
Χαῖρε πρὸς ἀντιπάλους τὸ πρησήριον βέλος·
Χαῖρε γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα,
Χαῖρε λαμπρῶν θαυμάτων τὸ δώρημα·
Χαῖρε κοινὸς πρεσβευτὴς καὶ μεσίτης,
αἶρε ἐμὸς ἐξαιρέτως προσάτης·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Ξένοι σε οἱ ἀγῶνες, ὃς ἀξίως τιμῆσαι, ἐδεὶς ὢ Μανυὴλ ἐξισχύει· πυρπολέμενος γὰρ τῆ θυμῆ δεινῶς, ἀπηνῶς ὑφάπτει σαῖς πλευραῖς τύραννος, πυρὸς δᾳδας πρὸς ἧτταν σὴν, ἀλλ' ἄφθης σὺ νικῶν καὶ μέλπων, Ἀλληλεία.

Ὅλος ὢν θηριώδης, ἐπὶ σοὶ παραβάτης, κελεύει Μανυὴλ παρανόμως, ἐλιγμένον καλάμοις σφοδρῶς, παρὰ τῶν δημίων σὲ κατασφίγγεσθαι· ἡμεῖς δὲ τὴν σὴν ἔνσασιν θαυμάζοντες, βοῶμεν ἅτω·

Χαῖρε Θεᾶ ὁ μηδὲν προτιμήσας,
Χαῖρε σεβδῶς ὑπὲρ τάτε ἀθλήσας·
Χαῖρε Ἀθλητὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε,
Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε·
Χαῖρε ᾄδων τὸν Τρισάγιον σὺν Ἀγγέλοις τῷ Χριςῷ,
Χαῖρε μέλπων τὸ Τετράγραμμον σὺν Προφήταις τῷ Θεῷ·

Χαῖρε

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Χαῖρε ὅτι καλάμοις τὸ σὸν σῶμα ἐλίθη,
Χαῖρε ὅτι ἀσπλάγχνως δι' αὐτῶν κατεσφίγχθη·
Χαῖρε ἀσὴρ δεικνύων τὸν ἥλιον,
Χαῖρε λαμπτὴρ φωτίζων ὑφήλιον·
Χαῖρε δυσὶ σὺν ὁμαίμοσι φάνων,
Χαῖρε ἡμᾶς σὺν αὐτοῖς ἐποπτεύων·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, Μανυὴλ κατεπλάγη, ὡς βέλη ὑπομένεις ὀξέα· τοῖς γὰρ μώλωψι σῶμα τὸ σὸν, καθωράθη πᾶσιν ὠμῶς κατάσικτον· βαβαὶ τῆς σῆς Ἀθλήσεως! ἀνῦντές σε ὑμνῶν, Θεῷ βοῶμεν, Ἀλληλούϊα.

Ῥείθροις τῶν σῶν αἱμάτων, ὦ τριὰς Ἀθληφόρε, φοινίττεται ἡ γῆ αἰδομένη· ἀφειδῶς γὰρ ταῖς θείαις ὑμῶν, Κεφαλαῖς ἐμπείρει ἥλυς ὁ τύραννος· αὐτοὶ δὲ τὸν Θεὸν φόβῳ δοξάζοντες, ὑμῖν βοῶμεν·

Χαῖρε τὸ σέλας τῆς Εὐσεβείας,
Χαῖρε τὸ θαῦμα τῆς καρτερίας·
Χαῖρε ὦ τριὰς Αὐταδέλφων ἡ ἔνθεος,
Χαῖρε τῆς Τριάδος θυσία ἡ ἄμωμος·
Χαῖρε, σὺ γὰρ καθυπέμενας Κεφαλαῖς ἥλυς σεῤῥῶς,
Χαῖρε, σὲ γὰρ ὐκ ἐπτόησαν βάσανοι ὁλοτελῶς·
Χαῖρε ὅτι Ἀγγέλοις σὺ ἐγένε τὸ θαῦμα,
Χαῖρε ὅτι τυράννῳ σὺ ἐγένε τὸ τραῦμα·
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος,
Χαῖρε πλυγὴ δαιμόνων ἀνίατος·

Χαῖρε

Χαῖρε δι' ἧς προσκυνεῖται ὁ Κτίσης,
Χαῖρε δι' ἧς ὐ λατρεύεται κτίσις·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Σὲ αἰνῶμεν ἐκ πόθε, τὴν Μαρτύρων τριάδα, κηρύξασαν σαφῶς τὴν Τριάδα· ὑπὲρ ἧς τὰ νῶτα ἀκλινῶς, σὺ ἐμπειρομένη ἥλοις ἐκραύγαζες· συμφώνως δεῦτε ᾄσωμεν Κυρίῳ, τῷ Θεῷ βοῶντες, Ἀλληλούϊα.

Πάλιν τὸ Κοντάκιον τῶν Οἴκων, καὶ ψάλλομεν τὴν Ζ'. καὶ Η' ᾠδὴν· μεθ' ἣν αὖ τὸ Τροπάριον τῶν Οἴκων, καὶ ἡ τῆς δ'. καὶ τελευταίας στάσεως Ἀνάγνωσις.

Στάσις Δ'. ἀναγινωσκομένη παρὰ τῶ ἱερέως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Γιμνοτέρας.

Τύραννος ὁ παράφρων, Μανυὴλ παρανόμως, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ ὦ γενναῖοι, ὀξέας τοῖς ὄνυξιν ὑμῶν, ἐμπαγῆναι καλάμους ἀπεφήνατο· εὐψύχως ἓν ἐμβλέποντες δεινοῖς τοῖς δε, πρὸς ὑμᾶς βοῶμεν·

Χαῖρε δι' ὧν Τριὰς προσκυνεῖται,
Χαῖρε δι' ὧν Θεὸς ἀνυμνεῖται·
Χαῖρε ὦ τριὰς ἀσεβεῖς ςηλιτεύσα,
Χαῖρε θαυμαςῶς τὰς πίςας σελαγίζσα·
Χαῖρε ὅτι τὰ Οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς Φθαρτοῖς,
Χαῖρε ὅτι καταλέλεξαι τῶν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς·
Χαῖρε ἡ ἀνυποίσοις ταῖς βασάνοις τρωθεῖσα,
Χαῖρε ἡ καὶ καλάμοις τοῖς ὄνυξιν ἐμπαγεῖσα·

Χαῖρε

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Χαῖρε δι' ἧς βδελύττονται εἴδωλα,
Χαῖρε δι' ἧς ἐκπίπτουσι ξόανα·
Χαῖρε δι' ἧς κραταιοῦται ἡ πίστις,
Χαῖρε δι' ἧς καθαιρεῖται ἡ πλάνη·
Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Τ ψωσας τριὰς Χεῖρας, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην, ἀναπέμψασα Εὐχὴν τελευταίαν· Οὐρανόθεν δὲ εὐκταίας Φωνῆς, ἐκαλέσης ὑμᾶς πρὸς Ζωὴν ἤκουσας, σεφάνων ἀπολαύσοντας, βοῶντας δὲ Θεῷ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Ἀλληλεία.

Φέροντα ἐν κρημνώδει τινι χώρῳ οἱ Θεῖοι, καὶ τέμνονται ἐκεῖσε τὰς Κάρας· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν πυρὶ, ἐκριφῆναι μάτην κελεύει τύραννος· Θεὸς γὰρ διεσώσατο· σὺν Φόβῳ ἓν βοῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε τριὰς παραβάτας ἥττα,
Χαῖρε καθ' ἧς ὁ ἐχθρὸς ἐλύττα·
Χαῖρε ἡ πηγάζουσα πᾶσιν ἰάματα,
Χαῖρε ἡ Φωτίζουσα κόσμε τὰ πέρατα·
Χαῖρε ὅτι ἀνεκήρυξας πάντων τὸν Δημιουργὸν,
Χαῖρε ὅτι ἀναβέβηκας πρὸς αὐτὸν τὸν πλάστην·
Χαῖρε ὅτι προθύμως ὑπὲρ τότε ἐσφάγης,
Χαῖρε ὅτι τυράννε σόφισμα καταβάλλεις·
Χαῖρε ψυχῶν ἰάσεις παρέχουσα,
Χαῖρε παθῶν ἡμᾶς ἐξελαύνουσα·
Χαῖρε τριὰς ἡ τρυφὴ Ὀρθοδόξων,
Χαῖρε πρηστὴρ πάντων τῶν κακοδόξων·
Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Χαρι-

Χαριτόβρυτα Σκήνη, τῶν τριῶν Αὐταδέλφων, ἡ γῆ διαιρεθεῖσα ἐγκρύπτει· ἀλλ' οἱ δήμιοι εὐθὺς εἰς Φυγὴν, κρατέμενοι Φόβῳ, ἑαυτὸς ἔτρεψαν· ἑλλήνων δὲ οἱ πλείονες, πιστεύσαντες Θεῷ, βοῶσιν, Ἀλληλεία.

Ψάλλοντες μετὰ θρήνων, καὶ δεόμενοι πίστει, Κυρίε οἱ νεοφωτισθέντες, ἄφνω τὰ τῶν Μαρτύρων ἐκ γῆς, Σκήνη εἶδον ξένως ἀναδιδόμενα· ἅπερ θερμῶς ἠσπάσθησαν, ἀνύμνησαν, βοῶντες ταῦτα·

Χαῖρε τριὰς τὸ Φωτὸς δοχεῖον,
Χαῖρε τριττὸν τὸ Χριστὸ ταμεῖον·
Χαῖρε ἡ σεβάσμως τὰς ποινὰς ὑπομείνασα,
Χαῖρε ἡ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσασα·
Χαῖρε σὺ γὰρ χάριν ἔλαβες ἐκ Θεὸ θαυματουργεῖν,
Χαῖρε σὺ γὰρ σὰ Σκηνώματα αὖθις δέδωκας ἡμῖν·
Χαῖρε τῆς σωτηρίας τῆς ἡμῶν ἡ πρεσβεία,
Χαῖρε ἡ πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν μεσιτεία·
Χαῖρε ἡμᾶς τῆς πλάνης ἐξαίρουσα,
Χαῖρε πολλὰς ἐν γνώσει Φωτίσασα·
Χαῖρε δι' ἧς Χριστὸ ἔλαμψε πίστις,
Χαῖρε δι' ἧς ποινῶν ἥττηται Φύσις·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Ω τρεῖς Μάρτυρες Θεῖοι, οἱ Ὀρθόδοξοι Φόβῳ, τὰ Θεῖα ὑμῶν αἴροντες Σκήνη· (ἐκ τρίτε) καὶ κηδεύοντες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΝΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

τες ταῦτα λαμπρῶς, τῶν δεινῶν ἐκραύγαζον ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ τῆς μελλόσης ἅπαντας κολάσεως, Θεῷ βοῶντας, Ἀλληλλϊα.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Ἄκτιστον τὴν Τριάδα, ἡ τριὰς τῶν Μαρτύρων, σοφῷ Εὐνοϊκῷ μυηθεῖσα, ἐβαπτίσθη Χριστῷ εὐσεβῶς τὴν αὐτῆς Μητέρα καλῶς ζηλώσασα· συνέλθωμεν ἓν ἅπαντες τοιάδε πρὸς αὐτὴν βοῆσαι·

Χαῖρε τριὰς ἡ τὸ ἓν Φρονοῦσα,
Χαῖρε Θεὸν λατρευτῶς προσκυνοῦσα·
Χαῖρε μυηθεῖσα Τριάδα τὴν Ἄκτιστον,
Χαῖρε διδαχθεῖσα Μονάδα τὴν Ἄναρχον·
Χαῖρε Μῆτερ ἡ γεννήσασα τὴν τριάδα σαρκικῶς,
Χαῖρε ὅτι ἀνεγέννησε τὴν αὐτὴν Εὐνοϊκὸς·
Χαῖρε τὴν σὴν Μητέρα ὦ τριὰς μιμουμένη,
Χαῖρε Εὐνοϊκῷ τὰς διδαχὰς δεχομένη·
Χαῖρε Σεπτῆς Τριάδος ἰσάριθμε,
Χαῖρε τῆς Θείας Μονάδος πρόμαχε·
Χαῖρε Σαβὲλ, Μανυὴλ, Ἰσμαὴλ τε,
Χαῖρε τριὰς, ἣν πᾶς ἐπικαλεῖται·

Χαῖρε τριὰς πολύαθλε.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον τῶν Οἴκων, πρός τε, Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῶν τῆ τυράννῳ ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων,
Καταφρονήσας ἀνδρικῶς ξύλε ἀπλόνητε,
Σὺν

Σὺν Ὁμαίμοσιν ἐνήθλησας Μεγαλόφρον·
Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον,
Μανυὴλ με ἐκ κινδύνων ἐλευθέρωσον·
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Μάρτυς πολύαθλε·

Εἶτα τὴν Τιμιωτέραν·

Τέλος τῆ Ἀκαθίσε, Μανυὴλ τῆ Μεγίσε, Βοηθείᾳ Ὑψίσε.

Μαρτύριον Φρικτὸν τῶν Ἁγίων καὶ Ἐνδόξων Μεγάλων Μαρτύρων Μανυὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἀντιγραφὲν ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τῆ Ἄθωνος Βιβλιοθήκης·

Οἱ μὲν ἄλλοι διῶκται καὶ τύραννοι, εἰ καὶ τοῖς εἰδώλοις προσετηκότες ἐτύγχανον, ἀλλὰ τῇ ἀπάτῃ συντεθραμμένοι τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὰ ξένον τι καὶ ἐκτετοπισμένον ἔχειν τὸ σέβας ἐδόκουν, ἀλλ' οἰκεῖον καὶ πάτριον· ὃ καὶ

Ἐξήγησις τῆ ἑλληνικῆ Μαρτυρικῆ Βίᾳ τῶν Ἁγίων καὶ Ἐνδόξων Μεγάλων Μαρτύρων Μανυὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, εἰς τὴν ἡμετέραν ἁπλῆν Διάλεκτον, ἀναγινωσκομένη μετὰ τὴν τῆ Μεγάλε Ἑσπερινῆ Ἀπόλυσιν, Ἀγρυπνίας τελεμένης, εἰ δὲ μὴ, ὅταν βάλνται ὁ Πρεσβύς.

„Εὐλόγησον Πάτερ!

Δὲν εἶναι θαυμασὸν καὶ παράδοξον, ἂν καὶ ἐκεῖνοι οἱ παλαιοὶ τύραννοι εἰδωλολάτραι ἐδίωκον τὴν Ἐκκλησίαν τῆ Χριστῆ, καὶ ἐπαίδευον ἐκείνες ὁπῆ ὡμολόγαν τὸ ὄνομα αὐτῆ, ἐπειδὴ ὄντες ὅλως διόλε προσηλωμένοι καὶ ἀναθρεμμένοι εἰς τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἐνόμιζον ὅτι ὀρθῶς

περιέποντες ἤδη κακῶς μὲν, περιέποντες δ' ὅμ, τήν τε ἡμετέραν πίσιν ἀπεμϕαίνουσαν πάντῃ ἐνόμιζον, καὶ τὰς ταύτῃ προσκειμένας ἐκόλαζον· ὅς γε καὶ τὰ εἰθισμένα πάντως ποιοῦντας, ἢ μᾶλλον ἄν τις τὸ τρόπω κακίσειεν, ἢ τῆς πλάνης μεθ' ἧς συνετράϕησαν κατοικτίσαιτο.

Ὁ δέ γε παρὼν ἅτοσὶ τύραννος, καλῶς ἄνωθεν τὰ Θεῖα καὶ παιδευθεὶς καὶ μαθὼν, καὶ νόμοις καὶ ἔθεσι τοῖς χρισιανῶν ἐντραϕεὶς, ἢ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ λόγων ἱερῶν καὶ ἀποῤῥήτων ἀξιωθεὶς, δαίμοσιν ἀπατηλοῖς, ὁκ οἶδ' ἀνθ' ὅτω μετὰ ταῦ-

λατρεύειν, χωρὶς νὰ ϛοχασθῆ ἀποτρόπαιον καὶ μισητὴν τὴν πλάνην τες, ἀλλ' ὡς πατροπαράδοτον τὴν ἠγκαλίζοντο· καὶ διαυθεντεύοντες αὐτὴν ὡς ἰδίαν, (καὶ μὲ ὅλον ὁπῶ κακῶς τὴν ἐδιαυθέντευον) ἐνόμιζον τὴν πίσιν τῶν χρισιανῶν ἀποτρόπαιον καὶ εὐκαταϕρόνητον, διὰ τῦτο καὶ ἐπαίδευον σκληρῶς ἐκείνες ὁπῶ ἦτον προσηλωμένοι εἰς αὐτὴν, νομίζοντες ὀρθὸν καὶ σύνηθες ἐκεῖνο ὁπῶ ἔκαμνον· διὰ τῦτο τὲς τοιέτες δὲν πρέπει νὰ μέμϕηται τινὰς, ὡσὰν ὁπῶ ἦτον ἀναθρεμμένοι εἰς τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων, ἀλλὰ νὰ τὲς λυπῆται διὰ τὴν ἀπάτην καὶ πλάνην τες.

Θαυμασότερον ὅμως εἶναι τὸ νὰ πολεμῆται τινὰς ἀπὸ ἐκείνες ὁπῶ ἐσάθησαν τὸ πρῶτον Φίλοι, ὕσερον δὲ ἐχθροὶ ἄσπονδοι, καὶ Φοβεροὶ διῶκται· καθὼς ἕνας ἀπὸ αὐτὲς ἐσάθη καὶ ὁ ἀποσάτης Ἰουλιανὸς, ὁ ὁποῖος ἐξ ἀρχῆς ἐπαιδεύθη καὶ ἔμαθε καὶ νόμες καὶ συνηθείας τῶν χρισιανῶν, ἀνατραϕεὶς μέσα εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ ἀξιωθεὶς καὶ

τα πεισθεὶς, ἐκεῖνα μὲν ἴσα καὶ παίγνιον ἐλογίσατο ἅπαντα, ἀτίμως ἕτω τὰ τίμια ἐξορχησάμενος· μόνα δὲ τὰ ἑλλήνων ἐπερέσβευσε, καὶ ταῦτα τιμῆς ὑπερβαλλόσης ἠξίωσε· διὸ καὶ μᾶλλον τῶν πώποτε διωκτῶν, ἀδικώτατος τυγχάνει καὶ ἀναιδέσατος· μήτε τὴν πίσιν ἣν παρειλήϕει Φυλάξας, καὶ τοῖς ἔργοις Φανεὶς κακονόσατος· Ἰουλιανὸν οἶδ' ὅτι πάντες τὸν παραβάτην ἐπέγνωτε ὃν καὶ μόνον ἡ προσωνυμία, μισητὸν τοῖς πᾶσι καὶ ἀπηχθημένον ποιεῖ, μήτοιγε καὶ ὁ τρόπος, ἅ ποριμώτερος εἰς κακίαν ἐδείς·

Οὗτος τοίνον, ἀπόνοιαν μὲν κατὰ Θεῦ ὠδινήσας, ὡς ἂν ἄν τις ᾤετο, ἀπόνοιαν δὲ καὶ κατὰ τῦ αὐτὸν βασιλεύσαντος (Κων-

καὶ μαθημάτων, καὶ Θείων λόγων, καὶ αὐτῶν τῶν Μυσηρίων τῆς Πίσεως· αὐτὸς δὲ ὕσερον ἐκ οἶδα πόθεν κινηθεὶς, ὑπετάγη τοῖς δαίμοσι, καὶ τὰ μὲν τῶν χρισιανῶν νομίζωντάς τα ὡς ἄχρηςα καὶ πράγματα ἀτιδανὰ, ἐῤῥίψεν ἀπὸ τὴν ψυχήν τε τὰ τίμια, καὶ μόνον τὰ τῶν ἑλλήνων σεβάσματα ἐδόξασε, καὶ μεγάλης τιμῆς τὰ ἠξίωσε· καὶ ἐχρημάτισεν αὐτὸς ὁπῶ ἀνετράϕη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ὀρθοδόξε Πίσεως, ὁ κάκισος τῶν διωκτῶν ἁπάντων τῆς Πίσεως, καὶ ὁ πλέον ἀναιδέσατος· τὸν ὁποῖον παραβάτην Ἰουλιανὸν πᾶντες τὸν ἰξεύρετε, καὶ μόνη ἡ προσωνυμία αὐτῦ τὸν ἀποδείχνει μισητὸν καὶ ἀποβεβλημένον, ἐξαιρέτως δὲ ἡ κακίση αὐτῦ γνώμη, ἥτις ἦτον ἐϕευρετικὴ πάσης κακίας.

Αὐτὸς λοιπὸν ἀπροσδοκήτως, ἀποσασίαν μὲν κατὰ Θεῦ μελετήσας, ἀποσασίαν δὲ καὶ ἐναντίον εἰς τὸν Θεῖόν τε Κωνσάντιον, ὅστις τὸν ἔκαμε διάδοχον τῆς Βασι-

λείας

ξάντιος ἔτος ἦν ὁ Θεῖος
καὶ Βασιλεὺς, ἀποσασίαν
δὲ καὶ κατὰ χρισιανῶν
αὐτῶν, οἷς καὶ τὸ ὀνόμα-
τος ἐκοινώνησεν, ἅρπαγ-
μα ὠκ οἶδ' ὅπως, τὴν
Ῥωμαίων λαμβάνει Ἀρ-
χὴν· ἐφ' ᾧ καὶ μέγα ἀρ-
θεὶς, καὶ ὑπερηφάνευσά-
μενος, τοῖς πᾶσιν ἀφό-
ρητος ἦν· ὠκ ἀνεκτῶς
ἔχων, εἰ μὴ χρισιανὸς
πάντας ἕλοι καὶ παρα-
σήσοιτο· ὃς μὲν, ἀπει-
λαῖς καὶ βασάνοις ἐκδει-
ματῶν, ὃς δ' ἀνελευθέ-
ρως θωπεύων καὶ ἀγενῶς·
ἔσι δ' ὃς καὶ ταῖς τῶν λό-
γων ῥοφαῖς ὑπερχόμε-
νος καὶ πλοκαῖς· ὡς ἂν
ἑνίγε τῷ τρόπῳ, τὰς
μὴ πειθομένας χειρώσαι-
το· ἀλλὰ τότε τὴν κα-
κεργίαν, καὶ τὴν ψιΦο-
λογικὴν ἀπάτην καὶ πε-
ριττότητα, πολλοὶ μὲν
διῆδον καὶ ἐΦώρασαν, οἳ
καὶ θᾶττον ἐξέκλιναν·
λείας τε, μελετήσας ἡ κα-
τὰ τῶν χρισιανῶν μῖσος, ἀπο-
σασίαν τὴν αὐτὴν μετῆλθε,
μὲ τὰς ὁποίας τὸ πρότερον ἡ
αὐτὸς ἐκαλεῖτο χρισιανὸς,
καὶ λησρικῶς τὴν Βασιλείαν
τῶν Ῥωμαίων ἔλαβε· διὰ τοῦ-
το καὶ μεγάλως ὑπερΦα-
νευθεὶς καὶ εἰς ὕψος ἀρθεὶς,
ἔγινεν εἰς ὅλες ἀπεχθὴς καὶ
βαρύτατος, μὴ Φροντίζων-
τας ἄλλο τι, εἰ μὴ νὰ σύρη
εἰς τὴν ἀσέβειάν τε ὅλες τὰς
χρισιανὰς, καὶ νὰ τὰς παρα-
σήσῃ εἰς τὰς ἰδίες δαίμονας
ὁμιαρώτερος τούτων ἡ ἀπαν-
θρωπότερος· καὶ ἄλλες μὲν
μὲ Φοβερισμὰς καὶ παιδείας
Φοβερίζοντας, μερικὰς δὲ ἡ
μὲ κολακευτικὰς λόγες περι-
πεπλεγμένας, διὰ νὰ ἤθελεν
ἑλκύσῃ ἐκείνες ὁπὸ δὲν ἐπεί-
θοντο· τότε ὅμως τὴν κα-
κεργίαν καὶ βδελυρὰν ἀπά-
την πολλοὶ τῶν χρισιανῶν τὴν
κατεΦρόνησαν, ἡ τὴν ἐθεά-
τρισαν, οἱ ὁποῖοι καὶ ὀγλή-
γορα τὴν ἀπέΦυγον· οἱ δὲ
περισσότεροι, καὶ τὴν δοκι-
μὴν τῆς τιμωρίας ὑπέΦερον
μὲ γενναιότητα, ὁπὸ κἂν ψι-
λὸν λόγον δὲν εὔγαλαν ἀπὸ
τὸ σόμα τες· οἱ δὲ πλείες
αὐ-

πολλοὶ δὲ ἡ τὴν τῶν βα-
σάνων πεῖραν ἀνδρικῶς
ἤνεγκαν, ὡς ἂν μηδὲ ῥῆ-
μά τι ἀγενὲς πρόοιντο·
πλείες δέ γε, καὶ μέχρι
θανάτε διηγωνίσαντο, ἐν
πᾶσι τὸν σοΦισὴν τῆς κα-
κίας αἰσχύναντες, καὶ
ὀδὲν ἄλλο, ἢ ὅπερ ἐσὶν,
ὄντα κακὸν δείξαντες.

Ἐπεὶ δ' ὖν πρὸς τοῖς ἄλλοις
ἅπασι, καὶ οἱ τρεῖς ἔτοι
γενναῖοι καὶ ἀκατάπλη-
κτοι, οἳ καὶ τῷ λόγῳ
ὑπόθεσις πρόκειντα, τῆς
τε τυράννε ὠμότητος ἴσα
καὶ παιδὸς ἀΦραίνοντος
κατεγέλασαν, οἰονεὶ μορ-
μολύκεια τὰς αὐτε ἀπει-
λὰς λογισάμενοι, τὰ
τότων ἐπὶ τε παρόντος
καὶ διηγητέον, καὶ τοῖς
ὠκ εἰδόσιν, ὡς οἷόν τε γνω-
ρισέον· ὡς ἂν καὶ ἡ τῶν
Ἀνδρῶν καρτερία διαΦα-
νῇ, ἡ τὸ τῆς ψυχῆς ἀήτ-
τητον καὶ σερρότατον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κοντὰ εἰς τὲς
τόσες ἄλλες ὁπὸ ὑπέΦερον
τὴν τε ἀποσάτε τυραννίαν,
εἶναι σήμερον ὑπόθεσις τε
λόγεμας, καὶ οἱ τρεῖς ἔτοι
ἀνδρικώτατοι καὶ ἀκατά-
πλικτοι Μάρτυρες, ὡς χρέος
ἀπαραίτητον, καὶ πρὸς ζῆ-
λον ἄλλων πολλῶν, πρέπει
νὰ διηγηθῶμεν εἰς ἐκείνες ὁπὸ
δὲν ἰξεύρει τὲς ἀγῶνας καὶ
τὰ παλαίσματα αὐτῶν, καὶ
πῶς μὲ ἐκεῖνον τὸν ἔνθερμον
ζῆλον, καὶ Θεικὸν ἔρωτα,
τὸν ἀποσάτην κατήσχυναν,
καὶ ὡσὰν ἕνα ἀνόητον παῖδα
τὸν ἐπερίπαιξαν, διὰ νὰ γνω-
ρίσῃ κάθε ἕνας τὴν γενναιότη-
τα, τὸ πρὸς Θεὸν σέβας, ἡ
τὴν ἀνδρίαν τες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Τέτων τῶν γενναιοτάτων, Περσὶς μὲν ἡ πατρὶς· γένος δὲ τὸ ἀπὸ Μητρὸς, εὐσεβὲς καὶ Φιλόθεον· ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῖς ἤδη, Φίλη γὰρ ἡ ἀλήθεια, τῇ πλάνῃ ἐνέμεινε· βίος μέν τοι σεμνὸς μάλα καὶ ὑπερφυὴς, καὶ τῇ Εὐσεβείᾳ προσήκων· Ἀδελφοὶ ἄμφω καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὄνομα τῷ μὲν πρώτῳ ΜΑΝΟΥΗΛ, τῷ δὲ μετ' αὐτὸν ΣΑΒΕΛ, τῷ δ' αὖγε τρίτῳ ΙΣΜΑΗΛ, οἷς γε καὶ πρὸ τῶν ἄλλων σπουδῇ ἐνδιατηθῆναι τὰ πάτρια, καὶ ὡς ἄγος διαδρᾶναι ταῦτα ὡς ἀποτρόπαιόν τι μίασμα· πάτρια γὰρ τοῖς Πέρσαις, λύχνα καὶ πῦρ, καὶ τὸ κνισσᾶσθαι τοῖς θύμασι, καὶ ἄλλοις ἐναγενεστέροις συγχραίνεσθαι· οἷς ἅτε τὸ προσχεῖν ποτὲ εἵλοντο, Τέτων τῶν γενναιοτάτων πατρὶς ἦν ἡ Περσία· τὸ δὲ γένος ἀπὸ μὲν τὴν Μητέρα αὐτῶν εὐσεβεῖς καὶ φιλόχρισοι· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν τῇ ἀσεβείᾳ τέθνηκεν· ἡ ζωὴ τῶν τιμία καὶ θαυμασὴ, καὶ εἰς τὴν Εὐσέβειαν πρέπεσα· Ἀδελφοὶ καὶ οἱ τρεῖς ψυχῇ τε καὶ σώματι· ὧν τῷ μὲν πρώτῳ τὸ ὄνομα ἦν ΜΑΝΟΗΛ, τῷ δὲ δευτέρῳ ΣΑΒΕΛ, καὶ τῷ τρίτῳ ΙΣΜΑΗΛ, τῶν ὁποίων ἡ φροντὶς καὶ ἐπιμέλεια δὲν ἦτον ἄλλη, εἰ μὴ νὰ φύγεν τὴν πατρικὴν ἀσέβειαν ὡς βδελυρὰν, μισητὴν καὶ συγχαμένην· ἐπειδὴ καὶ οἱ Πέρσαι σέβονται τὸν ἥλιον, καὶ ἡ λατρεία αὐτῶν εἶναι λύχνοι καὶ θυσίαι βρωμεραὶ, καὶ τὸ νὰ μιαίνωνται μὲ διάφορα μιάσματα· εἰς τὰ ὁποῖα αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἅτε ἐπρόσεχον, ἅτε κἂν νὰ θεωρήσῃν ἤθελον, νομίζοντες καὶ αὐτὸ ὡς μίασμα, παιδευθέντες καλῶς ἀπὸ τὴν νεότητά τες εἰς τὰ Θεῖα τῆς Ὀρθοδοξίας δόγματα, καὶ διδαχθέντες παρά τινος εὐγενεῦς, καὶ ἐπιφανὲς Ἀνδρὸς τῷ γένει, τὸ ὄνομα Εὐνοϊκὸς, καὶ

ἀλλὰ καὶ τὸ προσβλέψαι μόνον, κοίνωσιν ἔκριναν· ἦσαν γὰρ ἐκ πρώτης ἅμα τριχὸς τὰ Θεῖα πεπαιδευμένοι καλῶς, Εὐνοϊκὸς Ἀνδρὸς ἐπιφανὲς ἐν τοῖς μάλιστα, τὰ τῆς Εὐσεβείας σπέρματα καταβαλόντος αὐτοῖς, καὶ τοῖς τῆς πίστεως ἐνθρέψαντος δόγμασι.

Τέτες ἐνταῦθα σαλῆναι δεῆσαν παρὰ τῆ τηνικαῦτα τῆς χώρας κρατῆντος, Ἀλαμοῦνδαρος τέτῳ ἡ κλῆσις, ὡς ἂν πρὸς Βασιλέα συμβάσεις ποιήσαντο· τῆτο γὰρ καὶ ἦν ἔτος ἤδη πρότερος ἠτηκὼς γράμμασί τε καὶ ἀποστολῇ Πρέσβεων, ἅτε τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀνδρῶν ὁ ἀλαζὼν αἰδεσθεὶς, ἅτω μεγάλην ἔσαν καὶ θαυμασὴν, ἅτε ἐφ' ᾧ μετάκλητοι ἦκασιν, ἅτε τὸ μέλλον εἰ μή τι ἄλλο καὶ ἐκτραφέντες παρ' αὐτῇ τῷ ὄντι εὐνοϊκῶς εἰς τὰ τῆς Πίστεως δόγματα·

Αὐτοὶ μὲ τὸ νὰ ἔγινε χρεία νὰ σαλθῆν εἰς Κωνσαντινόπολιν πρὸς τὸν Βασιλέα Γελιανὸν παρὰ τῆ τότε ἐξθσιασῆ τῆς χώρας αὐτῶν Ἀλαμυνδάρε τένομα, διὰ νὰ κάμεν συνθήκας τῆς εἰρήνης ἀναμεταξύτων, (μὲ τὸ νὰ τὸ ἐζήτησε πρότερον αὐτὸς ὁ Γελιανὸς μὲ γράμματα καὶ ἀποστολὴν Πρέσβεων) χωρὶς νὰ ἐντραπῇ ὁ ὑπερήφανος, ἅτε τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀνδρῶν, ἔσαν μεγάλην καὶ θαυμασὴν, ἅτε τὴν πρεσβειαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἦλθον ἀπὸ αὐτὸν καλεσμένοι, ἅτε κἂν νὰ ἐσοχασθῆ τὰ ἐνδεχόμενα, ἀνταμείβει τὲς Ἄνδρας μὲ ἀνυποφόρες

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ὑπειδόμενος, τιμωρίαις τὰς παραγενομένας ἀμείβεται καὶ δὴ Φορήταις, καὶ θανάτῳ τῷ τελευταίῳ πικρῷ, καλοῖς γε αὐτὰς τοῖς ἀπαντήμασι δεξιούμενος, καὶ τοῖς ἑαυτῶν παραφόραις ἀξίοις ψυχῆς· τὸ δ' ὅθεν ὥρμητο; ὁ λόγος ἤδη ἐρεῖ.

Ὡς γὰρ ἐκ Περσίδος οἱ τρεῖς ἅτοι, καθὰ δεδήλωται, ἀφίκοντο, καὶ ἀντίγραφα ὧν εἰλήφασιν ἐνταυθοῖ κεκομίκασι, διαλλαγάς τε καὶ συμβάσεις Βασιλεῖ Ῥωμαίων, καὶ τοῖς ἐν τέλει προσαγήοχασι, τέως μὲν πρὸς βραχύ, τῆς νενομισμένης ἐφῆτο ἀπολαύειν αὐτοῖς καὶ θεραπείας καὶ τιμῆς, ἅτε τοσάδε ἔργα ἀποσόλοις καὶ κομισαῖς· συνῆσιν ἀδιαλείπτως τῷ Βασιλεῖ, καὶ κοινωνῆσιν αὐτῷ τὰ πάντα, καὶ οἰκίας φόρες παιδείας, καὶ τελευταῖον μὲ τὸν πικρότατον θάνατον, φιλοφρονήσας αὐτὰς μὲ τοιαύτας περιποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπον εἰς τὴν μιαρὰν αὐτῆ ψυχήν, καὶ τρόπον τὸν ἀσεβέσατον· τὸ ὁποῖον αὐτὸ πῶς ἐγένετο; κατιὼν ὁ λόγος θέλει τὸ φανερώσει·

Ἐπειδὴ αὐτοὶ ἀφ' ἧ ἦλθον ἀπὸ τὴν Περσίαν, φέροντες τὰ τῆ Βασιλέως αὐτῶν γράμματα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ φιλίας, τόσον εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Ῥωμαίων Ἰβλιανὸν, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀξιωματικὰς, ὁ παραβάτης κατ' ἀρχὰς τὰς ἐδέχθη μὲ τὴν πρέπουσαν τιμὴν, ὡς ἀπεσαλμένας ἐπὶ μεγάλῃ πράγματος τῆς εἰρήνης, ἀξιώμενοι παρ' αὐτῆ πάσης βασιλικῆς φιλοφροσύνης, καὶ συναναστροφῆς, καὶ τῆς μετ' αὐτῆ τραπέζης, μὲ τὸ νὰ ἐφάνησαν ἄξιοι πάσης τιμῆς, ὄντες τοιοῦτοι καὶ τὸν τρόπον διαφορετικοί· καὶ μόνον ἡ σράτα τὴν ὁποίαν περιεπάτησαν καὶ ἦλθον,

καὶ διαύτης, καὶ τῆς ἄλλης ἐν Βασιλείοις φιλοφροσύνης· ἢ πῶς γὰρ αὐτοῖς τύτων τυχεῖν ἐμετῆν, τηλικύτοις δὲ ὄσι, καὶ τὸν τρόπον ἔχουσι διαφορώτατον, ὅπε γε καὶ τὸ μόνον τοσαύτην ὁδὸν ἐλάσθαι, ἱκανὸν εἶχον εἰς μυρίαν δεξίωσιν; ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἅτε κατὰ ἀλήθειαν ὑπὸ τῆ τυράννε ἐπράττετο, ἅτε πρὸς αὐτῆ ἦν τὸ ταῦτα ποιεῖν· σκηνὴν δὲ ἄλλως τὸ κατεσχηματισμένον τῆτο εὑρὼν, ταχὺ καὶ πεφώραται, εὐέλεγκτος ἅτω τοῖς ἔργοις φανεὶς, καὶ ἐπιδηλότατος.

Δόξαν γὰρ αὐτῷ ποτε ἔν τινι τόπῳ φοιτῆσαι τῆς Βιθυνῶν, καὶ τὸν ἐν Χαλκηδόνι περαιωθέντι πορθμὸν, προσκαλεμένῳ τε ἤδη καὶ τὰς ὑπ' αὐτῷ πάντας, καὶ μηδένα συγχωρεῦντι τῆς ὁδοιπορίας ἀποθον, ἧτον μυρίων τιμῶν ἀξία καὶ περιποιήσεων· ἀλλ' ὁ κακὸς τύραννος αὐτὴν τὴν εἰς αὐτὰς δεξίωσιν, ὄχι ἀληθῶς καὶ μὲ καθαρότητα, ἀλλὰ πανούργως τὴν μετεχειρίζετο, καθὼς καὶ μετ' ὀλίγον ἐφανερώθη, ὡσὰν ὅπε τὰ κάκιστα αὐτῆ ἔργα τὸν ἀπεδείκνυον ἀχρεῖον καὶ δολιώτατον·

Λοιπὸν ἐπειδὴ κὶ ἐφάνη ἀρεσὸν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς ἕνα τόπον τῆς Βιθυνίας, καὶ νὰ περάσῃ τὸ ξενὸν τῆς Χαλκηδόνος, προσκαλεσάμενος καὶ ὅλας τὰς ὑπ' αὐτὸν ὁμογνώμονας, χωρὶς νὰ μείνῃ τινὰς, καὶ κοντὰ εἰς τὰς ἄλλας πέρνωντας μαζῆ τε κὶ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

λειΦθῆναι, πρὸς τοῖς πᾶσι δὲ, καὶ τὰς τρεῖς τύτας ΘεοΦιλεῖς Ἄνδρας ἐπαγομένῳ· ἦν γὰρ τηνικαῦτα δὴ τύτῳ δημοτελὴς ἑορτὴ καὶ ἀθροίσιμος, αἵματι καὶ κνίσσῃ καὶ λοιποῖς ἐναγίσμασι τὰς ἑαυτῷ θεραπεύοντι δαίμονας, ὄνομα τῷ τόπῳ ἐν ᾧ τὰ μυσαρὰ ἐτελεῖτο, Ὄργια τῆ Τρίγωνος· οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἅτε τῷ βαθεῖ σκότῳ κάτοχοι ὄντες, καὶ συνεόρταζον τῷ Βασιλεῖ, καὶ συνεθυσίαζον, καὶ πάντα τύτῳ ἦσαν καταπειθεῖς, ψυχὰς ἅμα καὶ σώματα τῇ δυσσεβείᾳ προδεδομένοι· μόνοι δὲ ἅτοι, μηδὲ ἀνεῳγόσιν ὀΦθαλμοῖς τὰ δρώμενα ὁρᾶν ἀνεχόμενοι, πόῤῥῳ πε καὶ ἐν γωνίᾳ ἑσάνῳ ὑπέμειναν, κατηΦιῶντες καὶ δεδακρυμένοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Θεὸν ἱλεύμενοι, δῆναι σΦίσι τὰς τρεῖς αὐτὰς Ἄνδρας, μὲ τὸ ναὶ εἶχεν ἑορτὴν πάνδημον, καὶ σκοπὸν διὰ ναὶ εὐχαριστήσῃ τὰς αὐτῷ ἐναγεῖς δαίμονας μὲ θυσίας καὶ αἵματα· (ὁ δὲ τόπος ὅπε ἐτελεῖτο ἡ θυσία, ἐλέγετο Ὄργια τῆ Τρίγωνος.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὡς ὄντες ἐσκοτισμένοι εἰς τὴν πλάνην μὲ αὐτὸν, καὶ κυριευμένοι ἀπὸ τὸ βαθὺ σκότος τῆς εἰδωλολατρείας, συνεόρταζον μὲ αὐτὸν καὶ συνεθυσίαζον, καὶ μὲ ὅλας τας τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἦτον ὑποτεταγμένοι εἰς τὴν ἀσέβειαν· μόνοι δὲ οἱ τρεῖς ἔτοι, ἐδὲ κἂν μὲ τὰ ὀμμάτια ἀνοικτὰ εὐχαριστήθησαν ναὶ ἰδῆν ἐκεῖσε τὰ ὅσα ἀθέως ἐγίνοντο· ἀλλὰ μένοντες εἰς μίαν γωνίαν μακρὰν, καὶ κλαίοντες καὶ κατηΦιῶντες, παρεκάλεν τὸν Θεὸν ναὶ τὰς δυναμώσῃ ναὶ Φυλάξεν τὴν πρὸς Θεὸν λατρείαν ἄβλαβον, καὶ νὰ μὴ μολυνθῆν μὲ τὴν συναναστροΦὴν τῶν ἀσεβῶν, μὲ τὸ ναὶ ἐνόμιζον καὶ τὴν ὀλίγην μετ' αὐτῶν συναναστροΦὴν, ἀσέβειαν· ἐξαιρέτως δὲ παρεκάλεν τὸν Θεὸν ὡς εὔσπλαγχνον, διὰ ναὶ ἐπισρέψῃ καὶ ἐκείνες ὅπε ἦτον κε-

κρατη-

κρατημένοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν νόσον τῆς ἀσεβείας, καὶ ναὶ τὲς κάμῃ νὰ καταλάβεν εἰς ποίαν πλάνην εὑρίσκονται, καὶ νὰ γνωρίσῃ εἰς αὐτὲς ἐκεῖνον ὁπε μᾶς παρήγαγεν ἐκ τῆ μὴ ὄντος, καὶ πάλιν ὁπε μᾶς ἀνέπλασε, μὲ τὸ νὰ ἐξεπέσαμεν, καλλιώτερον διὰ τῆς ἐνσάρκε οἰκονομίας· καὶ νὰ μὴ εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τοσαύτην ἀναισθησίαν οἱ λογικοὶ, ὥσε νὰ Φαίνωνται ἀλογώτεροι ἀπὸ ἐκείνες τὲς δαίμονας ὁπε προσκυνᾶν· ἐπειδὴ ἐκεῖνα τὰ εἴδωλα ξύλα καὶ λίθοι ὄντα δὲν αἰσθάνονται, αὐτοὶ δὲ ὁπε ἐτιμήθησαν μὲ τὸ λογικὸν, καὶ κατ' εἰκόνα Θεῆ ἐπλάσθησαν· ἀλησμόνησαν καὶ ἐκεῖνον ὁπε τὲς ἐτίμησε, καὶ τὴν Φύσιν κατῄσχυναν· τὸ δὲ χειρότερον, καὶ τὸν ἑαυτόν τες ἔβλαψαν καὶ ἐζημίωσαν·

Καὶ

τὸ σέβας τηρῆσαι ἀλώβητον, καὶ μὴ τῇ κοινωνίᾳ χρανθῆναι τῶν δυσσεβῶν, ὧν καὶ τὸ μόνον γενέσθαι ἐν χρῷ, ἀσέβειαν ᾤοντο· μᾶλλον μὲν ἂν ἐξελιπάρυν τὸν Ἀγαθὸν καὶ Φύσει Φιλάνθρωπον, καὶ τὲς ἤδη κατῃσχυμένες τῇ νόσῳ ἐπισρέψαι, καὶ συνιδεῖν ποιῆσαι, ἧς πλάνης εἰσὶ· γνωρίσαι τε αὖ τύτοις τὸν εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα καὶ πλάσαντα, καὶ πάλιν πεσόντας βέλτιον ἀναπλάσαντα· μηδὲ τοσαύτης ἀλογίας τὲς λογικὲς ὑποπίμπλασθαι, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν παρ' αὐτοῖς σεβομένων, ἀλογωτέρες πολλῷ καὶ ἀναισθητοτέρες δοκεῖν· εἴπερ ἐκεῖνα μὲν λίθοι ὄντες καὶ ξύλα, αἰσθήσεως ἄμοιρα, καθὰ ἔχσι καὶ εἰσὶν· ἅτοι δὲ καὶ λόγῳ τιμηθέντες, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα λαχόντες,

καὶ τὸν τετιμηκότα ἠγνόησαν, καὶ τὴν Φύσιν κατῄσχυναν, καὶ ἑαυτὰς, ὃ δὴ κακὸν ἔσχατον, πρὸ τῶν ἄλλων ἠδίκησαν.

Ἀλλ' ἅτοι μὲν τῶν ἄλλων ἑαυτὰς, καθὰ ἔφαμεν, ἀποκρίναντες, μόνοι καὶ σὺν ἀλλήλοις ἐσήκασι, τοιαῦτα τὸν Δεσπότην αἰτήμενοι, καὶ τὴν ἄνωθεν βοήθειαν ἐκκαλέμενοι· ὡς δέ τις παρὰ Βασιλέως ἦκε, Κυβικλάριος ἅτος τὴν ἀξίαν ἐτύγχανεν, ἕλκων αὐτὰς, καὶ προσάγων ἐπὶ θυσίαν· ὥετο γὰρ ὁ μάταιος τὰ ἴσα αὐτῷ ἡπατῆσθαι καμάνας· εὐφήμει ἄνθρωπε, πρὸς αὐτὸν μιᾷ φωνῇ ἀμφότεροι ἐπεβόησαν, καὶ πόρρῳ γενὲ ἀφ' ἡμῶν· ἃ γὰρ τὴν πίστιν, ἣ συνετράφημεν, ἐξομοσόμεθα πώποτε· ἀδὲ Θεὸν τὸν ἡμέτερον καταλείψομεν· ἀδὲ

Καὶ αὐτοὶ μὲν, καθὼς εἴπομεν, ξεχωρίσαντες ἑαυτὰς, ἐξέκοντο μόνοι μεταξύ τας ζητοῦντες ἀπὸ τὸν Θεὸν τοιαῦτα, καὶ τὴν Θείαν βοήθειαν ἐπικαλέμενοι. ἐπειδὴ δὲ ἕνας ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἦλθε, Κυβικλάριος τὴν ἀξίαν, καὶ ἐτραβᾶσεν αὐτὰς διὰ νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὴν θυσίαν, (νομίζωντας ὁ ταλαίπωρος ὅτι εἶναι καὶ οἱ Ἄνδρες αὐτοὶ ἠπατημένοι ὡσὰν καὶ αὐτὸν) ἀνεβόησαν καὶ οἱ τρεῖς μὲ μίαν φωνὴν· σιώπα ὦ ἄνθρωπε, καὶ μακρύνθητι ἀπὸ ἡμᾶς, ἐπειδὴ τὴν πίστιν ὁπὦ ἡμεῖς ἀνετράφημεν, δὲν θέλομεν τὴν ἀρνηθῆ ποτὲ, μήτε τὸν Θεόν μας θέλομεν ἀφήσει. καὶ θέλομεν λατρεύσει τὰς ἐδικάς σας δαίμονας, μήτε τόσον ἀνόητοι νὰ φανῶμεν, ὥσε ὁπὦ νὰ προσφέρωμεν σέβας εἰς τὰ ἄψυχα εἴδωλα, καὶ νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὴν τόσον

τοῖς παρ' ὑμῖν λατρεύσομεν δαίμοσι· μὴ γὰρ ἔτω ποτε καὶ φρενῶν χοίημεν, ἵνα τοῖς μὴ ἔσι προσθοίμεθα, καὶ πλάνῃ ἔτω σαφεῖ πρόσχοιμεν· ἐχ ἔτως ἡμεῖς ἀσύνετοι, καὶ τὰς φρένας παράκοποι, ἀδ' ἔτως εὐχερεῖς καὶ εὐάγωγοι· μὴ γὰρ ἐπὶ τοιούτοις ἀφίγμεθα; ἢ διὰ τοῦτο τὴν μακρὰν ταύτην ὁδὸν τὴν μακρὰν-ταύτην πορείαν εἱλόμεθα, ἵνα καὶ ἑαυτὰς προοίμεθα, καὶ τὸ οἰκεῖον σέβας ἀπώμοτον θείημεν; ἐπὶ διαλλαγὰς μόνον ἤκομεν καὶ συμβάσεις, καὶ τὰ ἐμπεδῶσαι τὰ δεδογμένα ἡμῖν, τὰ δ' ἄλλα ἔχειν, ὡς ἄν ποτε ἔχοιμεν· ἀκούετω ταῦτα καὶ Βασιλεὺς ὁ σὸς, καὶ πᾶν ὅσον αὐτῷ θεραπευτικὸν καὶ ἐγγύτατον, ὡς ἡμᾶς γε ἐχ αἱρήσετε· ἀδὲ τῆς πρὸς Θεὸν γνώμης ἐκστήσετε· κἂν εἰ πάντα καὶ λέγειν καὶ πράττειν κατεπαρσον φανερὰν πλάνην· ἡμεῖς δὲν εἴμεθα τόσον ἀσύνετοι καὶ μωροὶ, μήτε τόσον εὐχείρωτοι καὶ εὐκολοπίαστοι εἰς τὸ κακὸν σέβας· μήπως διὰ αὐτὰ ἤλθομεν; ἢ διὰ αὐτὰ τὴν μακρὰν ταύτην ὁδὸν περιεπατήσαμεν; διὰ νὰ παραδώσωμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ νὰ προδώσωμεν καὶ τὴν πίστιν μας; ἡμεῖς μόνον διὰ νὰ συμβιβάσωμεν τὴν εἰρήνην ἤλθομεν, καὶ νὰ βεβαιώσωμεν ἐκεῖνα ὁπὦ ἐπροσάχθημεν· κατὰ δὲ τὰ ἄλλα νὰ εἴμεθα ὡς πρότερον εὑρισκόμεθα· ἂς τὰ ἀκούσῃ αὐτὰ καὶ ὁ ἐδικός σε Βασιλεὺς, καὶ ὅσοι εἶναι πλησίον τε, ὅτι ἡμᾶς δὲν θέλετε ἐλκύσει ποτὲ εἰς τὴν πλάνην σας, μήτε θέλετε μᾶς εὐγάλῃ ἀπὸ τὴν γνώμην καὶ προαίρεσιν ὁπὦ ἔχομεν εἰς τὸν Θεόν, ἂν καὶ ἠθέλετε μᾶς εἰπῇ καὶ ἄλλα περισσότερα, καὶ μᾶς ἀναλώσῃ μὲ σίδηρον καὶ πῦρ, καὶ ὄργανα διαφόρων κολασηρίων· καὶ ἂν τελευταῖον ἠθέλετε χωρίσῃ τὰς ψυχάς μας καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἴδια σώματα.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

θάητε· κἂν εἰ πυρὶ κὴ σιδήρῳ, καὶ ὀργάνοις ἄλλοις κολασηρίοις ἐκδοίητε· κἂν εἰ αὐτὰς τὰς ψυχὰς προσαΦέλοισθε.

Τάτων ὡς ἤκουσεν ὁ τῆ παρανόμε παρανομώτερος ὑπηρέτης, ἦ τάχος τῷ Βασιλεῖ πάντα διασαΦῆ, κὴ τὴν τῶν γενναίων ἀπαγγέλλει ἔνσασίν τε, καὶ τὸ τῆ Φρονήματος ἀνατάπληκτον, καὶ σκόπει μοι ἐνταῦθα τὴν ἀνακαλυπτομένην τῆ παλαμναίᾳ σκηνὴν, καὶ τὸ πρὸ μικρῆ πεπλασμένον ἐκεῖνο κὴ κακοηθέσατον· ὃ τὸ μὲν δοκεῖν, ΦιλοΦροσύνη τις πρὸς τὰς ἀδολωτάτας καὶ χαριεντισμὸς ἦν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, δύσνοια κὴ ὑπόκρισις, καὶ κακία τὸ πᾶν· ὡς γὰρ περὶ τῶν Ἁγίων ταῦτα ὁ πανώλης πύθοιτο, τέως μὲν ἀδὲν ἄλλο, ἢ κατακλείσας ἐν Φρυρᾷ

Αὐτὰ τὰ λόγια καθὼς ἤκουσεν ὁ τῆ παρανόμε Βασιλέως παρανομώτερος ὑπηρέτης, ὅσον τάχος τὰ ἐΦανέρωσεν εἰς τὸν Βασιλέα, ἀπαγγέλλωντας τὴν ἐναντίωσιν καὶ σερεὰν γνώμην τῶν Ἀνδρῶν· καὶ ὡς σοχασθῆ τινὰς ἐδῶ τὸ προσωπεῖον ὅπῃ ἐσκέπαζε τὴν κακίαν τε, καὶ τὸ πρότερον ἀπατηλὸν καὶ δόλιον Φέρσιμον, τὸ ὁποῖον κατὰ μὲν τὸ Φαινόμενον ἦτον ΦιλοΦροσύνη πρὸς τὰς καθαρωτάτας καὶ χαριεντισμὸς, κατὰ ἀλήθειαν δὲ ἦτον ἔχθρα καὶ ὑπόκρισις· ἀΦ' ἧ ὅμως ὁ παγκάκιστος ἤκουσεν αὐτὰ, τότε μὲν δὲν ἐπρόσαξεν ἄλλο, εἰ μὴ νὰ Φυλακώσουν τὰς Ἁγίας διὰ νὰ κάμῃ καὶ τὴν ἑορτὴν τε ἄλυπον, καὶ νὰ μὴ γένῃ καὶ κἀνένα ἐμπόδιον εἰς τὴν μιαρὰν θυσίαν τῶν εἰδώλων, ἔτζι ἐσύμΦερεν εἰς αὐτὸν τότε, καὶ ὕσερον ἀπὸ αὐτὸ νὰ συλλο-

προσάσσει γενέσθαι, ἵνα καὶ τὴν ἑορτὴν ἄλυπον ἑαυτῷ τελέσῃ, καὶ τοῖς δαίμοσι μὴ δι' ἑτέραν ἀσχολίαν τὰ τῶν θυσιῶν ἐγκόψῃ· τῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ λυσιτελεῖν ἔδοξε τηνικαῦτα· εἶθ' ὕτω κατὰ σκοπὸν θέσθαι, πῶς ἄρα καὶ μετέλθοι αὐτὰς· ἀλλ' οἱ Μακάριοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπαγόμενοι, ἔψαλλον κατὰ τὴν ὁδόν.

„Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξω„μεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· προΦθάσωμεν τὸ „πρόσωπον αὐτῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς „ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· καὶ τὸ, τίς Θεὸς μέγας, ὡς „ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν ἔνδοξά τε καὶ „ἐξαίσια; ἡμεῖς γὰρ λαὸς αὐτῦ, καὶ ἔργα τῶν χει„ρῶν αὐτῦ, καὶ αὐτὸν διὰ παντὸς ἐπικεκλήμεθα·

Τῇ ἓν ἐξῆς ἅμα πρωῒ ὁ τύραννος προσκαθίσας, παρασῆναι κελεύει τὰς Μάρτυρας· ὃς κὴ τὰ πρῶτα λόγοις κολακευτικοῖς ὑπελθεῖν πειρᾶται αὐτὰς· πανέργως ἔτω τῆς ψυχῆς

Τῇ δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὸ πρωῒ καθίσας ὁ τύραννος προσάζει νὰ Φέρουν τὰς Μάρτυρας· καὶ τὸ μὲν πρῶτον μὲ κολακευτικὰ λόγια δοκιμάζει νὰ τὰς πλανήσῃ, καὶ μὲ πανεργίαν νὰ ἀτονήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς αὐτῶν, χωρὶς νὰ

τὸν τόνον ὑπεκλύειν οἰόμενος, εἰ καὶ τῷ τραχέϊ ἀχθοῖτο διὰ τὴν σύντροφον ἀγριότητα· ὡς εὔνας ἡμῖν, φησι, καὶ τὰ πάντα ὁμόφρονας, ὁ ὑμέτερος ἀπέστειλε Βασιλεὺς· ἵν' ἐν τούτῳ καὶ μᾶλλον τὸ πιστὸν καὶ εὔγνωμον ἐπιδείξησθε, ἐν τῷ συνεορτάζειν ἡμῖν καὶ συνήδεσθαι, καὶ τῷ τὰ αὐτὰ ἡμῖν λατρεύειν καὶ σέβεσθαι, καὶ ἐν μηδενὶ διαφέρεσθε· ὅτω γὰρ ἂν καὶ τὰ τῶν διαλλαγῶν βεβαιότερα σχοίημεν, καὶ τοῖς πραττομένοις θαρρήσαιμεν, γνώμῃ τῇ αὐτῇ καὶ λατρείᾳ συνδούμενοι· εἰ δὲ ἄλλα τινὰ καὶ φρονεῖτε ὑμεῖς καὶ πιστεύετε, ἴσε ὡς ἃ μᾶλλον πρέσβεις καὶ διαλλακτὰ ἥκατε, ἢ ἐχθροὶ καὶ διάφοροι· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἐστὲ, πάντως εἰ μή τι ἄλλο, τὰ γοῦν ἡμέτερα αἰδεσθῆναι ὑμᾶς ἐχρῆν. Πέρσαι γὰρ ἅμα ἡμῖν, καὶ νὰ δείξῃ ὅμως τὴν ἀγριότητά τε· καὶ λέγει εἰς αὐτὸς· ὅτι ἐσᾶς σᾶς ἔστειλεν ὁ Βασιλεὺς ὁ ἐδικός σας ὡς Φίλες μας καὶ ὁμόφρονας· διὰ τοῦτο μάλιστα ὅπου συνεορτάζοντες μὲ ἡμᾶς, καὶ λατρεύοντες καὶ συνδοξάζοντες τὰ ἴδια, νὰ φανῇ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς ἐσᾶς χωρὶς καμμίαν διαφοράν, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ βεβαιωθῇ καὶ ἡ διαλλαγὴ καὶ τὸ θάρρος εἰς τὰ πραττόμενα διὰ τὴν εἰρήνην, συνδέοντες αὐτὰ μὲ τὴν αὐτὴν λατρείαν, καὶ τὸ ὁμόπιστον· εἰ δὲ καὶ ἐσεῖς δοξάζετε καὶ πιστεύετε ἄλλα, γινώσκετε ὅτι ὄχι ὡς πρέσβεις καὶ εἰρηνοποιοὶ ἤλθετε, ἀλλ' ὡς ἐχθροὶ καὶ φρονοῦντες ἐναντία· ἐπειδὴ ἂν δὲν εἴσθε ἐχθροὶ, ἔπρεπε να εὐλαβηθῆτε τὴν λατρείαν μας, ὡσὰν ὅπου οἱ Πέρσαι τιμῶσι μὲ ἡμᾶς καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ ὅλες τὲς ἀστέρας, ἔτι δὲ καὶ τὴν λαμπρὰν τῆ πυρὸς δύναμιν, διὰ να μὴ λέγω τὲς ἄλλες Θεὲς ὅπου παλαιόθεν σέβονται, ἀπὸ τὲς ὁποίες ἔχομεν τὰς εὐτυχίας, καὶ ἀπὸ αὐτὲς

ἥλιον καὶ σελήνην, καὶ τὲς λοιπὲς τῶν ἀστέρων τιμῶσιν, ἔτι γεμὴν καὶ τὴν λαμπροτάτην τῆ πυρὸς δύναμιν, ἵνα μὴ τὲς ἄλλες ἀπαριθμῶμαι Θεὲς, ἐς ἀνέκαθεν σέβεσι· παρ' ὧν ἡμῖν καὶ τὰ κάλλιστα πάντα δωρεῖται, καὶ ἡ τῶν ὅλων ἤρτηται πρόνοια.

Πρὸς ὃν οἱ Ἅγιοι ἀνδρείως ἅμα καὶ συνετῶς ἀπεκρίναντο· ἡμεῖς ὦ Βασιλεῦ χρισιανοὶ ὄντες καὶ κληθέντες τὸ ἀπ' ἀρχῆς, τοῦτο γὰρ ἡμᾶς τὸ πολύτιμον καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ὁ ἡμέτερος παιδαγωγὸς ἐξεπαίδευσεν, Ἀνὴρ ἐκεῖνος πολὺς τὰ Θεῖα, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπαράμιλλος, ὃς δὴ καὶ Γερωσύνης διὰ ταύτην ἠξίωτο· εὔνοιαν ἔμενεν ὅδ' ὅσην καὶ Φάναι τοῖς ἅπαξ ὡμιληκόσιν αὐτῷ ἐντιθεὶς, ἐπεὶ καὶ τὴν κλῆσιν Εὐνοϊκὸς προσωνόμασο· τὲς κρέμαται ἡ τοῦ παντὸς Πρόνοια.

Εἰς τὸν ὁποῖον οἱ Ἅγιοι μὲ γνῶσιν καὶ ἀνδρίαν ἀπεκρίναντο· ἡμεῖς ὦ Βασιλεῦ χρισιανοὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ εἴμεθα καὶ ὀνομαζόμεθα, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὸ πολύτιμόν μας καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα μᾶς ὡδήγησεν ὁ παιδαγωγός μας, ἀνὴρ σοφώτατος εἰς τὰ Θεῖα, καὶ ἀμίμητος εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ τῆς Γερωσύνης κεκοσμημένος, ὁ ὁποῖος ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς καὶ ὑπερβολικὴν εὔνοιαν, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆ Εὐνοϊκὸς ὀνομάζεται· αὐτὸν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς διδάσκαλον καὶ ὁδηγόν μας μεταχειρισθέντες, ἰξεύροντες μάλιστα ὅτι καὶ ἡ Μήτηρμας παρ' αὐτῆ ἐδιδάχθη τὴν Εὐ-

τότω ἔν τῷ Φιλαρέτῳ Ἀνδρὶ κ᾽ ὁδηγῷ κ᾽ διδασκάλῳ ἐν πᾶσι χρησάμενοι, μάλιστα ὅτι καὶ τὴν Μητέρα εἰδότες πρὸς αὐτῶ τὴν Εὐσέβειαν μυηθεῖσαν, κ᾽ αὐτῷ κατάπρας ἁλῶσαν, ἐκ ἂν ποτε τὰ μὲν ὑπ᾽ ἐκείνε ἕτω τίμια ὄντα καὶ ἀξιολογώτατα διδάγματα ἢ παραδράμοιμεν, ἢ τῷ τῆς λήθης συγκαλύψαμεν χώματι, τοῖς δ᾽ ὑμετέροις ἀλογίστως προσχοίημεν, μυρίαν ἔχσι κ᾽ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν Φαυλότητα· ἐπεί μηδ᾽ ἄλλο τι ταῦτα, ἢ πλάνη καὶ λῆρος σαφὴς· τί δὲ καὶ τότε εὐηθέσερον ἄν ποτε πράξαιμεν, εἴ γε τὸν μὲν Οὐρανὸ καὶ γῆς Ποιητὴν καταλείψαμεν, δαίμοσι δὲ πονηροῖς τὸ Θεῖον σέβας προσάψαμεν; ἀσυνεσίας τῦτο πολλῆς, καὶ Φρενῶν παρακοπῆς καὶ ἐκςάσεως· εἰ δὲ ὅτι οἱ παρ᾽ ἡμῖν πρόγονοι σέβειαν, μὲ κἀνένα τρόπον δὲν θέλομεν ἀρνηθῆ καὶ καταΦρονήσει τὰ τίμια ἐκείνε καὶ ἀξιολογώτατα διδάγματα, ἢ νὰ τὰ παρέβωμεν, ἢ τέλος πάντων νὰ προσηλωθῶμεν εἰς τὰ ἐδικά σας δόγματα ὁπῦ ἔχεν τὴν ἀπάτην καὶ βδελυρίαν ἄπειρον, καὶ ὁπῦ δὲν εἶναι ἄλλο τι, ἢ λῆρος καὶ πλάνη Φανερά· τί δὲ ἄλλο ἀνοητότερον ἠθέλαμεν κάμη, ἂν ἀΦίνοντες τὸν Ποιητὴν τῦ παντὸς, νὰ ἀποδώσωμεν Θεικὸν σέβας εἰς τὲς δαίμονας; αὐτὸ εἶναι ἴδιον ἀνοησίας πολλῆς, καὶ ἐλλείψεως Φρενῶν, καὶ ἔξω νοὸς ἀνθρώπε ἴδιον· τὸ δὲ ὅτι προβάλλεις εἰς ἡμᾶς ὅτι οἱ παλαιοὶ ἡμῶν πρόγονοι ἔμειναν εἰς τὴν πλάνην τες, διὰ νὰ μὴ λέγωμεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἡμῶν πατὴρ σΦαλερῶς αὐτὴν ἐπροτίμησε, καὶ μὲ αὐτὰ πάσχεις νὰ μᾶς καταπείσῃς, ποτὲ ποτὲ δὲν θέλομεν ἀρνηθῆ τὴν πίσιν μας, τὴν ὁποίαν ἐνώπιον Θεῦ καὶ Ἀγγέλων ὡμολογήσαμεν· ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ Πέρσαι τὸ ἐγνώρισαν, ὅμως δὲν ἠμπόρεσαν νὰ μᾶς γυρίσωσιν ἀπὸ τὴν

τῇ παλαιᾷ μεμενήκασι πλάνῃ, ἵνα μὴ λέγωμεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ τὰ αὐτὰ· ἐκείνοις ἐπισΦαλῆ γνώμῃ ἔλετο, ἀναπείθειν ἡμᾶς ἐπιχειρεῖς, ἃ παρὰ τῦτο ἤδη καὶ ἡμῖν ἡ πίσις ἔσαι ἀπώμοτος, ἣν ἐνώπιον Θεῦ καὶ Ἀγγέλων ὡμολογήσαμεν· ἐπὶ καὶ πολλοὶ τῶν παρ᾽ ἡμῖν Περσῶν τῦτο ἔγνωσαν μὲν, ἃ μὴν κ᾽ τὰς γνώμας ἡμῶν μεταβαλεῖν ἴσχυσαν· κ᾽ εἰ ἐκείνοις ἄπισοι κ᾽ ἀσύμβατοι ἐΦ᾽ οἷς ἔσχομεν γεγενήμεθα, σχολή γε σοι· ὅς γε ἀΦεὶς περὶ ὧν ἀπεσάλμεθα σκοπεῖν καὶ συντίθεσθαι, τὰ μηδὲν πρὸς σὲ κάθη Φιλονεικῶν· τίς μὲν ὁ τῶν σῶν Θεῶν λατρευτὴς κ᾽ εὖνς, τίς δ᾽ ὁ τότων ὑπερόπτης καὶ διάΦορος.

Ἐπὶ τότοις ὁ παράΦρων θυμῷ ἀσχέτε ὑποπλησθείς, Φησι μετ᾽ ὀργῆς πρὸς αὐτὲς· πῶς ἂν ἰδιωτὴν γνώμην μας· ἂν ὅμως καὶ διὰ ἐκεῖνα δι᾽ ἃ ἤλθομεν, ἐΦάνημεν ἄπισοι καὶ πολέμιοι, εἶναι ἄδεια εἰς σὲ νὰ μᾶς ἀνακρίνῃς, ἀλλὰ ἐσὺ ἀΦίνωντας τὰς ὑποθέσεις διὰ τὰς ὁποίας ἐσάλημεν, κάθησαι καὶ μᾶς ἐξετάζεις, ποῖος εἶναι ὁ λατρευτὴς καὶ Φίλος τῶν Θεῶν σε, καὶ ποῖος ὁ τότων καταΦρονητὴς καὶ ἀδιάΦορος.

Εἰς αὐτὰ ὁ ἀνόητος θυμῷ πλησθεὶς ἀκρατητε, λέγει εἰς αὐτὲς μὲ ὀργήν· πῶς ἐσεῖς ἀπαίδευτοι ὄντες τῆς ἑλλη-

τείᾳ συνεζηκότες ὑμεῖς, καὶ γλώττης ἑλληνικῆς ἀνομίλητοι ὄντες, ἀναιδεύεσθε λόγοις φαύλοις καὶ παρακεκομμένοις τὰς εἰς ἄκρον παιδείας ἐλληλακότας πείθειν ἡμᾶς, καὶ ταῦτα ἀδὲ τῶν παρ' ὑμῖν γραφῶν ἀμυήτως τυγχάνοντας; γνῶτε γὰρ ὅτι ταύταις κἀγώ ποτε ὡμιληκὼς, καὶ τὸ σαθρὸν αὐτῶν καὶ ἀκριβῶς εὐδιάλυτον ἐγνωκὼς, τάχιστα τῆς γλώττης ἀπέκλυσα, ἵνα μή τι καὶ δόξω τῆς ἐκείνων καταπεποκέναι ἀμαθείας· ἀδεὶς γὰρ ταῖς παρ' ὑμῖν βίβλοις θαῤῥήσας, ἂς τῶν κομψῶν τις χρισιανιζόσας καλέσοιτο, ἢ βελτίων ἑαυτῷ ἐγένετο πώποτε, ἤ τι γενναῖον καὶ λόγου εἰργάσατο ἄξιον· ἃς ἐλέγξαι καὶ μηδὲν ὄσας δεῖξαι, ἅτε χρόνου πολλοῦ, καὶ ἀνδρὸς μετρίου τὴν σύνεσιν· ὅθεν τούτων ἀφέμενοι, καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ ζήσαντες ἰδιῶται, ἀναισχυντεῖτε καὶ μὲ λόγους βαρβάρους καὶ διεσταλμένους, δοκιμάζετε νὰ καταπείσητε ἡμᾶς ὁποῦ ἐπαιδεύθημεν ἄνδρως εἰς τὴν σπουδὴν, μάλιστα δὲ ὁποῦ ἔχομεν εἴδησιν καὶ ἀπὸ τὰς ἐδικάς σας γραφάς; ἰξεύρετε ὅμως ὅτι καὶ ἐγὼ μίαν φορὰν εἶχα μάθη τὰς βίβλους τῶν χρισιανῶν, μὲ ὅλον τοῦτο ἀφ' οὗ ἐκατάλαβα ὅτι εἶναι σαθραὶ καὶ καταφρονεμέναι, εὐθὺς τὰς ἔῤῥιψα ἀπὸ τὴν γλῶσσάν μου, διὰ νὰ μὴ φανῶ ὅτι κατέπιόν τι ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀναισθησίαν αὐτῶν, ἐπειδὴ κανένας θαῤῥοῦντας εἰς αὐτὰς δὲν θέλει ὠφεληθῆ τίποτες, ἅτε θέλει πράξει κανένα ἐπωφελὲς ἔργον καὶ λόγου ἄξιον, τὰς ὁποίας διὰ νὰ ἀποδείξῃ κανένας μέτριος τὴν γνῶσιν ψευδοῦς καὶ μηδετιποτένιας, δὲν χρειάζεται πολὺν καιρόν· μὲ ὅλον τοῦτο ἐσεῖς ἀφίνοντες αὐτὰς, καὶ τὴν παιδικὴν καὶ ἀνόητον γνῶσιν καταπείσθητε εἰς ἐμὲ ὁποῦ σᾶς συμβουλεύω τὰ πρὸς ὠφέλειάν σας, ἂν δὲ καὶ δὲν μοῦ ὑπακούσητε, ἡ δοκιμὴ τῶν βασά-

παιδικῆς ταυτησὶ διανοίας καὶ ἀλογίστου, πείσθητέ μοι τὰ κρείττονα ὑμῖν συμβουλεύοντι· εἰ δὲ ἀνήκοοι ἔτι καὶ ἀπειθεῖς γένοισθε, ἡ τῶν βασάνων πεῖρα διδάξει ὑμᾶς, οἷα ἀνθ' οἵων ἕλεσθε· καὶ πῶς ἐπὶ κακῷ τῷ σφετέρῳ τὸ αὔθαδες ὑμῖν τοῦτο καὶ φίλερι, καὶ τῆς θρησκείας ἐκτοπώτατον.

Ἐφ' ᾧ οἱ Ἅγιοι καὶ μᾶλλον ἐπιῤῥωσθέντες ὡς τὰ τῶν ἀλγεινῶν ἐπίπονα ἤκουσαν, θαῤῥαλεώτερον πρὸς τὸν τύραννον ἔφησαν· ἐμάθομεν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Θεοῦ καὶ Δεσπότου μὴ φοβεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὰ σώματα, μηδὲ δειλίᾳ προδιδόναι τὴν ἀλήθειαν· μηδ' αὖ ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς μεριμνᾶν τί ἀποκρίνασθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ πρὸς ἀγῶνας ἀλείφοντος, καὶ

βασάνων θέλει σᾶς διδάξει ὁποῖα ἀντὶ ποίων ἐπροκρίνατε, καὶ ὅτι ἡ αὐθάδειά σας αὐτὴ καὶ ἡ φιλονεικία τῆς πίσεως θέλει σᾶς εὔγῃ εἰς κακόν.

Εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Ἅγιοι καὶ περισσότερον ἀνδρειωθέντες εὐθὺς ὁποῦ ἤκουσαν τὴν δεινότητα τῶν βασάνων, μὲ περισσότερον θάῤῥος ἀπεκρίθησαν εἰς τὸν τύραννον· ἐμάθομεν ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἐδικόν μας Θεὸν καὶ Δεσπότην ὁποῦ λέγει, νὰ μὴ φοβῆσθε ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ φονεύει τὸ σῶμα, καὶ διὰ φόβον νὰ μὴ προδίδωμεν τὴν Εὐσέβειαν, μήτε ὅταν μᾶς ὑπάγει εἰς κριτήρια νὰ φροντίζωμεν τί νὰ ἀποκριθῶμεν, μὲ τὸ νὰ μᾶς ὁδηγῇ αὐτὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα εἰς τοὺς ἀγῶνας, καὶ μὲ τὸ νὰ γεμίζῃ τὴν ψυχήν μας

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

τὴν ψυχὴν ἐμπιπλῶντος θάρσος, καὶ λόγον διδόντος ἐν ἀνοίξει τῶ στόματος· ἢν δὲ ἀλογίαν προφέρεις ἡμῖν καὶ ἀμαθίαν, σὺ ὁ πάντων δοκῶν εἶναι ὡς γε σαυτὸν ἀπατᾷς λογιώτατος, ἀκ οἴδαμεν πότερος ἀλογίας ἐσι καὶ ἀσυνεσίας τῆς πάσης, ὁ τὸν Θεὸν καὶ Κτίσην ἐπιγνὰς τᾶδε τᾶ παντὸς, καὶ αὐτῷ τὴν πᾶσαν νέμων τιμὴν, ᾧ καὶ μόνῳ πάντα περιλητὰ ἐν χειρὶ, καὶ αὐτοὶ ἀσέρες ἀριθμητοὶ, ἢ φησὶ τὰ θεόπνευσα Λόγια, ἢ ὁ τᾶτον μὲν καταλιπὼν, τοῖς δ' αὐτᾶ κτίσμασι προσκυνῶν, καὶ τάτοις ἀφρόνως τὸ Θεῖον ἐπιφημίζων Ὄνομα, ἵνα μὴ λέγωμεν δαιμόνων τιμὰς, καὶ εἰδώλων ἄλλων αἰσχίσων, οἷς ὑμεῖς οἱ τὰ περὶ λόγας κομψοὶ ἐπαγάλλεσθε; εἰ γὰρ καὶ ποσῶς ὑμῖν λόγα μετῆν, οὐδ' ἂν τάτοις προσέθεσθε, ἅτ' ἀπὸ κάθε θάρρος, καὶ μᾶς δίδει λόγον ἀποκρίσεως· τὴν δὲ ἀμάθειαν καὶ ἀναισθησίαν ὁπᾶ προβάλλεις εἰς ἡμᾶς, ἐσὺ ὁπᾶ νομίζεις ὅτι εἶσαι ὁ πάντων σοφώτερος, δὲν ἰξεύρομεν ποῖος εἶναι ἀλογώτερος καὶ ἀνοητότερος, ἐκεῖνος ὁπᾶ γνωρίζει τὸν Θεὸν καὶ Κτίσην τᾶ παντὸς, καὶ τῷ ἀποδίδει πᾶσαν τιμὴν, εἰς τᾶ ὁποίᾳ τὸ χέρι ὅλα περιέχονται, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσέρες εἶναι μετρητοὶ, καθὼς λέγει ἡ Ἱερὰ Γραφὴ, ἢ ἐκεῖνος ὁπᾶ ἀφίνει αὐτὸν, καὶ προσκυνεῖ τὰ αὐτᾶ κτίσματα, καὶ ἀνοήτως ἀποδίδει εἰς αὐτὰ τὸ Θεῖον Ὄνομα, διὰ νὰ μὴ λέγωμεν τιμὰς δαιμόνων, εἰδώλων καὶ ἄλλων ἀτόπων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐσεῖς οἱ λογιώτατοι χαίρεσθε; ἐπειδὴ ἂν καὶ εἴχετε ὀλίγον λογικὸν, δὲν ἠθέλετε ξυριχθῆ εἰς τὰ τοιαῦτα ἅτε ἠθέλετε πέση εἰς τόσον σκότος ἀπὸ τὴν ἀναισθησίαν σας ἐπειδὴ κἀνένας λογικὸς ἄνθρωπος, καὶ κύριος τᾶ λογισμᾶ, δὲν ἤθελε πέση ποτὲ εἰς τοιαύτην φανερὰν πλάνην, ὡσὰν ὁπᾶ τᾶτο μόνον εἶναι ἴδιον τᾶ λογίᾳ, τὸ νὰ μετα-

ἀγνοίας τοσάτῳ σκότῳ περιεσχέθητε· ἐπεὶ μηδ' ἄνθρωπος λόγα μετέχων, καὶ λογισμᾶ κύριος, πλάνῃ ἅτω σαφεῖ ὑπαχθείη ἄν ποτε, εἴπερ τᾶτο λογιότητος ὄντως ἐσι, τὸ σὺν λόγῳ τῷ λόγῳ κεχρῆσθαι, καὶ διὰ λόγα αἱρεῖσθαι τὰ κρείττονα· κρεῖττον δὲ πάντων, Γνῶσις Θεᾶ· ὃ καὶ ὀρεκτῶν ἔσχατον, καὶ νοὸς τᾶ Θειοτέρᾳ ἀνάβασις· οἱ δέ γε παρ' ὑμῖν ἅτοι λόγοι, καὶ τὸ περιττὸν τῆς γλώττης καὶ μάταιον, ἃ μόνον ὕθλων καὶ ληρημάτων διακένων πλήρεις εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ οἴησιν ὑμῖν τὴν ἐσχάτην οἴδασι προξενεῖν, καὶ παντὸς καλᾶ ἔκπτωσιν, καὶ Θεᾶ τὸ χείριστον ἀλλοτρίωσιν· ὃ δὴ πέπονθας καὶ αὐτὸς, τάτοις ἀναπετάσας τὰ ὦτα, καὶ ὅλοις αὐτοῖς κατακλιθεὶς, ὡς καὶ τὴν κλῆσιν ἀμεῖψαι, ἕλλην ἀντὶ χριστιανᾶ, καὶ ἀντὶ εὐ-

μεταχειρίζεται τὸ λογικὸν μὲ ὀρθὸν λόγον, καὶ μὲ αὐτὸ νὰ διαλέγῃ τὰ καλίτερα· καλλίτερον δὲ ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ εἶναι τὸ νὰ γνωρίζῃ τινὰς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔσχατον τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀνάβασις νοὸς πρὸς τὸν Θεόν· οἱ ἐδικοί σας ὅμως λόγοι, καὶ ἡ κομψότης τῆς γλώσσης, καὶ τὸ ἀνωφελὲς, ὄχι μόνον εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ματαίας φλυαρίας καὶ μύθους, ἀλλὰ σᾶς προξενοῦν καὶ μεγάλην ἔπαρσιν, καὶ σᾶς ἀποχωρίζουν ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁπᾶ εἶναι τὸ πάντων χείριστον, τὸ ὁποῖον ἔπαθες καὶ ἐσὺ, μὲ τὸ νὰ ἀνοίξῃς εἰς αὐτὲς τὲς λήρες τὰ ὦτά σε, καὶ ὅλος κατεποντίσθης καὶ προσηλώθης· ὥσε ὁπᾶ κατήντησες νὰ ἀλλάξῃς καὶ τὸ ὄνομά σε, καὶ ἀντὶ χρισιανὸς καὶ Εὐσεβὴς, ἐπροτίμησες νὰ ὀνομάζησαι ἄθεος καὶ παραβάτης.

Αὐτὰ

σεβᾶς, ἀθεος καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι ἑλόμενος.

Τέτων ἀκέσασα ἡ παχεῖα καὶ γεώδης ψυχὴ, καὶ ὄντως ζόφε πεπλησμένη εἰδωλικῆ, ὀργῆς ἀκαθέκτε πληρᾶτω, καὶ παραυτίκα τῇ γῇ διαταθῆναι κελεύει τὰς Μάρτυρας, καὶ λώροις ὠμοῖς καὶ ἀπεσκληκόσι διὰ τεσσάρων τύπτεσθαι· ἅ γεγονότος, ὅλον αὐτοῖς τὸ σῶμα τοῖς αἵμασιν ἐδείχθη κατάῤῥυτον, πληγῶν καὶ τραυμάτων ὡς εἰκὸς ἐπιγενομένων, καὶ τὴν ὀδύνην ἀΦόρητον ἐπιδεικνυμένων· εἶτα μικρὸν διαλιπὼν, χεῖρας αὐτῶν καὶ πόδας τοῖς ἥλοις διατρήσας, καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ προσδήσας, ἐπὶ μετεώρε ἀναρτᾷ, σιδηροῖς ὄνυξι τὰς σάρκας αὐτῶν κελεύσας ξαίνεσθαι· ὧν καὶ ἀΦειδῶς ξαινομένων, καὶ πολλὰ τῶν μελῶν τοῖς ξυσῆσιν ἐκείνοις ἀποσπωμένων, καιρίας τε ὀδύνας πάντοθεν βαλλομένων, ὅδ' ἔτως ὁ τῆς ψυχῆς αὐτῶν τόνος ἐκάμπτετο, ἢ μαλακώτερος διεΦαίνετο, ἀλλὰ πρὸς μόνον ἀτενίζοντες τὸν Χριςὸν, τοιαῦτα καὶ γλώσσῃ καὶ διανοίᾳ τέτῳ ἐΦθέγγοντο.

Αὐτὰ τὰ λόγια ἀκέσασα ἐκείνη ἡ χοντρὴ καὶ μιαρὰ ψυχὴ τῷ τυράννῳ, καὶ κατὰ ἀλήθειαν γεμάτη ἀπὸ σκότος εἰδωλικὸν, ἐγέμισεν ἀπὸ ἄγριον θυμὸν. καὶ ἐν ταύτῳ προσάζει νὰ ξαπλώσουν εἰς τὴν γῆν τὰς Μάρτυρας, καὶ μὲ λωρία ὠμὰ καὶ σκληρὰ νὰ δέρνωνται διὰ τεσσάρων· καὶ τότε γενομένε ἐβράχη ὅλον τὸ σῶμα τῶν Μαρτύρων ἀπὸ τὰ αἵματα, αἱ πληγαὶ δὲ καὶ τὰ τραύματα ὅπῃ ἐγένοντο εἰς τὰ σώματά των, ἔΦερον ὀδύνην ἀΦόρητον εἰς τὰς Μάρτυρας· ἀΦίνωντάς τας δὲ ὀλίγον, καὶ καρΦώσας τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας αὐτῶν μὲ καρφία εἰς τὸ ξύλον. τὰς ἐκρέμασε, καὶ ἐν ταύτῳ ἐπρόσαξε νὰ τὰς ξύσουν μὲ σιδηρὰς ὄνυχας, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ οἱ Μάρτυρες ξεόμενοι, τὰ μέλη αὐτῶν ἔπιπτον εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ κάθε μέρος τῆ σώματος αὐτῶν αἱ ὀδύναι ἦτον ὑπερβολικαὶ καὶ ἀΦόρητοι, ἡ δύναμις ὅμως καὶ τὸ ἀνδρεῖον τῆς

τῆς ψυχῆς αὐτῶν δὲν ἐσμικρύνθη ὅτε ἐμαλακώθη· ἀλλὰ θεωρῶντες πρὸς μόνον τὸν Χριςὸν, τέτοια καὶ μὲ τὸν νοῦν καὶ μὲ τὴν γλῶσσάν τες ἔλεγον·

Ἐπὶ ξύλε καὶ αὐτὸς ἀνηρ-
„τήθης παρὰ τῶν ἀνομών-
„των ὦ Δέσποτα, καὶ τὴν
„ἁμαρτίαν θριαμβεύσας
„καὶ παραδειγματίσας,
„τὸν διὰ Σταυρᾶ ὑπήνεγ-
„κας θάνατον· ἐπὶ ξύλε
„νῦν καὶ ἡμεῖς οἱ σὲ ἠγαπη
„κότες κρεμάμεθα, ἵνα
„πάντως καὶ τὸ τῆς σαρκὸς
„πάχος ἀποξυσώμεθα,
„καὶ τῇ πληγῇ τῶν σιδή-
„ρων, τὴν πληγᾶσαν τῇ
„ἁμαρτίᾳ ψυχὴν ἰασώ-
„μεθα· ἀλλ' ἐπεὶ τὴν
„ἀσθένειαν οἶδας τῆς Φύ-
„σεως, δὸς δὴ τὴν ἐξ Ὑψες

Καὶ σὺ Κύριε Ἰησᾶ εἰς τὸ ξύ-
„λον ἐκρεμάσθης παρὰ τῶν
„παρανόμων, καὶ ἵνα θεα-
„τρίσῃς καὶ ἐκριζώσῃς τὴν
„ἁμαρτίαν, ὑπέμεινας τὸν
„διὰ Σταυρᾶ θάνατον· εἰς
„τὸ ξύλον καὶ ἡμεῖς ὅπῃ ἐσένα
„ἠγαπήσαμεν κρεμάμεθα,
„διὰ νὰ εὐγάλωμεν ξυόμενοι
„τὴν τῆς σαρκὸς παχύτητα,
„καὶ διὰ νὰ ἰατρεύσωμεν τὴν
„ψυχήν μας ὅπῃ ἐπληγώθη
„μὲ τὴν ἁμαρτίαν, ὑποΦέ-
„ρομεν τὴν πληγὴν τῶν σιδη-
„ρῶν ὀνύχων· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ
„τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀνθρω-
„πότητος γνωρίζεις, δὸς καὶ
„εἰς ἡμᾶς τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὴν
„ἐξ ὕψες βοήθειάν σε, καὶ
„ἐλάΦρυνον τὰς πόνες, καὶ

„βοήθειαν, καὶ τὸν πόνον
„ἐλάφρυνον, καὶ τῆς ἀλ-
„γηδόνος τὸ δριμὺ κατα-
„πράϋνον· σοὶ γὰρ θαῤ-
„ῥοῦντες, τῶν ἐπιπόνων τά-
„των κατετολμήσαμεν,
„ὧν τὴν πικρίαν ὁρᾷς ὅση
„Κύριε, καὶ ὡς λίαν ἡμᾶς
„κατατρύχουσα· ἀλλὰ
„γὰρ σὺ ἔμελλες ὁ γλυ-
„κύτατος Ἰησοῦς, ταχὺς
„ὢν εἰς ἀντίληψιν, ἢ μελ-
„λῆσαι περὶ τὴν τῶν θε-
„ραπόντων σε αἴτησιν, ἢ
„μὴ δῶναι αὐτοῖς καὶ πλεῖον
„ὧν ἤτησαν· Ἔτι γὰρ ἐπὶ
γλώττης τρεφόντων τὴν
δέησιν, Ἄγγελος Θεῖος
ἐπιφανεὶς, τάς τε ὀδύνας
αὐτοῖς ἐπεκούφισε, καὶ τὰ
σώματα ῥᾷον διέθηκεν· οὐ
μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ
λοιπὰ τῶν ἀγώνων ἐπέῤ-
ῥωσε, πολλὴν αὐτοῖς δοὺς
τὴν χάριν, καὶ ἐλπίδα
μείζονα.

Ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐγίνετο,
καὶ ὁ τύραννος τῶν κολά-

„τὴν σκληρότητα αὐτῶν κα-
„ταπράϋνον, διότι ἔχοντες
„τὴν ἄμαχον ἐλπίδα σε, ἐβά-
„λαμεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς
„τὰς ἀφορήτες πόνες τά-
„τες, τῶν ὁποίων τὴν πικρό-
„τητα βλέπεις πόση εἶναι
„Κύριε, καὶ ὅτι μᾶς κατα-
„δαμάζει ὑπερβολικὰ· οἴδα-
„μεν δὲ ὅτι ταχὺς ὢν πρὸς
„βοήθειαν σὺ ὁ γλυκύτατος
„Ἰησοῦς, θέλεις φροντίσει καὶ
„περὶ ἡμῶν τῶν δούλων σε,
„ὄχι διὰ τόσον μόνον ὁπῶ σὲ
„δεόμεθα, ἀλλὰ καὶ περισ-
„σότερα ἀπὸ ὅσα σὲ ἐζητή-
„σαμεν· Δὲν ἄφησε δὲ ὁ Θεὸς
τὰς δούλας τε ἠμελημένας,
ἀλλ' ἀκόμι ἔχοντες εἰς τὴν
γλῶσσάν τες τὴν δέησιν, Ἄγ-
γελος Κυρίε ἐπιφανεὶς, ἐλά-
φρωσε τὰς ὀδύνας καὶ πόνες
αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα αὐ-
τῶν καλῶς ἐδυνάμωσε, καὶ
πρὸς τὰς λοιπὰς ἀγῶνας ἐνί-
σχυσε, δίδωντας εἰς αὐτὰς
μεγάλης βοηθείας χάριν, καὶ
ἐλπίδα τῶν μελλόντων Ἀγα-
θῶν μείζονα.

Εἰς ὅσον δὲ καιρὸν αὐτὰ ἐγί-
νοντο, προσάζει ὁ τύραννος
να.

σεων ἀνεθῆναι προσάσσει
αὐτὰς· ὃς καὶ ἐπιτωθάζων,
καὶ οἱονεὶ ἐπεγγελῶν, ἴδετέ,
φησι, πῶς ὑμῖν ἔτι πε-
φεισμένως προσφέρομαι,
τῶν βαρυτέρων τέως ἀπε-
χόμενος, ἐλπίδι τὰ μετα-
βαλέσθαι ὑμᾶς; ἐφ' ᾧ καὶ ἀχθεσθέντες οἱ Ἅγιοι,
παῤῥησίας τε ὑποπλη-
σθέντες μείζονος, μὴ οἷόν
ἄλλως ἔξειν ἡμᾶς θεο-
μάχε, ἢ ὡς ἤδη ἑώρα-
κας ἔχοντας ἀντέφησαν·
πράττε ἂν λοιπὸν, εἴ τι
καὶ ἄλλο σοὶ βουλητὸν,
ἴδε ἡμᾶς σοι πάντα πα-
θεῖν ἕτοιμοι, καὶ σφοδροτέρως
καὶ σφοδροτέρως αἰκίζεσθαι, καὶ αὐτῷ πυρὶ
καταπίμπρασθαι, τρυ-
φὴν μᾶλλον ἢ κόλασιν
τὰς βασάνους ἡγούμενοι·
ἐπεὶ καὶ τρυφὴ ὄντως τὸ διὰ
Χριστὸν πάσχειν τοῖς εὐσε-
βῶς διακειμένοις ἐστίν.

να τὲς ἀναπαύσῃ ἀπὸ τὰ
κολαστήρια, καὶ περιγελῶν-
τάς τες τρόπον τινὰ, λέγει
εἰς αὐτὲς, | βλέπετε πῶς
ἀκόμι σᾶς λυπεῦμαι, καὶ τὰ
βαρύτερα κολαστήρια δὲν ἠκο-
λούθησα μὲ ἐλπίδα τὲ νὰ ἐπι-
στρέψητε; εἰς τὰ ὁποῖα λόγια
λυπηθέντες οἱ Ἅγιοι, καὶ ὄν-
τες γεμάτοι ἀπὸ παῤῥησίαν
μεγαλητέραν, ἀπεκρίθησαν
λέγοντες· μὴ νομίσῃς ὦ Θεο-
μάχε, ὅτι ἡμεῖς θέλομεν ἀλ-
λάξει γνώμην, καθὼς μᾶς
βλέπεις ὅτι ἐδόλως μετετρά-
πημεν· κάμε λοιπὸν ἀκολού-
θως καὶ ὅ, τι ἄλλο ἀγαπᾷς·
ἰδὲ ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι διὰ
νὰ ὑπομείνωμεν πάντα, καὶ
στρεβλώσεις, καὶ σφοδροτέ-
ρες ῥαβδισμὲς, καὶ ἂν εἰς
τὸ πῦρ κατακαῶμεν, τρυ-
φὴν μᾶλλον θέλομεν τὸ νο-
μίσει, παρὰ κόλασιν· ὡσὰν
ὅπῶ εἰς ἐκείνες ὅπῶ ἔχει τὴν
Θείαν γνῶσιν, εἶναι τῷ ὄντι
τρυφὴ καὶ χαρὰ, τὸ νὰ πά-
σχει διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτὲς πα-
θόντα Χριστόν.

Ἀλλ'

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΕΩΝ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ἀλλ' ὁ ἀσύνετος ἀδὲ μετὰ τοσαύτην τῶν γενναίων πεῖραν συνεὶς, ἀλλ' ἔτι ἐκπεκαφημένος κ᾽ τὰς Φρένας ὧν κ᾽ τὰ ὦτα, πειρᾶται καὶ τρόπον ἄλλον τὸς ἀηττήτας ὑπελθεῖν· καὶ δὴ τὸν ἕνα αὐτῶν καὶ πρῶτον ἰδία ςήσας καὶ πόρρῳ, τοῖς δυσὶ μόνοις τῷ τε Σαβὲλ καὶ τῷ Ἰσμαὴλ, λόγος δεῖν ᾠήθη πάλιν ἐπάξειν φαυλισμῷ, συμβαλεύων δῆθεν, καὶ τὰ βέλτιςα ὡς ᾤετο παραινῶν, ὁ μὲν κακῇ, ϕησι, μοίρᾳ ἐκ τῆ εὐγενῆς ὑμῶν Φυς πατρὸς, ὅπω γὰρ ἀδελΦὸν αὐτὸν ὑμέτερον κακοήθη ὄντα καὶ βάσκανον ἅποιμι, ἰταμὸς καὶ τὰ πάντα δύσεριςος ὤν, ἀπονενοημένα καὶ πράττει καὶ Φρονεῖ, παραπείθων καὶ ὑμᾶς τοῖς ἐκείνε ςοιχεῖν, καὶ μήτε περὶ τὸ σέβας συμΦέρεσθαι ἡμῖν, μήτε περὶ τὴν τιμὴν τῶν Θεῶν, ἀλλ' ὁ ἀσύνετος τύραννος καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ ἐδοκίμασε τὲς γενναίες Μάρτυρας, ἀκόμι ὢν κωΦὸς κατά τε τὰς Φρένας καὶ τὰ αὐτία, δοκιμάζει καὶ μὲ ἄλλον τρόπον νὰ ἀπατήσῃ τὲς ἀνικήτες· καὶ λοιπὸν ξεχωρίσας τὸν Μανυὴλ μακρὰν, τὲς δύο μόνες, λέγω τὸν Σαβὲλ καὶ τὸν Ἰσμαὴλ ἐνόμισε πῶς ἠμπορεῖ νὰ τὲς ἀπατήσῃ μὲ λόγες, τάχα συμβελεύων καὶ νεθετῶν τὰ πρὸς ὠΦέλειαν αὐτῶν, καὶ λέγει· ὁ μὲν Μανυὴλ κακῇ τύχῃ γεννηθεὶς ἀπὸ τὸν εὐγενῆ πατέρα σας (ὡσὰν ὅπῃ διὰ τὴν κακοήθειάν τε ἄτε ἀδελΦόν σας ἠμπορῶ νὰ τὸν ὀνομάσω) ὤντας διόλε σκληρὸς καὶ Φιλόνεικος, ἀνόητα καὶ ποιεῖ καὶ Φρονεῖ, παρακινῶντας καὶ ἐσᾶς νὰ τὸν ἀκολεθῆτε, χωρὶς νὰ σᾶς ὁδηγῇ καὶ νὰ σᾶς συμβελεύῃ εἰς τὸ σέβας καὶ τιμὴν τῶν Θεῶν, μήτε εἰς ἄλλο τι· ἐσεῖς ὅμως τώρα εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν, μανθάνοντες τὸ συμΦέρον σας, ἐκεῖνον μὲν ἀΦήσετε νὰ Φλυαρῇ καὶ νὰ περιχάσκῃ ματαίως· ἐσεῖς

μήτε περὶ ἄλλο μηδὲν· ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς ὀψέποτε τὸ δέον καταμαθόντες, ἐκεῖνον μὲν ἐάσατε ληρεῖν, καὶ περιχάσκειν διακενῆς, αὐτοὶ δὲ ςῆτε μεθ' ἡμῶν, καὶ τοῖς ἡμετέροις λατρεύσατε Θεοῖς· ὡς ἂν καὶ εὐμενεῖς αὐτὲς σχοίητε, καὶ μυρίων τῶν ἀμοιβῶν τῶ λοιπῶ παρ' αὐτῶν ἀπολαύσοισθε.

Τότες οἱ Καλλίνικοι τὲς λόγες, ὃ᾽ ὡσὶν ἐξῶσιν ἀκέσαν ἀνασχόμενοι, τοιάδε σὺν παῤῥησίᾳ ἐβόησαν· τί σαυτὸν ἀπατᾷς ἐμβρόντητε καὶ πολυτροπώτατε, μυρίας ἀνελίττων ὁδὲς, καὶ ἴσα τῶ παρ' ὑμῖν Πρωτέως ποικιλλόμενος καὶ ϛρεΦόμενος; εἰ μὲν μήπω πεῖραν εἰλήΦεις ἡμῶν, μηδὲ τὰ προλαβόντα ἱκανὰ καὶ αὐτάρκη σοι, χρῳ τοῖς σαυτῶ, καὶ τῶν κατὰ δύναμιν μὴ ἀΦίσασο· πάντως δὲ πολλῇ ἐσεῖς δὲ μείνατε μαζῆ μὲ ἡμᾶς, καὶ προσκυνήσατε τὲς ἐδικές μας Θεὲς, διὰ νὰ τὲς ἔχητε βοηθὲς, καὶ διὰ νὰ ἀπολαύσητε ἀπὸ αὐτὲς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀντιδόσεις εἰς τὸ ἑξῆς.

Αὐτὲς τὲς λόγες ἀκέσαντες οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες, μὴ ὑποΦέροντες μήτε μὲ τὰ αὐτία τες νὰ τὲς ἀκέσεν, ἐΦώναξαν μὲ παῤῥησίαν εἰς αὐτὸν· τὶ ἀπατᾷς ὦ ἀνόητε καὶ πολυποίκιλε τὸν ἑαυτόν σε, ἀνοίγωντας μυρίας ϛράτας ἀπάτης ἐξίσε μὲ τὸν ἑλληνικὸν μυθευόμενον Πρωτέα σας ποικιλλόμενος καὶ μεταμορΦέμενος; ἀν καὶ ἕως τώρα ἡ δοκιμὴ ὅπῃ ἔκαμες δὲν σὲ ἐδίδαξε, καὶ ἀν δὲν σοὶ ἀρκεῖ τὰ πρῶτα κολαϛήρια, μεταχειρίσε τὰ ἐδικά σε, καὶ μὲ ὅλην σε τὴν δύναμιν μὴ ἀΦίνεσαι, μὲ τὸ νὰ εἶσαι

σοι τῶν κακῶν εὐπορία, ψυχὴν ἔτω Φαύλην καὶ ἔκνομον ἔχοντι· εἰ δὲ καὶ πεῖραν εἴληφας, καὶ τὸν λογισμὸν ἀνένδοτον κατενόησας, καὶ τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν πίστιν ἀμετάτρεπτον ἤδη ἑώρακας, πόθεν ἔτως ἐπῆλθέ σοι, εὐκόλως ἡμᾶς οἰηθῆσεσθαι, καὶ εὐχειρώτως ἐν ἀκαρεῖ λήψεσθαι; ἀδὲ γὰρ ἀδ' εἰ τῶν Φρενῶν ἐξέστημεν, τοῖς παρ' ὑμῖν εἰδώλοις ἐλατρεύσαμεν ἄν, τὴν δημιουργίαν ἐκ πηλοῦ ἔχοντα, καὶ πηλῷ ἴσα ἀνοητάινοντα· οἷς ὀΦθαλμοὶ μὲν, ἀλλ' ἀκ οἴδασι βλέπειν, καὶ ὦτα, ἀλλὰ τὴν ἀκοὴν ἀΦήρηνται ἀσθησιν· ῥῖνάς τε, ἀλλὰ τὴν τῶν ὀδμῶν ἥκιστα δέχονται ὄσΦρησιν· χεῖρες αὐτάτων καὶ πόδες, ἔτ' ἂν πρός τι Φανοῖέν εὔχρηστοι, καὶ ὅπερ ἔχασι λίθοι, ἐκ ἄν ποτε ἀποβάλλοιντο· Φοβερὸς ἐΦευρετὴς τῶν κακῶν, ἔχοντας τοιαύτην ἀχρείαν κ' παράνομον ψυχὴν· ἂν δὲ δοκιμάζοντες ἐγνώρισες τὸν λογισμόν μας ἀμετάτρεπτον, καὶ τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῆν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀμετάθετον πίστιν ἡμῶν ἐθεώρησας, πόθεν σὲ ἦλθε νὰ νομίσῃς ἡμᾶς ὅτι εἴμεθα εὐκολότρεπτοι, καὶ νὰ μᾶς γυρίσῃς τόσον ὀγλήγορα εἰς τὸ θέλημά σε; ἐπειδὴ ἂν καὶ ἀπὸ τὰς Φρένας μας ἠθέλαμεν εὔχη, ἔτε τότε δὲν ἠθέλαμεν λατρεύσῃ τὰ εἴδωλα, ὁπῆ ἔχασι τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἀπὸ πηλὸν, καὶ ὁπῆ ἀνοητάινεσι παρόμοια μὲ αὐτὸν· οἱ ὁποῖοι Θεοί σε ἔχοντες ὀΦθαλμὲς δὲν βλέπεν, ὦτα καὶ δὲν ἀκέουν, ῥῖνας καὶ δὲν ὀσΦραίνονται, χεῖρας καὶ πόδας κ' ἀπὸ αὐτὲς δὲν ὠΦελῆνται, καὶ τὴν ἐσίαν τῆ λίθε δὲν ἀποβάλλεσιν, αὐτόχρημα λίθοι ὄντες· καὶ ὁ Θεῖος Δαβὶδ καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐκάλεσε τὲς ἐδικές σας Θεὲς ἀναισθήτες καὶ μωρὲς περιπαίζωντάς τες, πρὸς δὲ καὶ ἐκείνες ὁπῆ εἰς αὐτὲς ἐλπίζεν καὶ πισεύεν, πλέον παρά-

πῶς γὰρ, λίθοι ὄντες αὐτόχρημα· καλῶς γὰρ κ' πρὸ ἡμῶν ὁ Θεῖος Δαβὶδ τὲς ὑμετέρες Θεὲς ἐκωμώδησεν· ἀ μόνον δὲ τέτες, ἀλλὰ κ' τὲς πεποιθότας ἐν τέτοις, ἓς καὶ μᾶλλον ἀνοήτες ἐκάλεσε, μηδ' αὐτὸ συνιέντας, οἱ ἀλογίας ἐτράπησαν.

Τέτοις ὁ παραπλὴξ ἀλλοιωθεὶς ὅλος, καὶ μηδὲ καθεκτῶς ἔχων, λαμπάδας παραχρῆμα πυρὸς τοῖς τέτων ὑΦάπτει πλευραῖς, ἵν' ὥσπερ ἐκεῖνος τῷ θυμῷ, ἔτως αὐτοὶ καταπιμπρῶνται τῷ πυρὶ, οἵ γε καὶ πυριΦλεγεῖς διόλε γεγονότες, εὐχαριστίαν κἀν τῇ ἀνυποίσῳ ταύτῃ βασάνῳ τῷ Δεσπότῃ ἀνέπεμπον, ἀ πρὸς τὰ παρόντα βλέποντες ἀλγεινὰ, ἀλλὰ πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν· ἀδὲ λυπηρὸν τὸ παθεῖν, ἀλλὰ τὸ μή τι τῶν δεινοτέρων παράΦρονας καὶ ἀνοήτες ὠνόμασε, μὲ τὸ νὰ μὴ ἐκατάλαβαν τὴν πλάνην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται.

Ταῦτα τὰ λόγια ἀκέωντας ὁ πεπληγμένος τὸν νῶν, καὶ ὅλος ἔξω Φρενῶν γεγονὼς, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ κρατηθῇ ἀπὸ τὸν θυμὸν, εὐθὺς προσάζει νὰ κατακαύσεν τὰς πλευρὰς καὶ μασχάλας των μὲ λαμπάδας ἀναμμένας, ὁπῆ καθὼς ἐκαίετο ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν θυμὸν, νὰ κατακαίωνται καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Φωτίαν, οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ ὅλον ὁπῆ κατεΦλέχθησαν ἀπὸ τὸ πῦρ, εἰς τὴν ἀνυπόΦορον ταύτην βάσανον, τὸν Δεσπότην Θεὸν εὐχαρίσεν, χωρὶς νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὰ παρόντα λυπηρὰ, ἀλλὰ πρὸς τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ ἀπόλαυσιν, μήτε ἐνόμιζον λυπηρὰ τὰ πάθη, ἀλλ' εἶχον λύπην, ἂν καὶ

ΜΑΝΑΣΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ

ὑπομεῖναι οἰόμενοι· ἕτως αὐτὰς ὁ πρὸς Χριστὸν ἔρως διέθηκεν, ὡς ἐπιλαθέσθαι καὶ αὐτῆς ἧς ἐλήχασι φύσεως· ἀλλ' ὁ βαρυκάρδιος καὶ μεμηνὼς, ὥσπερ ἀδένος τῶν γεγονότων ἠσθημένος· ἃ συνίετε, πρὸς τὰς γενναίας πάλιν εἶπεν, ὅτι ἅπω τέλεον τοῖς Θεοῖς ἀπηχθημένοι ἐσὲ, τὴν ὑμετέραν ἴσως προσδεχομένους ἐπιστροφήν; οἳ διὰ τοῦτο καὶν ταῖς βασάνοις ἀνεξικάκως ὑμῖν διατίθεντο, τὰ τῶν ἀλγεινῶν ἐπίπονα μεταβάλλοντες; ἀλλὰ τοῦτο καὶ γέλωτα πλατὺν, καὶ γνώμης ἄκραν ἠλιθιότητα οἱ Μακάριοι ἡγησάμενοι, ἀδὲν ἡμῖν καὶ τοῖς σοῖς Θεοῖς, μέγα αὖθις ἐβόησαν, κακοδαιμονέσατε! ἔχομεν τὸν ἡμέτερον Σωτῆρα καὶ Κύριον, ὃν βοηθὸν ἐν πᾶσι καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ οἴδαμεν· ἕτος καὶ τῶν παρόντων ἡμᾶς καὶ δὲν ἐδοκίμαζον δεινότερα ἀπὸ αὐτά· τόσον ἦτον ἀναμένοι ἀπὸ τὸν εἰς Χριστὸν διακαῆ ἔρωτα, ὥσε καὶ τῆς Φύσεως αὐτῆς ἀλησμόνησαν· ὅμως ὁ σκληροκάρδιος αὐτὸς καὶ δαιμονισμένος παραβάτης ὡσὰν νὰ μὴ αἰσθάνετο τὰ ὅσα ἔπραττεν, εἶπε πάλιν πρὸς τὰς Μάρτυρας· δὲν καταλαμβάνετε ὅτι ἀκόμι οἱ Θεοὶ τελείως δὲν σᾶς ἐμίσησαν, προσμένοντες ἴσως τὴν ἐπιστροφήν σας; καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἀνεξικακίαν σᾶς ὑποφέρουν, καὶ ἐλαφρύνουν τὰς πόνας σας; τοῦτο ὅμως νομίσαντες οἱ Μάρτυρες ἄξιον γέλωτος, καὶ ἀναισθησίαν ἄκραν τοῦ νοός τε, ἀνεβόησαν μεγάλως· καμμίαν μετοχὴν δὲν ἔχομεν ἡμεῖς μὲ τὰς ἐδικάς σε Θεὰς ἀθλιώτατε! ἔχομεν τὸν ἐδικόν μας Θεὸν καὶ Σωτῆρα, τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦμεν καὶ γνωρίζομεν βοηθὸν εἰς ὅλας τὰς πόνας μας· αὐτὸς μᾶς ἐλευθερώνει καὶ ἀπὸ τὰ παρόντα δεινὰ, καὶ μᾶς δίδει θάρρος ὅταν πάσχωμεν, καὶ μᾶς δυναμώνει νὰ καταφρονοῦμεν καὶ σαρκὸς καὶ σιδήρε, καὶ παντὸς ἄλλε ἀλγεινοῦ·

ἀλγεινῶν ἐξαιρεῖται, καὶ θαρρεῖν ἐν τοῖς δεινοῖς παρέχει, καὶ πυρὸς καὶ σιδήρε καὶ παντὸς ἄλλε καταφρονεῖν ἐμποιεῖ· ἐπεὶ πῶς ἂν ἄλλως σὰρξ καὶ αἷμα, πρὸς τοσοῦτον βασάνων ἐσμὸν ἐξήρκεσεν, ὅπε γε καὶ λίθε φύσις ἡ τάτε μόνον σκληρὰ, τούτοις ἐδαπανήθη ἄν, καὶ τέλεον κατηργήθη; καὶ εἰ μὴ ἄρα τὸ ἐπιπροσθὲν σοι νέφος, ἐπεσκότει τοῖς λογισμοῖς, καὶ ἀπὸ σὲ ἀφῄρει τὴν αἴσθησιν, ἔγνως ἂν ὅπως Θεῖα τὰ ἡμέτερα πάντα καὶ θαυμασὰ, καὶ Θεῷ τῷ ἀληθῶς ἄξια· νῦν δὲ τάτων ἀδὲν, ἅτε οἶδας, ἅτε συνιέναι βάλει· πῶς γὰρ μόνοις προσηκέχηνὼς τοῖς αἰσχίσοις; ὅτι καὶ πρὸς μόνα τὰ κάκιστα, πονηροί σε δαίμονες ἀπεπλάνησαν.

Δείσας ἔν ὁ παραβάτης, μὴ τῷ πλεῖον τάτες ἐξεγειν· ἐπειδὴ ἀλλέως πῶς ἠμπορῆσε σῶμα καὶ αἷμα νὰ ὑποφέρῃ τοσαύτας βασάνες, ὅπῶ καὶ πέτρας Φύσις ἡ τόσον σκληρὰ ἂν ἦτον, ἤθελε διαλυθῆ, καὶ κατὰ κράτος ἀφανισθῆ; καὶ ἂν τὸ ἐπικείμενον νέφος τῆ σκότες δὲν ἐσκόταζε τὸν νῶν σε, καὶ δὲν ἐσήκωνεν ἀπὸ σὲ τὴν αἴσθησιν, ἠμπορῆσες νὰ καταλάβῃς, ὅτι ἡ ἐδική μας λατρεία, εἶναι Θεία καὶ θαυμασὴ, καὶ Θεῷ ὄντως πρέπεσα· τώρα ὅμως δὲν καταλαμβάνεις ἀπὸ αὐτὰ τίποτες, ἅτε θέλεις νὰ καταλάβῃς, ὡσὰν ὁπῶ ἀποβλέπεις εἰς τὴν μυσαρὰν τῶν δαιμόνων τύφλωσιν· ἐπειδὴ εἰς τὰ αἴσχισα αὐτὰ οἱ δαίμονες σὲ ἐπλάνησαν καὶ σὲ ἔσυρον.

Φοβηθεὶς τὸ λοιπὸν ὁ παραβάτης, μήπως μὲ τὴν πολ-

ΕΚΠΑΙΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

τάζειν, πλείας δέχοιτο καὶ τὰς ὕβρεις, ἐκείνας μὲν ἅτε πείσειν ἀπεγνωκὼς, ἀπολέλοιπε παντάπασιν· ἐπιστρεφὴς δὲ πάλιν γίνεται πρὸς τὸν Μανυὴλ, ἡπατημένος ὁ μάταιος, ἂν γῦν τοῦτον ἔξειν ἐπικλινῆ, ἀπειλάς τε αὐτῷ καὶ τιμωρίας αὖθις μείζας προτεινόμενος τῶν προλαβυσῶν· ἀλλ' ἔθ' ὁ γενναῖος ἢ ἐπεστράφη ὅλως πρὸς τὰ παρὰ τούτου, ὧν ἤδη καὶ ἐκ πολλῶ καταφρονητικῶς ἔσχε, καὶ ἀνδρειοτέραν μᾶλλον τὴν ἔνστασιν ἐπεδείκνυτο, πεπαρρησιασμένη βοῶν τῇ φωνῇ· τί ματαιοπονεῖς; τί ἀναιδεύῃ τύραννε διακενῆς; τί; τῶν ἡμετέρων ἐκ ἔγνως πολλάκις; ἐκ οἶσθα ὅπως ἔχομεν, καὶ γνώμης καὶ διανοίας, εἷς τῷ ἑνὶ συνδεμένοι, καὶ τὸ ἓν φρονοῦντες ἕκαστος; ἢ τοίνυν περιγενοῦ τῶν τριῶν, ἢ τῶν τριῶν ἀπόστηθι· τίμιός ἐστιν λὴν ἐξέτασιν ὑβρίζεται περισσότερον ἀπὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐπειδὴ ἀπελπίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν καταπείσῃ, τὸν ἄφησε παντελῶς· ἐγύρισε δὲ πάλιν πρὸς τὸν Μανυὴλ, ὧν ἠπατημένος ὁ μάταιος, μήπως κἂν αὐτὸν ἤθελεν εὕρῃ ὅπου νὰ κλίνῃ εἰς τὸ θέλημά του· καὶ ἐκ δευτέρου μὲ ἀπειλὰς καὶ τιμωρίας τῶν προτέρων μεγαλητέρας τὸν ἐφόβέριζε· μὲ ὅλον τοῦτο ὁ ἀνδρεῖος Μάρτυς ἐδὲ ἐγύρισε παντελῶς εἰς ἐκεῖνα ὅπου ὁ παραβάτης ἔλεγε, τὰ ὁποῖα καὶ πρὸ πολλοῦ τὰ κατεφρόνησε, καὶ ἐφανέρωσε περισσοτέραν καὶ ἀνδρειοτέραν τὴν προθυμίαν του, καὶ μὲ πεπαρρησιασμένην φωνὴν ἐβόησε· διατί ματαιοπονεῖς; διατί ἀναισχυντεῖς ὦ τύραννε ματαίως; τί; δὲν ἐκατάλαβες τὴν ἀμετάτρεπτον ἡμῶν γνώμην πολλάκις; δὲν ἐγνώρισες, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς εἴμεθα συνδεδεμένοι ἀλλήλοις; καὶ ὅτι μίαν καὶ γνώμην καὶ διάνοιαν ἔχομεν; καὶ κάθε ἕνας μας ἓν δοξάζομεν; λοιπὸν ἢ καὶ τοὺς τρεῖς νίκησον, ἢ καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀπομακρύνθητι· ὁ Τρὶς ἀριθμὸς

ὁ Τρὶς ἀριθμὸς· ὦ ἡμεῖς τετιμήμεθα· τῇ Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ ἡμεῖς τετειχίσμεθα, παρ' ἧς καὶ τὸ ἡνῶσθαι ἡμῖν, καὶ τὸ ἀρρήγας διαμένειν, καὶ τὸ μηδὲν καταπτήσσειν τῶν φοβερῶν· ἤδη γὰρ πάλιν τὰ αὐτὰ ἐρῶμεν, ἃ καὶ πολλάκις εἰρήκαμεν· τὰ γὰρ τοῦ ἑνὸς τῶν τριῶν νόμιζε· τὴν πίστιν ἣ συνετράφημεν ἐκ ἐξομοσόμεθα· τοῖς παρὰ σοὶ δαίμοσιν ἐ λατρεύσομεν· τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν ἐκ ἐγκαταλείψομεν· τὰ παρόντα τῶν μελλόντων ἐκ ἀλλαξόμεθα, ἐδὲ ζωὴν βραχεῖαν καὶ ῥέουσαν, τῆς ἀϊδίου καὶ ἑστώσης, καὶ ἐχέσης ὡσαύτως ἀεί.

Ἐπὶ τούτοις ἐξαπορηθεὶς ὁ δυσώνυμος, καὶ τοῖς ὅλοις ἀπειπὼν, μάλιστα φοβηθεὶς, μὴ τῇ περισσοτέρᾳ τῶν Ἁγίων ἐνστάσει, καί τιμὸς εἶναι τίμιος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς ἐτιμήθημεν· μὲ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, καὶ οἱ τρεῖς εἴμεθα περιτειχισμένοι, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν δύναμιν καὶ ἡνώθημεν, καὶ μένομεν ἀχώριστοι, καὶ δὲν φοβόμεθα κανένα δεινὸν· ἐπειδὴ καὶ τώρα πάλιν τὰ ἴδια λέγομεν, τὰ ὁποῖα πολλάκις εἴπομεν· τὰ ὅσα λέγονται παρὰ τοῦ ἑνὸς, νόμιζέ τα καὶ παρὰ τῶν τριῶν· τὴν γνώμην καὶ τὴν σαθερότητα τῆς ψυχῆς μας, μίαν νόμιζε· δὲν θέλομεν ἀρνηθῇ τὴν πίστιν ποτὲ, μὲ τὴν ὁποίαν ἀνετράφημεν· τοὺς ἐδικούς σου δαίμονας δὲν θέλομεν λατρεύσει· τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν δὲν θέλομεν ἀρνηθῇ καὶ ἐγκαταλείψει· δὲν ἀλλάζομεν τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, διὰ τὰ προσωρινὰ καὶ μάταια· μήτε προτιμῶμεν τὴν μικρὰν ταύτην ζωὴν, τῆς μελλούσης ἀϊδίου καὶ αἰωνίου.

Εἰς αὐτὰ τὰ λόγια ἀπελπισθεὶς ὁ δύσφημος, καὶ ἀποκαμὼν ἀπὸ ὅλα, μάλιστα φοβηθεὶς, μήπως καὶ μὲ τὴν πολλὴν ἔνστασιν καὶ ἐναντιότητα τῶν Ἁγίων ἤθελαν παρακι-

νες δήπε τῶν σὺν αὐτῷ ἀνατραπᾶεν, καὶ ἐκείνοις πρόσθοιντο, λαμπάδας πυρὸς καὶ τοῖς τότε ὑφάπτει πλευραῖς· πρὸς δὲ τότῳ κελεύει καλάμοις ἐλιθέντος τῷ Ἁγίῳ σΦοδρῶς κατασΦίγγεσθαι, καὶ ὀξέσι κατακεντᾶσθαι βέλεσι· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν κατ' αὐτῶν ἐξάγει ἀποΦασιν, προσάξας ἤλυς πρότερον τοῖς ΚεΦαλαῖς καὶ τοῖς Νώτοις ἐμπαρέντας, καλάμυς τε ὀξεῖς τοῖς ὄνυξιν ἐμπαγέντας, ἕτως ἀπαχθῆναι καὶ τὸν διὰ ξίΦους δέξασθαι θάνατον· εἶτ' εὐθὺς καὶ πυρὰν ἐκκαῆναι, καὶ τὰ τότων ἐν αὐτῇ ἐκριΦῆναι σώματα, ὡς μηδὲ τὸν χῶν Φησιν ἐξεῖναι τοῖς χρισιανοῖς ἐκΦορῆσαι, εἴπερ ἄρα τῶτό τινες ποιῆσαι ἔλοιντο· οἱ δὲ Ἅγιοι παρὰ τῶν σρατιωτῶν ἀγόμενοι, τὸν τόπον ἔνθα ἔμελλον τελειῶ-

ρακινηθῆ καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὲς ὑπηκόες τε εἰδωλολάτρας, καὶ ἐπισρέΦειν εἰς τὴν πίσιν τῷ Χρισῷ, κατακαίει καὶ τὰς τότε μασχάλας μὲ λαμπάδας ἀναμμένας, καὶ κοντὰ εἰς αὐτὸ ὁρίζει νὰ τυλίξεν τὸν Ἅγιον μὲ καλάμια, καὶ κατασΦίγγοντές τον, νὰ τὸν κατακεντῶσι μὲ κοντάρια σβλερὰ, καὶ τελευταῖον δίδει τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόΦασιν, προσάξας διὰ νὰ καρΦώσεν πρότερον εἰς τὰς ΚεΦαλὰς καὶ Πλάταις των καρΦία, νὰ πήξεν δὲ καὶ εἰς τὰ ὀνύχιά των καλάμια ὀξέα· καὶ μετὰ τῶτο νὰ τὲς ὑπάγεν νὰ δεχθῶν καὶ τὸν διὰ ξίΦος θάνατον, καὶ ὕσερον εὐθὺς νὰ ἀνάψεν Φωτιὰν, καὶ νὰ ῥίψεν εἰς αὐτὴν τὰ σώματα τῶν Ἁγίων, διὰ νὰ μὴ ἠμπορέσεν οἱ χρισιανοὶ νὰ πάρεν ὅδε τὴν σάκτην τῶν σωμάτων τες, ἂν καὶ ἤθελαν προθυμοποιηθῆ τινες διὰ νὰ τὸ κάμεν· Φερόμενοι λοιπὸν οἱ Ἅγιοι παρὰ τῶν σρατιωτῶν, ἔΦθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης Κωνσαντῖνον ἕτως ὀνομαζόμενον ὅστις ἦτον κρημνώδης, καὶ κατὰ πάντα δυσω-

σθαι κατέλαβον, Κωνσαντῖνον ἕτω καλέμενον, κρημνώδη ὄντα, καὶ λίαν δυσπρόσιτον, ἐν ᾧ καὶ σάντες, εὐχὴν ταύτην τελευταίαν τῷ Δεσπότῃ ἀνέπεμψαν.

δυσώδης, εἰς τὸν ὁπόιον σαθέντες τὴν τελευταίαν αὐτὴν Εὐχὴν εἰς τὸν Δεσπότην Χρισὸν ἀνέπεμψαν.

„Ὁ Θεὸς ὁ προαιώνιος καὶ Ἄναρχος, ὁ ἐκ τῆ μὴ „ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ ἐπ „ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν „κενώσας σεαυτὸν, καὶ ἐν μορΦῇ δήλα ἡμῖν συναν„θρωπήσας, καὶ θάνατον ὑπομείνας τὸν διὰ Σταυρὸν, „ἵνα ἡμᾶς τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας λύσῃς, καὶ „Βασιλείας τῆς σῆς μετόχυς ποιήσῃς, πρόσδεξαι ἐν „εἰρήνῃ τὰς δήλας σε, καὶ τοῖς σοὶ ἀπ' αἰῶνος εὐηρε„στήκοσι κατάταξον· ὅτι διὰ τὸ σὸν Ἅγιον Ὄνομα, „τὸν διὰ ξίΦος τῶτον αἱρόμεθα θάνατον, καὶ τῆς „παρούσης ζωῆς ἐξισάμεθα· ἀλλὰ καὶ τὸν περιεσῶ„τα ἡμᾶς ὄχλον, καὶ τῇ τῶ πονηρῶ ἀπάτῃ δεδηλω„μένον, τῇ σῇ ἐπιγνώσει οἰκτίρμον ἐπίσρεψον· καὶ „δὸς αὐτοῖς νῆψ ὑγιῆ τε καὶ ἔμΦρονα, ὡς ἂν σὲ τὸν „μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἐπιγνοῖεν, καὶ σοὶ μόνῳ ἑαυ„τὲς προσανάθοιντο·

Ταῦτα τῶν Μαρτύρων εὐξαμένων, Φωνὴ ἄνωθεν „αὐτοῖς ἠνέχθη· Δεῦτε,

Ταῦτα τῶν Μαρτύρων εὐξαμένων, Φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἦλθεν εἰς αὐτὲς λέγσσα· „Ἐλᾶτε διὰ νὰ λάβητε τὲς

„λέγουσα, τὰς στεφάνας
„τῆς δόξης ληψόμενοι, καὶ
„τῆς μακαρίας Ζωῆς ἀπο-
„λαύσοντες· καλῶς γὰρ
„ὑμῖν τῶν ἀγώνων ὁ δρόμος
„τετέλεσται· καὶ εὐθὺς τὰς
Κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἑπτακαιδεκάτην τότε τῆ Ἰουνίου ἄγοντος τῆ τξβ'. Ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ· παραυτίκα δὲ καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἵσαντο, εἰς δύο μέρη σχισθεὶς, τὰ τότων περιέλαβε σώματα, ἵνα καὶ αὐτὰ σῶα τηρηθῆ καὶ ἀβλαβῆ, καὶ τὸ πρόσαγμα τῆ τυράννου μάταιον φανῆ, τοιοῦτον κατὰ ἀλήθειαν καὶ ὄν, πυρὶ ταῦτα δοθῆναι κελεύσαντος· οἱ δ' ἦν δήμιοι τὸ παράδοξον τοῦτο ἑωρακότες, φυγῆ ἑαυτοὺς συνέσειλαν· τῶν δὲ παρισαμένων ἐκεῖσε πολλοὶ τῷ Δεσπότῃ πιστεύσαντες, τῆ τε πλάνῃ ἀπετάξαντο, καὶ τοῖς χριστιανῶν κατελέγησαν πλήθεσιν· ὧν καὶ

„σεφάνας τῆς δόξης, καὶ διὰ
„νὰ ἀπολαύσητε τὴν Μακα-
„ρίαν Ζωὴν, ἐπειδὴ καὶ ἐτε-
„λειώσετε καλῶς τὸν δρόμον
„τῶν κόπων σας· καὶ ἐν ταύτῳ ἐκόπησαν αἱ Ἁγίαι Κεφαλαὶ αὐτῶν τῆ δεκάτῃ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰουνίου, τοῦ τριακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ δευτέρου Ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ· εὐθὺς δὲ καὶ ὁ τόπος ὅπου ἐξέκοντο, σχισθεὶς εἰς δύο μέρη, ἐδέχθη τὰ σώματα τῶν Ἁγίων, διὰ νὰ φυλαχθῶσι καὶ ἀβλαβῆ, καὶ διὰ νὰ φανῆ καὶ τὸ πρόσαγμα τοῦ τυράννου μάταιον, ὂν κατὰ ἀλήθειαν τοιοῦτον, μὲ τὸ νὰ ἐπρόσαξε νὰ καῦν τὰ σώματα τῶν Μαρτύρων· οἱ δὲ τζελάτιδες ἰδόντες τὸ παράδοξον αὐτὸ, κακῶς ἔφυγον· πολλοὶ ὅμως ἀπὸ τοὺς παρεστῶτας πιστεύσαντες εἰς τὸν Χριστὸν, ἄφησαν τὴν προτέραν πλάνην τους, καὶ συνηριθμήθησαν μὲ τοὺς λοιποὺς χριστιανούς· οἱ ὁποῖοι προσμείναντες δύο ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, καὶ παρακαλέντες τὸν Θεὸν ἐκ ψυχῆς των, ἔξαφνα ἡ γῆ εὐγαλε μὲ θαυμαστὸν τρόπον τὰ σώματα τῶν Ἁγίων γεμάτα ἀπὸ εὐωδίαν ἄῤῥη-

ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις τῷ τόπῳ προσμεινάντων, δεήσεις τε ἐφ' ἱκανοῖς τῷ Θεῷ ἀναπεμψάντων, ἄφνω καὶ τὰ τῶν Ἁγίων σώματα θαυμασίως ἡ γῆ ἀναδέδωκε, πολλῆς ὅσης τῆς εὐωδίας πληρέμενα· καὶ ὕστως ἀνελόμενοι, καὶ ἐντίμως τὰ τίμια καταθέμενοι, ἐκήδευσαν μεγαλοπρεπῶς, μυρίαν ὅσαν ὥραν τὴν ἴασιν ἀναβλύζοντα, καὶ τοῖς φοιτῶσι τὴν χάριν δωρέμενα.

ἄῤῥητον· καὶ ὕστω λαβόντες τὰ τίμια ἐντίμως, τὰ ἐνεταφίασαν μὲ μεγάλην τιμὴν, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μυρίας ἰάσεις ἀναβλύζουσι, καὶ εἰς τοὺς πρὸς αὐτὰ ἐρχομένους τὴν χάριν δωροῦνται.

Ἐπίλογος, καὶ κάκιστον τὸ παραβάτου τέλος.

Ἀλλ' ἐδ' ἡ δίκη ἠμέλησεν, ἐφ' οἷς ὁ παραβάτης ἔδρασεν, ἀλλὰ καὶ ταχεῖαν καὶ χαλεπὴν τὴν ἔκτισιν αὐτὸν εἰσεπράξατο, ἐν ὅροις Περσῶν ἐκτοπίσασα, κἀκεῖ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι ποιήσασα· ἔτι γὰρ τοῦ τῶν Περσῶν Βασιλέως διὰ τὴν τῶν οἰκείων ἀναίρεσιν μεγάλῳ

Μὲ ὅλον τοῦτο ἐδὲ ἡ Θεία δίκη δὲν ἠμέλησε διὰ ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ παραβάτης ἔκαμεν, ἀλλ' ἔδωκεν εἰς αὐτὸν κακὴν καὶ ὀγλήγορον τὴν πληρωμὴν, φέρσα τον εἰς τὰ σύνορα τῆς Περσίας, ἐκεῖ τὸν κατέσησε νὰ ῥίψῃ κακῶς τὴν ἀθλίαν ψυχήν του, ἐπειδὴ ἀκόμι ὁ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν διὰ τὸν φόνον ὁποῦ ἔκαμεν ὁ παραβάτης εἰς τοὺς ἐδικούς του ἀνθρώπους, τοῦτ' ἔστι τοὺς Μάρτυρας,

ἐκαιο-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

τῷ θυμῷ κατ' αὐτὸ Φλεγμαίνοντος, ὡς ἄδικα καὶ παράσπονδα, καὶ τῆς εἰρήνης ἐχθρὰ· τότε τε αὖ μετὰ σοβαρὸ τὸ Φρυάγματος τῇ Περσίδι πλησιάσαντος, πολέμῳ μεταξὺ συῤῥαγέντος, καὶ αἰσχρῶς τὸ ἀνοσίᾳ ἡττηθέντος, τὴν κατὰ τῶν σπλάγχνων ἐνδίκως δέχεται πληγήν· γέλως μὲν δαίμοσι τοῖς αὐτὸν ἀπατήσασι, γέλως δὲ χρισιανοῖς, οἷς ποιῆσαι ἠπείλει τὰ κάκιστα ὁ πανώλης γενόμενος· ἐφ' ᾧ καὶ δόξαν ἡμᾶς εἰκὸς ἀναπέμπειν Θεῷ, τῷ μὴ ἐπὶ πολὺ ῥάβδον ἁμαρτωλῶν κλήρῳ ἐπαφιέντι δικαίων, ἀλλὰ διδόντι τοῖς αὐτὸν ἀγαπῶσι ταχεῖαν τὴν σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδων κρείττονα.

ἐκκαιόμενος ἀπὸ ὑπερβολικὸν θυμὸν, μὲ τὸ νὰ ἐσάθη ὁ παράνομος ἄδικος, ἀφιλίωτος, καὶ ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης· ὁ ἀλιτήριος δὲ Γαλιανὸς πάλιν μὲ σοβαρὸν Φρύαγμα ἐγγίσας εἰς τὴν Περσίαν, καὶ πολεμήσας μετὰ τῶν Περσῶν, καὶ κακῶς ὁ ἀνόσιος νικηθεὶς, μὲ δίκαιον τρόπον δέχεται εἰς τὰ ἐντόσθιά τε καιρίαν πληγὴν· καὶ ἔγινε γέλως εἰς τὲς πλανήσαντας αὐτὸν δαίμονας· γέλως δὲ καὶ εἰς τὲς χρισιανὲς, τὲς ὁποίες ἐφοβέριζε νὰ κακοποιήσῃ δεινῶς ὁ διεφθαρμένος· διὰ τὸ ὁποῖον αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν δόξαν εἰς τὸν Θεὸν, ὁπὸ δὲν ἄφησεν ἐπὶ πολὺ τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων, καὶ ὁπὸ δίδει εἰς τὲς ἀγαπῶντας αὐτὸν ταχέως τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, καὶ μέλλοντα ἀγαθά.

Ὅτι

Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, εὐχαριστία τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν·

Πληρωθείσης δὲ τῆς Ἀναγνώσεως, ἀρχόμεθα τὸ Προσομοίου καὶ τῶν Τροπαρίων τὸ ἱερὸ Ἐπιταφίο.

ΛΟΓΟΣ

Ἐγκωμιαστικὸς μὲν πρὸς τὲς Ἁγίες καὶ Ἐνδόξες Μεγαλομάρτυρας Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, παραινετικὸς δὲ εἰς καταρτισμὸν τὸ ἤθες τῶν νῦν χρισιανῶν·

Ἀναγινωσκόμενος εἰς φάσεις δύο· ἐξ ὧν ἡ α'. μετὰ τὸ πληρωθῆναι πάντα τὰ Τροπάρια τῶν Ἐγκωμίων καὶ Εὐλογηταρίων, Ἐπιταφίο τελουμένε· ἡ δὲ β'. μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α'. ψιχολογίας· εἰδὲ μὴ, ὅταν βέλνῃ ὁ Προεστώς·

„Ὅστις ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀν-„θρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τὸ „Πατρός μς τὸ ἐν Οὐρανοῖς· Ματθαῖος ὁ Ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς Κεφαλαίῳ Γ'. Προοίμιον·

Δὲν εἶναι ὦ Φιλομάρτυρες Ἀκροαταὶ, δὲν εἶναι κἀνένα πρᾶγμα ἄτε πλέον ὠφέλιμον, ἄτε πλέον συσατικὸν εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν αὐτεξουσίων ἀνθρώπων, ἀπὸ ὅ, τι εἶναι τῆς σωτηριώδες ἐκλογῆς ἡ θεάρεσος τὸ ἑαυτὸ μας ἀπάρνησις, ἐπειδὴ αὐτὴ

κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ ἔλκῃ εἰς ἑαυτὸν τὰς παρὰ τοῦ Κυρίου ὑπερτελεῖς χάριτας· αὐτὴ τὸν κάμνει νὰ προτιμᾷ τὰ ῥάνια καὶ αἰώνια, νὰ νομίζῃ ὡς ᾄδεν τῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς, τῶν μασίγων καὶ ἄλλων τιμωρητικῶν ὀργάνων τὰς ἀφορήτους ἐπιφοράς, νὰ θέλῃ νὰ γένῃ συγκοινωνὸς, καὶ συμμέτοχος τοῦ Σταυρικοῦ Πάθους, καὶ τοῦ πολυωδύνου θανάτου τοῦ Κυρίου μας, νὰ ἔχῃ πολύτιμον ἐκείνου τὸ πανάγιον Αἷμα ὁποῦ ἔχυσεν εἰς τὸν Σταυρὸν διὰ τὴν ἀγάπην μας, νὰ ἔχῃ χαρὰν μεγάλην καὶ καύχημά του τὸ νὰ πάθῃ καὶ αὐτὸς κἄν ὀλίγα τινα ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ὑπέμεινεν ὁ Χριστὸς δι' ἡμᾶς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τέλος πάντων αὐτὴ τὸν κάμνει νὰ καταφρονῇ, ὄχι μόνον τὴν πρόσκαιρον ταύτην ζωὴν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαβόλου τὰ ἀντίθεα προσάγματα, καὶ νὰ νικᾷ μὲ τὴν χάριν τοῦ Ποιητοῦ καὶ Σωτῆρός του, τὸν κόσμον ὁμοῦ καὶ τὸν κοσμοκράτορα· τοιουτοτρόπως καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς θερμοὺς καὶ ζηλωτὰς χριστιανοὺς εἰς τὸν καιρὸν τῶν διωγμῶν, διὰ νὰ μὴ ἀλλοτριωθῶν ἀπὸ τὸν ποιητήν του Θεὸν, καὶ προσκυνήσουν τὰ ἐκείνου ποιήματα, διὰ νὰ μὴ εἰπῶ τὰ ἄψυχα ξόανα, ἀντιπαρετάχθησαν μὲ ἄκραν του γενναιότητα ἐναντίον εἰς τοὺς ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς, καὶ τοὺς ἐνίκησαν εἰς τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς τὰ ἐκείνων ἐπιχειρήματα ἄλλο τι, εἰ μὴ παίγνια παιδαριώδη, καὶ ἀραχνιαῖα ὑφάσματα.

Πλὴν

Πλὴν τί λέγω τοὺς ἄλλους; ὅτως οἱ σημερινοὶ Ἅγιοι, καὶ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τὴν Περσίαν ἐκλάψαντες Φωσῆρες, καὶ εἰς μὲν τὸ φαινόμενον Πρέσβεις τοῦ ἐπιγείου Βασιλέως Ἀλαμουνδάρου, τοῦ τότε τὰ σκῆπτρα τῆς Περσικῆς Βασιλείας διέποντος, εἰς δὲ τὸ νοούμενον Πρέσβεις τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ πρὸς τὸν παραβάτην Ἰουλιανὸν κατ' οἰκονομίαν ἀποσταλέντες, ἵνα αὐτὸν ἄσπονδον ἐκείνου ὄντα ἐχθρὸν, καὶ προφανῶς κατ' ἐκείνου πόλεμον διὰ τῆς εἰδωλολατρείας ἄραντα, φιλιώσωσι μὲ τὴν πρὸς Θεὸν μεσιτείαν των· καὶ τὸν μὲν παραβάτην ὡς παραδεδομένον, καὶ διόλου εἰς τὴν φιλίαν τοῦ διαβόλου προσκείμενον ἀποπτύσαντες, ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ πρὸς Θεὸν πρεσβευσάμενοι μὲ τὸν τότε μαρτυρικόν των θάνατον, καὶ νῦν ἔτι πρεσβεύοντες ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἐπουράνιον Βασιλέα παῤῥησίας τε καὶ ἐντεύξεως· οἱ τοιοῦτοι, λέγω, ἀξιοθαύμαστοι Μάρτυρες, καὶ μάλιστα ὁ μαρτυρικώτατος καὶ ἀθλητικώτατος Μανουὴλ, ὁ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἄλλων πολυτρόπως παρὰ τοῦ παραβάτου βασανισθεὶς, καὶ εἰς οὐδὲν τὰς βασάνους ἐκείνου λογισάμενος, τόσον κατεπολέμησαν τὸν ἀντίπαλον, ὁποῦ τελείως αὐτὸν κατῄσχυναν, καὶ τὰς δυνάμεις του ἐξενεύρωσαν, εὐφραινόμενοι ἤδη καὶ συναγαλλόμενοι ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ὡς κρατήσαντες μέχρι θανάτου τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως· καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος μόνος του εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. „Ὅς τις ἂν ὁμο-

„λο-

„λογήσῃ με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω
„κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τῦ Πατρός μυ τῦ ἐν Οὐ-
„ρανοῖς.

Διὰ τῦτο σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ Δαβιτικῶς ἐκφωνῶν τὸ, Ἰδὸ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν,
„ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφὸς ἅμα· ἐπρόκρινα ὦ Εὐσεβεῖς καὶ συναδελφοί μυ χρισιανοὶ, πρῶτον μὲν νὰ ἐξισορήσω εἰς τὴν Φιλανρωπίαν ὑμετέραν ἀγάπην, τὴν λαμπρότητα τῶν κατορθωμάτων τῶν τριῶν τύτων σεφανηφόρων Μαρτύρων, καὶ μάλισα τῦ τρισμάκαρος Μανυὴλ, καὶ δεύτερον νὰ παραςήσω, πόσον εἶναι ἀναγκαῖον ἡ πίσις, καὶ ἡ ἀρετὴ νὰ εἶναι εἰς τὴν ψυχὴν κάθε χρισιανῦ ἀλληλένδετα· εἰς τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι θέλετέ μοι χαρίσει Φιλικὴν τὴν ἀκρόασιν, διὰ τὴν πρὸς τὰ καλὰ ῥοπὴν ὁπῦ βλέπω πῶς ἔχετε.

Κεφάλαιον α'.

Ὅταν οἱ τρεῖς μάγοι ἐκινήθησαν ἀπὸ τὴν Περσίαν μὲ τὴν ὁδηγίαν τῦ Οὐρανίυ ἐκείνυ ἀςέρος ὁπῦ ἐφάνη εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γεννήσεως τῦ Χριςῦ, καὶ ἦλθον νὰ τὸν προσκυνήσωσιν ὡς Βασιλέα, προσφέροντες εἰς δεῖγμα τῆς εὐγνώμονος αὐτῶν προαιρέσεως τὸ τρισύνθετον ἐκεῖνο, καὶ τρίϋλον δῶρον, τὸν χρυσὸν, λέγω, τὸν λίβανον, καὶ τὴν σμύρναν, τὸν μὲν, εἰς σημεῖον τῆς τῦ Χριςῦ Θεότητος, τὸν δὲ, εἰς ἔνδειξιν τῆς αὐτῦ ἀνθρωπότητος, καὶ τὴν σμύρναν, εἰς ἀπόδειξιν

δειξιν τῦ Σταυρικῦ Πάθυς, δὲν ἐταράχθη τότε ἄλλος τις, καθὼς εἶναι γνωςὸν, ἔξω ἀπὸ τὸν δοξομανῆ καὶ ζηριώδη Ἡρώδην· ὁμοίως καὶ ὅταν οἱ τρεῖς ἔτοι ὑπερένδοξοι Μάρτυρες ἦλθον ἀπὸ τὴν Περσίαν ἀπεςαλμένοι πρέσβεις εἰς τὴν Κωνσαντινόπολιν πρὸς τὸν παραβάτην ἐκ μέρυς τῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν Ἀλαμυνδάρα, καὶ γνωσθέντες ὅτι εὐσεβεῖς ὄντες, περιφρονῦσι τὰ εἴδωλα, κἀνένας ἄλλος δὲν ἐλύσιασε τόσον κατ' αὐτῶν τῶν ὄντως μακαρίων Ἀνδρῶν, ὅσον αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ παραβάτης, ὁ ἔρωτι τῆς ἐπιγείυ Βασιλείας καὶ αὐτῦ τῦ Ὑπερτάτυ καὶ Ἀιωνίυ Ὄντος ἔξαρνος ἀθλίως καὶ παναθλίως γενόμενος, καὶ μετὰ τὸ πεσεῖν εἰς ἐκεῖνο τὸ δυσανάκλητον τῆς ἀθείας βάραθρον, τὸν ὕπνλον ἐκεῖνον, καὶ ὄντως διαβολομίμητον κινήσας καθ' ἡμῶν διωγμόν· καὶ τῦτο ὄχι δι' ἄλλο τι, παρὰ διὰ τὸν τῆς συνειδήσεως ἔλεγχον, τὸν ὁποῖον καταπατῶντας, δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ κἀνένα νὰ εἶναι πεπλυτισμένος μὲ τῆς εὐσεβείας τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἔχε ξεπέσῃ διὰ τὴν πονηρὰν καὶ πεισματικὴν ἐκλογήν τυ.

Ὅθεν ἀκύσας τὴν περὶ τῆς Εὐσεβείας Φήμην τῶν Ἁγίων, ὠργίσθη, ἠλλοιώθη, ἐταράχθη, καὶ ἠγριώθη· ἐβυλεύθη, εἰ δυνατὸν, νὰ ὑποσκελίσῃ μὲ δῶρα καὶ ταξίματα τὺς Ἁγίυς, καὶ μάλισα τὸν σεβάσματον καὶ καρτερικώτατον Ἀθλητὴν τῦ Χριςῦ Μανυὴλ, νὰ τὺς ἐκφοβήσῃ μὲ ἀπειλάς τε καὶ κολασήρια· ἀλλ' οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες δὲν ἐψήφισαν

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ

τελέως τὴν διαβολικήν τε μανίαν, ἀλλ' ἐσάθησαν ἀκλόνητοι εἰς τὴν ἀμώμητον πίςιν τῦ Χριςῦ μέχρι τελευταίας των ἀναπνοῆς, ὑπομέναντες ἀπείρες κολάσεις καὶ τιμωρίας, καὶ ἐλέγχοντες τὴν κακίαν τῦ παραβάτε καὶ τὴν ἀσέβειαν, χωρὶς τινα φόβον ἢ ἀνθρωπαρέσκειαν· ἀλλὰ μόνον θέλοντες νὰ φανῶσιν ἄξιοι δῦλοι καὶ ςρατιῶται τῦ Ἐπεραν ίε Βασιλέως Θεῦ, καὶ μάλιςα ὁ Μακάριος καὶ πολύαθλος Μανυὴλ, ὅς τις ἐνθυμέμενος τὲς πάλαι Ἰσραηλίτας ὁπῦ ἠθέτησαν τὰς Θείας εὐεργεσίας, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν μόσχον διὰ Θεὸν, καὶ τῶν Μωαβιτῶν τὰ ἀνάσθητα εἴδωλα, καὶ τὸν Σολομῶντα ὁπῦ ἐπροσκύνησε τὲς ἀψύχες Θεὲς τῶν ἀσελγεσάτων τε ἑταιρίδων, διότι ἐσκοτίσθη τὸ ὑψηλότατον τῆς σοφίας τε χάρισμα· καὶ τὸν Ἱεροβοὰμ ὁπῦ ἐπροσκύνει εἰς τὴν Δάν, καὶ εἰς τὴν Βαθὴλ τὰς χρυσᾶς τε δαμάλας, καὶ ἔκαμε καὶ τὲς λοιπὲς Ἰσραηλίτας νὰ τὰς λατρεύσωσι· καὶ τὸν Ἀχαὰβ, καὶ τὴν Ἰεζάβελ, οἵτινες ἐλάτρευον τῆς Ἀςάρτης καὶ τῦ Βάαλ τὰ εἴδωλα, καὶ εἶχον ὀκτακοσίες πεντήκοντα ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, καὶ τῶν ἀλσῶν εἰς ὑπηρεσίαν τες, καὶ τὸν Ὀχοζίαν ὁπῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς σωματικῆς ἀσθενείας τε κατέφυγεν ὄχι εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλ' εἰς τῦ βάαλ τὸ ἄψυχον εἴδωλον, νὰ τῷ δώσῃ βοήθειαν, ἐκείνην ὁπῦ δὲν ἠμπορῦσε νὰ δώσῃ· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα προσφυῆ καὶ ἐπωφελῆ παραδείγματα ἐνθυμέμενος, λέγω, ὁ Χρισομίμητος Ἀθλητὴς Μανυὴλ, ἤλεγχε τὸν παραβάτην, ὑπομιμνήσκωντάς τον

τον ἐκείνων τὴν ματαιότητα, τὴν τυφλότητα, καὶ τὴν ἀθεότητα· καὶ λέγωντας ὅτι δεν ἐσάθη τὸ αἴτιον ὁπῦ ἔκαμε τὲς τοιῦτες, καὶ ἄλλες ἔτι ἀναριθμήτες νὰ ἐκπέσωσιν εἰς τοιαύτην ἐσχάτην ἀπώλειαν, παρὰ τὰ πονηρὰ ἔργα ὁπῦ κατ' ἐκλογὴν διαβολικὴν εἰργάζοντο πρότερον· διότι ἠθέτησαν πρῶτον καὶ τὸν ἔμφυτον καὶ γραπτὸν νόμον, ὁπῦ ὁ μόνος εὐεργέτης τῦ ἀνθρωπίνε γένες τὲς ἔδωκε, καὶ ἔπιπτον εἰς κάθε κακοπραγίαν· καὶ ἔπειτα μακρυνθεῖσα ἀπὸ αὐτὲς, καθὼς ἔπρεπε, καὶ ἡ Θεία χάρις τε ἐξέπεσον, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ παραβάτης διὰ τὴν Βασιλείαν, καὶ ὁ Σολομὼν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας τε διὰ τὴν ἀσωτίαν, καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐτὴν τῆς ἀρνησιθείας ἀσέβειαν, καὶ ἐπροτίμησαν Φεῦ! τὸ σκότος ἀπὸ τὸ Φῶς, ἤγεν τὸν διάβολον ἀπὸ τὸν Θεὸν περισσότερον· καθὼς τὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ Μονογενὴς τε Ὑιὸς εἰς τὸ Ἱερὸν αὐτῦ Εὐαγγέλιον λέγων· „Καὶ „ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ σκότος μᾶλλον, ἢ τὸ Φῶς, „ἦν γὰρ πονηρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Ἴδετε Ἀδελφοὶ τῦ Ἁγίε τὴν παῤῥησίαν καὶ γενναιότητα; ἴδετε τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἐπαινετὴν ἔνςασιν; διὰ τῆς ὁποίας ἐδοξάσθη μὲν αὐτὸς ὁ Ποιητὴς καὶ Θεὸς, ἀντεδοξάσθη δὲ καὶ ὁ Ἅγιος Μάρτυς τῦ Χριςῦ Μανυὴλ μετὰ τῶν συναδελφῶν τε τῶν κατὰ σάρκα, τῦ τε θαυμασῦ Σαβὲλ, καὶ τῦ ἐνδόξε Ἰσμαὴλ; ἴδετε ὁποῖα ἐλεγκτικὰ καὶ διορθωτικὰ λόγια παρεκίνησε τὸν Ἅγιον ὁ θεϊκὸς ζῆλος, καὶ

καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη νὰ εἰπῇ πρὸς διόρθωσιν τᾶ παραβάτα; πλὴν ἀσύνετος ὢν ὁ ἄθλιος Γιαλιανὸς δὲν ὠφελήθη ποσῶς, ἀλλὰ μάλιστα περισσότερον ἐλεγχόμενος, ἠγριώνετο κατὰ τᾶ Μάρτυρος· ὢ ποῖον πῦρ θεϊκᾶ ζήλα ἔτρεφεν ἐν τῇ καρδίᾳ τα ὁ τρισμακάριος Μανοὴλ! πόσην ζέσιν καὶ θερμότητα εἶχεν εἰς τὸ νὰ κηρύξῃ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησᾶν Χριστόν!

Πλὴν ὁ ἄθλιος παραβάτης μὲ ὅλον ὅπᾶ ἤκουσε τόσα ἐλεγκτικὰ λόγια καὶ διδακτικὰ, μὲ ὅλον ὅπᾶ εἶδε τόσα θαύματα ἐνεργήμενα διὰ μέσα τῶν ςερροτάτων τότων Μαρτύρων, μὲ ὅλον τᾶτο δὲν ἤνοιξε τὲς ἐσκοτισμένες τα ὀφθαλμὲς εἰς τὸ νὰ ἰδῇ τὸ Φᾶς τῆς Ἀληθείας, δὲν ὠφελήθη ποσῶς ἀπὸ τὰ θεόπνευσα ἐκεῖνα ῥήματα τᾶ μεγαθύμα Μάρτυρος Μανοὴλ, ἀλλ' ἔχων τὴν κακίαν ἐνδόμυχον, ἠγωνίζετο νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν πλάνην τα τὲς Ἁγίες Μάρτυρας, καὶ μάλιστα τὸν ἀνδρικώτατον κὴ τρισμακάριον Μανοὴλ, τᾶ ὁποῖα θαυμάζων τὸ εἰς τὴν τᾶ Χριςᾶ Πίςιν ςαθερὸν, καὶ τῆς γνώμης τα τὸ ἀμετάτρεπτον, ἄθησε τὲς ἄλλες, καὶ μόνον τὸν Μάρτυρα τᾶ Χριςᾶ Μανοὴλ ἐσπούδαζε νὰ ἀπατήσῃ καὶ νὰ δελεάσῃ μὲ διαφόρες ὑποσχέσεις καὶ δῶρα, καὶ τέλος πάντων μὲ ἀπειλάς τε καὶ κολασήρια· πλὴν ἐκεῖνος ὁ γενναῖος καὶ γενναιόφρων δὲν ἐβλάφθη παντελῶς ἀπὸ τὰς τοιαύτας διαβολικὰς προσβολὰς, ἀλλ' ὅλας αὐτὰς τὰς σατανικὰς τῆς ἀπάτης παγίδας τὰς

τὰς συνέτριψεν ὡς ἀδεὶς ἄλλος, καὶ τὸν ςήσαντα αὐτὰς, καὶ προσαγαγόντα διάβολον ἐφενάκισε καὶ κατήσχυνε, γενόμενος καὶ πρὸς τὲς δύο τα κατὰ σάρκα ἀδελφὲς, τὸν Σαβὲλ, λέγω, καὶ Ἰσμαὴλ, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς μακαρίας ἀθλήσεως.

Ὅθεν καὶ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο, καὶ μὲ τὴν λαμπροπόρφυρον ἐκείνην ςολὴν τᾶ Μαρτυρικᾶ τα αἵματος κεκοσμημένος, ἀνῆλθεν εἰς Οὐρανὲς μετὰ τῶν Ἀὐταδέλφων τα, ὡς ἄλλος φωςὴρ διαυγέςατος, καταφωτίζων τῶν πιςῶν τὰς καρδίας, διαφόρες ἰάσεις ἐπιτελῶν, καὶ διηνεκῶς πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ἑορταζόντων τὴν παναγίαν αὐτᾶ Μνήμην καὶ ἄθλησιν·

Τοσᾶτον ἔνδοξοι εἶναι, Ἀδελφοί μα χριςιανοὶ, τῶν τριῶν τότων συναδελφῶν καὶ συμμαρτύρων οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ παλαίσματα! τοιαύτη ἡ ςερρότης! τέτοια ἡ ζέσις! καὶ ἡ πρὸς Θεὸν πίςις! καὶ τοιᾶτον τὸ τέλος, οἷον ἠκούσατε εἰς τὸν Βίον τες σήμερον!

Ὅθεν ὅποιος ἀπὸ ἡμᾶς θέλει νὰ τὲς ἑορτάσῃ σήμερον, ἂς τὲς μιμηθῇ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἁγιότητα καὶ εὐλάβειαν· διότι κατὰ τὸν εἰπόντα· „Τιμὴ Μάρ„τυρος, μίμησις Μάρτυρος· ἔτζι καὶ ὁ Θεὸς εὐαρεςᾶται καὶ ἀναπαύεται· ἔτζι δοξάζεται, ὅταν ἑορτάζωμεν χριςιανικὰ, καὶ ὄχι ἐθνικὰ· δηλαδὴ μὲ σεμνότητα καὶ εὐλάβειαν, καὶ ὄχι μὲ χορὲς καὶ τραγούδια, μήτε μὲ ἀσωτίας καὶ Φαγοπότια· πρέπει νὰ ἁγιάσωμεν τὴν παρᾶσαν ἑορτάσιμον ἡμέραν τῶν

Μαρτύρων, καὶ ὄχι νὰ τὴν μολύνωμεν, καὶ νὰ τὴν ἀτιμάσωμεν μὲ τὰς ἀταξίας μας.

Κεφάλαιον β'.

Εἶναι ἐγνωσμένον, ὅτι εἰς κάθε εὐεργεσίαν πρέπει ὁ εὐεργετηθεὶς ἄνθρωπος, νὰ ἀνταμείβῃ πρὸς εὐχαριστίαν τὸν εὐεργέτην τε κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ὅτι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι καθὼς πρέπει τῶ ἀνθρώπε ὁ εὐεργέτης· διότι τὸν ἔκαμεν ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, διότι τὸν ἐπλούτισε μὲ τὰ θεϊκά τε χαρίσματα· διότι ἐδημιούργησεν ὅλα τὰ πάντα δι' ἀγάπην τε· καὶ διότι ἐν αὐτῷ ζῇ, καὶ κινεῖται, καὶ τρέφεται πάντοτε· ὅθεν καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἀνάγκη διὰ μικρὰν εὐχαριστίαν, αὐτὸν μόνον νὰ πιστεύῃ μὲ ὅλην τε τὴν καρδίαν καὶ διάνοιαν, ὡς Δημιεργὸν τῦ παντὸς καὶ Σωτῆρά τε· αὐτὸν μόνον νὰ λατρεύῃ μὲ ὅλην τε τὴν ψυχήν· καὶ εἰς αὐτῦ τὰ Θεῖά τε καὶ σωτηριώδη προσάγματα νὰ ὑποτάσσηται πάντοτε, καὶ αὐτὸν μόνον νὰ ὁμολογῇ καὶ μὲ τὸ στόμα εἰς σωτηρίαν τε· ὡς λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος· „Καρδίᾳ μὲν „πιστεύετε εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖτε εἰς „σωτηρίαν.

Ἀλλ' οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὲς χριστιανὲς τῦ καιρῦ μας ἔτε τὰ χαρίσματα τῦ Θεῦ γνωρίζεν, ἔτε τὴν Βασιλείαν τε παντελῶς διακρίνεν, ἔτε τὴν Ἀγαθότητά τε τελείως εὐχαριστῦν, ἔτε καὶ ὡς Θεὸν Θεῦ! τὸν τιμῦν, ἀλλ' ἔχεν εἰς τὸ σκότος τὰ ἔργα

ἔργα τες, διὰ νὰ μὴ εἰπῶ καὶ τὴν πίστιν τες, ὡσὰν ὅπε μόνον πρόσχημα χριστιανισμῦ ἔχεσι, καὶ ψευδοευλάβειαν διὰ νὰ εἰπῶ ἔτζι· εἰς δὲ τὰ ἔργα τες Φαίνονται καὶ αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν, καὶ τῶν νῦν ἀθέων χειρότεροι οἱ ταλαίπωροι, καὶ εἰς τὴν σκληρότητα καὶ ἀνελεημοσύνην ἀσυνειδητότεροι, μὴ σοχαζόμενοι παντελῶς ὅτι ζῶντες μὲ τοιαύτην θηριώδη καρδίαν, θέλεν συγκαταδικασθῇ τέλος πάντων μὲ αὐτὸν τὸν διάβολον εἰς τὰ ἀνυπόστατα βάραθρα τῆς αἰωνίε κολάσεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων παρὰ τῦ Θεῦ Κρίσεως, διὰ τὲς ὁποίες λέγει ὁ Κύριος ἔτζι· „Ὁ λαὸς ἔτος τοῖς χείλεσί με „τιμᾷ, τῇ δὲ καρδίᾳ πόῤῥῳ ἀπέχει ἀπ' ἐμῦ· ὢ κατάκρισις! ὢ ἀθλιότης! ὢ πώρωσις!

Ἄλλοι δὲ πάλιν ὄντες ἀσήρικτοι εἰς τὰ δόγματα, καὶ ἀδίδακτοι εἰς τὴν πίστιν τες, προσέχεν εἰς τὰ λόγια τῶν ἀπαταιώνων, καὶ εὐγαίνεσι Φεῦ! ἀπὸ τὴν πίστιν τῦ Κυρίε διά τινα πιθανολογίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀφίνεν καὶ κυριεύει ὁ διάβολος τὸ ἡγεμονικόν τες, γινόμενοι θήραμα ἐκείνε τῦ παγκακίσε καὶ ἀνθρωποκτόνε καὶ μισοκάλε κοινῦ ἐχθρῦ πάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ προσέχεν μάλισα εἰς τὰ παραινετικὰ λόγια τῦ Ἀποστόλε Παύλε, ὁ ὁποῖος διδάσκων τὲς εὐσεβεῖς τῦ καιρῦ ἐκείνε ἔλεγεν ἔτω· „Τῦτο δὲ λέγω ὑμῖν, ἵνα μή τις ὑμᾶς πα„ραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, κατὰ τὰ στοιχεῖα τῦ „κόσμε τύτε, ἀλλ' ὰ κατὰ Χριστόν.

Ὅποιος

Ὅποιος λοιπὸν ἔφθασε νὰ ὑποπέσῃ εἰς ἐνοχὴν τῆς κατὰ πίστιν, ἢ κατ' ἀρετὴν παραβάσεως, ἂς μὴ ἀργοπορήσῃ νὰ μετανοήσῃ, δια τὶ δὲν ἰξεύρει τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα· ἂς προσρέξῃ τὸ ὀγληγορώτερον εἰς τὰ Φιλοικτίρμονα τῦ Κυρίυ σπλάγχνα, καὶ θέλει ἐπιτύχῃ τῆς συγγνώμης τῶν ἡμαρτημένων· διότι ἔτζι καὶ τὸν τελώνην, τὸν ἄσωτον, τὴν πόρνην, τὸν λῃστὴν, καὶ τὸν Πέτρον μετανοήσαντας ἐσυγχώρησε· τῷ δὲ Πέτρῳ ἔδωκε πάλιν καὶ τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ὁπῦ τῷ εἶχε δώσει πρότερον· ἔτζι τὸς Νινευΐτας, τὸν Δαβὶδ, καὶ τὸν Μανασσῆν, εὐθὺς ὁπῦ μετενόησαν, καὶ ἐπρόσρεξαν εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τῆς ὑπερβολικῆς τυ εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγαθότητος, ὄχι μόνον ἐσυγχώρησεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν προαποφασισθέντα κατ' αὐτῶν διὰ τὰς κακίας τυς παρὰ τῆς δικαιοκρισίας τυ θάνατον τὸς ἐλύτρωσε· καὶ τὸν μὲν Μανασσῆν εἰς τὴν προτέραν τυ Βασιλείαν, τὸν δὲ Δαβὶδ καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν καὶ εἰς τὴν Προφητείαν ἀπεκατέστησε· τὸς δὲ Νινευΐτας εἰς κρείττονα εὔνοιαν καὶ χάριν τῆς αὐτῦ Ἀγαθότητος προεβίβασεν· ἔτζι τὸν Ἀπόστολον Παῦλον καὶ ὁ ἴδιος Κύριος, καὶ διὰ τῦ Ἀποστόλυ Ἀνανίυ διδάξας, μετέπειτα ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Θεϊκήν τυ ἐπίγνωσιν, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἀπείρως περισσοτέραν τὴν χάριν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν τῆς νομικῆς ἀχλύος, καὶ πρὸς Κύριον ἔχθρας ὁπῦ ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν διάνοιάν τυ τὸ πρότερον· ἔτζι ἐπλεόνασεν εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν, εἰς τὴν Ταησίαν, εἰς τὴν Πελαγίαν, καὶ

καὶ εἰς ἄλλυς ἀκ ὀλίγυς ἁμαρτωλὰς ἡ χάρις τῆς Ἁγιοπρεπῦς τυ σεμνότητος ὕστερον ἀπὸ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ διόρθωσιν, ἀπὸ ἐκεῖ ὁπῦ εἶχε περισσεύσει εἰς αὐτὰς ἡ ἀσέβεια τῆς ἀσελγείας, καὶ κάθε εἴδυς κακίας τὸ πρότερον· καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς αὐτῶν μετὰ Θεῦ οἰκειότητος εὐωδιάζυσι καὶ αὐτῶν, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων Ἁγίων τὰ ἱερὰ Λείψανα, καὶ κάμνυσιν ἕως τῦ νῦν ἄπειρα εἰς τὸν κόσμον θαύματα.

Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς πῶς νὰ περισσεύσῃ αὐτὴ ἡ χάρις εἰς καιρὸν ὁπῦ τὴν ἐσερήθημεν ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑπερηΦάνειάν μας, εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα ἔνδοτοι ὡς ὁ ἀντάρτης διάβολος· καὶ ἀπὸ Φίλοι ἐγίναμεν ἐχθροὶ μὲ τὰς ἀδιορθώτυς ἁμαρτίας μας· ἀπὸ εὐεργετημένοι, ἀχάριστοι· ἀπὸ πεΦωτισμένοι, ἠμαυρωμένοι· ἀπὸ ἀγχίνοες, ἀμβλύνοες· ἀπὸ Φωτεινοὶ, σκοτεινοὶ· ἀπὸ καθαροὶ, ἀκάθαρτοι· ἀπὸ ὑγιοὶ τῦ ἐπυρανίυ, δῦλοι τῦ καταχθονίυ· καὶ διὰ τὰς ἀπείρυς μας ἄλλας κακίας, καὶ διότι ἑορτάζομεν τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰς μνήμας μὲ χορὺς ἀσέμνυς καὶ παίγνια, καὶ ἐμπαίζομεν εἰς τῦ ἀγαθῦ Θεῦ πλάσμα, καθὼς εἶναι τὸ σῶμά μας, καὶ κάμνομεν μίαν τοιαύτην ἀταξίαν, τὴν ὁποίαν μήτε τὰ ἄλογα ζῶα δὲν τὴν κάμνυν;

Οὕτω λοιπὸν ἐσερήθημεν τῶν Θείων χαρίτων διὰ τὴν εἰς τὸν ἀντάρτην νόθον μας ὑποταγὴν, καὶ ὄχι μόνον ὑστερήμεθα ἀπὸ τὸ ὑπερΦυέστατον τῆς προσοράσεως χάρισμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ Ἀδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ σκοτιζόμεθα καὶ ἀπὸ τὸ ἔμΦυ-

τον τῆς γνώσεως δώρημα ὁπῦ μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἀντὶ νὰ διορθώνωμεν καὶ τὰς ἄλλας διὰ τῆς χάριτος τῦ Κυρίυ, πληγωνόμεθα ἡμεῖς, καὶ σΦάλλομεν ἀπὸ λόγυ μας καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμά μας· καὶ αἱ πληγαί μας γίνονται ἀνίατοι διὰ τὴν ἀμετανοησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς κάμνει νὰ κυλιώμεθα πάντοτε αὐτὸς ὁ πάσης κακίας πρωτοΰτιος.

Ἂς ἀΦήσωμεν λοιπὸν τὴν ἀμετανοησίαν, καὶ τὴν ψυχικὴν πώρωσιν· καὶ ἂς ἀκολυθήσωμεν τὴν μετάνοιαν διὰ νὰ ὠΦεληθῶμεν ἀπὸ τὴν ἐκύσιον εἰς τὸ Σῶμα τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ Σταύρωσιν, ἀπὸ τὸ ὑπὲρ πάντων ἐκχυθὲν Ὑπεράγιον Αἷμά τυ, ἀπὸ τὴν χολὴν καὶ τὸ ὄξος ὁπῦ ἔπιεν εἰς τὸν Σταυρὸν δι' ἀγάπην μας· νὰ ὠΦεληθῶμεν ἀπὸ τὰς ἧλας ὁπῦ τὸν ἔβαλαν, εἰς τὰς χεῖρας κ᾽ πόδας τυ· ἀπὸ τὸν ἀκάνθινον ΣτέΦανον ὁπῦ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν ΚεΦαλήν· ἀπὸ τὴν λόγχην ὁπῦ τῷ ἔμπηξαν εἰς τὴν Πλευρὰν οἱ ἀχάριστοι Ἑβδαῖοι, διὰ νὰ λάβωμεν σωτηρίαν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι· καὶ ἂς προσέχωμεν εἰς καιρὸν ὅπῦ τόσοι καὶ τόσοι ἄνθρωποι ὠΦελήθησαν, νὰ μὴ ἀπομένωμεν ἡμεῖς μόνοι χωρὶς νὰ ὠΦεληθῶμεν ἀπὸ τὴν κακήν μας προαίρεσιν, καὶ τὰ ἀχρεῖά μας ἔργα, ὁπῦ ὅποιος δὲν λάβῃ αὐτὴν τὴν ἀναγκαιοτάτην ὠΦέλειαν, ἦτον ἀπειράκις καλλίτερον νὰ μὴ ἤθελε γεννηθῇ εἰς τὸν κόσμον ὁ τέτοιος ἄνθρωπος διὰ τὰ βάσανα ὁπῦ τὸν προσμένυσι μετὰ θάνατον.

Διὰ

Διὰ τῦτο ἂς ἀποΦεύγωμεν ἈδελΦοὶ τὴν ἁμαρτίαν, ἂς τὴν ἀποΦεύγωμεν ὡς ἀσπίδα θανατηΦόρον, ἂς μὴ ἀπατήσῃ καὶ ἡμᾶς ὁπῦ ἐγεύθημεν τὸ γλυκύτατον τῆς Εὐσεβείας τῦ Κυρίυ μας Ἰησῦ Χριςῦ μέλι, ἡμᾶς, λέγω, τὰς υἱὰς τῆς χάριτος, τὰ τέκνα τῆς εὐσεβείας, τὰς ὀρθοδόξυς χριςιανάς· ἐπειδὴ αὐτὴ τὰς ἀνθρώπυς, ἀπὸ υἱὰς κατὰ χάριν Θεῦ, υἱὰς διαβόλυ τὰς κάμνει· ἀπὸ λαμπρὰς, σκοτεινὰς· ἀπὸ ὡρανίας, καταχθονίας· καὶ ἀπὸ λογικὰς, ἀναισθήτυς· διὰ τῦτο ἂς τὴν μισήσωμεν τὸ ὀγληγορώτερον, καὶ ἂς μελετήσωμεν τὴν ἐπιςροΦὴν καὶ διόρθωσιν· διότι ὅσοι δὲν βάλλυν ὁλοτελῶς τὴν διόρθωσιν εἰς τὸν νῦν τυς, ἀλλὰ κρατῦν πάντοτε κρυΦὴν τὴν κακοπραγίαν τυς, καὶ δὲν τὴν ἐξομολογῦνται εἰς τὰς Πνευματικὰς Πατέρας διὰ νὰ λάβυν παρὰ Θεῦ τὴν συγχώρησιν, ἐσχάτην, τολμῶ εἰπεῖν, νοσῦσιν ἀγνωσίαν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ μία διαβολικὴ ἀπομώρωσις καὶ ἀπόγνωσις, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν αἰσθάνονται τὸν λίθαργον τῆς ἀπωλείας, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται, διὰ νὰ κλαύσυν ὡς ἀχάριστα κτίσματα ὁπῦ ἐΦάνησαν τὴν ἀθλιότητα καὶ δυσυχίαν τυς· ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐὰν δὲν κλαύσυν καὶ θρηνήσυν τὸν ἑαυτόν τυς, ἔχυν νὰ πενθήσυν δι' αὐτὰς ὅλα τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριςιανῶν τὰ συγήματα, διὰ τὴν ὁμοίαν κόλασιν τῦ διαβόλυ ὁπῦ ἐκδέχεται τὰς τοιύτας ἐθελοκάκυς καὶ ἄΦρονας· διότι ἐκεῖνος ὁπῦ πιςεύει τὸν Κύριον, πρέπει νὰ ἐκτελῇ καὶ τὰς ἐντολάς τυ, καὶ ὁ τοιῦτος δὲν κρίνεται εἰς

τὴν

ΜΑΚΑΡΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

τὴν Κρίσιν τῦ Θεῦ τὴν μέλλεσαν· εἰ δὲ ἀλλέως κρίνεται καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον, ὅτι ὁ ἴδιος ἀπεφάσισε τὸν ἑαυτόν τε διὰ τὴν αἰώνιον κόλασιν, ἔχων προαίρεσιν ἐθελόκακον, καὶ θέλων νὰ ἀπολαύσῃ ὅσα εἰς τὸν κόσμον ὀρέγεται· ὢ κακὴ βελὴ! ὢ ψῆφος διεφθαρμένη!

Ἐκεῖνος ὁπῦ κάμνει τὰ φαῦλα ἔργα, λέγει ὁ Κύριος, μισεῖ τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ φανερωθῦν εἰς τὲς ἄλλες, καὶ καταισχύνεται· ἀλλ' ὅποιος μεταχειρίζεται τὰ ἔργα τῆς Ἀληθείας, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσιν, ὅτι τὰ ἔκαμε κατὰ τῦ Θεῦ τὴν ἀρέσκειαν, νὰ λάβῃ ἔπειτα τῶν ἀγαθοεργιῶν τε τὸν ςέφανον· ὁ τοιῦτος βέβαια εἶναι τῷ ὄντι ἐλεύθερος, ὡσὰν ὁπῦ κοντὰ εἰς τὴν ὀρθὴν πίςιν ὁπῦ ἔχει, ἐργάζεται καὶ τὰ Θεῖα προσάγματα, ὄντας ἐξαγορασμένος μὲ τὸ Αἷμα τῦ Μονογενῦς Υἱῦ τῦ Θεῦ καὶ Πατρὸς, καὶ συγκληρονόμος τῆς Πατρικῆς Βασιλείας τε, ὡς δεδιδαγμένος καὶ πεφωτισμένος διὰ τῆς πίςεως.

Καὶ ἀρχόμεθα τῦ Ἐξαψάλμε· Στάσις· ἀναγινωσκομένη μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς α'. ψιχολογίας·

Ἀκόσατε Ἀδελφοί με χριςιανοὶ, ὅτι τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐδίδαξε πρῶτον μὲν, αὐτὸς ὁ ἴδιος Κύριος διὰ ζώσης Φωνῆς, καὶ μὲ τὸ Πανάγιον Στόμα τε ὅταν διέτριβεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν σώματι, ὅσα συμβάλλεν ἀναγκαίως πρὸς σωτηρίαν τε· δεύτερον, τὸν

τὸν ἐδίδαξε διὰ μέσε τῦ Θείε Πνεύματος, ὁπῦ ἔςειλεν ἐπὶ τέτε πρὸς τὲς Ἱερὲς Ἀποςόλες τε, καὶ τρίτον, τὸν διδάσκει διὰ μέσε τῆς θεοπνεύςε Γραφῆς, διὰ τῶν ἄλλων τε ἱερῶν βιβλίων, καὶ διὰ τῆς Ὀρθοδόξε τε Ἐκκλησίας πάντοτε· ὅθεν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα, ἐδιδάχθημεν καὶ τὰ ἑξῆς ἐρωτησόμενα·

Δηλαδὴ νὰ εἴμεθα ἀμνησίκακοι, καὶ νὰ συγχωρῶμεν ὅσες μᾶς πταίσει πάντοτε· νὰ ἔχωμεν τὴν Θείαν ἀγάπην ἐν μέσῳ μας· νὰ ἐλεῶμεν ὅλες τὲς χρείαν ἔχοντας· νὰ χορταίνωμεν τὲς πεινασμένες· νὰ ποτίζωμεν τὲς διψασμένες· νὰ ἐνδύωμεν τὲς γυμνὲς· νὰ φιλοξενῶμεν τὲς ξένες· νὰ ἐπισκεπτώμεθα τὲς ἀσθενεῖς· νὰ ἐλευθερώνωμεν τὲς αἰχμαλώτες· νὰ εὐγάζωμεν τὲς φυλακωμένες· νὰ εἴμεθα ἀφιλάργυροι καὶ ἀκτήμονες· νὰ εἴμεθα φιλαλήθεις καὶ φιλοδίκαιοι· καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἄκακοι· ταπεινοὶ καὶ ὑπερήφανοι· ἂν μᾶς ὑβρίσῃ τινὰς, ἡμεῖς νὰ τὸν τιμῶμεν· ἂν μᾶς δέρνῃ, νὰ τὸν ἀγαπῶμεν· ἂν μᾶς ζημιοῖ, νὰ τὸν εὐεργετῶμεν· ἂν μᾶς ἀδικήσῃ, νὰ τῷ συγχωρήσωμεν· ἂν μᾶς δυσφημήσῃ, ἡμεῖς νὰ τὸν εὐφημήσωμεν· ἂν μᾶς ἐπιβελευθῇ, ἡμεῖς νὰ τὸν ἀγαθοεργήσωμεν· καὶ ὅ, τι ἄλλο κακὸν κάμῃ εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς μὲ καλὸν νὰ τὸν ἀνταμείψωμεν· ὢ Θεία νομοθεσία! ὢ ἠθικὴ ὑψηλοτάτη! ὢ ἀράνιος τῷ ὄντι διδασκαλία!

Ἔτι δὲ νὰ φεύγωμεν τὴν πορνείαν, καὶ νὰ ἀκολαθῶμεν τὴν σωφροσύνην· νὰ φεύγωμεν τὴν δυσφημίαν,

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

μίαν, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν εὐΦημολογίαν· νὰ Φεύγωμεν τὴν ἀργολογίαν, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν Θείαν χρησολογίαν· νὰ Φεύγωμεν τὴν ἀπανθρωπίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν Φιλανθρωπίαν· νὰ Φεύγωμεν τὴν σκληρότητα, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν πραότητα· νὰ Φεύγωμεν τὴν ανυπομονησίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν ὑπομονήν· νὰ Φεύγωμεν κάθε παράνομον ἐπιμιξίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν νόμιμον συζυγίαν· νὰ Φεύγωμεν τὲς κακοήθεις, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὲς χρησοήθεις· ὅταν βλέπωμεν κἀνένα Φαυλόβιον, νὰ τὸν διορθώνωμεν μὲ πραότητα· ὅταν εἶναι τινὰς λυπημένος, νὰ τὸν παρηγορῶμεν μὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἐπιτηδειότητα· ὅταν βλέπωμέν τινα αἱρετικόν τε καὶ ἀρνησίθεον, νὰ τὸν ἐπιστρέΦωμεν εἰς τὴν ὄντως τῆ Κυρίᾳ εὐθύτητα· ὅταν ἴδωμέν τινα ὅτι δυναστεύεται ἀπὸ τὲς ἀθέσις, νὰ τὸν συμβουλεύωμεν μὲ λόγους ἐνθέους, καὶ νὰ ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ αὐτῆ μὲ ἀγῶνας Φιλοθέους· ὅταν βλέπωμεν τὲς συναδελΦὲς εἰς ἔχθραν, νὰ σπεύδωμεν νὰ τὲς διαλλάξωμεν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι· ὅταν παρανομήσῃ κἀνένας ὀρθόδοξος, νὰ τὸν Φέρωμεν εἰς τὴν ὀρθοτάτην εὐνομίαν τῆ Θείᾳ Πνεύματος· ὅταν ζητήσῃ νὰ ἁρπάσῃ τινὰς τὸν χιτῶνα ὁπῆ Φορᾶμεν, νὰ δώσωμεν εἰς ἐκεῖνον καὶ τὸ ἱμάτιον ὁπῆ ἔχομεν νὰ ἐνδυθῶμεν· ὅταν μᾶς ἐγγαρεύσῃ τις ἓν μίλλιον, ἡμεῖς νὰ κάμωμεν δύο, διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῇ ἐναντίον μας· καὶ ὅταν μᾶς ῥαπίσῃ σκληρῶς εἰς τὴν δεξιὰν κἀνένας, ἡμᾶς νὰ στρέψωμεν εἰς ἐκεῖνον νὰ μᾶς ῥαπίσῃ καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν σιαγόνα μὲ κάθε ταπείνωσιν, ἔχοντες εἰς τὸν Θεὸν τὴν προσήκουσαν εὐλάβειαν· Νὰ

Νὰ τιμῶμεν τὲς Ἁγίους τῆ Κυρίᾳ θεράποντας, διὰ νὰ τὲς ἔχωμεν πρεσβευτὰς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, νὰ ἀκούωμεν τὲς Βίους των μὲ προσοχὴν, διὰ νὰ μιμώμεθα καὶ ἡμεῖς τὰ θεάρεστα ἔργα τους, καὶ νὰ λάβωμεν παρ' αὐτῶν καὶ ἡμεῖς τὸν ἴδιον ἁγιασμὸν, καὶ τὴν ὄντως τιμὴν, καὶ ἐνταῦθα καὶ μετὰ ταῦτα, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ ἐκεῖνους ἐδόξασε· νὰ παρακαλῶμεν προσέτι τὸν Θεὸν, καθὼς διὰ τὴν σωτηρίαν μας, ἔτζι καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἄλλων· νὰ δίδωμεν καλὰ, καὶ ὄχι κακὰ παραδείγματα εἰς τὲς ἀσεβεῖς, διὰ νὰ σέβωνται, καὶ ὄχι νὰ μέμΦωνται τῆ Κυρίᾳ τὸ ὄνομα· νὰ μὴ ἀκούηται ἐν τῷ μέσῳ μας κἀνένα εἶδος ἀταξίας ἢ ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ νὰ ἔμεθα εὐτακτώτατοι καὶ καθαρώτατοι· ἄτε νὰ ἐνεργῆται παντάπασιν ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἁρπαγὴ, καὶ ἡ πλεονεξία· ἡ ἀδικία καὶ αἰσχροκέρδεια· ἀλλὰ νὰ λείπωσιν ὅλα τὰ τοιαῦτα ὁμοῦ μὲ τὴν κατάκρισιν, μὲ τὴν ἔριδα, μὲ τὴν λογομαχίαν, μὲ τὴν ζηλοΦθονίαν, μὲ τὴν πικρολογίαν, καὶ μὲ κάθε ἄλλην κακίαν· καὶ τέλος νὰ μὴ κάμωμεν ἐναντίον εἰς ἄλλον ἐκεῖνο τὸ κακὸν ὁπῆ δὲν θέλομεν νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς ἐναντίον μας.

Νὰ προσευχώμεθα ἀκαταπαύστως εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ μὴ τὸν παρακαλῶμεν λέγει κἀνένα ἐναντίον κατά τινος· νὰ μὴ ζητῶμεν, μας ἑρμηνεύει ὁ ἴδιος, κἀνένα πρᾶγμα ἀπὸ αὐτὸν εὐτελὲς καὶ εὐκαταΦρόνητον, ἀλλὰ πράγματα μεγάλα καὶ ὑψηλὰ, καθὼς εἶναι καὶ αὐτὸς μέγισός τε καὶ ὑψηλότατος· τὰ ὁποῖα

εἶναι

εἶναι ἡ Βασιλεία τε, καὶ ἡ ὑψηλοτάτη δικαιοσύνη τε· ἰδὲ καὶ αὐτολεξεὶ τὰ Θεῖά τε λόγια· „Ζητεῖτε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τῦ Θεῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην „αὐτῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν, ἤγουν „τὰ ἐπίγεια Ἀγαθά τε.

Νὰ μὴ καταρώμεθά τινα, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ τὸν εὐχώμεθα, καὶ ἂν ἤθελε μᾶς ζημιώσῃ σκληρότατα· „Εὐχεσθε, λέγει, ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς· νὰ Φυλάττωμεν τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ τὴν εὐσέβειαν εἰς ὅλα τὰ παρ' αὐτῆ δόγματα, ὡς τὸ Φῶς τῶν ὀμμάτων μας· νὰ Φυλάττωμεν ὅλας τὰς νηςείας ὁπῦ διωρίσθησαν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τε ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν τῦ Θείε Πνεύματος.

Νὰ συμβυλεύωμεν πάντοτε τὰς συναδελΦὰς τὰ Θεάρεσα· νὰ ἐπιθυμῶμεν ὡς τὸ ἐδικόν μας, καὶ τὸ καλὸν τῦ πλησίον μας· νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ γηροκομῶμεν τὰς γονεῖς μας· νὰ νυθετῶμεν κάθε θεάρεσον τὰ παιδία μας, νὰ τὰ διδάσκωμεν τὴν ἀρετὴν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἀπὸ νήπια· νὰ δίδωμεν καλὸν παράδειγμα νὰ σωθῶσιν αἱ γυναῖκές μας· νὰ ἀγαπῶμεν τὴν Ἀλήθειαν, καὶ νὰ μισῶμεν τὸ ψεῦδος· νὰ μὴ δημοσιεύωμεν, ἀλλὰ νὰ κρύπτωμεν τῦ συναδελΦῦ τὸ ἁμάρτημα (πλὴν τῆς κατὰ τῶν δογμάτων αἱρέσεως καὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἀρνήσεως) ἵνα μὴ προδίδωμεν, ἀλλὰ νὰ Φυλάττωμεν τὸν πλησίον μας, νὰ μὴ λείπωμεν ἀπὸ τῦ νὰ ἐνεργῶμεν ὅσα τῶν Θεαρέσων δυνάμεθα, καὶ ἐξ ἐναντίας νὰ λείπωμεν ἀπὸ

ἀπὸ ὅσα κακὰ ἠμπορῦμεν νὰ κάμωμεν· νὰ Φεύγωμεν κάθε βλασΦημίαν κατὰ τῦ ἁγαθῦ, καὶ νὰ μεταχειριζώμεθα ὑπὲρ ἐκείνε τὴν εὐΦημίαν· νὰ ἀγαπῶμεν τὰς ἐναρέτες καὶ ἀγαθὰς καὶ σπεδαίας, καὶ νὰ μισῶμεν τὰς αἱρέσεις καὶ ἀθεΐας, ὄχι δὲ αὐτὰς τὰς αἱρετικὰς καὶ ἀσεβεῖς· ἀλλὰ μάλιςα νὰ τὰς ἐλεῶμεν ὁπῦ ἴσως λάβωσι τῆς πρὸς Θεὸν ἐπιςροΦῆς τὴν ὠΦέλειαν.

Νὰ δίδωμεν εὐσπλαγχνικὴν εἰς τὰς δεομένας ἀκρόασιν, διὰ νὰ τὰς ἀνακαΦίζωμεν ἀπὸ τὴν δυσβάσακτον ἔνδειαν τῶν χρεωδῶν τες· νὰ ἀγαθοποιῶμεν ἐκείνας μὲν ὡς συγγενεῖς, τύτας δὲ ὡς Φίλας, ἄλλας δὲ ὡς ἀνθρώπας· καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἀγαθοποιεῖ ὅλας, καὶ ὅσας δηλαδὴ τὸν πιςεύσι, καὶ ὅσας ὅτε τὸν πιςεύσιν, ὅτε τὸν ὑποτάσσονται· ὅτι μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τῦ εὐεργετεῖν, ἴσως μαλαχθῇ ἡ καρδία τες, εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς προτέρας των ἀσεβείας, καὶ νὰ ἀκολυθήσωσι τὴν ὁδὸν τῆς εὐσεβείας ὁπῦ περιπατῦμεν καὶ ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς δῆλοί τε, διὰ νὰ μὴ ἀΦανισθῶσιν ἕως τὸ ὕςερον.

Νὰ κυβερνῶμεν τὰς χήρας καὶ ὀρΦανὰ, καὶ ὅλας τὰς ἐνδεεῖς καὶ πένητας· καὶ νὰ δίδωμεν ἐλεημοσύνην εἰς ὅποιον μᾶς ζητεῖ, τόσον εἰς τὸν ὁμόπιςον, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀλλόπιςον· διότι. „Παντὶ τῷ αἰτῦντί σε δίδε· λέγει ὁ Κύριος· νὰ κάμνωμεν σχολεῖα, νὰ κτίζωμεν νοσοκομεῖα· νὰ οἰκοδομῶμεν ὀρΦανοτροΦεῖα, γηροτροΦεῖα, πτωχοτροΦεῖα, καὶ ξενοδοχεῖα· καὶ

κάθε ἄλλο ὁπῶ ἠθέλαμεν γνωρίσῃ, ὅτι χρειάζεται εἰς τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰς ὠφελεῖ ψυχῇ τε καὶ σώματι, καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν, νὰ μὴ παραυτηθῶμεν ἀπὸ αὐτὸ, ἀλλ' ἐξάπαντος νὰ τὸ ἐνεργήσωμεν· ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλομεν κριθῇ μόνον διὰ τὰς ἁμαρτίας ὁπῶ ἐκάμαμεν, ἀλλὰ θέλομεν κριθῇ, καὶ θέλομεν τιμωρηθῇ καὶ διὰ ἐκεῖνα τὰ καλὰ ὁπῶ ἐδυνάμεθα νὰ κάμωμεν, καὶ δὲν τὰ ἐκάμαμεν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξάπαντος πρέπει νὰ τὰ κάμωμεν· νὰ βοηθῶμεν τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὰ ἱερὰ Μοναστήρια εἰς ὅσα χρειάζονται, διὰ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ αὐτὰς ὁ πρὸς Θεὸν ὕμνος, ἀλλὰ νὰ γίνηται πάντοτε.

Ἐπίλογος.

Ταῦτα τὰ προειρημένα τῶ Κυρίῳ προσάγματα, μακάριος Ἀδελφοί μου ὅποιος τὰ ἐκτελέσει· ἐπειδὴ τὸν βραβεύει ἐνταῦθα μὲν μὲ τὰς χάριτας καὶ δωρεὰς τῶ Ἁγίου Πνεύματος ὁπῶ εἴπομεν, καὶ μετέπειτα μὲ ἐκείνην τὴν αἰώνιον Ζωὴν, μὲ τὴν ἄῤῥητον ἐν Οὐρανῷ δόξαν του· μὲ τὰ ὑπερκόσμια αὐτῶ Ἁγαθὰ· μὲ ἐκεῖνον τὸν περικαλλέστατον ἐν Ἐδὲμ Παράδεισον· μὲ ἐκείνην τὴν νέαν Σιὼν· τὴν ὑπερτελεσάτην του ἐν Οὐρανῷ Μητρόπολιν· μὲ ἐκείνους τοὺς Μακαρίους τῶ Ἀβραὰμ κόλπους· μὲ τῶν Μακάρων τὴν εὐΦρόσυνον χώραν· μὲ τῶν Πραέων τὴν γῆν· μὲ τὸν τῶ Θεῶ ὑπέρτατον Οἶκον· μὲ ἐκείνας τὰς μακαρίας καὶ διαΦόρους Μονὰς τῶ Οὐρανίου Πατρός· μὲ ἐκεῖναν τὸν εὐηχέστατον τῶν ἑορταζόντων ἦχον· καὶ μὲ ἐκεῖνα τὰ

λοιπὰ

λοιπὰ τῶ Οὐρανῶ Ἀγαθὰ, ἃ ὀΦθαλμὸς δὲν εἶδε, καὶ ὦς δὲν ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου δὲν ἀνέβη ποτὲ, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Αὐτὰ εἶναι, ἈδελΦοί μου χριστιανοὶ, αἱ μεγαλοδωρεαὶ τῶ παναγάθου Βασιλέως· ἡ ἀσύγκριτος Μεγαλοπρέπεια τῶ Φιλανθρώπου Δεσπότου· ὁ ὁποῖος θέλει νὰ σώζηται ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα, ἐνδυναμούμενος ὑπὸ τῆς αὐτοῦ χάριτος· ἐπειδὴ εἶναι Θεὸς μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δημιουργὸς τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων κτισμάτων, καὶ κριτὴς ἀδέκαστος πάντων· καὶ ὅλοι ἔχομεν νὰ παρασταθῶμεν ἐκεῖ εἰς τὸ Φοβερόν του Κριτήριον, νὰ λάβῃ κάθε ἕνας κατὰ τὰ ἔργα του τὴν ἀνταμοιβὴν· ὁπῶ δὲν χωροῦσιν οὔτε ψεύδη, οὔτε πονηρίαι, οὔτε ῥητορεῖαι, οὔτε ἐμπορεῖαι τινὰς νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ βάσανα, ἀΦ' ὧν εἰς αὐτὰ καταδικασθῶμεν, ὡσὰν ὁπῶ εἶναι ἀτελεύτητα καὶ ἀπέραντα.

Ἰξεύρομεν ὅτι εἶναι Οἰκτίρμων καὶ Ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· μὰ πῶς; ὄχι ἐκεῖ, ἀλλ' ἐδῶ· ὅτι ἐκεῖ εἶναι καιρὸς ἀνταποδόσεως, καὶ ὄχι διορθώσεως· ἐδῶ εἶναι ὁ καιρὸς τῆς μετανοίας· ἐδῶ εἶναι ὁ καιρὸς τῆς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μας δεήσεως, καὶ τῆς τῶν ἀρετῶν κατορθώσεως· ἐδῶ δέχεται ἡμᾶς ὡς Πατὴρ καὶ ἐναγκαλίζεται· καὶ λοιπὸν ἂς μετανοήσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας μας, καὶ συγχωρεῖ, καθὼς εἴπομεν, κάθε ἁμαρτίαν μας· ἕως πότε ἔχει νὰ μένῃ ἡ ψυχή μας ἠλίθιος εἰς τὰς εὐεργεσίας τῶ πλάστου

μας;

ΠΑΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΙΟΡΙΣΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΘΗ

μας; ἕως πότε ἔχει νὰ ἀχαρισῇ διὰ τὰ τόσα καλὰ
ὁπὸ ἐποίησεν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ δι' ἀγάπην
μας; αὐτὸς μᾶς ἔκαμεν ἐκ τὸ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι·
μᾶς ἔδωκε τῆς ψυχῆς τὸ νοερὸν καὶ ἀθάνατον· μᾶς
ἔδωκε τὴν ὀργανικὴν ὕπαρξιν εἰς τὸ σῶμά μας· μᾶς
ἐτίμησε μὲ τὸ κατ' εἰκόνα τε καὶ ὁμοίωσιν· καὶ ἡμεῖς
ἀχαρισθμεν εἰς τὴν βασιλείαν τε; ἔκαμε τῦτον τὸν
εὐρυχορώτατον Οὐρανὸν διὰ ἡμᾶς· ἔκαμε τὸν ἥλιον,
τὴν σελήνην, καὶ τὰ ἄστρα· ἔκαμε τὴν γῆν, τὰ δέν-
δρα, καὶ τὴν χλόην· ἔκαμε τόσες καρπὲς, τόσα
γεννήματα, καὶ τόσα ἄλλα χρήσιμα διὰ ἡμᾶς·
ἔκαμε τόσα καὶ τόσα ζῶα χερσαῖα, ἔνυδρα, καὶ
ἐναέρια δι' ἡμᾶς· τὰ μὲν πρὸς ζωοτροφίαν, τὰ δὲ
πρὸς ὑπηρεσίαν, τὰ δὲ πρὸς εὐθυμίαν μας· καὶ
ἡμεῖς ἀχαρισθμεν εἰς τὴν βασιλείαν τε; ἡ θάλασ-
σα, οἱ ἰχθῦες, τὰ ἐκεῖσε ζωόφυτα, καὶ τὰ λοιπὰ
βρώματα ὁπὸ εἰς ἐκείνην εὑρίσκονται, ἔγιναν πρὸς
ὑπηρεσίαν μας· οἱ ποταμοὶ, οἱ βύακες, τὰ ἐκ τέ-
των Φρέατα, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν τῇ γῇ ἀναβλύ-
ζοντα ὕδατα, ἔγιναν διὰ τὴν χρείαν μας· καὶ αὐτὰ
ποῖος τὰ ἔκαμεν; ὁ Θεός· καὶ ἡμεῖς πῶς δὲν γνωρί-
ζομεν νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τὸν πλάσην μας; καὶ
νὰ τὸν δοξάζωμεν; μᾶς ἠξίωσεν ὁ Ἀγαθοδότης μὲ
τὴν ἔνσαρκόν τε Οἰκονομίαν νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν πρώ-
την ἀπάθειαν, νὰ ἀπολαύσωμεν πάλιν τῦ Παρα-
δείσε τὰς χάριτας ὁπὸ εἶχε δώσει εἰς τὸν Ἀδὰμ πρὸ
τῆς παραβάσεως, καὶ ἔτι τὴν ἀτρεψίαν, νὰ μὴ γί-
νωμεν πλέον δεντικοὶ κακῦ μετὰ τὴν Ἀνάσασιν· καὶ
ἡμεῖς

ἡμεῖς ἐθελοκακῦμεν εἰς ἕνα τοιῦτον ἀγαθώτατον,
καὶ ἄκακον εὐεργέτην μας;

Ποῖον χρέος εἶχεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ δι' ἡμᾶς τὰς τοι-
αύτας εὐεργεσίας; νὰ συγκαταβῇ ἀπὸ τὸ Ὕψος
τῦ Μεγαλείε τε ἀνενώτως, καὶ νὰ ταπεινωθῇ τόσον
δι' ἡμᾶς, ὥσε νὰ γένῃ ὑπήκοος μέχρι θανάτε, θα-
νάτε δὲ Σταυρῦ; ἀδὲν χωρὶς ἄλλο ἀδὲν· παρὰ μό-
νον διὰ τὸ ἄπειρον τῆς εὐσπλαγχνίας τε ἔλεος· καὶ
ἡμεῖς νὰ μὴ αἰσθανώμεθα τὰς εὐεργεσίας τε; τῦτο
εἶναι εἰς ἡμᾶς μία τυφλότης ἀσύγκριτος· καὶ αὐτὴν
τὴν τύφλωσιν ποῖος μᾶς τὴν κάμνει; ἐκεῖνος ὁ ἀπο-
στάτης τῦ Κυρίε διάβολος ὁπὸ μᾶς ἐκρήμνισεν ἐξ ἀρ-
χῆς ἀπὸ τὴν ἀΦθαρσίαν, εἰς τὴν Φθοράν· ἀπὸ τὴν
ἀπάθειαν, εἰς τὰ πάθη· ἀπὸ τὴν ἀγχίνοιαν, εἰς τὴν
δύσνοιαν· ἀπὸ τὴν λαμπρότητα, εἰς τὴν σκοτεινό-
τητα· ἀπὸ τὴν λεπτότητα, εἰς αὐτὴν τὴν παχύ-
τητα· καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἄῤῥητον ἀγαλλίασιν, εἰς
αὐτὴν τὴν πανόδυνον θλῖψιν μας· πῶς λοιπὸν δὲν
διακρίνομεν τὸν ἐχθρόν μας; πῶς δὲν Φεύγομεν τὸν
ὀλετῆρά μας; πῶς ἀΦίνομεν νὰ μᾶς κυριεύσῃ ὁ τύ-
ραννος; πῶς ἀκόμεν τὰς κακὰς συμβελάς τε;
πῶς ἀΦίνομεν ὥσὰν ἕνα κτῆνος νὰ μᾶς σύρῃ εἰς τὴν
κακίαν τε; διὰ τὶ μᾶς μωραίνει νὰ ἀποκαρύνωμεν
ἀπὸ τὸν πλάσην μας μὲ τὰ ἀχρεῖά μας ἔργα, ἀντι-
τένοντες εἰς τὰς παραγγελίας τῦ εὐεργέτε μας,
καὶ ὑσερῦμενοι τὰ ἀγαθὰ τῦ Πατρός μας; διὰ τὶ
εὐχαρισθμεν τῷ ἐχθρῷ μας, διὰ τὴν ἀπείθειαν ὁπὸ
δείχνομεν εἰς τὸν Θεόν μας;

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Πρέπει νὰ μᾶς θρηνήσῃ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· πρέπει νὰ μᾶς κλαύσῃ ὅλος ὁ κόσμος· πρέπει νὰ μᾶς ἐλεεινολογήσωσιν διὰ τὴν ἀβελλίαν μας οἱ Ἅγιοι τοῦ Κυρίου Ἄγγελοι, καὶ ὅλα τῶν Ἁγίων τὰ Τάγματα μὲ ὅλα τῶν εὐσεβῶν τὰ συσήματα· ἡμεῖς ἐγίναμεν τῶν ἀλόγων ζῴων ἀναισθητότεροι· ἡμεῖς ὑπερέβημεν τὴν ἀλογίαν τους περισσότερον· ἐγίναμεν θηρία ἀπὸ ἐκεῖνα χειρότερα· ἐκεῖνα γνωρίζουν τὸν εὐεργέτην τους, τὸν Φοβοῦνται, καὶ τῷ ὑποτάσσονται· ἐκεῖνα ὅταν τὰ φωνάζῃ, μὲ εὐγνωμοσύνην προσέρχονται· ἐκεῖνα δὲν πλησιάζουν εἰς ὅποιον δὲν γνωρίζουν· ἀλλ' ἡμεῖς μόνοι κάμνομεν ὅλα τὰ ἐναντία ἐκείνων, ἀγνωμονοῦντες καὶ ἀχαριστοῦντες εἰς τὸ Ἀγαθοδότου Θεοῦ μας τὰς εὐποιΐας, καὶ μήτε μετὰ προθυμίας αὐτῷ δουλεύοντες· ὢ τῆς μεγάλης τοῦ Κυρίου μακροθυμίας! ὢ τῆς μεγάλης ἡμῶν ἀνοίας! ὢ καὶ τῆς ἀναισθησίας! ὢ καὶ τῆς ἀναισχυντίας!

Διὰ τὶ δὲν σοχαζόμεθα τὴν μεγαλωτάτην τοῦ Κυρίου μας δύναμιν, καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἑαυτοῦ μας; διὰ τὶ δὲν διακρίνομεν πῶς ὅταν θελήσῃ μὲ ἕν παραμικρόν του νεῦμα ἐν ἀκαρεῖ ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἐξαλείψῃ; ἕως πότε δὲν θέλομεν γνωρίσει, ὅτι ἕως τὸ ὕστερον εἰς αὐτὸν θέλομεν καταντήσει; ποῖος ἀπέμεινεν ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔφυγε τὴν κραταιάν του ἰσχύν; ποῖος δὲν θέλει ὑπάγῃ ἐκεῖ, καὶ νὰ μὴ Φοβῆται, τὶ θέλει τὸν κάμῃ ἐκεῖ; ποῖος ὄχι μόνον ἁμαρτωλὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε δίκαιος δὲν θέλει τότε ἀγωνιάσει, ὅταν εἰς

εἰς τὴν Κρίσιν του θέλῃ τὸν παρρησιάσει; ἐκεῖ θέλουν Φανερωθῆ ὅλα τὰ ἀπόκρυφα τῶν ἀνθρώπων, καὶ δὲν θέλει μένῃ κἀνένα ἄδηλον· ἐκεῖ θέλουν Φανερωθῆ τοῦ κάθ' ἑνὸς καὶ οἱ λογισμοὶ, καὶ οἱ λόγοι, καὶ αἱ πράξεις, διὰ νὰ λάβουν τὴν ἀνταπόδοσιν· ἡ ὑπολότης ὁποῦ τώρα πρὸς τὸν πλησίον μας μεταχειριζόμεθα, θέλει μᾶς κάμῃ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν νὰ Φλογιζώμεθα· μὲ τὶ πρόσωπον θέλομεν Φανῆ τότε εἰς ἐκεῖνο τὸ Φοβερὸν λογοθέσιον διὰ τὴν ἔχθραν καὶ μνησικακίαν ὁποῦ Φυλάττομεν κατὰ τοῦ πλησίον μας; καὶ ἢ μόνον μὲ τὰ χείλη, ἢ τελείως δὲν τῷ συγχωροῦμεν; εἰς ποῖον ἐλπίζομεν νὰ μᾶς λυτρώσῃ τότε ἀπὸ τὰ ἀπέραντα ἐκεῖνα βασανιστήρια ὁποῦ μᾶς ἐνδέχονται διὰ τὰ κακὰ ἔργα ὁποῦ κάμνομεν καθ' ἑκάσην ἡμέραν καὶ ὥραν; εἰς κἀνένα χωρὶς ἄλλο εἰς κἀνένα· διὰ τὶ καὶ τὸν Θεὸν, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς Ἁγίους παρωργίσαμεν κατ' ἐπάνω μας οἱ ἄφρονες καὶ ἀσόχαστοι·

Διὰ τοῦτο ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας· ἂς γνωρίσωμεν τὰ σΦάλματά μας· καὶ ἂς εὐγάλωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ τὸν λάκκον τῆς ἁμαρτίας, εἰς τὸν ὁποῖον κακῶς εὑρισκόμεθα· ἂς σοχασθῶμεν ὅτι ὅσον εἴμεθα εἰς τὸ σῶμα, δυνάμεθα νὰ μετανοήσωμεν καὶ νὰ διορθωθῶμεν, καὶ ἐν ταὐτῷ νὰ συγχωρηθῶμεν· μετὰ δὲ ταῦτα πάντα ἀργὰ καὶ ἄπρακτα, καὶ ἀδὲν μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν μας, καθὼς τὸ ἰξεύρομεν ἀπὸ τὰ ἱερὰ λόγια ὁποῦ λέγουσιν· „Ἐν τῷ

„Ἅδῃ

„Ἄδη ἐκ ἔϛι μετάνοια· καὶ πάλιν, „Ἐν δὲ τῷ Ἅδῃ τίϛ ἐξομολογήϲεταί ϲοι; λοιπὸν ἂϲ ἀλλάξωμεν ἐπὶ τὰ κρείττω τὸν βίον μας χωρὶϲ ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεϲιν, ὅτι ἡ ἀργοπορία εἶναι ἐκ τῶ διαβόλω· ἂϲ ἁγιάϲωμεν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ϲῶμά μας μὲ τὴν ἐργαϲίαν τῶν Θείων τϲ ἐντολῶν· ἂϲ ζητήϲωμεν μετὰ θερμῶν δακρύων τὴν ἄφεϲιν, καὶ τὴν λαμβάνομεν ἐξ ἅπαντος· νηϲεύϲωμεν, ἀγρυπνήϲωμεν, ϲωφρονιϲωμεν, ἀναϲενάξωμεν ἔμπροϲθεν τῶ Ποιητῶ μας διὰ τὴν ϲωτηρίαν μας, καὶ ἐξ ἅπαντος τὴν λαμβάνομεν· φανερώϲωμεν τὰ τραύματα τῆϲ ψυχῆϲ μας, καὶ ὁ Κύριος βέβαια μᾶϲ ἰατρεύει·

Ἂϲ μεταχειριζώμεθα πρὸϲ ϲωτηρίαν μας ϲυμβοηθὲς τὲς Ἁγίες μας μὲ τὴν πρὸϲ αὐτὲς δέηϲιν καὶ εὐλάβειαν, μὲ τὰϲ ἐκτελέϲεις τῶν Ἑορτῶν τϲ, καὶ μάλιϲα τῶν ϲημερινῶν Ἁγίων Μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι δὲν εὐχαριϲῆνται ἀλλέως νὰ τὲς πανηγυρίζωμεν, εἰ μὴ διὰ τῆϲ θερμῆϲ πίϲεως, καὶ τῶν θεαρέϲων πράξεων τῆϲ ἀρετῆϲ· „Ἑορτὴ γὰρ μεγίϲη, κατὰ τὸν „Θεῖον Χρυϲόϲομον, ϲυνειδὸϲ ἀγαθόν· ἂϲ ζητήϲωμεν ἀπὸ τὴν ἄφθονον χάριν τῶν ἀφθονοπαρόχων τύτων ἁγίων Μαρτύρων, καὶ μάλιϲα τῶ ἐνδόξω καὶ τριϲμάκαρος Μανυὴλ, ὅλοι μας, κάθε ἡλικίας, τάξεως, καὶ ἀξίας ἄνθρωπος, τὰ χρειώδη· οἱ μὲν τὴν ἐπίϲκεψιν, οἱ δὲ τὴν κυβέρνηϲιν, οἱ δὲ τὴν τεκνογονίαν· οἱ δὲ τὴν ὑγιείαν· οἱ δὲ τὴν ϲωτηρίαν· οἱ δὲ τὴν παρηγορίαν· οἱ δὲ τὸν βοηθὸν, καὶ προϲάτην· οἱ δὲ τὸν λιμένα·

οἱ

οἱ δὲ τὴν ἀναταίϲχυντον ἄγκυραν· καὶ ἂϲ τὲς παρακαλέϲωμεν νὰ μᾶϲ ἐνιϲχύϲωϲι εἰϲ τὸ νὰ τὲς ἑορτάζωμεν μὲ ἔργα ἀγαθὰ καὶ κατάνυξιν· „Οὐ γὰρ „πρόφαϲιν ἀργίαϲ, κατὰ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, „ὐδὲ ἀποφυγὴν πόνων, τὸν τῆϲ εὐϲεβείαϲ ϲκοπὸν „ἡγεῖϲθαι χρεών· ὅτω δὲ ἑορτάζοντεϲ, ἂϲ κηρύττωμεν καὶ τὸ ἔνδοξον τῶν Μαρτυρικῶν τὲ θαυμαϲίω Μανυὴλ, καὶ τῶν ϲυναθληϲάντων Ἀδελφῶν τϲ ἀγώνων, μὴ ἀληϲμονὲντεϲ τὸ τῆϲ πίϲεως καὶ ἀρετῆϲ ἀναγκαῖον· „Ἑορτὴ γὰρ μεγίϲη, καὶ κατὰ τὸν Γε„ρὸν Νύϲϲης, ἡ τὲ Ὄντος ὄντως ὁμολογία τε καὶ „ἐπίγνωϲις·

Ἂϲ ἐνεργῶμεν τέλος πάντων τὴν Πίϲιν διὰ τῆϲ Ἀρετῆϲ· τῆϲ ἐγκρατείαϲ δηλονότι, καὶ καθαρότητος· τῆϲ Φιλανθρωπίαϲ τε, καὶ πραότητος· τῆϲ ϲυντριβῆϲ, καὶ τῆϲ κατανύξεως, καὶ τῆϲ ὑψοποιῶ ταπεινώϲεως· διὰ τὶ μὲ μόνον αὐτὸν τὸν ἀλληλένδετον τρόπον ἀμφοτέρων, καὶ ὁ Θεὸϲ δοξάζεται, καὶ οἱ Ἅγιοι Μάρτυρεϲ τιμῶνται, καὶ ὁ νόμοϲ ϲυντηρεῖται, καὶ πολὺϲ καρπὸϲ γίνεται· διὰ τὶ μὲ μόνον αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ θεαρέϲως καὶ πολυχρονίως ἀξιώμεθα νὰ ἑορτάζωμεν τὲς βοηθὲς, καὶ προϲάτας, καὶ ὑπερμάχϲ Ἁγίϲ μας, καὶ μάλιϲα τὸν λαμπρότατον Μανυὴλ, τὸν ἄγρυπνον Φύλακα τῆϲ περὶ τὰ καλὰ θερμοτάτης, καὶ θεοϲεβεϲάτης ψυχῆϲ τῶ ἑορταϲῶ τϲ, τὸν θερμὸν ἱκέτην τῆϲ εἰρηνικῆϲ, καὶ ὑγιεινῆϲ, καὶ πανευδαίμονος καταϲάϲεως πάντων

 ἐκεί-

ἐκείνων ὁπῦ τιμῶσι τὴν Μνήμην τε, καὶ τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς σωτηρίας των· ὅλα αὐτὰ εἰσὶ καρπὸς ἀναμφίβολος καὶ τῆς καθαρότητος τῶν καρδιῶν, καὶ τῆς εὐλαβείας τῶν ψυχῶν, ἐκείνων ὁπῦ χρισιανικὰ τὸν ἑορτάζυσι· διὰ τα ὁποῖα θέλω ἔχῃ καὶ ἐγὼ καρδίαν νὰ Φωνάζω πρὸς δόξαν Θεῦ, καὶ τιμὴν τῶν παμμεγίσων Μαρτύρων, καὶ μάλισα τῦ παμμάκαρος Μανηὴλ· τὸ „Πίσιν ζῷσαν δι' ἔργων „ἀγαθῶν πᾶς τις ἔχων, τεύξεται τῆς σωτηρίας· „καὶ τὸ τῦ Δαβίδ· „Τὶς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ „περισεράς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω; „ἐν Χρισῷ Γησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν; Ω· ἡ δόξα εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμὴν·

Εἶτα ψιχολογᾶμεν τὸ β'. Κάθισμα.

Μαρτύριον τῦ Ἁγίε καὶ Ἐνδόξε Νεομάρτυρος Μανηὴλ τῦ Κρητὸς, ἀντιγραφὲν ἐκ τῦ νεωσὶ τυπωθέντος Μαρτυρολογίε· Ἀναγινωσκόμενον μετὰ τὰ καθίσματα τῆς Γ'. ᾠδῆς·

Κατὰ τὸ ᾳψιβ'. 1792. Ἔτος ἀπὸ Χρισῦ ἐμαρτύρησεν ἐν Χίῳ ὁ Ἅγιος Μανηὴλ.

Οὗτος ὁ τῦ Χρισῦ Μάρτυς Μανηὴλ ἦτον ἀπὸ τὰ Σφακία τῆς Κρήτης, γεννηθεὶς ἀπὸ γονεῖς χρισιανὺς· νέος δὲ ὢν τῇ ἡλικίᾳ, ἐσκλαβώθη ἀπὸ τὺς τέρκυς ὁπῦ ἐπῆγαν καὶ ὑπέταξαν τὰ Σφακία ὅταν ἀπεσάτησαν· βλέποντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐπιτήδειον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τες, ἐτέρκισαν αὐτὸν δυνασικῶς, καὶ περιέτεμον κατὰ τὴν συνήθειάν τες· ἀλλ' ὁ εὐλογημένος Μανηὴλ θεοσεβὴς ὢν, ἔκαμε τὸν δυνατὸν τρόπον, καὶ ἔφυγεν ἐκεῖθεν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Νῆσον Μύκωνον, καὶ ἐξομολογησάμενος τὴν ἁμαρτίαν τε, καὶ τὸν πρέποντα Κανόνα ποιήσας προθύμως, καὶ μυρωθεὶς, ἦτον πάλιν χρισιανὸς· καὶ μετὰ χρόνον ἱκανὸν ἔλαβε καὶ νόμιμον γυναῖκα ἐκεῖθεν, καὶ ἔκαμεν ἓξ τέκνα μετ' αὐτῆς· εἶχε δὲ κ' ἓν σύγγαμβρον ἄνθρωπον παγκάκισον, καὶ παμμίαρον· ἀλλὰ τί ἠκολούθησε; κατέβαινεν ὁ Μανηὴλ ἀπὸ τὴν Σάμον εἰς τὴν Μύκωνον μὲ ἕνα πλοῖον Φορτωμένον ξύλα, καὶ κατὰ τύχην ἀπαντᾷ εἰς τὴν θάλασσαν ἕνα καράβι τῦ Καπετᾶν Παῦᾶ, τὸ ὁποῖον ἐφύλαττε τὴν ἄσπρην θάλασσαν· προσάζεται κατὰ τὴν συνήθειαν νὰ ὑπάγῃ πλησίον τὸ καράβι· μέσα δὲ εἰς αὐτὸ ἦτον ὁ ἐηθεὶς σύγγαμβρός τε ὑπηρέτης τῦ Ἀγᾶ τῦ καραβιȣ, ὁ ὁποῖος θεωρήσας ἀπὸ μακρὰν τὸν εὐλογημένον Μανηὴλ, τρέχει προθύμως, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἀγᾶν· ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁπῦ ἔρχεται μὲ τὸ καΐκι ὁπῦ ἐνοικάξαμεν, ἦτον ποτὲ τὄρκος, καὶ τώρα περιπατεῖ ὡς χρισιανὸς· τότε παραξησάμενος αὐτὸν ὁ Ἀγᾶς, τὸν ἐρωτᾷ τὶ ἄνθρωπος εἶναι· ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Χρισιανὸς εἶμαι ἀπὸ γεννήσεώς μȣ· ὁ Ἀγᾶς τῷ εἶπε· μίαν Φορὰν εἶσαι χρισιανὸς, ὕστερον δὲ ἐτέρκευσες μὲ τὴν θέλησίν σȣ· ὅθεν πρέπει πάλιν νὰ γυρίσῃς εἰς τὴν πίσιν μας, διότι ἐὰν δὲν τὸ ἐέξῃς, ἔχω νὰ σὲ παιδεύσω ἄσπλαγχνα

ἕως

ἕως ὁπῦ νὰ ξεψυχήσῃ· ὁ δὲ Μάρτυς δυναμωθεὶς ἄνωθεν, καὶ μηδόλως εἰς τὸν νῦν τυ βαλὼν τὰς φοβερισμύς τυ, ἀπεκρίθη ὅτι Χρισιανὸς ἐγεννήθην, καὶ Χρισιανὸς εἶμαι, καὶ Χρισιανὸς θέλω νὰ ἀποθάνω· ταῦτα ἀκύσας ὁ Ἀγᾶς, ὠργίσθη κατὰ πολλὰ, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὰς βασανισὰς νὰ τὸν τιμωρήσων· οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπαίδευον μὲ μεγάλην ἀσπλαγχνίαν ἡμέρας πολλὰς, ἕως ὁπῦ ἐπῆγαν εἰς τὴν Χίον, ὅπυ εὑρίσκετο ὁ Καπετᾶν Πασᾶς μὲ τὴν Βασιλικὴν ἁρμάδα· τότε ὁ Μάρτυς παρακαλεῖ ἕνα χρισιανὸν Ὑδριώτην ὁπῦ ἦτον εἰς τὸ ἴδιον καράβι, νὰ εὔγῃ ἔξω διὰ νὰ τὸν φέρῃ κἀνένα Πνευματικὸν νὰ ἐξομολογηθῇ· πλὴν δὲν ἐτόλμησε κἀνένας Πνευματικὸς νὰ ὑπάγῃ διὰ τὸν Φόβον τῶν Ἀγαρηνῶν· ἕνας δὲ ἀπὸ τὰς ῥηθέντας Πνευματικὰς εἶπεν εἰς τὸν Ὑδριώτην ἐκεῖνον κρυφίως παραγγελίας τινας καὶ νθεσίας, διὰ νὰ τὰς εἰπῇ τῷ Μάρτυρι πρὸς θάῤῥος αὐτῦ καὶ παρηγορίαν· ἀκύσας δὲ αὐτὰς ὁ Μάρτυς ἔλαβε περισσοτέραν ἐμψύχωσιν καὶ εἶπε, καὶ ἐγὼ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἔχω· τὶ σήμερον νὰ ἀποθάνω καὶ τὶ αὔριον· ὁ κόσμος ὅτος εἶναι προσωρινὸς· παρὸ νὰ ἀποθάνω αὔριον κολασμένος, καλλίτερα νὰ ἀποθάνω σήμερον διὰ τὴν πίσιν μα, καὶ νὰ σῴσω τὴν ψυχήν μα· λοιπὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέδωκεν ὁ Ἀγᾶς τὸ καραβὶν τὸν Μάρτυρα εἰς χεῖρας τῦ Καπετᾶν Πασᾶ, εἰπὼν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν· ὁ δὲ Καπετᾶν Πασᾶς παρασήσας τὸν Μάρτυρα ἔμπροσθέν τυ, ἠρώτησεν αὐτὸν τὶ εἶναι·

ὁ

ὁ δὲ ἀπεκρίθη ὅτι εἶναι Χρισιανὸς· τότε ὁ Ἠγεμὼν ἐπρόσαξε νὰ γυμνώσων τὰ κρύφια μέλη τυ· τύτυ δὲ γενομένυ εἶδεν ὁ Καπετᾶν Πασᾶς μὲ τὰ ὀμμάτιά τυ τὴν περιτομὴν τῆς σαρκός τυ· ὅθεν εἶπεν αὐτῷ, πῶς λοιπὸν λέγεις ὅτι εἶσαι χρισιανὸς; ὁ Μάρτυς ἀπεκρίθη· ἐκ γεννήσεώς μυ Χρισιανὸς εἶμαι, πλὴν ἐσκλαβώθηκα πολλὰ μικρὸς, καὶ μὲ δυνασείαν μὲ ἐτύρκευσαν· τώρα δὲ πάλιν Χρισιανὸς θέλω νὰ εἶμαι· ταῦτα ἀκύσας ὁ Πασᾶς, ἔδωκεν ὁρισμὸν νὰ τὸν ἀποκεφαλίσων χωρὶς ἀργοποῤῥίαν· τότε ὁ Μάρτυς ἐσήκωσε τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα εἰς τὰς Οὐρανὰς, καὶ εἶπε μεγαλοφώνως· Δόξα σοι ὁ Θεὸς! παραλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ τῦ Πασᾶ ὑπηρέται, τὸν ἐπῆγαν ὀλίγον μακρὰν τῦ Παλατίυ, πλησίον ἑνὸς μακελλίυ εἰς τὴν καλυμένην παλαιὰν βρύσιν, καὶ ἐκεῖ ὁ Μάρτυς τῷ Χριῷ χωρὶς νὰ προσαχθῇ, μόνος τυ ἐγονάτισεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὴν Κεφαλὴν ἔκλινε, προσμένωντας μετὰ χαρᾶς μεγάλης τὸν θάνατον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁπῦ ἐπεχειρίσθη νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ, ἐκυριεύθη ἀπὸ μεγάλην δειλίαν, καὶ ῥίψας τὸ σπαθὶ ἔφυγε· τύτυ γενομένυ θόρυβος καὶ ταραχὴ ἠκολούθησεν ἀναμεταξὺ εἰς τὰς τύρκας· ὁ δὲ Μάρτυς δὲν ἐγύρισε παντελῶς τὰ ὀμμάτιά τυ διὰ νὰ ἰδῇ τὶ ἐγίνετο, ἀλλ' ἔσεκε γονατισμένος καὶ ἀτάραχος προσέχωντας μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν τυ· τότε ἕνας τζαούσης τῦ Ἠγεμόνος ἁρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπα εἰς τὸν λαιμὸν τῦ Μάρτυρος πολλαῖς φοραῖς καὶ εἰς πολλὰ μέρη, πλὴν δὲν ἐδυνήθη νὰ κόψῃ τὴν Κεφα-

 λὴν·

λὴν· βλέπων δὲ ὅτι δὲν κατορθώνει τίποτες, ὀργισθεὶς πολλὰ, ῥίπτει κάτω εἰς τὴν γῆν τὸν Μάρτυρα, καὶ πεσὼν ἐπάνω τε, ἁρπάζει τὴν Κεφαλήν τε, καὶ κατασφάζει αὐτὸν ὡς πρόβατον ἀληθινὸν τῆ Χριςῆ· ἦτον δὲ ἡμέρα δευτέρα, ὥρα ὡς τετάρτη· τῆ ἐπαύριον μανθάνωντας ὁ Ἡγεμὼν τὴν χαρὰν ὁπῆ ἔλαβον οἱ Χριςιανοὶ διὰ τὴν τελείωσιν τῆ Μάρτυρος, καὶ τὴν συνδρομὴν ὁπῆ κάμνεν εἰς τὸ πάντιμον αὐτῆ καὶ Ἅγιον Λείψανον, ἐπρόσαξε καὶ ἐσήκωσαν αὐτὸ ἐκεῖθεν, ὁμῆ καὶ τὴν Ἱερὰν αὐτῆ Κεφαλὴν, καὶ δήσαντες εἰς αὐτὰ λίθες μεγάλες, τὰ ἔῤῥιψαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης μετὰ φωνῶν πολλῶν καὶ ἀλαλαγμῶν· ἡ δὲ Ἁγία τε ψυχὴ ἀνέβη εἰς τὲς Οὐρανὲς, συναριθμηθεῖσα μετὰ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ τώρα παραξέκετω, εἰς ὃν ἐπόθησε Χριςὸν, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆ τὸν ἀμαράντινον ςέφανον τῆ Μαρτυρίε, χορεύσα μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ δοξάζσα Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν ἕνα ἐν Τριάδι Θεόν·

Ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Τροπάριον τῶν Οἴκων, καὶ ἡ τῆς τάτων Β'. ᾠδῆς Ἀνάγνωσις.

Ἡ παρῶσα Ἐπίλησις τῶν Ἁγίων ἐκφωνεῖται ἐτωσὶ κατὰ τὴν Μνήμην αὐτῶν· (ὅτε λέγει ὁ Διάκονος Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε· ἢ ὁ Ἱερεὺς Εὐχήν τινα, ἐν ᾗ προσάγει τῶ Θεῶ Πάντας τὲς Ἁγίες ὡς πρεσβείαν καὶ βοήθειαν ἡμῶν·) ἤτοι μετὰ τὸ, Τῶν Ἁγίων

Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· Συνάπτει καὶ τῆτο·

Τῶν Ἁγίων Πανενδόξων καὶ Τρισμακαρίων Αὐταδέλφων τε, καὶ Τρισμεγίςων τῆ Χριςῆ Τριῶν Γενναιοτάτων Ἀθλοφόρων· Μανὴλ τῆ Πολυάθλε, Σαβὲλ τῆ Θεόφρονος, καὶ Ἰσμαὴλ τῆ Τρισολβίε· ὧν καὶ τὴν Μνήμην ἐπιτελέμεν, καὶ Πάνταν σε τῶν Ἁγίων.

Τὸ παρὸν Τροπάριον ψάλλεται, ὁπηνίκα γίνεται Ἁγιασμὸς, μετὰ τὸ, Τῆ πρεσβείαις τῶν Ἐνδόξων Ἀποςόλων, ἢ Μαρτύρων· Προλεγομένε τάτε.

Ἅγιοι πανθαύμαςοι καὶ πολύαθλοι Ἀθληταὶ, Μανὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν·

Τῆ πρεσβείαις τῶν τριῶν σεπτῶν Μαρτύρων, Μανήλ τε, Σαβὲλ τῆ Θεόφρονος, καὶ Ἰσμαὴλ Σωτὴρ, πάντας ἐλέησον.

Τὸ παρὸν Τροπάριον ψάλλεται, ὅταν ἀναγινώσκηται τὸ μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς τὸ Παναγίαι Δέσποινα Θεοτόκε· μετὰ τὸ, Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόςολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες·

Ἅγιοι ἔνδοξοι Μεγαλομάρτυρες τῆ Χριςῆ, Τροπαιοφόροι καὶ Θαυματεργοὶ Αὐτάδελφοι, Μανὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

ΕΥ-

Ε'ΤΧΑΙ ἀναγινωσκόμενα μεγαλοφώνως παρὰ τῆ Προεδρῶτος, κλινάντων πάντων ἡμῶν τὰ γόνατα, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἐν καιρῷ τῆ Ἁγιασμῆ· μετὰ τὴν μυστικὴν Εὐχὴν, καὶ Ἐκφώνησιν τῆ Ἱερέως, πρὸ τῆ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα· ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ·

Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῆ Κυρίῳ δεηθῶμεν· ὁ Λαὸς· Κύριε ἐλέησον· ἢ ὁ Προεδρῶς ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχήν.

Εὐχὴ Α'. εἰς τὴν Παναγίαν καὶ Ὁμοούσιον Τριάδα, καὶ πρὸς τὴν ἰσάριθμον ταύτης Μαρτυρικὴν τριάδα τῶν Ἁγίων καὶ πανενδόξων μεγίστων τῆ Χριστῆ Ἀθλοφόρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, τῶν τριῶν γενναιοτάτων Ἀυταδέλφων·

Τριὰς Ὁμοούσιε, Ἀδιαίρετε, Ἀκατάληπτε, ἡ Τρισυπόστατος, μία Φύσις, ὁ Ἀγέννητος καὶ Ἄναρχος Πατὴρ, ὁ Γεννητὸς καὶ Συνάναρχος Υἱὸς, καὶ τὸ Ἐκπορευτὸν καὶ Πανάγιον Πνεῦμα, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, ἡ τὴν ὑπερκόσμιον ἅπασαν, καὶ τὴν ἐγκόσμιον Κτίσιν διὰ μόνην Ἀγαθότητα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγοῦσα, καὶ προμηθουμένη, καὶ συνέχουσα, ἡ τῆς πλάνης τὸν κόσμον ἐλευθερώσασα, Θεοῦ Πατρὸς Εὐδοκίᾳ, καὶ Ἀυτουργίᾳ τοῦ Λόγου, καὶ Ἐπελεύσει Πνεύματος Ἁγίου, καὶ τὴν Φύσιν ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας λυτρωσαμένη! σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, καὶ μᾶλλον ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι πάντες ἐσμὲν ῥῦπος καὶ μίασμα, παραβαίνοντες καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς, καὶ τὰ Θεῖά σου παραγγέλματα, καὶ πρὸ τοῦ ἀδεκάστου καὶ Φοβεροῦ σου Βήματος τὸ συνειδὸς ἡμᾶς ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμαρτία, ἣν οὐκ ἐποιήσαμεν ἐν λόγῳ, ἐν πρά-

πράξει, ἐν διανοίας μελέτῃ, ἐν περιέργῳ θεωρίᾳ, διὰ πασῶν ἡμῶν τῶν αἰσθήσεων, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν τὸν ἅπαντα ἡμῶν βίον κατεδαπανήσαμεν αἰσχρῶς, καὶ ἀσώτως διάγοντες· τί γὰρ οὐκ ἔστι τῶν ἐν τῷ βίῳ δεινῶν, ὃ διὰ πάντων οὐκ ἐπράξαμεν τῶν μελῶν; μὴ οὖν σήσῃς διὰ τὸ ἄπειρον τῆς σῆς ἀνεξικάκου Ἀγαθωσύνης ἔλεος, κατὰ πρόσωπον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἀλλ' ἡ εὐσάθειαν διὰ τῆς χάριτός σου ἐμπνεύσασα ζωαρχικὴ Τριὰς ταῖς ψυχαῖς τῆς σεφηφόρου τριάδος τῶν σῶν γενναιοτάτων Ἀθλοφόρων, τοῦ τε πολυάθλου, Φημι, Μανουὴλ, καὶ τοῦ θεόφρονος Σαβὲλ, καὶ τοῦ τρισολβίου Ἰσμαὴλ, τῶν εἰς εὐφημίαν ἡμῖν προκειμένων τριῶν Ἁγίων Αὐταδέλφων, τοῦ ἀνδρείως καθυπομεῖναι ἐν πηλίνοις σώμασι τὰς τοῦ Ἰουλιανοῦ πολυπλόκους τε καὶ ἀνυποίστους βασάνους διὰ τὸ σὸν προσκυνητὸν Ὄνομα, διὰ τῶν ἐκτενῶν αὐτῶν πρεσβειῶν καὶ ἱκεσιῶν, ἐνίσχυσον ἐμέ τε καὶ πάντας τοὺς εὐσεβεῖς δεόμεθά σου, ἵνα δυνηθῶμεν οὐ μόνον καρτερῶς ὑπομένειν τὰς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐπιγινομένας ἡμῖν πειρασμὸς, καὶ παντοδαπὰς ἀπειλὰς τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ τὰ μὲν πόρρω σου ἀποσρέφεσθαι, ποιεῖν δὲ τὰς Θείας σου ἐντολὰς, καὶ διηνεκῶς ἐργάζεσθαι τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν· καὶ καθάπερ τότε καταργήσασα τῇ δυνάμει σου δι' αὐτῶν τὰς ἐπινοίας τοῦ παραβάτου, πολλοὺς τῶν ἑλλήνων πρὸς τὴν σὴν θεογνωσίαν εἵλκυσας, χαροποιήσασα κατ' ἄμφω τά τε τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ τὰ τῶν Εὐσεβῶν συστήματα, οὕτω καὶ νῦν Ἀνεξίκακε

Κύριε εὔφρανον τὰς ψυχὰς πάντων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ταύτῃ συνελθόντων ἐπιτελέσαι τὴν πανσέβασον Μνήμην τῆς τάτων Α'θλήσεως, παρορῶν πάντα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ λυτρούμενος ἡμᾶς καὶ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν, ἐκ παντὸς πάθους καὶ κινδύνου χαλεπῆ· ἐπεὶ δ' ἁμαρτωλῶν ἀπ ἀκάεις δίκαιε Κριτὰ, μὴ πρῶτον τὸν βίον αὐτῶν μεταλλαξάντων, καὶ ἐκ καρδίας μετανοησάντων, ἃ τολμῶμεν κατακεκριμένοι καὶ βεβαρυμένοι πάντες ὑπάρχοντες ποικίλως καὶ δεινᾶς ἀνομίαις, ἀτενίσαι εἰς τὸ Υ'ψος τῆς δόξης σε, καὶ αἰτῆσάι τι παρὰ τῆς σῆς Α'γαθότητος· ἀλλὰ Κύριε Κύριε πρὸς σὴν ἐνδυσώπησιν τὰς τρεῖς τάτας πιστὰς σε καὶ ἐκλεκτὰς θεράποντας, μεσίτας θερμοτάτας ὑπὲρ ἡμῶν προσφέρομέν σοι, ὁλοψύχως αὐτοῖς βοῶντες·

Α'γιοι τροπαιοφόροι καὶ θαυματεργοὶ Αὐτάδελφοι Μανυὴλ, Σαβὲλ, καὶ Γσμαὴλ, οἱ ἐκ Περσίδος ὡς τρεῖς λαμπροὶ ἀστέρες ἀνατέλαντες, καὶ τὰ τῶν ἑλλήνων θράση, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ ὑπὲρ τῆς λατρευτῆς Τριάδος διελθόντες διὰ πυρὸς καὶ αἵματος, οἱ καταξιωθέντες τῶν ἁμαραντίνων καὶ μαρτυρικῶν σεφάνων παρ' αὐτῆ τῆ μισθαποδότα Θεῆ τῶν ὅλων, ᾧ καὶ μετὰ παῤῥησίας πολλῆς παρίσασθε μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεσησάντων αὐτῷ Α'γίων· χεῖρας ὑμῶν πρὸς αὐτὸν ἐκτείνατε, καὶ θερμῶς πρεσβεύσατε, ἵνα μὴ ἀποστρέψῃ ὁ δίκαιος Κριτὴς τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἀφ' ἡμῶν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀνομίας· ἀλλὰ δυ-

δυσωπηθεὶς ταῖς εὐπροσδέκτοις ὑμῶν πρεσβείαις, προσδέξηται τὰς δεήσεις καὶ ὑμνωδίας ἡμῶν, ἃς ἐν τῇ Φαιδρᾷ ὑμῶν ταύτῃ ἡμέρᾳ Φόβῳ καὶ τρόμῳ αὐτῷ προσφέρομεν, δωρούμενος ἡμῖν τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὑγιείαν, καὶ τὴν τῶν σωμάτων εὐρωσίαν, ἵνα ἑκατέρωθεν εὐεκτοῦντες, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὴν πανσεβάσμιον ὑμῶν ἄθλησιν εὐλαβῶς τιμᾶν, καὶ πανηγυρίζειν εἰς ἔτη πάμπολλα καταξιωθῶμεν, ἃ μὴν ἀλλὰ ὦ πολύαθλε τριὰς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν πολιτείαν ταύτην σὺν τῷ σεβασμίῳ τάτῳ οἴκῳ, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν διαφύλαξον ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, καὶ ἀξίωσον τὸν μὲν παρόντα βίον διελθεῖν ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, πράττοντας τὰ τῆ Δεσπότα προσάγματα, καὶ ἐν πίστει ὀρθοδόξῳ, ἀληθῆ μετανοίᾳ, καὶ ἐξομολογήσει ἀποδημῆσαι πρὸς Κύριον, προσάτας τῶν ἀθλίων ἡμῶν ψυχῶν, καὶ διώκτας τῶν πονηρῶν δαιμόνων ὑμᾶς ἔχοντας· ἔτι δὲ καὶ μεσίτας θερμοὺς πρὸς τὸν ἀδέκαστον Κριτὴν ἐν τῇ Η'μέρᾳ ἐκείνῃ τῆς τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως, ὑπὲρ τῆ γενέσθαι πάντας ἡμᾶς κληρονόμους τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας διὰ μόνον τὸ ἔλεος τῆ ἐλεήμονος Δεσπότα· ἐκ γὰρ τῶν ἡμετέρων ἔργων ὀχ ὑπάρχει σωτηρία, καὶ εἰ ἀνομίας παρατηρήσει ὁ Κύριος τὶς ὑποσήσεται; Ναὶ Δέσποτα Θεὲ Παντοκράτορ σὺ ἐπάκουσον τῶν δεήσεων ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τῶν ἐν θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, καὶ συντετριμμένῃ καρδίᾳ δεομένων σε ἐν τῇ χαρ-

χαρμοσύνῳ ταύτῃ ἑορτῇ τῶν σῶν τριῶν σεβασμιωτάτων Μαρτύρων, πρεσβείαις αὐτῶν καὶ ἱκεσίαις· Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν·

Εἶτα ἀνισαμένων ἡμῶν, ὁ Διάκονος λέγει· Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, ἀνάσησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι· Τῆς Παναγίας Ἀχράντου· καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· Εἶτ' αὖ ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν· ὁ Λαὸς Κύριε ἐλέησον· καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται ἅτως.

Εὐχὴ Β'. εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον Μεγαλομάρτυρα, καὶ πιστὸν αὐτοῦ θεράποντα Μανουὴλ τὸν Πέρσην·

Παντοκράτορ καὶ Φιλάνθρωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ὁρατὰ καὶ ἀόρατα· ὁ Φιλανθρώπως ταῦθ' ἅπαντα οἰκονομῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον συμφέρον· ὁ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγὼ· ὁ ἔργοις ὑποδείξας, καὶ παρασχὼν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσεσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἐλέησον ἡμᾶς πρὸ τῆς ἡμῶν τε-

λευ-

λευτῆς· ἀσύγγνωστα γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ ἀνάξια ὑπάρχουσι συγχωρήσεως τὰ παρ' ἡμῶν πεπραγμένα δεινὰ, ὡς ὑπερβαίνοντα τῷ πλήθει ἀσέρας τοῦ οὐρανοῦ, ψαμάθους θαλάσσιον· καὶ οἴδαμεν ὅτι φρικτὸν καὶ φοβερὸν ἀναμένει ἡμᾶς δικαστήριον ἐνώπιον πάσης τῆς κτίσεως, ὅτε καὶ τῶν ἐναγῶν καὶ παμβεβήλων ἡμετέρων πράξεων ἁπασῶν φανέρωσις γίνεται· ὅτι πλεῖον πάντων ἀνθρώπων εἰς σὲ ἐπλημμελήσαμεν Δέσποτα· ὅτι ὑπὲρ τὸν Τελώνην, καὶ Φαρισαῖον· ὑπὲρ τὸν ἄσωτον υἱόν· ὑπὲρ τὸν Λῃστὴν, καὶ Πόρνην· καὶ ὅτι ὑπὲρ πάντας τοὺς πρὸ νόμου, ἐν τῷ νόμῳ, καὶ μετὰ τὸν νόμον ἡμαρτηκότας, ἡμεῖς οἱ τάλανες ὑπερέβημεν τοῖς πταίσμασιν· ὅτι ὀδεμίαν σου ἐντολὴν ἐφυλάξαμεν· ὅτι τὸ κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν παντοίαις ἁμαρτίαις καὶ ἀνομίαις ἐμολύναμεν· καὶ ὅτι τὰ χείλη ἡμῶν ἅπερ πολλάκις τοῖς Θείοις σου Μυστηρίοις ἁγίασας, αἰσχύναντες ἐμολύναμεν· διὰ τοῦτο καὶ ὃ τολμῶμεν τὴν αἴτησιν τῆς ἀφέσεως τούτων ποιήσασθαι Δέσποτα· ἀλλὰ φθάσαντες οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι τῷ Θείῳ ἐλέει σου τὴν σήμερον Μαρτυρικὴν, καὶ ἡλίου λαμπροτέραν Ἡμέραν τῆς ἐτησίου ἀναμνήσεως τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγώνων καὶ σεβασμιωτάτων ἄθλων τοῦ Ἁγίου καὶ πιστοῦ σου θεράποντος, καὶ Καλλινίκου Μάρτυρος Μανουὴλ, τοῦ ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγάπης τὰς πολυπλόκους ποινὰς τοῦ παραβάτου καθυπομείναντος, καὶ ἐν ᾅδου κηρύξαντος, τὸ σὸν σεπτὸν καὶ προσκυνητὸν Ὄνομα, καὶ ἀηττήτου ἄχρι τέλους φανέντος διὰ τῆς ὑπὲρ σοῦ ἐν-

50 χύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

χύσεως τῆ σεβασμίᾳ αὐτῆ αἵματος· αὐτὸν τῆτον τὸν Μεγίσην Μαρτυρικὴν παῤῥησίαν παρὰ σοὶ ἔχοντα Τροπαιοφόρον καὶ ἀγαπητὸν σε μάρτυρα Μανηὴλ, προσφέρομεν ἐξαιρέτως ἐν τῇ παρούσῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ πρέσβυν καὶ μεσίτην πρὸς τὴν σὴν Ἀγαθότητα ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀθλιότητος, πόθῳ ζέοντι, καὶ ἐνθέρμῳ καρδίᾳ, κραυγάζοντες αὐτῷ μεγαλοφώνως· Καλλίνικε Μάρτυς τῆ Χριςῆ, πανθαύμαςε καὶ εὐπρόσδεκτε μεσῖτα, Ἅγιε καὶ πολυάθλε Μανηὴλ! ἔπιδε ἐπὶ τὴν ταπεινὴν δέησιν ἐμῆ τῆ ἁμαρτωλῆ, καὶ πάντων τῶν σήμερον ἐν πάσῃ πόλει καὶ χώρᾳ ἐπικαλεμένων τὸ σὸν σεπτὸν καὶ γλυκὺ Ὄνομα, καὶ τῆ περιεςῶτος λαῆ τῆ συνελθόντος ἐν τῷ σεβασμίῳ σε τότῳ Οἴκῳ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐπιτελέσαι τὴν σὴν ἐτήσιον καὶ πανηγίαν σε τελετὴν· καὶ ἄρας πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Γησῆν χεῖρας καὶ ὄμματα φίλε ἀγαπητὲ τῆ Χριςῆ Μανηὴλ, διὰ τῶν ἐντενῶν σε καὶ ἐνθέρμων πρὸς αὐτὸν δεήσεων, καὶ ἀκαμάτων πρεσβειῶν χάρισαι πᾶσι τοῖς Εὐσεβέσι, τῷ περιεςῶτι λαῷ, καμοὶ τῷ ἀθλίῳ, ἅ μόναν τὴν τῶν ἐκκλησίων καὶ ἀκκλησίων πλημμελημάτων συγχώρησιν, τὴν ἐν ἀρεταῖς εερέωσιν, καὶ τὴν τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας ἀπόλαυσιν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ὑγιείαν, παρηγορίαν, ἐπίσκεψιν, καὶ τὴν ἐπίτευξιν πάντων τῶν σωτηριωδῶν καταθυμίων· καὶ ἀξίωσον αὐτός τε καμὲ ἔργοις ἀγαθοῖς, καὶ πράξεσιν ἀναρέτοις ἑορτάζειν ἐτησίως, καὶ πανηγυρίζειν λαμπρῶς ὑγιῶς καὶ χαρμοσύνως τὴν ἁγίαν ταύτην ἡμέραν τῆς σῆς

λαμπροτάτης ἀθλήσεως· ὅπως θεαρέςως ζῶντες, καὶ θεοφιλῶς ἐπιτελῶντες τὴν σεβάσμιόν σε Μνήμην, καταξιωθῶμεν ἐλέει Θεῆ τῆς Μακαρίας καὶ Ἀϊδίε Ζωῆς ἀπολαῦσαι, ἐν ᾗ πάντες οἱ Δίκαιοι διάγοντες, διὰ παντὸς δοξάζωσι, καὶ λατρευτῶς προσκυνῶσι τὸ σωτήριον Ὄνομα τῆ Κυρίε καὶ Θεῆ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Γησῆ Χριςῆ· Ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ λατρεία, εἰς τὰς ἀπεράντας αἰῶνας, τῶν ἀτελευτήτων αἰώνων, Ἀμήν·

Εἶτ' αὖ ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάςησον, καὶ διαφύλαξον· Τῆς Παναγίας Ἀχράντε· καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Σὸν γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τῆ Κυρίε δεηθῶμεν· ὁ Λαὸς· Κύριε ἐλέησον· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Γ'. Εὐχήν.

Εὐχὴ Γ'. πρὸς τὴν Υπεραγίαν Παντοβασίλισσαν Δέσποιναν, καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον Μαρίαν· καὶ πρὸς τὰς Ἁγίας Ἐνδόξες καὶ ὁμόφρονας τῆ Χριςῆ Ἀθλητὰς Σαβὲλ τε καὶ Ἰσμαὴλ τὰς Πέρσας·

Κραταιοτάτη Μῆτερ Θεῆ τῆ Ὑψίςε, ἡ ἐλπὶς παρρησία καὶ καταφυγή με! σὺ γινώσκεις τὰς λογισμὰς καὶ τὰς πράξεις με, καὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς με φύσεως· Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχὴν παρίςω, ἐρυπωμένην πολλαῖς ἁμαρτίαις καὶ λογισμοῖς ἀτόποις· σὺ ἡ θεόπαις Μαρία, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ Ὄνομα, βλέπεις τὰ ἕλκη τῆς ἐμῆς ψυχῆς

καὶ

καὶ τὰ τραύματα· σὺ καὶ τὴν ἴασιν βράβευσον, ἐπιχέουσα ῥανίδα τῆς σῆς Φιλανθρώπε συμπαθείας· ἐπίβλεψον Δέσποινά με Θεοτόκε, καὶ εὐμενῆ ποίησόν μοι τὸν Υἱόν σε καὶ πάντων Θεὸν, τὸν μέλλοντά με δημοσιεύειν ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὰς πονηρὰς λογισμάς με καὶ τὰς πράξεις· δέχεταί σε γὰρ πρεσβεύουσαν ὁ Φιλάνθρωπος ὑπὲρ ψυχῆς ἁμαρτωλῆ, καὶ ἀπεγνωσμένης, ὡς Μητέρα αὐτῆ, σκέπην δὲ καὶ καταφυγὴν τῶν χρισιανῶν· Σὺ ὑπεράμαμε Ἁγνὴ, ἡ πολυώνυμος Κόρη, μετὰ τῶν σήμερον ἑορταζομένων Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων τῆ Χρισῆ Σαβὲλ τε καὶ Γσμαὴλ, τῆς τιμίας καὶ ὁμόφρονος καὶ Ἀθληφόρε δυάδος τῶν Ἀθλητῶν, ἥτις διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν Οὐρανίων Ἀγαθῶν, ἃ μόνον τὴν πατρικὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν γεηρὰν τρυφὴν ἐμίσησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν τύραννον παραβάτην Ἰουλιανὸν εἰς τέλος κατήσχυνε διὰ τῶν θεηγόρων αὐτῆς ῥημάτων, καὶ ὃδ' ὡσὶν ἐσῶσι τὰς Φληναφίας αὐτῆ ἀκέσας ἀνασχομένη, καὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῆ ἀδαμῶς ὀῤῥωδήσασα, πεπαῤῥησιασμένη τῆ Φωνῆ ἐκήρυξε τὸν ἐκ σῆ τῆς Ἀειπαρθένε γεννηθέντα ἀληθῆ Θεὸν, ὑπὲρ ἃ πολλὰς καὶ ἀνυποίσες βασάνες λαβῆσα, σερέμνιος καὶ ἀκλινὴς ὡράθη μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τῶν πανσέπτων καὶ πολυτίμων αὐτῆς Ἁγίων αἱμάτων ἐκχύσεως· μετ' αὐτῶν, Φημι, τῶν πολυάθλων καὶ σεΦηΦόρων Μαρτύρων Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξιλέωσον, πρέσβευσον, ἱκέτευσον, μεσίτευσον, ἐνδυσώπησον τὸν Κύριον ἡμῶν Γησῆν Χρισὸν Μονογενῆ

σε

σε Υἱὸν, τὸν ἐπικαμπτόμενον Φιλευσπλάγχνως τοῖς πρὸς αὐτὸν γόνυ κάμπτουσιν, ὅπως ἵλεως γένηται ἐμοί τε καὶ παντὶ Ὀρθοδόξῳ ἐπὶ τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας ἡμῶν· Ἔτι δὲ ἀντιλαβῆ, καὶ διαΦύλαξον πάντας ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς κινδύνε, καὶ ἀνάγκης, θλίψεως, νόσε σωματικῆς, ψυχικῆς λύμης, καὶ δεινῆς περισάσεως· καὶ δέξαι ἡμᾶς Θεοτόκε προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ ἡμάρτομεν, ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθήτω ὁ σὸς Υἱὸς, μηδὲ ἀποσρεψάτω τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἀΦ' ἡμῶν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν κρυΦίων ἡμῶν καθαρισάτω· Ναὶ δὴ Κυρία με Δέσποινα, καὶ Ἅγιοι τῆ Θεῆ Σαβὲλ καὶ Γσμαὴλ οἱ ἈυτάδελΦοι, ἐπακήσατε τῶν δεήσεων ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν τῆ παρήσῃ μάλισα ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, καὶ προσαγάγετε τὰς ταπεινὰς ἡμῶν εὐχὰς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἵνα καταπέμψῃ ἡμῖν πλεσίως τὴν χάριν τῆ Παναγίε αὐτῆ Πνεύματος, ὅπως ἐν εἰρήνῃ καὶ Θεαρέσῳ βίῳ συζῶντες, καὶ τὴν ἐτήσιον ὑμῶν Μνήμην ἔργοις ΘεοΦιλέσιν ἑορτάζοντες, λατρευτικῶς μὲν ὑμνῶμεν τὸν θαυμασὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· ὑμᾶς δὲ τὰς Ἐνδόξες Μάρτυρας χρεωσικῶς αἰνῶμεν· καὶ Σὲ τὴν ἐπέκεινα πάντων τῶν Ἀρχαγγελικῶν σρατευμάτων, τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερεβὶμ, καὶ Ἐνδοξοτέραν τῶν ΣεραΦὶμ, τὴν τῆ Θεῆ Ἁγνὴν Μητέρα, καὶ μὲ βεβαίαν ἐλπίδα ὑπερδελικῶς καὶ μετὰ δέες προσκυνοῦντες δοξάζωμεν· Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν·

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάςησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς· Τῆς Παναγίας Ἀχράντε· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐνφώνησιν· Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τῆ Μονογενῆς σε Υἱῆ, μεθ' ἁ Εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί·

Καὶ εὐθέως ἁγιάζονται τὰ ὕδατα.

ΚΛ-

ΓΕΝΙΚΗ ΑΚΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΟΙ ΕΚ ΠΕΡΣΙΔΟΣ ΛΑΜΨΑΝΤΕΣ ΑΥΤΑΔΕΛΦΟΙ.

ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΤΕ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΜΑΝΟΥΗΛ.

ΑΓΙΟΙ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κασιφνήτας μέδοντας Τρεῖς ἐν τῷ πόλῳ,
Ὑμνῶ τῷ πόθῳ τῷ τῆς καρδίας ὅλῳ.

Ο λαμπρύντιος Ρέγγος, 1803.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

πρὸς τὲς Ἁγίας καὶ Ἐνδόξες Μεγαλομάρτυρας Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Ψαλλόμενος ἀ. μετὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν, ἀγρυπνίας τελουμένης, εἰδ' ἕ, μετὰ τὸν Μεγάλον· καὶ β. τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ τῆς Μνήμης τῶν Ἁγίων μετὰ τὴν τῆ Ἑσπερινῆ Ἀπόλυσιν·

Εὐλογήσαντος τῆ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Κύριε εἰσάκεσον· Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος· ἄνευ στίχων· καὶ τὸ Τροπάριον ἦχος δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Ἐν τῷ πανσέπτῳ καὶ ἁγίῳ Τεμένει, συναθροισθέντες οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐκλιπαρῶμεν πόθῳ ὑμᾶς Ἅγιοι, ῥύσασθε κολάσεων, καὶ παθῶν τρικυμίας, ὅπως μεγαλύνωμεν, τὰ σεπτὰ ὑμῶν πάθη, ἅπερ ὑπέσητε, σεῤῥῶς ὑπὲρ Χριστῦ, σεφανηφόροι ὁπλῖται Αὐταδελφοι· Δόξα τὸ αὐτὸ· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐσασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; ἐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν· εἶτα τὸν Ν. ψαλμόν· καὶ ὁ Κανὼν· ᾠδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'. Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς·

ἕ ἡ Ἀκροστιχὶς· Τὴν τῶν Μαρτύρων μέλπω κλεινὴν τριάδα.

Ἅγιοι Μάρτυρες τῆ Χριστῆ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν·

Τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανοῖς, ἔχοντες γενναῖοι,

ναῖοι, συμπολίτας ὑπὲρ ἡμῶν, πρεσβεύειν ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, μὴ διαλίποιτε ἔνδοξοι Μάρτυρες·
ἢ τὸ παρὸν, ἐν καιρῷ πειρασμῶν καὶ περισάσεων.

Τριάδι προσφεύγω Μαρτυρικῇ, πειρασμοῖς ποικίλοις συνεχόμενος καὶ δεινοῖς, σὴν σκέπην τριὰς καὶ προσασίαν, δός μοι ταχὺ, καὶ κακῶν με διάσωσον·

Ἡ σεπτὴ πανήγυρις τὲς πιςὲς, πάντας συγκαλεῖται, τῶν Μαρτύρων ἡ τριφεγγὴς, ξυομένη τάτες ἐκ κινδύνων, εὐωχηθῆναι πρὸς Θείαν ἑσίασιν·
ἢ τὸ παρὸν, εἰς ἀσθένειαν.

Ἡ δεινὴ ἀσθένεια Ἀθλητὰ, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων, κατατρύχει με αὐσηρῶς· ταχέως ἂν ταύτην ἐμὲ πορρῷ, νῦν ἐνδιώξατε δέομαι Μάρτυρες. Δόξα.

Νέμετε πλασίως τὰς δωρεὰς, χάριν εἰληφότες, τὴν τῦ Πνεύματος Ἀθλητὰ, τοῖς πιςοῖς καὶ τάτες ἐκ κινδύνων, τῶν πολυτρόπων ταχέως ἁρπάσατε·
Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν τῶν Ἀυταδέλφων τρισσολαμπῆ, ὑμνῶμεν χορείαν, ὁμοφρόνως οἱ εὐσεβεῖς, σὺν τῇ Θεοτόκῳ ἱκεσίαν, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ πρεσβεύσαν·

Ὠδὴ Γ'. Προσασίαν καὶ σκέπην·

Ὡς ἀείφωτοι λύχνοι, ἐν Οὐρανῷ λάμπετε, καὶ τὰς τῶν πιςῶν διανοίας καταφωτίζετε· ὅθεν ἐν ἄσμασιν, ὑμῶν τὴν Μνήμην γενναῖοι, συνελθόντες ἅπαντες, πόθῳ γεραίρομεν· ἢ τὸ παρὸν, ὑπὲρ ὑγιείας.

Ὡς

Ὡς πολλὴν παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Χριςὸν ἔχοντες, ὑπὲρ ὑγιείας, τῦ νοσῦντος καθικετεύσατε· ὅπως χαρᾷ ὑμῖν, εὐχαριςήριον ὕμνον, προσαγάγῃ Μάρτυρες, νόσα λυτρούμενος.

Νικηταὶ ἐν ασδίῳ, γενναιοφρόνως ἐδέιχθητε, τὴν τῦ παραβάτα, μανίαν κατατροπώσαντες· ἀλλὰ προφθάσατε, καὶ τὲς τελῦντας προθύμως, τὰ ὑμῶν μνημόσυνα, ἐκ βλάβης ῥύσασθε· Δόξα.

Μανουὴλ ὦ γενναῖε, καὶ Ἰσμαὴλ πάνσοφε, σὺν Σαβὲλ τῷ Θείῳ, ἐντενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως εὕρωμεν λύσιν, ἁμαρτιῶν οἱ τρισάθλιοι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν·
Καὶ νῦν Θεοτοκίον·

Ἀληθῆ θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τῷ θανάτα τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ Φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τῷ ᾅδα, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα·
Εἶτα ἀντὶ τῦ Διάσωσον, τὸ παρόν·

Ἐκ θλίψεως, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώσατε Ἀθλοφόροι, τὲς τὴν Θείαν Μνήμην ὑμῶν θερμῶς ἑορτάζοντες, ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν μεγίσην·

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μα τὸ ἄλγος·

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' ὃς ἡ Παράκλησις γίνεται· καὶ

ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐλέησον· ιε'. Ὅτι ἔρευς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ παράντα καθίσματα· ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν·

Τῇ πίστει Χριστῷ, τρωθέντες παμμακάριστοι, καὶ τέτε πιστῶς πιόντες τὸ ποτήριον, τῶν Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβεῖας ποιῶντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

Δόξα καὶ νῦν θεατ. ὁ αὐτός.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέες πηγὴ, τὸ κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προσατεύσα·

Ὠδὴ Δ'. Τῶν παθῶν με τὸν τάραχον.

Ῥητορεύοντες ὤφθητε, ἐναντι τυράννε ὑπὲρ τῆς πίστεως· διὸ δέχεσθε δεινότατα, Ἀθληταὶ γενναῖοι κολασήρια· ἢ τὸ παρὸν, ἐν καιρῷ λύπης καὶ κινδύνε.

Ῥυπαρὸς ὢν καὶ ἄσωτος, ψυχικῶ ταράχῳ Ἅγιοι πέπλησμαι· ἀλλ' αὐτοὶ ζάλην καὶ κίνδυνον, καὶ τὴν ἀθυμίαν ἐκδιώξατε.

Τετραυμάτισμαι βέλεσι, δεινοῖς ἰοβόλοις τῶ πολεμήτορος· ὑμεῖς ἔνδοξοι Αὐτάδελφοι, τέτε τῶν παγίδων με λυτρώσατε· Δόξα.

Γυμνωδίαις καὶ ἄσμασι, δεῦτε συνελθόντες τὲς τρεῖς θεό-

θεόφρονας, ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσαντας, ἅπαντες συμφώνως ἐπαινέσωμεν·

ἢ τὸ παρὸν ἐπὶ ἐξομολογήσει ἁμαρτιῶν.

Ψιλόφρων καθέστηκα, καὶ τῇ ἀσωτίᾳ ἀεὶ συμπέφυρμαι, καὶ τὲς πόρνες ὑπερβέβηκα, τάχιον Δεσπότην ἱλεώσατε· Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ῥῦπος ὅλος γεγένημαι, Μῆτερ τῶ Κυρίε σύ με ἀπόπλυνον, καὶ τὴν σὴν χάριν παράσχε μοι, τῶ μὴ παροργίζειν τὸν Δεσπότην με·

Ὠδὴ Ε'. Ἐμπλησον Ἀγνή.

Ὦ τρεῖς Ἀθληταὶ, ὑπερένδοξοι Αὐτάδελφοι! ἐπὶ τῇ παρεσίᾳ τῇ Φοβερᾷ, τῶ Γησῶ με, ἐμοὶ τότε βοηθήσατε.

Νῶτα ἀφειδῶς, καθηλῶσθε γενναιότατοι, καὶ πᾶσαν βάσανον ὑπέσχετε ἐρρέως, ὅθεν βρεσβεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς Ἅγιοι·

ἢ τὸ παρὸν· Εἰς γυναῖκα ὠδίνασαν·

Νέμετε παντὶ, τὰς αἰτήσεις ὦ τρεῖς Μάρτυρες· διὸ καὶ τῇ τικτέσῃ νῦν ἀγαθὴν, δεινῶς ὠδινέσῃ, ἐλευθερίαν δωρήσασθε· Δόξα.

Μή με Γησῶ, ἀποῤῥίψῃς ἐκ προσώπε σε, διὰ τὸ μέγεθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν· ἀλλὰ δὴ σῶσον, ἱκεσίαις τῶν Μαρτύρων σε· Καὶ νῦν θεοτοκίον·

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν με,

τὴν

τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον·

ἦ τὸ παρὸν θεοτ. ὑπὲρ ἀναῤῥώσεως·

Ἔλεον αὐτῷ, διαπράξας πᾶν ἁμάρτημα, καὶ τὴν ἀνάῤῥωσιν σαρκὸς τῆς ἐμῆς· ὦ ἐλεῆμον, Μαριὰμ ταῦτά μοι δώρησαι.

Ὠδὴ ϛ'. Θανάτε καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσε·

Λατρείαν, τὴν εἰς Θεὸν ποθήσαντες, ἀδαμῶς ἐπτοήθητε βασάνοις, ἀλλὰ σεῤῥῶς, ἐναντίον τυράννε, ὁμολογήσαντες ταύτην ἐλάβετε, τὸν στέφανον ἐν Οὐρανοῖς, καὶ εἰς αἰῶνας ὡς ἥλιοι λάμπετε·

ἦ τὸ παρὸν, Εἰς πυρετόν.

Λυτήριον, τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἔσι Μάρτυρες ἡ ὑμῶν προσασία· διὸ ταχὺ βαρυτάτην μὲ νόσον, καὶ πυρετὸν τὸν ὀξὺν νῦν ἰάσατε· ὑπάρχετε γὰρ ἰατροὶ, τῶν προσερχόντων ὑμῖν θερμῶς ἄμισθοι.

Προσάτας, πρὸς τὸν Θεὸν κεκτήμεθα, τὲς λαμπρὲς ἐκ τῆς Περσίδος ἀσέρας· τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ Σαβὲλ τὸν γενναῖον, καὶ Μανυὴλ τὸν πολύαθλον Μάρτυρα· ἀνέσωμεν ἀκὲν αὐτὲς, ὡς τῷ Θεῷ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντας· Δόξα.

Ὡς ἥλιοι, ταῖς ἀκτῖσι λάμπετε, τρεῖς Αὐτάδελφοι σεῤῥοὶ ἐν βασάνοις· τὸν ξύπαρον, καὶ ἀχρεῖον με ἄμφω, καθαρωτάταις ἀκτῖσι λαμπρύνατε, πρεσβεύοντες διηνεκῶς, ὅπως λάβω πταισμάτων τὴν ἄφεσιν· Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Κυ-

Κυκλώσασαν, αἱ τὸ βίε με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχέσαι καρδίαν, κατατιτρώσκεσι βέλη τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὕροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκτην καὶ ῥύσην Πανάχραντε·

Ἐκ θλίψεως, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώσατε Ἀθλοφόροι, τὲς τὴν Θείαν Μνήμην ὑμῶν, θερμῶς ἑορτάζοντας, ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν μεγίσην·

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγε τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκέσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα Μητρικὴν παῤῥησίαν· Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς δεδήλωται· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν εὐθὺς τὸ Κοντάκιον· ἦχος β.

Ἀθλοφόροι Χριςε τρεῖς Αὐτάδελφοι, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἰσάριθμοι, μὴ παρίδητε δεήσεις Εὐσεβῶν· ἀλλὰ προφθάσατε ταχὺ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιςῶς κραυγαζόντων ὑμῖν· ἔνδοξοι τρεῖς ὁπλῖται, πρεσβείας Θεῷ ποιεῖτε, ὅπως ῥυσθῶμεν τῶν δεινῶν, καὶ πυρὸς τὸ αἰωνίζοντος·

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α'. ἀντίφωνον τὸ δ'. ἦχος· Δίς.

Ἐκ νεότητός με, πολλὰ πελεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ με. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχύνθητε ἀπὸ τὸ Κυρίε· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι· Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῦσα, καὶ καθάρσει ὑψοῦσα, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκηρυφίως· Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον εἰς ἦχον δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται· στίχος· Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος· Ὁ ἱερεύς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου· καὶ τὰ ἑξῆς.

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ, τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται· ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσησθε· ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν·

Καὶ εὐθὺς· Δόξα ἦχος β΄. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις ἐλέησον· Καὶ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ζήτει τῇ ε΄. Νοεμβ.

Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου· Εἶτα τὰ παρόντα εἰς ἦχον πλ. β΄. Προσόμοιον· Οὐ λήν ἀποθέμενοι. στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου·

Τοὺς ὑπεραθλήσαντας, ἐν τῷ σαδὶμ γενναίως, Ὀρθοδόξων σύλλογος, ἐν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασιν εὐφημήσωμεν· ἵνα γὰρ πάντοτε, ἀδιαλείπτως, τὸ βρεσβεύειν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἂν λάβωμεν τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν· τούτοις ἓν προσερχόμενοι, πίστει τε καὶ πόθῳ προσείπωμεν· Μάρτυρες Κυρίου, Αὐταδελφοὶ τὰ ἄνθη τῶν Περσῶν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείποιτε, πρεσβείας ποιούμενοι.

Οὐδεὶς προσέχων ἐφ' ὑμῖν, κατησχυμένος ἀφ' ὑμῶν, ἐκπορεύεται ὦ τρεῖς γενναῖοι Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως· Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε· σῷζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προσασία τῶν πιστῶν· Ὁ ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ Κύριε ἐλέησον· μβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ὠδὴ Ζ΄. Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν·

Λυτρωθῆναι κινδύνων, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν Θείαν

Θείαν Μνήμην ὑμῶν, πρεσβεύσατε Κυρίῳ, ἵνα πίσει καὶ πόθῳ, μεγαλύνωσι ψάλλοντες, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμασὸς, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ἢ τὸ παρὸν, εἰς Λοιμικὴν νόσον.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ παντοίας με νόσε, λιτρώσατε Ἅγιοι, πρεσβεύοντες Κυρίῳ, ἵνα ψάλλω ἐκ πάθε, καὶ κραυγάζω ἐκάσοτε· ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμασὸς, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῷ φόβῳ Κυρίε, ταπεινώσατε παῖδες, τὸ τῆς σαρκὸς φρόνημα, σκιρτῶν οἷά περ πῶλος, ἀτάκτως τε βαδίζων, ἐν ἐμοὶ καὶ πρὸς βάραθρον, ζητῶν καταπρημνίσω, τὴν ταπεινὴν ψυχήν με·

ἢ τὸ παρὸν, Εἰς Γυναῖκα ἐγκυμονοῦσαν·

Ἐν ψυχῇ τεθλιμμένῃ, αἱ ἐπίτεκες πᾶσαι, ὑμῖν κραυγάζεσι· τρεῖς Μάρτυρες Κυρίε, ἐκπέμψατε ἐν ὥρᾳ, τὸ τεκεῖν τὴν βοήθειαν, δωρεῖντες εὐτοκίαν, ἡμῖν ἐγκυμονέσαις· Δόξα.

Ἱερεῖα Κυρίῳ, τὰ Σκηνώματα ὤφθη ὑμῶν Μακάριοι· ἰάσεις νοσημάτων, κατ' ἄμφω χορηγοῦντα, τοῖς ἐν πίσει προσρέχεσι, καὶ μεγαλύνεσι πιστῶς, τὴν Θείαν ὑμῶν Μνήμην· ἢ τὸ παρὸν, εἰς Ἀνομβρίαν.

Ἱκετεύειν μὴ πάυσῃ, Μανυὴλ τὸν Δεσπότην, θερμῶς δεόμεθα, ὀργὴν αὐτῦ δικαίαν, εἰρήνῃ μεταβάλλειν, καὶ αὐχμὸν λῦσαι τάχισα, καὶ καρποφόρες ὑετὸς, ἐκπέμψαι γῇ διψώτῃ·

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Νᾶς

Νᾶς βροτῶν ἐκ ἰσχύει, ἀδὲ Νόων αἱ τάξεις, Θεοκῦῆτορ Ἁγνὴ, τὸν Τόκον σε νοῆσαι, ὡς ξένον τι καὶ μέγα· διὸ πάντες κραυγάζομεν· εὐλογημένος ὁ καρπὸς, ἐσὶ τῆς σῆς κοιλίας·

Ὠδὴ Η'. Τὲς βοηθείας τῆς παρὰ σᾶ δεομένες.

Ἡ σεφηφόρος, τῶν Ἀυταδέλφων χορεία, Οὐρανὸν σὺν Ἀγγέλοις οἰκᾶσα, τῷ Χριςῷ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν Ὀρθοδόξων· ἢ τὸ παρὸν, εἰς Εὐχαριςίαν.

Ἡκω κηρύξων, τὴν πρὸς ἐμὲ προσασίαν, τῶν τριῶν Ἀυταδέλφων προθύμως, τῆς εὐχαριςίας, μηδόλως δῶρον ἔχων.

Ναῷ τῷ Θείῳ, τῶν Ἀθλητῶν ὁ προσρέχων, εὐχερῶς τὰς αἰτήσεις λαμβάνει· εἰ μετ' εὐλαβείας, αὐτὰς ἐπικαλεῖται· Δόξα.

Τὰς ἀλγηδόνας, ἃς ἐνεγκόντες εἰς τέλος, τῷ Χριςῷ ἠνέχθητε θυσία, πίσει ὀρθοδόξῳ, ὑμνᾶμεν εἰς αἰῶνας· ἢ τὸ παρὸν, εἰς Ὀδοιπορίαν.

Τριὰς Μαρτύρων, ἐν πᾶσι πάρεσό μοι, καὶ συνόδευσον ὁδοιπορεῦντι, ἵνα εὐχαρίςως, ὑμνῶ τὴν πρεσασίαν· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ῥαθυμοτόκος, ἐκ τῆς ψυχῆς με Φροντίδας, ἀποσόβει πάντοτε Παρθένε· ἵνα τὸν σὸν Τόκον, ἐν προθυμίᾳ μέλπω. Ὠδὴ Θ'. Ῥοήν με τῶν δακρύων.

Γ δεῖν Χριςῦ τὸ κάλλος, ὄντως τὸ ὡραῖον, καὶ τῆς

γλυκείας ἀκτῖνος καὶ ἄϋγλης αὐτῦ, κατανυφῆσαί με Ἅγιοι ἱκετεύσατε·

Ἀθλήσαντες γενναίως, δέχεσθε δικαίως, παρὰ Χριστῦ τὰ βραβεῖα Πανένδοξοι, τὸν παραβάτην καιρίως κατατροπώσαντες· Δόξα.

Δεήθητε Κυρίου, τρεῖς λαμπροὶ ἀστέρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν Μνήμην ὑμῶν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ περιστάσεων·
ἢ τὸ παρὸν, εἰς ἀπειλὴν βροντῶν καὶ ἀστραπῶν·

Δεήσεσι Μαρτύρων, Κεραυνοῦ Φρικώδους, καὶ αἰθρηδίαν θανάτου με ἐύσαι Χριστὲ, μεταβαλὼν ἐν εἰρήνῃ, σὴν ἀγανάκτησιν· Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀθλίως ὑπὲρ πάντας, βίον με παρῆλθον, ἐν ἀσωτίᾳ μεγίστῃ Παρθένε Ἁγνὴ· ἀλλὰ σὺ δός μοι μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν· Καὶ εὐθὺς τὸ, Ἄξιόν ἐστι ὡς ἀληθῶς· καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα κ'. Μεγαλυνάρια· Τῶν τριῶν Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Αὐταδέλφων.

Τοὺς ἐκ τῆς Περσίδος τρεῖς Φαεινοὺς, ἀστέρας ἐν ὕμνοις, Αὐταδέλφους καὶ Ἀθλητὰς, Μανουὴλ τὸν μέγαν, καὶ Σαβὲλ τὸν γενναῖον, σὺν Ἰσμαὴλ τῷ Θείῳ, πάντες τιμήσωμεν·
Τῦ ἁγίου Μάρτυρος Μανουὴλ τῦ Πέρσου.

Ὥσπερ ὁ Χριστός με καὶ Ποιητὴς, τὴν πλευρὰν ἐνύγη, καὶ

καὶ τὸ Σῶμα τὸ ζωηρὸν· ἔτω καὶ ὁ Μέγας, Μανουὴλ ὁ πολύτλας, πλευρὰς τὰς μακαρίας, λόγχαις τιτρώσκεται· Ἕτερον τῦ αὐτῦ.

Δέξαι ὦ πανθαύμαστε Μανουὴλ, λιτὰς τῶν σῶν δούλων, ἃς ἐκ στόματος ἐξυπαρῦ, καὶ γλώττης βεβήλου, προσάγομεν αὐτοῦντες, ἁμαρτημάτων λύσιν τῇ μεσιτείᾳ σου· Τῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβὲλ.

Ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας Φαεινὸς, ἐκ τῆς τῶν Χαλδαίων, τῶν Μαρτύρων ἡκαλλονὴ· ὦ Σαβὲλ τρισμάκαρ, καὶ πάντας καταυγάζεις, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας καὶ μεγαλύνοντας·
Τῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσμαὴλ.

Φύλαττε σοὺς δούλους ὦ Ἰσμαὴλ, μάρτυς τῦ Κυρίου, τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, πίστει τε καὶ πόθῳ, τελοῦντάς σου τὴν Μνήμην, ἀπὸ παντοίας βλάβης καὶ περιστάσεως·
Τῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Μανουὴλ τοῦ Κρητός.

Τὸν νέον πανθαύμαστον Μανουὴλ, Μάρτυρα Κυρίου, γενναιότατον ἀληθῶς, τὸ βλάστημα Κρήτης, ἀθλήσαντα ἐν Χίῳ, αἰνέσωμεν προθύμως οἱ Φιλομάρτυρες· Τῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἴσαυρε διάκονε τοῦ Χριστοῦ, Φίλιξ Περεγρῖνε, Γννοκέντιε Ἀθλητὰ, σὺν τῷ Βασιλείῳ, καὶ τῷ Θείῳ Ἑρμείᾳ, πρεσβεύσατε σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους· Ἕτερον τῦ αὐτῦ.

Ἀπὸ

Ἀπὸ σῶν αἱμάτων Ἀθλητικῶν, αὔρας μυριπνόους, αἰσθανόμενοι ἐν τῷ σῷ, Γίσαυρε τεμένει, λαμβάνομεν ἰάσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὅθεν τιμῶμέν σε. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Βησσαρίωνος καὶ Ὑπατίου τῶν ἐν Ῥωφιανοῖς.

Ὁσίως βιώσαντες ἐπὶ γῆς, ὅσιοι Πατέρες, Βησσαρίων ἐν Οὐρανοῖς, Ὑπάτιε Θεῖε, αἰωνίως βιῶτε· διὸ ἡμῶν ἁπάντων μὴ ἐπιλάθοισθε.
Πάντων τῶν αὐθημερὸν δοξολογουμένων ιβ'. Ἁγίων.

Μανουὴλ, Σαβὲλ τε σὺν Ἰσμαὴλ, Φήλικα Γσαύρου, Περεγρῖνον καὶ Μανουὴλ, σὺν Γννοκεντίῳ Ἑρμείᾳ Βασιλείῳ, Ὑπάτιον αἰνέσωμεν καὶ Βησσαρίωνα.
Τῶν ἁγίων Μεγίστων Ἀρχιερέως, καὶ γενναιοτάτων Μαρτύρων Μανουὴλ, ἀθλήσαντος κατὰ τὴν ΚΒ'. Γενναρίου.

Δίτζεγγος Βουλγάρων ὁ Ἡγεμὼν, μέσον σὲ διχάσας, Μανουὴλ ἐκτέμνει τὰς σὰς, χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις· τὸ δὲ θεῖόν σου σῶμα, βορὰν κυσὶν ἐδίδου· ὢ τῆς ἀνδρίας σου! Ἕτερον τῶν αὐτῶν.

Τῶν Ἀρχιερέων εἷ καλλονὴ, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα Μανουὴλ, καὶ ἐμῶν τῶν πάνυ ἁμαρτωλῶν προσάτης· Ἀρχιερεῦ τρισμάκαρ, καὶ Μάρτυς μέγιστε. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἐμμανουὴλ, ἀθλησάντων κατὰ τὴν Κ'. Μαρτίου.

Πρέσβευε ὦ μάρτυς Ἐμμανουὴλ, ὑπὲρ ὀρθοδόξων, καὶ

καὶ ἐμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· ὅπως τῶν πταισμάτων τὴν λύτρωσιν λαβόντες, παρὰ Θεοῦ σὲ πάντες, πόθῳ γεραίρωμεν. Τῶν ἁγίων καὶ Ἐνδόξων Μαρτύρων Ἐμμανουὴλ, ἀθλησάντων κατὰ τὴν Κς'. Μαρτίου.

Τῶν Χριστοῦ ὁ Μάρτυς Ἐμμανουὴλ, ἁρκτῇ ἐνεκλείσθη, καὶ ἰκρίῳ ἀναρτηθεὶς, τὰς σάρκας ἐξέσθη· ἐπὶ δὲ τῶν τριβόλων, ἑλκυσθεὶς ἀπεσφάγη, ἑώας βλάσημα. Ἕτερον τῶν αὐτῶν.

Τὸν αὐτομολήσαντα Ἀθλητὴν, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης, τοῦ Κυρίου πρὸς τὰς ποινὰς, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ ἡμῶν μεσίτην, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεῖον, πάντες αἰνέσωμεν. Τῶν Ε'. Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ καὶ Ἐμμανουὴλ.

Ὑπὲρ μανουὴλ, Πέρσῃ Μανουὴλ, Μανουὴλ τῆς Κρήτης, Μανουὴλ ὦ Ἀρχιερεῦ, Ἐμμανουὴλ Μάρτυς, Ἐμμανουὴλ πολύτλα, Ἐμμανουὴλ Κυρίῳ ἅμα πρεσβεύσατε. Πάντων τῶν Θεῷ εὐαρεστησάντων γνωστῶν τε καὶ ἀγνώστων Ἐμμανουὴλ καὶ Μανουὴλ.

Ὦ Ἅγιοι Πάντες Ἐμμανουὴλ, οἱ πεφιλημένοι, τῷ Θεῷ σὺν τοῖς Μανουὴλ, ὑπὲρ τοῦ ἀχρείου μανουὴλ ἐν τῇ Κρίσει, Ἐμμανουὴλ τὸ Κύριον ἱλεώσατε.
Παρακλητικόν.

Δέσποτα Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, μὴ ἀκόσω τότε, ἐν Ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ, Φωνῆς τῆς ὀργῆς σου, εἰς πῦρ ἀποπεμπόσης· ἀλλ' οἰκτειρον πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων σου. Κατανυκτικόν.

Κάϊν ὑπερέβην καὶ Μανασσῆν, Ἄσωτον καὶ Πόρνην, τὸν Τελώνην καὶ τὸν Λῃστὴν, καὶ τῇ Φαρισαίᾳ τὴν ὑψηλοφροσύνην· διὸ ἐν μετανοίᾳ Κύριε σῶσόν με·
Ἀντὶ τῆ Πάσαι τῶν Ἀγγέλων, τὸ παρὸν τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκε.

Ὡς Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα σκιρτᾷ, σὺν τοῖς Ὀρθοδόξοις, Γενεθλίων σῶν Μαριάμ· ἔτω κἀγὼ χαίρων, προσκυνῶ μετὰ δέκης, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας σὴν Θείαν Γέννησιν· τὸ Τρισάγιον· καὶ τὰ λοιπὰ· εἶτα τὰ Τροπάρια ἦχος δ'.

Οἱ τῆς Εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλοι, Μανυὴλ θεόπνευστε, καὶ Ἰσμαὴλ θαυμάσιε, καὶ Σαβὲλ ἀξιάγαστε· παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, Υἱὸν Θεῦ κηρύξαντες, τὸ αἷμα ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῦ ἐξεχέατε· ὃν δυσωπῦντες μὴ παύσητε, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τὲς δούλες σε Φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε ἐπάκυσον καὶ ἐλέησον· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ Ἐλέους, Ζωῆς, Εἰρήνης, Ὑγιείας, Σωτηρίας, Ἐπισκέψεως, Βοηθείας, Ἄφεσεως καὶ Ἀναῤῥώσεως· Λυτρώσεως καὶ ἀγαθῆς Ἐλευθερώσεως· Κατευοδώσεως καὶ Διαφυλάξεως· Κυβερνήσεως· Συγχωρήσεως, καὶ Ἀφέσεως τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτιῶν

τιῶν τῦ Δούλε ἢ τῆς Δούλης τῦ Θεῦ τῦ Δεῖνος· Καὶ ὑπὲρ τῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην, ἢ τὸν Οἶκον τῦτον· τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις· μεθ' ἣν ἕως ὅ οἱ Ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῶν Ἁγίων, ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια· ἦχος β. Ὅτε ἐκ τῦ ξύλε σε νεκρόν.

Δεῦτε τὲς Μεγίστες Ἀθλητὰς, Μανυὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαήλ τε ἀνευφημήσωμεν· δεῦτε πᾶς ὁμώνυμος, καὶ πᾶς ὀρθόδοξος, εὐλαβῶς προσκυνήσαντες, τὴν τύτων Εἰκόνα, πόθῳ ἀσπασώμεθα, τύτες δοξάζοντες, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐγκωμίων· ἔτοι γὰρ πρεσβεύσιν ὄντως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἑκάστε· Δόξα.

Ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, Μάρτυς Μανυὴλ τῦ Κυρίε ἀξιοθαύμασε, Μνήμην τὴν ἐτήσιον τῆς σῆς Ἀθλήσεως, οἱ ὁμώνυμοι ἅμα δὲ, σὺν τοῖς Ὀρθοδόξοις, πάντοτε ποιύμεθα κατασπαζόμενοι, πόθῳ τὸ σεπτόν σε καὶ Θεῖον, Λείψανον ἐνβρῦον ἰάσεις, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προσρέχυσι· Καὶ νῦν θεοτ.

Ὅλην τὴν ζωήν με ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἀγνὴ, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ Κριτήριον τῦ σῦ Υἱῦ καὶ Θεῦ· ὅπερ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίσρεψον καὶ σῶσόν με·
Τέλος τῆς πρὸς τὲς Ἁγίας Παρακλήσεως, ψαλλο-

λομένης ἐν ἑκάστῃ ἀσθενείᾳ ψυχικῇ καὶ σωματικῇ, περιςάσεσι καὶ ἀνάγκαις βιωτικαῖς, ὠδῖσι γυναικῶν, πάσῃ θλίψει, καὶ ψυχῆς περιςάσει ἑκάστοτε.

Μεγαλυνάρια προσφῶς ψαλλόμενα ἐν τῇ Παρακλήσει τῶν Ἁγίων Μαρτύρων μετὰ τὸ, Ἄξιόν ἐςι· κατὰ τὴν συμπίπτουσαν τῇ Μνήμῃ τῶν Ἁγίων Ἑορτήν. Ἀνασάσιμον.

Κύριε ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναςὰς, καὶ ἡμᾶς πεσόντας, ἀνομήμασι χαλεπῶς, ἀνάςησον πάντας, δεόμεθα Οἰκτίρμον, ὅπως ἀεὶ ὑμνῶμεν, τὴν σὴν Ἀνάςασιν.

Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Τοὺς Ἁγίους Πάντας ἀνευφημῶν, Προφήτας Ὁσίους, Ἀποςόλους Καθηγητὰς, ὁμήγυριν πᾶσαν, συμφώνως τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ ἐμοῦ Κυρίῳ, προσάγω πρέσβεας.

Τῆς Ἁγίας Πεντηκοςῆς.

Ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ Πεντηκοςῆς, ἐφώτισας πάντας, ὦ Παράκλητε Μαθητὰς· ἅτω καὶ τοῖς φόβῳ, λατρεύουσί σοι λάμψον, ἀκτῖνας σῶν χαρίτων, καὶ σῶσον ἅπαντας.

Τῇ Ἁγίᾳ Νεομάρτυρος Γωάννᾳ τῇ ἐκ Σοτζάβης.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιςοὶ, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας, Γωάννᾳ τῇ Ἀθλητρίᾳ, τῇ ἐν τοῖς ἐσχάτοις, καιροῖς ἀναφανέντος, γενναίᾳ ὑπερμάχῳ, τῆς Θείας πίςεως.

Κα-

Κανὼν εἰς τοὺς αὐθημερὸν μαρτυρήσαντας ἑτέρους ἁγίους Μάρτυρας, Γ'σαυρον τὸν Διάκονον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, Βασίλειον, Γ'ννοκέντιον, Φίλικα, Ἑρμείαν, καὶ Περεγρῖνον, ψαλλόμενος (εἰ ἐκ ἔςιν Ἀγρυπνία, ἀδὲ Ἀκάθιςος) τῇ Παραμονῇ τῆς Ἑορτῆς ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ Πιςεύω, καὶ τὸ Ἄξιόν ἐςιν· ἢ ὅταν βέλητε ὁ Πρεσβὺς· Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν γρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Γλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας Μάκαρ ῥύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιςῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενάμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Γ'σαυρε Θεόφρον πρόσηθί μοι, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριςοῦ, ἀνύσακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῇ· γενήθητι σκέπη καὶ προσάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Γ'σαυρε.

Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταςολαῖς, εὑρὼν ὁ βελίας, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἡ τὸν ἰατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων·

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ῥᾴθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπὰ, πάυει τῶν ἀνθρώπων, ἀῤῥωστήματα Ἴσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τῆ Χριστῆ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ, λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σῆ·

Θεοτοκίον.

Ἤνωται ὁ Κτίστης μοι, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμὲ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σῆ ὡς ἠυδόκησεν.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν ψωθεὶς ἀπονοίᾳ μοι, ὀλισθήσας πάθεσι κατενήνεγμαι· ἔγειρόν με κατακείμενον, ἐν βυθῷ Θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρὸν μοι καὶ καταφύγιον· πρόσηθί μοι μὴ παρίδῃς με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μοι καὶ σῶσόν με·

Ἐν ὀδύνῃ καρδίας μοι, τὸν ἐμὸν προσάτην σὲ τὸν θερμότατον, δυσωπῶ μὴ καταλίπῃς με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον· Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μοι πρόσηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σῆ· Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τίὸς ὤφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σοῦ λάμπον φῶς ἄδυτον· δι᾽ ὃ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειῶται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, Θείου Φωτὸς διὸ βοῶ σοι, φώτισόν με τὸν γνώμῃ τυφλώττοντα.

Μὴ

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πίσει σοι προσρέχοντα μηδὲ ἀπώσῃ με· γλώσσῃ γὰρ δολίᾳ, κατ᾽ ἐμῆ οἱ μισῆντές μεφθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τῆ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦλον, ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἅγιε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προσάτην μοι· ἐν παντί με τόπῳ, καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἅγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μοι θέμενον. Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐμὲ μορφῶται, ἐκ σῆ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάσης μοι· ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα·

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Νοός μοι τὰς ἐντροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μοι τὰ πάθη θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ῥῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἁπάσης καὶ θλίψεως· καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τῆ ἐχθρῆ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ἡγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ὃν δυσώπει, ἁγιασμὸν, τοῖς σοῖς δάλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προσάτης γὰρ παρὰ Θεῆ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεναί με τὸν πολλὰ σὲ ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν καλόν μοι προσά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

σάτην, καὶ πίσει κράζω σοι ἅγιε Γ̓σαυρε· γενήθητί μοι βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι·

Θεοτοκίον.

Ρ̓ανίσι τῆς σωσικῆς σε πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν με τὴν Φλόγα, τὰς τῦ νοὸς, ἐκτροπὰς σῶς πρεσβείαις, Υ̓περαγία Παρθένε θεράπευσον· καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν με κλυδώνιον Πάναγνε· Κάθισμα· ἦχος γ΄. Θείας πίσεως.

Θεῖον Φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ὦ ὑπέρμαχοι τῦ Δυῤαχίε, καὶ τῦ Χρισῦ ὁπλῖται καρτερόψυχοι· Ἀπολλωνίε τὸ θράσος καθήλετε, καὶ Τριποντίε τὸ σέβας ἠσχύνατε· νίκης ἔπαθλα, Φαιδρῶς ἐν Θεῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πισοῖς παθῶν ἰάματα·

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, Σκηνὴ τῦ Λόγε, μόνη Πάναγνε, Παρθενομήτορ, ἡ καθαρότητι Ἀγγέλες ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σε, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχεσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος·

Ὠδὴ ζ. Θεῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἁρραπτόμενος, τῷ Τρισηλίῳ ἔνδοξε Γ̓σαυρε, Γνωκέντιε Θεῖε, Φῆλιξ Ἐρμεία καὶ Περεγρῖνε σοφὲ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τὰς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειῶντες ὤφ-

ὤφθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίε, διὸ ψυχήν με γνώμη τυφλώττεσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσῶσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινήν με ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες Θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Γ̓σαυρε Βασίλειε, Φῆλιξ Ἐρμεία κλεινὲ καὶ Γνωκέντιε· Θεοτοκίον.

Ἰσχύς με καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χρισὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν σῶ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηςότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, μαρτυρίε Θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων σίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέσης τῷ Κυρίῳ, ὃν ἀεὶ ἐνδυσώπει, κοσμῆσαι σωτηρίε, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δείλαιος, ἡδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον, πανένδοξε Γ̓σαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ, τὴν τῶν θαυμάτων σε χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ με προσάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτε, τὰς σὰς ἀχρείες δάλες.

Ἱερωσύνῃ πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕσερον, αὐθαίρετον γέγονας,

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίας· διὸ καὶ μὲ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν φωστήρων κάλλεσιν, Οὐρανὸν καλλωπίσας Θεὸς, ἄλλον Οὐρανόν σε Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ ὑδεὶς προσρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέση ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Γ'σαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ καὶμοὶ παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Θεῖος καὶ σεβάσμιός σου Ναὸς, τὸ πολύτιμον Ἅγιον σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ καὶγὼ τῶν Θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ Θείῳ Τάφῳ σου.

Ἰδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμὼν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου· πρόσηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε· σῶζε τοὺς προσρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καὶμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο· Θεοτ.

Ὑπέρ-

Ὑπέρφωτε νεφέλη Μῆτερ Θεοῦ, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόσηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Στιχηρὰ Προσόμοια ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακώσεσι γενόμενοι, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηρνήσασθε Χριστὸν, ἀλλὰ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς Οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωπῶντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Γ'σαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ σεβάσμιος Γννοκέντιος, καὶ ὁ Θεῖος Βασίλειος, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ Κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρῖνος, οἱ ἀρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων Θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τῷ Κυρίῳ θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἡ ἐκβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ Σωτὴρ ὑμῶν δέδεικται· ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἑκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τῷ Κυρίῳ θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Πᾶσαν

Πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, ὁ δυσυχὴς καὶ πανάθλιος, ἐπὶ σὲ ἀνατίθημι, Πανάχραντε Δέσποινα, ὁλοψύχῳ νεύσει· μή με ἀποῤῥίψῃς, ἀπὸ προσώπου σου Ἁγνή, μηδὲ βδελύξῃ με τὸν ἀνάξιον· μὴ σπλάγχνα σου Φιλάνθρωπα, κλείσῃς μοι Μῆτερ Ἀπείρανδρε· ὅτι ἄλλην οὐ κέκτημαι, προσασίαν ὁ δοῦλός σου.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον·

Καὶ τὰ μετὰ τὴν Ἕκτην ὠδὴν δὶς Κοντάκια τῶν τριῶν Ἁγίων Ἀνταδέλφων· τὸ λοιπὸν τῇ Ἀποδείπνῳ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εὐχὴ Δ'. εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ἐμμανουήλ, καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ Καλλίνικον Μάρτυρα αὐτοῦ Μανουήλ τὸν Πέρσην· Ἐξομολογητικὴ, πάνυ κατανυκτική τε καὶ ἱκετήριος· Ἀναγινωσκομένη ἐν τοῖς Κελλίοις παρὰ τῶν ὁμωνύμων τῷ Ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρι Μανουήλ ἀπαραιτήτως ἐν τῇ Μνήμῃ αὐτοῦ, χάριν αὐτῶν ἐρανισθεῖσα, συντεθεῖσά τε καὶ προσεθεῖσα ἐνταῦθα.

Εὔσπλαγχνε καὶ Πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου κληθεὶς Ἐμμανουήλ, ὡς ὢν μεθ' ἡμῶν ἐσαεὶ καὶ διαμένων· δοξολογῶ σε τὸν ὑπὸ τῶν ἐννέα Ταγμάτων ἀπαύστως δοξολογούμενον Ποιητὴν τοῦ παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κτίσματος· Εὐχαριστῶ σοι Ἐμμανουὴλ ἀναλλοίωτε διὰ τὴν περὶ ἡμᾶς ἔνσαρκον Οἰκονομίαν σου· ὅτι ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ ταύτῃ Πίστει γεννηθῆναί με ἠυδόκησας· ὅτι τῷ Σώματί σου τὸ σῶμά μου συνενέρασας· ὅτι τῷ Αἵματί σου τὸ αἷμά μου καθήγνισας· Ἐξομολογοῦμαί σοι ὅτι ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις κατακαμπτόμενος, οὐδὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ ἰδεῖν δύναμαι, διὸ καὶ ἐν ἔχω βεβαίαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὅτι μόνος ἐγὼ ἀνάξιος τῆς Προνοίας σου διὰ τὰς ἀνομίας μου εὕρημαι· ὅτι ἐγώ εἰμι τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον· ὅτι ἐν σκότει τῆς ἁμαρτίας ὁ ἐσκοτισμένος πορεύομαι· ὅτι λεπρός εἰμι, καὶ καθάρσεως χρήζω τῆς ἀπὸ τῶν κρυφίων μου· ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνειν τολμῶ τῶν Φρικτῶν Μυστηρίων σου· ὅτι ἐγὼ οὐχὶ τὰς Δικαίας, ἀλλὰ τὰς ἁμαρτωλὰς ὡς ἄφρων ἐζήλωσα· Σὺ ὁ γλυκύτατός μοι Ἰησοῦς, τὸν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας συντριβέντα ἀνάπλασόν με· πάσας τὰς Ἐντολάς σου τηρεῖν ἐνίσχυσόν με· πάσης κοσμικῆς με λύπης ἐλευθέρωσον· δός μοι μνήμην τοῦ θανάτου, τῆς Κρίσεώς σου, καὶ τῆς κολάσεως· δός μοι δάκρυα ἵνα ἀπολέσω τὰς ἁμαρτίας μου· ἀπάλλαξόν με τῆς Φιλαυτίας, κενοδοξίας, Φιλαργυρίας τε καὶ Φιληδονίας· σὺ θέρμανόν με τὸν ψυχρανθέντα· κόσμησόν με τὸν γυμνητεύοντα· ἀπὸ τοῦ πολέμου τῆς πορνείας με λύτρωσον· ἔμπλησόν με συνεχῶς τὸν πεινῶντα· πότισόν με πυκνῶς τὸν διψῶντα· θρέψον με ὡς τὸν Ἄσωτον υἱόν· καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων μου δώρησαι· πρόσδεξαι κἀμὲ τὸν μετανοοῦντά σοι· καθήλωσον τὰς σάρκας μου ἐν τῷ Φόβῳ σου· ζωοποίησόν με τὸν νεκρωθέντα· ἀνάστησόν με τὸν πεπτωκότα· μὴ ἐγκαταλείπῃς με τὸν ἐγκαταλείψαντά σε· τῆς κολάσεώς με ῥῦσαι· κληρονόμον τῆς Βασιλείας

λέας σε ἀνάδειξόν με· καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματά με πλήρωσον· οἶδα Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ γῆς ἄλλος ὡς ἐγὼ, ἐν ἁμαρτίαις καὶ ἀσωτίαις καὶ αἰσχρεργίαις ἐγκυλινδόμενος· καὶ θαυμάζω, πῶς ἡ γῆ με βαστάζει, καὶ ὁ καταπίει με τοσάκις παρανομοῦντα καὶ ἀθετοῦντα τὰ ἅγιά σε προσάγματα· ὑπὲρ γὰρ τοὺς Προπάτορας παρέβην τὰς ἁγίας σε Ἐντολὰς ὑπὲρ τοὺς ἐν τῷ Κατακλυσμῷ παρηνόμησα· ὑπὲρ τοὺς Σοδομίτας ἐξειργασάμην· ὑπὲρ τὸν Μανασσῆν, καὶ ἄλλους πλείους τοὺς πρὸ τῆς χάριτος ἠνόμησα· ὑπὲρ τὸν Φαρισαῖον ὑπερηφανευσάμην· ὑπὲρ τὸν Λῃστὴν καὶ Τελώνην ἀμετανόητα ἐξήμαρτον· ὑπὲρ τὸν Ἄσωτον ἀσώτως ἐβίωσα· ὑπὲρ τὴν Πόρνην τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν κατεμόλυνα· ἥμαρτον ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· ἐλέησόν με Κύριε τὸν ὑπερήφανον, τὸν φιλενδείκτην, τὸν ἀχάριστον, τὸν φιλόκοσμον, τὸν μαλακὸν, τὸν πόρνον, τὸν μοιχὸν, τὸν ἀρσενοκοίτην, τὸν κτηνοβάτην, τὸν ἀμελῆ, τὸν διαβολέα, τὸν ἄδικον, τὸν μνησίκακον, τὸν θυμόδη, τὸν ἀνελέημονα, τὸν ἀμετανόητον, τὸν πᾶν εἶδος ἀσελγείας καὶ ἀνομίας διαπραξάμενον· ὡς ποσάκις μετανοήσω συνεταξάμην, καὶ ψευδόμενος ὤφθην· ἀλλὰ σὺ ὡς ἐλεήμων, καὶ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, μακροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μὴ πρόωρον μετανοίας ἁρπάσας, ἐκκόψῃς με ὡς ἄκαρπον δένδρον· μὴ γένωμαι θέατρον Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· τὶς μὴ θρηνήσῃ με τῆς ἀπωλείας; τὶς μὴ πενθήσῃ με τὸν ταλαίπωρον, ὁδὲ καὶν δάκρυον

κρυον ἐντενεῖς, ὁδὲ ἀληθῆ ἐξομολόγησιν ἔχοντα; διὸ σὺ ὡς μόνος συμπαθὴς καὶ εὐδιάλλακτος Θεὸς ἐλέησ ἐλέησόν με· ὁ γὰρ ἔχω πλέον τούτου κατάλληλόν τι· παρακαλοῦντά με δέξαι· ἐπισρέφοντα ἐναγκάλισαι· ἴασαι τὸ ἀδιόρθωτον τῆς ἐμῆς ψυχῆς· καὶ οἷς ἐπίσασαι Κρίμασι σῶσόν με· Οἵμοι τὶς γέννωμαι; ποῖ τράπωμαι; ἐλύπησα γὰρ καὶ παρεπίκρανα διὰ τὰς ἀνομίας μου, Θεόν τε, καὶ Μητέρα αὐτοῦ, τὰς Ἀγγελικὰς στρατιὰς, καὶ τὸν Φύλακα τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις· Πρὸς σὲ οὖν τὸν στερέμνιον Ἀθλητὴν, καὶ Φίλον Χριστοῦ τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἅγιον καὶ λαμπρότατον Μανουὴλ τὸν ὁμώνυμόν μοι καὶ προσάτην τὸν ἐκ τῆς Περσίδος πρέσβυν σαλέντα πρὸς τὸν Γελιανὸν, καὶ πρὸς αὐτοῦ παθόντα δεινῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐκχύσαντα τὸ σὸν πολύτιμον αἷμα ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἐσταυρωμένου· πρὸς σέ, φημι, τὸν Θεῖον Μανουὴλ, τὸν μεγίστην παῤῥησίαν Μαρτυρικὴν πρὸς Θεὸν ἔχοντα, προσδράμω πιστῶς, καὶ ἐπικαλοῦμαί σε Πρέσβυν πρὸς τὸν Δεσπότην Ἰησοῦν, βοῶν σοι ταῦτα· Πανθαύμασε καὶ πολύαθλε Μανουὴλ! ἔκτεινον τὰς σὰς χεῖρας πρὸς Χριστὸν τὸν Ἐμμανουὴλ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου Μανουὴλ, καὶ ἐντενῶς πρέσβευε αὐτῷ ἀεὶ μετὰ τῶν συναθλησάντων σοι Ἁγίων Ἀδελφῶν Σαβὲλ τε καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ λοιπῶν Ἁγίων Ἀθλητῶν καὶ Ὁσίων τῶν σήμερον, δοξολογουμένων, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν ἔντιμον χορὸν πάντων τῶν Ἁγίων Μανουὴλ καὶ Ἐμμανουὴλ, ἵνα προσδεξάμενος διὰ

πρε-

πρεσβειῶν ὑμῶν τὴν θερμήν μου ταύτην ἐξομολόγησιν, ἐλεήσῃ με τὸν ἀνάξιον τῆ Θείᾳ Ἐλέους, καὶ ἄξιον τῆς ἀτελευτήτου κολάσεως· καὶ παρέξῃ με καιρὸν μετανοίας, διορθώσεως καὶ ἐξομολογήσεως σὺν δάκρυσιν ἀειῤῥύτοις, ὅπως ἀποπλύνων τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν μου, δυνηθῶ ὁ τάλας τῇ αὐτῇ χάριτι ἀξίως μετασχεῖν καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τῆ Παναγίᾳ αὐτῆ Σώματός τε καὶ Αἵματος· Σὺ δὲ ἐν τῷ παρόντι βίῳ πάρεσό μοι ὁδηγὸς σωτήριος· τήν τε ῥῶσιν τῆ σώματος καὶ εὐεξίαν χορήγησον· τὰ πρὸς τὸμὸν συμφέρον οἰκονόμησον· καὶ τὸν ἐν ἀρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ βίον μου διάταξον· ὁ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίσκεψιν, ἀντίληψιν, κυβέρνησιν τῆ ὑμνωδῆ σου, καὶ βοήθειάν μοι ἐν πᾶσι χάρισαι· ἔργοις δὲ θαρσέοις, καὶ πράξεσιν ἐναρέτοις ἑορτάζειν ἐμέ τε καὶ πάντας τὺς σὺς ὁμωνύμους σὺν πᾶσι τοῖς Ὀρθοδόξοις τὴν σὴν χαρμόσυνον καὶ μαρτυρικὴν Τελετὴν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἐτησίως ἀξίωσον, καὶ διανύσαι τὸν ἐμὸν βίον ἐν Πίστει Ὀρθοδόξῳ, ἀληθεῖ μετανοίᾳ, καὶ ἐξομολογήσει μεσίτευσον· καὶ ἐν μὲν τῷ τῆ θανάτου χρόνῳ παρασάτης τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου θερμότατος, καὶ καταδιώκτης τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἄσκυλος φάνηθι· Ἐν δὲ τῷ Φοβερῷ Δικαστηρίῳ ἐκ τῆς αἰωνίου γεέννης ῥῦσαι, καὶ συγκληρονόμον με τῆς Οὐρανίου Δόξης ἀνάδειξον· ἔτι δὲ καὶ τὸν ἐμὸν Πατέρα, καὶ μητέρα, ἀδελφὺς, συγγενεῖς, φίλους, ἐχθρὺς, οἰκείους καὶ γνωσὺς, καὶ τὺς δυσφημοῦντας, ἀδικοῦντας, εὐεργετοῦντας, καὶ ἀγαπῶντάς

τάς με, καὶ πάντας τὺς Ὀρθοδόξους, καὶ τὺς δούλους τῆ Θεῆ Δεῶνας· λύτρωσον αὐτὺς ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ διατήρησον ἐν ὑγιείᾳ διηνεκεῖ, πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶμοὶ πάντα τὰ ἐπταισμένα· ὁ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς τῆ ἐμῆ Πατρός τε καὶ μητρὸς, ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ γνωστῶν, καὶ τῶν δούλων τῆ Θεῆ Δεόνων τῶν ἐν Εὐσεβεῖ τῇ Πίστει τελειωθέντων, καὶ ἁπάντων τῶν κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων, δεήθητι Ἅγιε Μανουὴλ, ὅπως κατατάξῃ αὐτὰς ὁ τῶν ζώντων καὶ νεκρῶν Κύριος ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ὅπου οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται. Ναὶ δὴ Γησῦ μου Ἐμμανουὴλ, ἐπάκουσον τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων δεήσεων τῶν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ ὥρᾳ ταύτῃ προσαγομένων σοι παρὰ τῆ τρισαθλίου καὶ λίαν ἁμαρτωλῆ δούλου σου μανουὴλ, δεήσεσι καὶ ἱκεσίαις τῆ πολυάθλου καὶ ἀγαπητῆ σου μάρτυρος Μανουήλ. Ὅτι σὺ εἶ Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπω σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ ἀναγινώσκεται ἑκάστοτε ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου Φιλομάρτυρος προαιρουμένου, ἐναλασσομένου τῆ ὀνόματος μόνου· μάλιστα δὲ καὶ ἐν ᾧ καιρῷ βέλεταί τις μεταλαβεῖν.

Εὐχαὶ εἰς μέτρον τῶν κδ'. ὡρῶν τῆ Νυχθημέρου λεγόμεναι παρὰ τῶν βουλομένων μετὰ τὴν ἀνωτέραν ἰδιάζουσαν Εὐχήν.

α'. Κύριε ὁ Κύριος τῶν αὐλῶν Νόων, δοξολογῶ σε

τὸν ὑπὸ τῶν νοερῶν Οὐσιῶν ἀσιγήτως Θεολογέμενον·

β'. Κύριε Γησῦ, δοξολογῶ σε τὸν ἐν τέλει γεγονότα δι' ἡμᾶς Ἄνθρωπον·

γ'. Κύριε δοξολογῶ σε, δι' ὃ τὸ Παναγιον καὶ Ζωοποιὸν Πνεῦμα ἐπέγνωμεν·

δ'. Κύριε εὐχαριςῶ σοι, ὑπὲρ πασῶν τῶν εἰς ἐμὲ δεξιῶν καὶ ἀριςερῶν εὐεργεσιῶν σε·

ε'. Κύριε εὐχαριςῶσοι, ὅτι καὶμὲ τὸ βδέλυγμα εἰς τὴν Οὐρανιόν σε Βασιλείαν ἐκάλεσας·

ς'. Κύριε Γησῦ, Ἐμμανηὴλ Ἀναλλοίωτε, εὐχαριςῶ σοι διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς περὶ ἐμὲ Εὐδοκίας σε·

ζ'. Κύριε ἐξομολογᾶμαί σοι, ὅτι ἀ μετὰ τῆς δεήσης προετοιμασίας πλησιάζω τῷ Μυςικῷ Δείπνῳ σε.

η'. Κύριε ἐξομολογᾶμαί σοι, ὅτι ξένος εἰμι τῶν ἐπηγγελμένων σε Ἀγαθῶν διὰ τὰς ἀνομίας με·

θ'. Κύριε ἐξομολογᾶμαί σοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἁμαρτωλότερος πάντων ἀνθρώπων·

ι'. Κύριε ἐξομολογᾶμαί σοι, ὅτι μετὰ νόμον καὶ χάριν ἁμαρτάνων, καὶ τὰς ἐθνικὰς αὐτὰς τῇ κακίᾳ ὑπερβέβηκα·

ια'. Κύριε ἀδὲν ἐποίησα ἀγαθὸν ἐνώπιόν σε, ἀλλὰ δός μοι διὰ τὴν σὴν Ἀγαθότητα βαλεῖν ἀρχὴν ἀγαθήν· καὶ ἐν κατανύξει ψυχῆς διελθεῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με·

ιβ'. Κύριε ἐλέησόν με τὸν μαλακὸν, τὸν πόρνον, τὸν ἀμετανόητον ἁμαρτωλὸν· καὶ ἀναμόρφωσόν με τὴν εἰκόνα σε·

ιγ'. Κύριε ἥμαρτον εἰς τὸν ὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σε, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σε, ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σε.

ιδ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με, μὴ ἐγκαταλίπῃς με διὰ τὰς ἁμαρτίας με, καὶ μὴ ἀποςῇς ἀπ' ἐμᾶ, μηδὲ κρίνῃς με κατὰ τὰ ἔργα με·

ιε'. Κύριε ἐμΦύτευσον ἐν ἐμοὶ τὴν ῥίζαν τῶν ἀγαθῶν τὸν Φόβον σε· καὶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς ὑπομονήν μοι βράβευον· καὶ τὰ διδασκόμενά μοι δῆθεν πρῶτον ἐμὲ ποιεῖν ἀξίωσον·

ις'. Κύριε ἐγὼ μὲν ὡς ἄνθρωπος ἥμαρτον καὶ ἁμαρτάνω· σὺ δὲ ὡς Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος ἐλέησόν με, καὶ ἐλθὲ εἰς ἐπίσκεψίν με·

ιζ'. Κύριε λύτρωσαί με ἀπὸ παντὸς πειρασμᾶ, κινδύνε, καὶ χαλεπῆς περισάσεως· καὶ διαΦύλαξον ἐμὲ καὶ τὰς κατοικᾶντας ἐν τῷ οἴκῳ τάτῳ, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θανάτε ἀΦηνδίε, λοιμᾶ, λιμᾶ, πυρκαϊᾶς, σεισμᾶ τε, καὶ παντὸς ἄλλε κακᾶ·

ιη'. Κύριε δός μοι ταπείνωσιν, καὶ τέλος ἀγαθὸν· καὶ παράλαβέ με ἐν πίςει ὀρθοδόξῳ, ἀληθεῖ μετανοίᾳ, καὶ ἐξομολογήσει·

ιθ'. Κύριε ἀποδίωξον ἀπ' ἐμᾶ τήν τε λήθην ἄγνοιαν καὶ

καὶ ῥαθυμίαν· τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἁμαρτιῶν ἐξάρπασόν με· τὸν ἐν λόγοις ἔργοις τε καὶ ἐννοίαις ὑπερήφανον ταπείνωσον· ᾧδε κἀκεῖ ἀνάπαυσόν με· καὶ σῶσον με δωρεὰν διὰ μόνην τὴν σὴν Ἀγαθότητα·

κά. Κύριε ὁ Θεός μα ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· Κύριε Ἰησᾶ Χριστὲ ἐλέησόν με· μνήσθητί μα Κύριε, Δέσποτα, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σα· καὶ μετάβαλε τῆς δικαίας σα ὀργῆς τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην, καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον·

κά. Κύριε πρεσβείαις τῆς Ὑπεραμώμα σα Μητρὸς, Ἀρχαγγέλα Μιχαὴλ, τᾶ Φύλακος τῆς ταλαιπώρα μα ψυχῆς ἁγία Ἀγγέλα, τῶν ἁγίων σα Μαρτύρων Μανηὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ πάντων σα τῶν Ἁγίων, οἰκτειρον ἐλέησον, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ταπεινῷ, καὶ σῷ ἀχρείῳ δούλῳ Μανηήλ·

κβ. Κύριε συγχώρησον τὰ πλημμελήματα πάντων τῶν Εὐσεβῶν, συγγενῶν μα οἰκείων καὶ ἐχθρῶν μα, καὶ τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ·

κγ. Κύριε ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν προαναπαυμένων συγγενῶν μα, καὶ Ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ κατάταξον αὐτὰς ἐν σκηναῖς Δικαίων.

κδ. Κύριε Κύριε πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἐμᾶ τᾶ ἁμαρτωλᾶ, ὡς προσεδέξω Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρα τὴν μετάνοιαν· τᾶ Τελώνα τὸν ξεναγμόν· καὶ

καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα· Μυροφόρων Γυναικῶν τὰ θυμιάματα· τᾶ Λῃστᾶ τὴν ὁμολογίαν ἐπὶ τῷ Σταυρῷ· καὶ ἐλέησόν με δεόμενόν σα Σωτήρ·

Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησᾶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Διάλογος κατὰ Ἀλφάβητον,

Ἐν ᾧ εἰσάγεται ὁ ἁμαρτωλὸς τῷ Ἁγίῳ Μανηὴλ διαλεγόμενος, καὶ τυχεῖν σωτηρίας δεόμενος· Ὁ ἁμαρτωλός.

Ἅγιε Μάρτυς τᾶ Χριστᾶ ἄκουσον τῶν ἐμῶν ἁμάτων,
Γκέτα σα τᾶ ταπεινᾶ κ' πλήρως ἐγκλημάτων· ὁ Ἅγιος.
Βοήθειαν παρέξω σοι ἀκούσας τῶν σῶν λόγων,
Δεῖξον δὲ καὶ μετάνοιαν ἔργων σῶν παρανόμων, ὁ ἁμαρτ.
Γέγονα ὅλος Μανηὴλ αὐτόχρημ' ἀνομία,
Μοιχὸς καὶ πόρνως ἅπαντας ὑπερβὰς ἀσωτίᾳ· ὁ Ἅγ.
Δέησις καὶ μετάνοια σὺν οἰκτιρμοῖς πενήτων, ὁ ἁμαρτωλός.
Ψυχήν σα ἀπαλλάττουσι βασάνων ἀφορήτων·
Ἐχθρὸς μεγίστως κέκτημαι ψυχήν μα πολεμῶντας, ὁ Ἅγ.
Τὴν Σάρκα Κόσμον Δαίμονα ἀπολέσαι ζητοῦντας.
Ζήλωσον τὸς Προπάτορας καὶ πάντας τὸς Ὁσίως,
Τὸς μυκτηρίσαντας σοφῶς κ' τὸς τρεῖς ἀνοσίως. ὁ ἁμαρτ.
Ἥμαρτον ὑπὲρ ἅπαντας ἁμαρτωλὸς Θεέ μα, ὁ
Ἀλλὰ σὺ δός μοι Εὔσπλαγχνε μετάνοιαν Χριστέ μα· Ἅγ.
Θεὸς ἑκάστοτε καιρὸν καὶ τρόπως μετανοίας,
Παρέχει σοι πλὴν βάλετα διάθεσιν καρδίας· ὁ ἁμαρτ.

Γλέωσον τὸν Κύριον ἔχων τὴν παῤῥησίαν,
Καὶ δός μοι δεινῶν λύτρωσιν καὶ ψυχῆς θεραπείαν. ὁ Ἅγ.
Κλαίων τρισάθλιε πικρῶς ἄπεχε ἀσωτίας,
Κἀγώ σοι ἐπαγγέλλομαι ἄφεσιν ἀνομίας. ὁ ἁμαρτ.
Λάει με δάκρυσι θερμοῖς ψυχήν μου τὴν ἀθλίαν,
Ἐν κατανύξει δώρησαι τὴν καταπεπτωκυῖαν. ὁ Ἅγιος.
Μετανοῆσιν ἅπασι Θεὸς ὁ Ἐλεήμων,
Συγγνώμην τ' ἀεὶ δίδωσι καὶ ὀχετὸς δακρύων. ὁ ἁμαρτ.
Νέκρωσον πάθη τὰ ἐμὰ κατεύθυνον τὸν βίον,
Δός μοι καὶ τὴν διόρθωσιν ἔργων μου τῶν ἀχρείων. ὁ Ἅγ.
Ξίφος ἐσι κατὰ παθῶν τῶν σαρκικῶν νηστεία,
Εἰς ἃ ὀκέλλει ἕκαστον ἡ ὑπερηφανία. ὁ ἁμαρτωλός.
Ὅμοιος ὁ μεγάλαυχος γέγονα Ἑωσφόρῳ,
Διώξας τὴν Ταπείνωσιν τὴν Θείαν ἐμῷ πόῤῥῳ. ὁ Ἅγ.
Πᾶσι τὴν χάριν δίδωσι τοῖς ταπεινοῖς Δεσπότης,
Ὑπερηφάνοις πάντοτε ἀντίκειται Θεότης. ὁ ἁμαρτ.
Ῥέμβομαι μὴ σκεπτόμενος τὴν βίαν Βασιλείας,
Ἧν βιασαὶ ἁρπάζουσι λόγῳ ἀντιμισθίας. ὁ Ἅγιος.
Σκέφθητι λάβε κατὰ νῶν τὴν ὥραν τῶ θανάτω,
Ἧν ἔφριξε καὶ ὁ Χριστὸς ἐν χρόνοις τῶ Πιλάτω. ὁ ἁμαρτ.
Τύφος καὶ φθόνος καὶ ὀργὴ σὺν τῇ φιλαργυρίᾳ,
Τὸν ἄθλιον κατέχουσιν ἐμὲ καὶ ἀκηδία. ὁ Ἅγιος.
Ὑψοποιὸν ταπείνωσιν καὶ τὴν μακροθυμίαν,
Ἀγάπην κτῆσαι ἔλεος καὶ Προσευχὴν τὴν Θείαν. ὁ ἁμαρτ.
Φυλάξαι με ἐνίσχυσον τὰς Ἐντολὰς Κυρίε,
Ἵνα ὁ τάλας λυτρωθῶ πυρὸς τῶ αἰωνίω. ὁ Ἅγιος.
Χρισῷ πρεσβεύω ἐκτενῶς δῆναί σοι τὴν συγγνώμην,
Ἐν μετανοίᾳ κλίναντα καθορῶν τὴν σὴν γνώμην. ὁ ἁμαρτ.

Ψάλ-

Ψάλλων ἀγῶνας σὰς Φρικτὰς εὑρίσκω σε προσάτην,
Ἐν ἅπασι καὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἐμῆς παρασάτην. ὁ Ἅγ.
Ὦ Δέσποτα συγχώρησον πταίσματα σῷ οἰκέτῃ, πρὸς
Πρέσβυν με Σοὶ προσάγοντι τὰ μῷ θερμῷ ἱκέτῃ. τὸν Χν.

Στίχοι πρὸς τὸν Ἅγιον Μανουὴλ ἐκ μέρες τῶ Ποιητῶ.

Ὁ μώνυμος πέλων σοὶ τῷ ἐμῷ προσάτῃ,
Ἀναξίως μὲν ἐπεὶ ἁμαρτωλὸς λίαν,
Ἀλλὰ κατὰ χρέος μοι ζέοντι πόθῳ,
Τῷ Ἀθλοφόρῳ Μανουὴλ σῆς Βίβλε ταύτης,
Δῶρον Φέρω σοι Ἔνδοσιν τὴν Δευτέραν.
Ἣν εὐμενῶς δέξαιο καὶ πρέσβυς ἔης,
Ὑπέρ τε ἐμῦ καὶ Εὐσεβῶν ἁπάντων.

„Ποσάκις δεῖ σημάναι κατὰ τὴν Μνήμην τῶν Ἁγίων.

α'. Τῇ Παραμονῇ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας κρέσσι τὸν μέγαν συναντήριον κώδωνα πρὸς ἔδησιν τῆς ἑσπερινῆς Ἀγρυπνίας.

β'. Τῇ ἡ. ὥρᾳ τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸ μικρὸν διὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

γ'. Τὸν μέγαν κώδωνα διὰ τὴν Παράκλησιν τῶν Ἁγίων.

δ'. Τῇ ια'. ὥρᾳ τῆς ἡμέρας ἑσπέρας σημαίνει τὸ μέγα εἰς τρεῖς ᾴσεις διὰ τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

ε'. Πάντας τὰς συναντηρίους κώδωνας διὰ τὸν Ἱερὸν Ἐπιτάφιον ἐκ τῶ Ἱερῶ ἐξερχόμενον.

ς'.

ς΄. Τὸ μέγα εἰς τρεῖς ςάσεις διὰ τὸν Ὄρθρον·
ζ΄. Τὸν μέγαν κώδωνα διὰ τὴν Α΄. ςάσιν τῶν Οἴκων·
η΄. Ἔτι διὰ τὴν Β΄.
θ΄. Ἔτι διὰ τὴν Γ΄.
ι΄. Ἔτι διὰ τὴν Δ΄.
ια΄. Τῇ δεκάτῃ ἑωθινῇ ὥρᾳ τὸ ξυπνητήριον·
ιβ΄. Τὸ μικρὸν διὰ τὰς ὥρας·
ιγ΄. Πάντας τὰς συνακτηρίους κώδωνας κατὰ τάξιν ὁμοῦ διὰ τὸν Ἁγιασμόν.
ιδ΄. Πάντας τὰς κώδωνας κρούσει τρὶς διὰ τὴν Λιτανείαν·
ιε΄. Τὸ μέγα διὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τρεῖς ςάσεις·
ις΄. Καὶ τῇ Κυριακῇ Ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τὴν τὸ συνήθως Ἑσπερινὸν Ἀπόλυσιν, τὸν μέγαν κώδωνα διὰ τὴν ἐκ δευτέρου Ἀνάγνωσιν τῆς Παρακλήσεως τῶν Ἁγίων.

Στίχοι εἰς τὸν Θεῖον Ναὸν τῶν Ἁγίων εὑρισκόμενον ἐν Μολδοβίᾳ, κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν Νιάμτζα, ἐν χωρίῳ Πασραβενίῳ.

Χαίρει πρεπωδῶς ἡ Μολδοβία πάνυ,
Πλουτοῦσα Ναὸν τὸν Θεῖον τῶν γενναίων
Μανουὴλ, Σαβοὲλ, Ἰσμαὴλ, Ἀθλοφόρων,
Ἐν Κώμῃ ὑπάρχοντα Πασραβενίῳ.

Περὶ

Περὶ τῶν ἀναγκαίων Μαρτυρικῶν Εἰκόνων, Ἐκκλησιαςικῶν Προσώπων τε καὶ Πραγμάτων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων κατὰ τὴν τοῦ α΄. Τυπικοῦ Ἑρμηνείαν·

„Περὶ τῶν Εἰκόνων·

Μία Εἰκὼν τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν ΚΔ΄. αὐτῶν Μαρτυρίων, διὰ τὸ Προσκυνητάριον·
Ἑτέρα σμικρὰ τῶν τριῶν μόνον, διὰ τὸν Ἁγιασμόν.
Ἑτέρα τοῦ Ἱερέως Ἐπιταφίου·

„Περὶ τῶν Ἐκκλησιαςικῶν Προσώπων.

Εἷς Ἀρχιερεὺς, ἢ Προεδρεύων·
Ἱερεῖς διὰ τὴν Ἑσπερινὴν Εἴσοδον, καὶ Λιτανείαν ἓξ.
Ἱεροδιάκονοι δύο.
Ἐκκλησιάρχης εἷς ὁ καὶ Τυπικάρης.
Ψάλται τέσσαρες.
Ὑποεκκλησιάρχης εἷς, καί τινες παῖδες διὰ τὰ σήμαντρα.
Κανονάρχαι δύο, οἱ κανοναρχοῦντες, καὶ κρατοῦντες τὴν τῶν Ἁγίων Σημαίαν, Ἁγιασμοῦ καὶ Λιτανείας γινομένης·
Ἀναγνῶςαι δύο, οἱ τὰς Ἀναγνώσεις ἀναγινώσκοντες, καὶ κρατοῦντες δύο ἐξαπτέρυγα ἐξερχομένου τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν καιρῷ Ἁγιασμοῦ.
Κανδηλάπτης εἷς·
Παῖδες ἔτι ἕξ, κρατοῦντες Φανοὺς δύο, καὶ τέσσαρα κηρομανδάλια, ἐξερχομένου τοῦ Ἐπιταφίου.

„Περὶ τῶν Πραγμάτων.

Τὰ περὶ Ἀρτοκλασίας ἀναγκαῖα·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Τὰ περὶ τῆ Ἁγιασμῆ χρειώδη·
Τὰ περὶ τῶν Κολύβων·
Ἓν Κιβώκλιον τῆ Ἐπιταφίῳ διὰ τὸ μέσον τῆ Ναῆ.
Μία Τράπεζα διὰ τὸν Ἐπιτάφιον τιθεμένη ἔξωθεν τῆ Ναῆ, ἐν καιρῷ Ἁγιασμῆ.
Θυμιατήρια δύο.
Ἑξαπτέρυγα δύο.
Ἀναλόγια δύο.
Φανοὶ διὰ τὴν Λιτανείαν δύο.
Τρικέριον ἓν, διὰ τὰ τρία Κηρία τὰ μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Ἀκολουθίας καιόμενα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
Μανιάλια ἴδια τῆ Ἐπιταφίῳ τέσσαρα.
Κανδήλῳ ἴδιῳ τῆ Ἐπιταφίῳ τρεῖς·
Ἔλαιον διὰ τὰς Κανδήλας τῆ Ναῆ ἱκανόν.
Κηρία διά τε τὸν Ναὸν, καὶ πρὸς διανομὴν τοῖς Ἀδελφοῖς ἀποχρῶντα.
Θυμίαμα καὶ Σμύρνα ἱκανή.

Πότε δεῖ τὰ Κηρία τῆ Ναῆ ἅπτειν κατὰ τάξιν ἐν τῇ Μνήμῃ τῶν Ἁγίων.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ· ἀνὰ ἓν εἰς τὰ Δεσποτικὰ, καὶ εἰς τὸ Προσκυνητάριον τρία· ἅτινα καίουσι καθ' ἅπασαν τὴν Ἀκολουθίαν καὶ Ἀνάγνωσιν·
Εἰς τὴν Παράκλησιν· ἀνὰ ἓν εἰς τὰ Δεσποτικὰ, καὶ

καὶ εἰς τὸ Προσκυνητάριον ἐννέα περὶ τὴν Μαρτυρικὴν Εἰκόνα (α).
Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ· ἀναγινωσκομένῳ τῆ ά. ψαλμῆ, ἅπτουσι ἅπαντα τὰ Κηρία τῆ Ναῆ, καὶ καίουσιν ἄχρι τέλους, Εὐλογία Κυρίε καὶ ἔλεος (β).
Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ· ὡς καὶ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ· εἰ δὲ γίνεται καὶ Ἀκάθιστος Ὕμνος τῶν Ἁγίων, ἅπαντα μέχρι τέλους τῆς ἀναγνώσεως τῶν δ'. ῥάσεων τῶν Οἴκων·
Ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπιταφίῳ· ἅπαντα μέχρι τέλους τῶν Τροπαρίων αὐτῆ, καὶ οἱ Ἀδελφοὶ τὰ αὐτῶν· τὰ δὲ δ'. Κηρομανιάλια τῆ Ἐπιταφίῳ ἀσβέννυνται, ἀλλὰ καίουσιν ἄχρι τέλους τῆς Λιτανείας.
Ἐν τῷ Ὀρθρῳ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, μόνον τὰ Δεσποτικὰ Κηρία, καὶ τῆ Προσκυνηταρίῳ ἅπαντα, καὶ σβέννυνται ἓν τε ταῖς ψιχολογίαις καὶ Ἀναγνώσεσιν.
Ἐν πάσαις ταῖς Ἀναγνώσεσι καὶ Καθίσμασιν, ἀνὰ ἓν εἰς τὰ Δεσποτικὰ, καὶ εἰς τὸ Προσκυνητάριον τρία.
Εἰς τὸν Πολυέλεον ἅπαντα.
Ἐν ἑκάστῃ Ἀναγνώσει τῶν Οἴκων, ἀνὰ τρία εἰς τὰ Δεσποτικὰ, καὶ εἰς τὸ Προσκυνητάριον ἐννέα.
Εἰς τὰς Κανόνας, ὡς καὶ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς

(α) Ἤτοι ἐνώπιον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἑσπερινῆς καὶ ἑωθινῆς Ἀκολουθίας, ἅπτει τὸ Τρικέριον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς τῶν Ἁγίων Μνήμης.
(β) δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε σβέννυνται οἱ πολυέλεοι, καὶ τὰ λοιπὰ Κηρία τῆ Ναῆ, ἅπτονται εἰς τὰ Δεσποτικὰ ἀνὰ ἕν, καὶ εἰς τὸ Προσκυνητάριον τρία καίουσι.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΙΟΡΘΩΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΟΡΗΣ

Εἰς τὴν Τιμιωτέραν· τὰ Δεσποτικὰ μόνον καὶ τῆ Προσκυνηταρίᾳ ἅπαντα μέχρι τέλους τῆς Μεγάλης Δοξολογίας.

Ἐν ταῖς ὥραις· ὡς καὶ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ·

Ἐν τῷ Ἁγιασμῷ, καὶ Λιτανείᾳ· τὰ δ'. μανδάλια, τὰς δύο Φανὰς, καὶ οἱ Ἀδελφοὶ τὰ αὐτῶν.

Ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ, ἅπαντα μέχρι τέλους αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν Κολύβων ἅπτει ἓν κηρίον καθ' ἅπασαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν·

Ἐν τῷ Γλαφυρίῳ· καθ' ἅπασαν τὴν λοιπὴν Ἀκολουθίαν ἅπτει ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἓν κηρίον· ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἱερῷ Ἐπιταφίῳ, Πολυελέῳ, ἀναγνώσεσιν Οἴκου, Τιμιωτέρᾳ καὶ μέχρι τῆς Μεγάλης Δοξολογίας, καὶ πάσῃ τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ, τρία.

Αἱ Κανδήλαι ἅπασαι τῆ Ναῆ καίονται καθ' ὅλην τὴν ψαλμῳδίαν καὶ ἀνάγνωσιν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους (α).

Περὶ τῶν ἀναγκαίως ψαλλομένων ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Μονῇ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τροπαρίων τινῶν ἐκ τῆς παρούσης Ἀκολουθίας, καὶ ἄλλων ἁρμοδίων πρὸς ἀγρυπνίαν· „τῆ Ἑσπερινῆ·

Τὰ Ἀνοιξανταρία, ἢ τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, μετὰ τῆ Κατευθυνθήτω, καὶ τὰ Ἑσπέρια, ἀργῶς. Τὸ ά. Δοξαστικὸν μετὰ μέλους (α) τὸ Φῶς ἱλαρὸν, ἀργῶς. Τὸ δόξα τῆς Λιτῆς, καὶ τὸ τῶν Ἀποστίχων, μετὰ μέλους· τὰ Ἀπολυτίκια, ἀργῶς. „τῆ Ἐπιταφίῳ.

Τὸ προσόμοιον αὐτῆ, ἀργῶς· τὰ δὲ γ'. Τροπάρια αὐτῆ ἐν τῇ Λιτανείᾳ, μετὰ μέλους (β). Τὰ ά. Τροπάρια τῶν γ'. ᾀσέων ἐν τῷ τέλει, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἀργῶς. „τῆ Ὀρθρῳ.

Τὸ Θεὸς Κύριος, ἀργῶς· καὶ τὰ Καθίσματα τῆς ά. καὶ β'. ςιχολογίας, ὁμοίως· Ὁ Πολυέλεος τῆ Πέτρᾳ εἰς ἦχον πλ. ά. καὶ τὰ Καθίσματα αὐτῆ, ἀργῶς· Τὸ Πεντηκοσάριον, μετὰ μέλους· „Τῶν Οἴκων· Τὸ Τροπάριον, ἀργῶς· „Τῶν Κανόνων· Αἱ Καταβασίαι, ἀργῶς· τὸ Πᾶσα πνοή· μετὰ τῆ Αἰνεῖτε, μετὰ μέλους εἱρμολογικῆ. Τὰ προσόμοια τῶν Αἴνων, ἀργῶς· τὸ Δοξαστικὸν μετὰ μέλους· καὶ ἡ Δοξολογία, ἀργῶς· „Τῆς Λειτουργίας·

Τὸ Χερουβικὸν, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς ἦχον βαρύν.

Ἡ περὶ τῆ Ἱερῆ Λειψάνῳ τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Μαυρῆλ ἔγγραφος ἀπόδειξις, καὶ ἐνυπόγραφος Μαρτυρία τῶν Πανιε-

(α) Ἑπτὰ μόνον Ἀκοίμητοι μένουσιν· ἐξ ὧν αἱ τρεῖς τῆ Ἐπιταφίῳ καίονται ἄχρι τῆ κηρῆ τῆ Ἁγιασμῆ· αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες, μία ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἄλλη πρὸ τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος· ἑτέρα πρὸ τῆ Ἁγίᾳ τῆς Μονῆς· καὶ ἡ δ'. τῆ Προσκυνηταρίᾳ, ἅπτεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς τῶν Ἁγίων Μνήμης.

(α) Πέντε ἰδιόμελα ἐκ τῶν τῆς παρούσης Ἀκολουθίας ἐτονήθησαν θέσεσι ςιχηραῖς τε καὶ εἱρμολογικαῖς ἀξιώσει τῆ Ποιητῆ παρὰ τῆ Μεσικολογιωτάτῃ κὺρ Ξάνθῃ Αἰνίτῃ· τὸ ά. Δοξαστικὸν· τὸ τῆς Λιτῆς· τὸ τῶν Ἀποστίχων· τὸ Πεντηκοσάριον, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων. (β) Ἅτινα ἐτονήθησαν διὰ τὴν Αἰτανείαν παρὰ τῆ Μεσικολογιωτάτῃ κὺρ Κωνσταντίνῃ Μολδοβάχῃ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Πανιερωτάτων Ἀρχιερέων, προσεθεῖσα ἐνταῦθα εἰς Δόξαν τῦ Ἁγίυ.

„Ἐνταῦθα κεῖται ἡ Σφραγὶς τῦ ἐν τῇ Νήσῳ Πάρῳ Ἱερῦ Μοναστηρίυ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῦ, πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν γραφομένων.

Διὰ τῦ παρόντος μυ δηλοποιῶ ἐγὼ ὁ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένος Νικόδημος τὄνομα, ὅτι κατευοδωθέντος μυ εἰς Γάσιον τῆς Μολδοβίας μετὰ διαφόρων Ἁγίων Λειψάνων, ἐν οἷς ἦτον καὶ μέρος τῦ Ἁγίυ καὶ Ἐνδόξυ Μεγαλομάρτυρος Μανυὴλ τῦ ἐκ Περσίδος, ἦλθε πρὸς τοῖς ἄλλοις χάριν εὐλαβείας καὶ προσκυνήσεως ὁ εὐγενέστατος κύριος Μανυὴλ Μάνος, καὶ περιεργαζόμενος τὰ ἅγια Λείψανα, εἶδεν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ τῦ ἁγίυ Μανυὴλ, εἰς τὸ ὁποῖον θαυμάζωντας, καὶ ἔχωντας ἀμφιβολίαν ἡ εὐγενία τυ, τῷ ἔδειξα τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν καὶ μαρτυρίαν τῦ Πανοσιωτάτυ ἁγίυ Πρωτοπαππᾶ τῆς Νήσυ Μύλυ κυρίυ Γερασίμυ, ὅπῦ Φανερώνει ὅτι κατὰ τὸ αἰμπέ. ἔτος Αὐγούστυ γ. μοὶ ἐχάρισε μέρος τῦ ἱερῦ Λειψάνυ τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος Μανυὴλ τῦ ἐκ Περσίδος· ἐφ' ᾧ καὶ μηδόλως ἀμφιβάλλυσα πλέον ἡ εὐγενία τυ, διὰ σφοδρῶν αὐτῦ ἱκετικῶν δεήσεων, μὲ κατέπεισεν εἰς τὸ νὰ τῷ χαρίσω τὸ ἐηθὲν ἅγιον Λείψανον, βλέποντα μάλιστα καὶ τὴν πολλὴν αὐτῦ πρὸς τὸν ἅγιον Μανυὴλ τὸν ὁμώνυμόν τυ εὐλάβειαν· ὅθεν πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἀληθείας, ἐσφράγισα τὸ παρόν μυ μὲ τὴν σφραγῖδα τῦ νεοκτισθέντος ἱερῦ μυ Μο-

ναστηρίυ, τιμωμένυ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων καὶ θαυματυργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῦ, τῦ ἐν τῇ Νήσῳ Πάρῳ εὑρισκομένυ· ὅπερ καὶ ἐνεχείρισα τῇ εὐγενίᾳ τυ πρὸς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τῶν εὐλαβῶς ἀσπαζομένων τὸ ἐηθὲν ἅγιον Λείψανον Εὐσεβῶν χριστιανῶν· διὸ καὶ ὑπογράφομαι·

ᾳωβ'. Ἰυλίυ ά.

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΓΙΟΡΔΑΝΗΣ ΜΟΝΑΧΟΣ.

Τριπόλεως Λαυρέντιος εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, καὶ πληροφορηθεὶς ὑπέγραψα· Νικόδημος Συνάδων εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, καὶ πληροφορηθεὶς ὑπέγραψα. Παρθένιος Τραϊανυπόλεως εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, καὶ πληροφορηθεὶς ὑπέγραψα. Εὐχαΐτων Θεόκλητος ἰδὼν ἰδίαις ὀφθαλμοῖς, ὑπέγραψα·

Τὸ πρωτότυπον τῆς Ἀποδείξεως ταύτης μετὰ τῶν ἰδιοχείρων ὑπογραφῶν τῶν σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων σώζεται παρὰ τῷ ταπεινῷ Ποιητῇ.

Στίχοι εἰς τὸ Πάνσεπτον Λείψανον τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Μανυήλ.

Τέρποντα μὲν ὦ Μανυὴλ κῶμα πᾶσα καὶ πόλις,
Ἔχυσα Μεγαλοπρεπῆς καὶ ἱερὰς Ναός συ·
Μᾶλλον δὲ Μάρτυς χαίρυσι καὶ Θεὸν εὐλογῦσιν,
Οἱ ἀπολαύσαντες τῦ συ θαυματυργῦ Λειψάνυ.
Σκήνωμα γὰρ τὸ σὸν Σοφὲ βρύει πηγὴν θαυμάτων,
Πᾶσι βραβεῦον ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Περὶ

Περὶ τῆς Μνήμης τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ὁποίᾳ ἡμέρᾳ συμπίπτει κατ' ἔτος.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ βάλει προγινώσκειν ἐν ὁποίᾳ τῶν τῆς Ἑβδομάδος ἡμερῶν συμπεσεῖται ἡ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μνήμη καθ' ἕκασον χρόνον, εὑρὼν ἐν τοῖς κατωτέρω λέ. Πασχαλίοις, πότε ἐσι τὸ Πάσχα τῶ τρέχοντος ἔτους, ὄψει παρ' αὐτῷ καὶ τὴν ἡμέραν γεγραμμένην, καθ' ἣν ἡ τῶν Ἁγίων Ἑορτή.

Πασχάλια ΛΕ'. Ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα φθάσῃ Μαρτίᾳ ΚΒ'.

Μαρτίᾳ. Ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτ. ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.

ΚΒ'. Τετάρτῃ.
ΚΓ'. Τρίτῃ.
ΚΔ'. Δευτέρᾳ.
ΚΕ'. Κυριακῇ. καθ' ἣν ἤχος δ'. Ἑωθινὸν ε'.
Κς'. Σαββάτῳ.
ΚΖ'. Παρασκευῇ.
ΚΗ'. Πέμπτῃ.
ΚΘ'. Τετάρτῃ.
Λ'. Τρίτῃ.
ΛΑ'. Δευτέρᾳ.

Ἀπριλλίᾳ.

Α'. Κυριακῇ. καθ' ἣν ἤχος γ'. Ἑωθινὸν δ'.
Β'. Σαββάτῳ.
Γ'. Παρασκευῇ.
Δ'. Πέμπτῃ.
Ε'. Τετάρτῃ.
ς'. Τρίτῃ.
Ζ'. Δευτέρᾳ.
Η'. Κυριακῇ. καθ' ἣν ἤχ. β'. Ἑωθινὸν γ'.
Θ'. Σαββάτῳ.
Ι'. Παρασκευῇ.
ΙΑ'. Πέμπτῃ.
ΙΒ'. Τετάρτῃ.
ΙΓ'. Τρίτῃ.
ΙΔ'. Δευτέρᾳ.
ΙΕ'. Κυριακῇ. καθ' ἣν ἤχ. α'. Ἑωθινὸν β'.

Ἀπριλ-

Ἀπριλλίᾳ.

Ις'. Σαββάτῳ.
ΙΖ'. Παρασκευῇ.
ΙΗ'. Πέμπτῃ.
ΙΘ'. Τετάρτῃ.
Κ'. Τρίτῃ.
ΚΑ'. Δευτέρᾳ.
ΚΒ'. τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγ. Πάντ. καθ' ἣν ἤχ. πλ'. Ἑωθινὸν α'.

Ἀπριλλίᾳ.

ΚΓ'. τῷ Σαββάτῳ σὺν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἁγίας Ν.
ΚΔ'. τῇ Παρασ. μετὰ τῶν μεθεόρτ. τῆς Ν.
ΚΕ'. τῇ Πέμπ. ὑν τοῖς μεθεόρ. τῆς Ν. καὶ τῇ ἑορτῇ τῶ Ἁγ'. νεομάρτ. Ἰωάννε τῶ ἐκ Σοτζάβης.

Κατάλογος περιληπτικὸς τε καὶ τακτικὸς τῶν ΚΔ' Φρικτῶν Μαρτυρίων τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μεγάλων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ ἐξ ἀρχῆς τῆς Ἱσορίας αὐτῶν, ἐρανισθεὶς ἐκ τῶ ἑλληνικῶ τῶν Ἁγίων Βίβ, καὶ προσεθεὶς ἐνταῦθα χάριν τῶν Φιλομαρτύρων πρὸς εὐκόλιαν αὐτῶν βελομένων τυχὸν τῇ πρὸς τὰς Ἁγίας ἐνθέρμῳ τέτων εὐλαβείᾳ ἱορεῖν (κατ' εἶδος τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τῶν ΚΔ'. Οἴκων τῆς Ὑπεραγνε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε) τὴν χαριτόβρυτον Εἰκόνα τῶν Ἁγίων μετὰ πάντων τῶν Μαρτυρίων αὐτῶν· καθ' ἃσυνετέθησαν τακτικῶς καὶ οἱ κατὰ Ἀλφάβητον πρὸς τὰς Ἁγίας Μάρτυρας ΚΔ'. Οἶκοι.

Α. Οἱ Ἅγιοι κατὰ τὴν αὐτῶν Μητέρα παρὰ Εὐνοϊκῶ μὴθέντες τὴν Εὐσέβειαν βαπτίζονται.
Β. Οἱ Ἅγιοι προσφέρσι τῷ Ἰωλιανῷ καὶ τοῖς ἐν Τέλει τὰ παρὰ τῶ Ἄνακτος αὐτῶν περὶ τῶν σπονδῶν ἀντίγραφα.
Γ. Οἱ Ἅγιοι συνεσθίσι τῷ Βασιλεῖ.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΝ ΠΟΡΙΣΤΡΩΝ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Δ. Τὰς Ἁγίας ἰδίᾳ προσευχομένας, θύοντος τῷ τυράννῳ, ἑλκέ τις τῷ Βασιλέως ἐπὶ θυσίαν.

Ε. Οἱ Ἅγιοι φρεαρᾷ ἐγκλείονται.

Ζ. Οἱ Ἅγιοι παρισάμενοι τῷ τυράννῳ, κηρύττουσι τὸν Θεόν.

Η. Τῶν Ἁγίων ἕκαστος παρὰ τεσσάρων τύπτεται λώροις.

Θ. Οἱ Ἅγιοι περονώμενοι ἥλοις χεῖρας καὶ πόδας, ἰκρίῳ προσπήγνυνται.

Ι. Οἱ Ἅγιοι ἐπὶ ξύλα ὄντες, σιδηροῖς ὄνυξι τὰς σάρκας ξέονται.

Κ. Τῶν Ἁγίων ἐν ξύλῳ προσευχομένων, Ἄγγελος τὰ σώματα αὐτῶν ἐνίσχυσεν.

Λ. Οἱ Ἅγιοι Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ προσαγόμενοι τῷ τυράννῳ, τὰς αὐτῷ Θεὰς ἤσχυναν.

Μ. Οἱ Ἅγιοι Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ λαμπάσι πυρὸς ὑφάπτονται τὰς πλευράς.

Ν. Ὁ Ἅγιος Μανουὴλ πρὸ τῷ τυράννῳ παρίσησι τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ ἀδιαίρετον.

Ξ. Ὁ Ἅγιος Μανουὴλ πυριφλεγὴς καθίσαται λαμπάσιν.

Ο. Ὁ Ἅγιος Μανουὴλ καλάμοις ἐλιθὴς, σφοδρῶς κατασφίγγεται.

Π. Ὁ Ἅγιος Μανουὴλ βέλεσιν ὀξέσι κατακεντᾶται.

Ρ. Οἱ Ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες ἥλοις Κεφαλαῖς ἐμπείρονται.

Σ. Οἱ Ἅγιοι ἥλοις τοῖς νώτοις ἐμπείρονται.

Τ. Οἱ Ἅγιοι καλάμοις ὀξέσι τοῖς ὄνυξιν ἐμπήγνυνται.

Υ.

Υ. Τῶν Ἁγίων προσευχομένων, φωνὴ Ἄνωθεν αὐτοῖς ἠνέχθη. Δεῦτε τὰς Στεφάνας τῆς Δόξης λεψόμενοι....

Φ. Οἱ Ἅγιοι τὰς Κεφαλὰς ἀποτέμνονται ἐν τόπῳ δυσώδει καὶ ἐρημώδει.

Χ. Τῶν Ἁγίων τὰ Λείψανα τῆς γῆς σχισθείσης καὶ παραλαβούσης, ἐπίσευεν ὁ λαός.

Ψ. Τῶν Ἁγίων τὰ Λείψανα ἡ γῆ πάλιν ἀνέδωκε, προσευχῇ τῶν πισευσάντων.

Ω. Τῶν Ἁγίων τὰ Λείψανα οἱ πισοὶ ἀνελόμενοι, εἰς τὸν Τάφον ἀπάγουσι.

Κατάλογος πασῶν τῶν Μαρτυρικῶν Εἰκόνων τῶν τριῶν τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ, προσθεὶς ἐνταῦθα χάριν τῶν βελομένων ἱστορεῖν ἀπαξαπάσας, ἢ καί τινας τούτων, πρός τε ἁγιασμὸν αὐτῶν, καὶ ἀναγκαῖον καλλωπισμὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῶν ἐφημερινῶν Εἰκόνων τῶν ἐν Ναῷ τῶν Ἁγίων ἁρμοζουσῶν.

α'. Ἱστορεῖμεν μίαν Εἰκόνα σμικρὰν τῶν τριῶν διὰ τὸ Γλασήριον· καὶ ὑπὸ τὰς Πόδας αὐτῶν γράφομεν τὰς παρόντας στίχους, καὶ τὸ Ἔτος·

„Ἅγιοι Μάρτυρες Χριστοῦ δεήθητε Κυρίου,
Ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἅπαντας κινδύνου ὀλεθρίου.

β'. Τὴν Δεσποτικὴν εἰς τὸ Καταπέτασμα μετὰ τῶν ΚΔ'. αὐτῶν Μαρτυρίων· ὧν τὰς ἐπιγραφὰς πάσας

σας γράφομεν μετὰ τὸ Ἀλφαβηταρίον εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς Εἰκόνος· ὅρα αὐτὰς ὄπισθεν εἰς τὸν περιληπτικὸν Κατάλογον·

Περὶ δὲ τὰς Ἁγίας ἔτως.

Ἡ Ἁγία καὶ χαριτόβρυτος Εἰκὼν τῶν ὄντως τρισμακαρίων Ἀυταδέλφων τε, καὶ τρισμεγίστων τῶ Χριστῶ Ἁγίων καὶ πανενδόξων Ἀθλοφόρων μετὰ τῶν ΚΔ'. Φρικτῶν Μαρτυρίων, ἰσορηθέντων κατὰ τὰς κδ'. συντεθέντας αὐτῶν Οἴκους·

ἅτα τὰ Ὀνόματα ἐπὶ τῶν Ἁγίων ταῦτα.

Τῶ Ἁγίῳ καὶ Πολυάθλῳ Μανηήλ.
Τῶ Ἁγίῳ καὶ Θεόφρονος Σαβὲλ.
Τῶ Ἁγίῳ καὶ Τρισολβίῳ Ἰσμαήλ· Καὶ ὑπὸ τὰς Πόδας αὐτῶν τὰς παρόντας σίχους.

„Ἐν ὥρᾳ τῆς ἐξόδου μου καὶ τῇ τῆς συντελείας,
Λυτρώσατέ με Μάρτυρες γεέννης αἰωνίας.

γ'. Ἑτέραν τῶν τριῶν σμικρὰν, ἣν τιθέαμεν ὑπὸ τὴν Δεσποτικὴν πρὸς ἀσπασμόν·

„Πανένδοξοι πανθάυμαστοι τρεῖς Ἀθληταὶ ἀνδρεῖοι,
Ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάρατε χεῖρας πρὸς Θεὸν θεῖοι.

δ'. Ἑτέραν ἐφημερινὴν τῆς Ἑβδομάδος διὰ τὸ Προσκυνητάριον· ἐν ᾗ τὰς τρεῖς Ἁγίους καθεζομένους ἐπὶ Θρόνων ἐν τῷ μέσῳ.

Περὶ αὐτὰς δὲ τὰ ἑξῆς οἰκίδια.

Τὴν Ἀνάστασιν τῶ Χριστῶ· διὰ τὴν Κυριακήν.
Τὴν Σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων· διὰ τὴν Δευτέραν.
Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· διὰ τὴν Τρίτην.

Τὴν

Τὴν Σταύρωσιν τῶ Χριστῶ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ Εὐαγγελιστῶ· διὰ τὴν Τετάρτην καὶ ς'.
Τὰς Ἀποστόλους, καὶ ἅγιον Νικόλαον·
διὰ τὴν Πέμπτην.
Μάρτυρας, Προφήτας, Ἱεράρχας, καὶ Ὁσίους.
διὰ τὸ Σαββατον· οἱ σίχοι·

„Τοῖς ὁσημέραι σέβασιν Εἰκόνα σὴν τὴν Θείαν,
Τριὰς Μαρτύρων πάρεχε καὶ δέησιν παντοίαν·

ε'. Ἑτέραν τῶν τριῶν μεγάλην διὰ τὸν Νάρθηκα,

„Μάρτυρες μαρτυρήσαντες ὑπὲρ Χριστῶ ἀγάπης,
Ῥύσασθε ἀναγκῶν ἡμᾶς, καὶ τῆς τῶ κόσμου ζάλης.

ς'. Ἑτέραν διὰ τὸ ἐν τῷ Νάρθηκι Προσκυνητάριον σμικράν·

„Τριὰς κλεινὴ ἰσάριθμε Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ,
Δεήσεις ὁμωνύμων σῶν μὴ πάριδε ἡ Θεία·

ζ'. Ἑτέραν διὰ τὸν Γυναικωνίτην·

„Ἐλευθερίαν ἀγαθὴν δότε ἐγκυμονέσαις,
Θεῖοι ἐν ὥρᾳ τῶ τεκεῖν ἐν λύπαις τότε ἔσαις·

η'. Ἑτέραν ἰσορημένην ἐπὶ τῆς Σημαίας·

„Ἀγώνων σῶν τὸ τρόπαιον Σταυρὸς ὁ τῶ Σωτῆρος,
Τὸ τῶν παθῶν δ' ἡμῶν τριὰς Εἰκὼν ἡ τῆς Σημαίας.

θ'. Ἑτέραν ἰσορημένην ἐπὶ τῆς μεγάλης πύλης τῶ Ναῶ ἔξωθεν·

„Ὦ Μανηὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, Σαβὲλ τριὰς Μαρτύρων,
Ναὸν ὑμῶν τηρήσατε σεισμῶ τε καὶ κινδύνων·

Περὶ τῶν διὰ τὴν Μνήμην τῶν Ἁγίων ἀναγκαίων Εἰκόνων.

ί. Ἰσορᾷμεν ἔτι ἑτέραν Εἰκόνα τῶν τριῶν διὰ τὸ Προσκυνητάριον μετὰ τῶν ΚΔ'. αὐτῶν Μαρτυρίων· ἧς ἔμπροσθεν ἀναγινώσκονται οἱ κδ'. οἶκοι· ὧν τὰς μὲν ἐπιγραφὰς πάσας γράφομεν μετὰ τῆ Ἀλφαβηταρίᾳ εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς Εἰκόνος· ὅρα αὐτὰς ὄπισθεν εἰς τὸν περιληπτικὸν Κατάλογον·

Περὶ δὲ τὰς Ἁγίας ἔτως.

Ἡ Ἁγία καὶ χαριτόβρυτος Εἰκὼν τῶν Ἁγίων καὶ πανενδόξων τῆ Χριστῆ μεγίστων Ἀθλοφόρων μετὰ τῶν ΚΔ'. Φρικτῶν Μαρτυρίων, ἰσορηθέντων κατὰ τὰς κδ'. συντεθέντας αὐτῶν Οἴκους·

τὰ Ὀνόματα ἐπὶ τῶν Ἁγίων.

Τῆ Ἁγίᾳ Μανηὴλ· Τῆ Ἁγίᾳ Σαβὲλ· Τῆ Ἁγίᾳ Ἰσμαὴλ· καὶ ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῶν οἱ ἵχνοι ἔτοι.

„Ἄμετρα πταίσας πρὸς Χριστὸν πτοῆμαι Κρίσιν Θείαν,
Διὸ ὑμᾶς ἐκλιπαρῶ ποιεῖν θερμὴν πρεσβείαν·

ια'. Οἱ ἀξιωθεὶς δὲ ἀπολαύσαι μέρους τῆ ἱερῆ Λειψάνῳ τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Μανηὴλ (α) ἢ τῶν ἄλλων, ἰσορεῖ ἔτι ἑτέραν σμικρὰν (διὰ χρυσίᾳ

(α) Ὡς εὐδοκίᾳ Θεῆ καὶ οἰκονομίᾳ, καὶ συγκατανεύσει τῆ Ἁγίᾳ, ἠξιώθην ὁ ὑπὲρ πάντας καὶ τὰ πάντα ἀνάξιος καὶ ἁμαρτωλὸς ἀπολαύσαι ἀνελπίστως καὶ παραδόξως ἐλαχίστου μέρους τῆ πανσέπτῳ καὶ Θαυματουργῆ Λειψάνῳ τῆ ὁμωνύμου μοι Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Μανηὴλ τῆ προσώτῃ μου· Ὅρκ ὄπισθεν τὴν περὶ τέτε ἐνυπόγραφον Μαρτυρίαν τῶν Ἀρχιερέων.

σίᾳ ἢ ἀργυρίᾳ αὐτὴν κοσμῶν) τῆ Ἁγίᾳ ἐκείνᾳ, καὶ τίθησι τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν αὐτῆ·

„Ἐμμανηὴλ ὦ Μανηὴλ Χριστὸς σῶν παλαισμάτων,
Σκήνει σῷ ἐδωρήσατο τὴν χάριν τῶν Θαυμάτων·

ιβ'. Ἑτέραν τῶν τριῶν μετὰ τῶν ἄλλων θ'. Ἁγίων τῶν αὐθημερὸν δοξολογεμένων· ὅρα αὐτὰς ἐν τοῖς Συναξαρίοις· διὰ τὸ ἐν τῷ Νάρθηκι Προσκυνητάριον·

„Ὦ Μανηὴλ σὺν τοῖς λοιποῖς τοῖς σήμερον Ἁγίοις,
Ταχὺ ἡμῖν βοήθησον τοῖς λίαν ἀναξίοις·

ιγ'. Ἑτέραν τῆ Ἐπιταφίᾳ τῶν τριῶν Ἁγίων, ἐν ᾗ ἰσορῶνται αἱ Εἰκόνες αὐται· (α) Ἐν τῷ Μέσῳ· Οἱ τρεῖς Ἅγιοι γυμνοὶ ἐξηπλωμένοι· Περὶ αὐτὰς δὲ τὰ ἑξῆς ἡ. οἰκίδια· Εἰς τὴν ά. Γωνίαν· Οἱ Ἅγιοι κρέμανται, ξαίνονται, καὶ λαμπάσι καίονται· ἐφ' οἷς καὶ Ἄγγελος Κυρίε·

Ὑπὸ ταύτην· Ἥλοις Κεφαλαῖς καὶ νώτοις ἐμπείρονται, καὶ καλάμοις τοῖς ὄνυξιν ἐμπήγνυνται.

Εἰς τὴν β'. Γωνίαν· Ὁ Ἅγιος Μανηὴλ καλάμοις εἰλιγμένος, βέλεσι κατακεντᾶται, δεικνύων τρία τε καὶ ἐν ταῖς χερσίν·

Ὑπὸ ταύτην· Οἱ Ἅγιοι ἀποτέμνονται τὰς Κεφαλὰς· ἐφ' οἷς καὶ ἡ Φωνὴ Ἄνωθεν· Δεῦτε τὰς Στεφάνας τῆς Δόξης ληψόμενοι....

Εἰς τὴν Γ'. Γωνίαν· Τῆς γῆς ἐσχισμένης κρύπτονται

(α) Ταύτην ἐθέλοντες ποικίλλομεν χρυσᾶς, ὡς εἴθισαι καὶ ἐπὶ τῷ Ἐπιταφίῳ τῆ Κυρίε ἡμῶν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

τω τὰ τῶν Ἁγίων σώματα· καὶ οἱ δήμιοι φεύγουσιν· Ἐν τούτῳ τῷ οἰκιδίῳ ἱσορᾶται καὶ πυρκαϊὰ μεγίστη·

Εἰς τὴν δ'. Γωνίαν· Κηδεύονται τὰ τῶν Μαρτύρων Λείψανα·

Ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἁγίων οἰκιδίῳ· Ἱσορῶνται οἱ τρεῖς ἕτοι Ἅγιοι ὄρθιοι, κρατοῦντες ταῖς χερσὶ τὸν Σταυρὸν καὶ Φοίνικα· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εὐλογῶν αὐτούς· καὶ ἔντινι μὲν τόπῳ Φρεαὰ, ὑπὸ δὲ τοὺς πόδας αὐτῶν μάχαιραι τρεῖς, καὶ λῶροι ιβ'. ἱσορῶνται·

Ἐν τῷ ὑπὸ τοὺς Ἁγίους οἰκιδίῳ· Τῆς γῆς ἀνεωχθέσης, ἐξέρχονται τὰ τῶν Ἁγίων σώματα· καὶ περὶ μὲν τοὺς ἐν τῷ Μέσῳ τρεῖς Ἁγίους γράφεται τοῦτο·

Ὁ Γερὸς Ἐπιτάφιος τῶν Ἁγίων καὶ πανενδόξων τοῦ Χριστοῦ τριῶν Μεγίστων Ἀθλοφόρων τε καὶ Ἀὐταδέλφων· ἐπὶ τῶν Κεφαλῶν·

Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ· Περὶ δὲ ἅπαντα τὸν Ἐπιτάφιον χρυσοῖς καὶ κεφαλαιωδέσι γράμμασι τὸ παρὸν Τροπάριον·

„Ἐξελθόντα ἐκ τῆς γῆς, τὰ σεπτὰ Λείψανα ὑμῶν, ἀρρήτῳ εὐωδίᾳ, ἐν Φόβῳ καὶ χαρᾷ, ᾠδαῖς τε καὶ ἀρώμασι, λαμπρῶς οἱ Εὐσεβεῖς, λαβόντες, ἐκήδευσαν·

+ Περὶ τῶν Εἰκόνων τῶν Ἁγίων μετὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἑωθινῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ Εἰκόνι ἱσορεμένων διὰ τὰς ἑφεξῆς Κυριακὰς, καθ' ἃς συμπίπτει ἡ Μνήμη αὐτῶν·

ιδ'. Προσιθέαμεν δὲ καὶ ταύτας· Ἑτέραν τῶν τριῶν μετὰ

μετὰ τῆς Ἀναστάσεως, καὶ Ε'. Ἑωθινῆ (α) ἄνωθεν· διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ ΚΕ'. Μαρτίου· τότε γὰρ συμπίπτει τῇ ε'. Κυριακῇ τῆ Ματθαίου ἡ τῶν Ἁγίων Ἑορτή.

„Ὡς ὁ Λευκᾶς ποτε Χριστὸν κατεῖδε σὺν Κλεόπᾳ, Οὕτω τριὰς ἀξίωσον κἀμὲ ἐν τῇ Ἀναστάσει·

ιέ. Ἑτέραν ἔτι μετὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ δ'. ἑωθινῆ (β) διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ ἅγιον Πάσχα τῇ Α'. Ἀπριλλίου· τότε γὰρ συμπίπτει τῇ δ'. Κυριακῇ τῆ Ματθαίου·

„Τρεῖς Μυροφόροι ἔτρεχον εἰς τάφον Ἀναστάντος, Τρεῖς Ἀθληταὶ ἐτιμήθησαν ἄμφω Χριστῷ ἀγάπης·

ιϛ. Ἑτέραν ἔτι μετὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ γ'. ἑωθινῆ (γ) διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ Η'. Ἀπριλλίου· τότε γὰρ συμπίπτει τῇ γ'. Κυριακῇ τῆ Ματθαίου·

„Ὡς μαθηταὶ τῶν ἐντολῶν Χριστοῦ τοῦ Ἀναστάντος. Ὑπήκουον, ὅτω τριὰς ἀνάδειξόν με ὄντως·

ιζ. Ἑτέραν ἔτι μετὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ β'. Ἑωθινῆ (δ) διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πά-

(α) Ἡ Εἰκὼν τῆ ε'. Ἑωθινῆ ἱσορᾶται ἕτως· Ὁ μὲν Πέτρος ἰδὼν ἐν τῷ Μνημείῳ τὰ ὀθόνια μόνα θαυμάζει· μεταξὺ δὲ τοῦ Λευκᾶ καὶ Κλεόπα ὁ Ἰησοῦς συμπορευόμενος ὁμιλεῖ. (β) Ἡ δὲ τῆ δ'. κατὰ τὴν ἑξῆς ἔννοιαν· Ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία, Ἰωάννα. καὶ Μαρία Ἰακώβου ἤτοι ἡ Μήτηρ Θεοῦ· μετὰ ἀρωμάτων ἐλθοῦσαι πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἰς τὸ μνημεῖον τὸ ἀποκεκυλισμένον ἔχον τὸν λίθον, κάτω νενευκυῖαι ὁμιλοῦσι μετὰ δύο Ἀγγέλων. (γ) Ἡ δὲ τῆ γ'. ἕτως. Τῶν ια'. Μαθητῶν ἀνακειμένων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐβίβασεν αὐτούς· ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν μερῶν, ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία, καὶ ὁ Λευκᾶς μετὰ τοῦ Κλεόπα. (δ) Ἡ δὲ τῆ β'. ἕτως· Τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος μετὰ ἀρωμάτων εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ ἀνεωγὸς

Πάσχα τῇ ΙΕ'. Ἀπριλλίῳ· τότε γὰρ συμπίπτει τῇ β'. Κυριακῇ τῶ Ματθαίῳ·
„Ἄγγελος εἶπε Γυναιξὶ τὴν ἔγερσιν Κυρίῳ·
Ἄγγελος ἐπενδύσατο ὀδύνας τῶν Μαρτύρων·

+ Περὶ τῶν Εἰκόνων τῶν Ἁγίων ἑορτασμένων μεθ' ἑτέρων Ἑορτῶν συμπιπτουσῶν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ·

ιή'. Οὐκ ἐγκαταλείπομεν καὶ τὰς ἐξῆς ἀναγκαίας·
Ἑτέραν Εἰκόνα τῶν τριῶν μετὰ τῆς Ἀναστάσεως ά'. Ἑωθινὸ (α) καὶ Ἁγίων Πάντων· διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ ΚΒ'. Ἀπριλλίῳ· τότε γὰρ συμπίπτει τῇ ά. Κυριακῇ τῶ Ματθαίῳ, καθ' ἣν καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Πάντων·
„Ἁγίους Πάντας σήμερον αἰνεῖ ἡ Ἐκκλησία,
Πρὸς δὲ καὶ Ἄθλους Μανουὴλ, καὶ χαίρει παῤῥησίᾳ·

ιθ'. Ἑτέραν τῶν Ἁγίων μετὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἄνωθεν· διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ ΚΓ'. ἢ τῇ ΚΔ'. τῶ Ἀπριλλίῳ· τότε γὰρ συμπίπτει τῇ Ἀποδόσει, ἢ τοῖς Μεθεόρτοις τῆς Πεντηκοστῆς ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων·
„Τὸ Πνεῦμα τὸ Παναγιον Φωτίσαν Ἀποστόλους,
Ἐστήριξε καθὰ Θεὸς καὶ τὰς τρεῖς Ἀθλοφόρους·

κ'.

μνημεῖον ἥ τε Μαγδαληνὴ, Μαρία Ἰακώβε ἤτοι ἡ Θεοτόκος, καὶ Σαλώμη, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον ἐν δεξιοῖς, ἐνδεδυμένον στολὴν λευκήν.

(α) Ἡ τὰ ά. Ἑωθινὸ Εἰκὼν αὕτη· Τῶν ἕνδεκα Μαθητῶν ἑστώτων ἐπὶ τῷ Ὄρει, ὁ Ἰησοῦς ἐδίδασκεν αὐτοὺς· ἐξ ὧν οἱ μὲν αὐτὸν προσκυνοῦσιν, οἱ δὲ διστάζουσι.

κ'. Ἑτέραν τῶν τριῶν μετὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἄνωθεν, καὶ νέα Ἁγίου Ἰωάννου τῶ ἐκ Σοτζάβης, (μαρτυρήσαντος μὲν κατὰ τὴν β'. Ἰανίου (α) ἑορταζομένου δὲ, μάλιστα ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ Σοτζάβῃ τῇ Ε'. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν) διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἑορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ ΚΕ'. Ἀπριλλίῳ· τότε γὰρ συμπίπτει ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῇ Ε'. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ἤτοι τοῖς τε Μεθεόρτοις αὐτῆς, καὶ τῇ Ἑορτῇ τῶ Ἁγίου Ἰωάννου.
„Τοὺς τρεῖς ἀνδρας Μάρτυρας καὶ νέον Ἰωάννην,
Λαμβάνομεν ἁμαρτιῶν ἄφεσεως τὴν χάριν·

+ Περὶ ἄλλων εἰκόνων κατὰ διαφόρους καιροὺς χρησίμων ἐν τῷ Ναῷ αὐτῶν μάλιστα·

κά'. Ἱστορεῖται ἐπίσης καὶ ταύτην τὴν Εἰκόνα διὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν· Τὸν Κύριον ἡμῶν καθήμενον ἐπὶ θρόνου· περὶ αὐτὸν δὲ Τὴν Θεοτόκον, Ἰωάννην Πρόδρομον, καὶ Θεόδωρον τὸν Τύρωνα ἐκ δεξιῶν· καὶ ἐξ εὐωνύμων Τοὺς τρεῖς Ἁγίους Μάρτυρας, πρεσβεύοντας αὐτῷ·
„Μῆτερ Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τρεῖς Μάρτυρες καὶ Τύρων,
Ῥᾳδίαν με ἀξιώσατε ἡμέραν Παθῶν Θείων·

κβ'. Ἑτέραν διὰ τὴν νησίδα τοῦ Δεκαπενταυγούστου· Τὴν Θεοτόκον ἐπὶ θρόνου· περὶ αὐτὴν δὲ Τοὺς τρεῖς Ἁγίους Μάρτυρας ἐκ δεξιῶν· καὶ ἐξ εὐωνύμων τὰς

(α) Παρ' ἄλλοις κατὰ τὴν ιβ'. Μαΐου.

τὰς Ἁγίας, Ἄνναν τὴν Προμήτορα, Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, καὶ Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν, πρεσβεύοντας τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ·

„Προφθάσαιμεν ταῖς Ἀθλητῶν τὴν Κοίμησιν Μαρίας,

Πρεσβείαις καὶ Μαγδαληνῆς Ἄννης καὶ Αἰγυπτίας.

κγ'. Ἑτέραν τιθεμένην ἐπὶ παντὸς Ὀρθοδόξου τεθνεῶτος· Ἐν ᾗ τὴν Ἁγίαν Τριάδα σέβουσαν τὴν Θεοτόκον, ἐπιλεγομένην Κορωνάτζιαν· καὶ ἐν δεξιῶν μὲν, τοὺς Ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τὸν Ἅγιον Ἄγγελον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου· ἐξ ἀριστερῶν δὲ τοὺς τρεῖς Ἁγίους Μάρτυρας, πρεσβεύοντας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ κεκοιμημένου·

„Παρθένων Ἀρχαγγέλων τε καὶ Ἀθλητῶν πρεσβείαις,

Τάξον Τριὰς ἐμὴν ψυχὴν Δικαίων ταῖς χορείαις·

κδ'. Ἑτέραν ἀναγκαίαν· Ἐν ᾗ ἱστορεῖμεν Γησοῦν Χριστὸν τὸν Ἐμμανουὴλ εὐλογοῦντα τοὺς περὶ αὐτὸν Ἁγίους Μάρτυρας, Μανουὴλ τὸν Πέρσην ἀθλήσαντα κατὰ τὴν ιζ'. Ἰανίου· Μανουὴλ τὸν Ἀρχιερέα καὶ Ἀθλητὴν τὸν κατὰ τὴν κβ'. Ἰανναρίου· Ἐμμανουὴλ τὸν κατὰ τὴν κ'. Μαρτίου· Ἕτερον Ἐμμανουὴλ τὸν κατὰ τὴν κς'. τοῦ αὐτοῦ· καὶ Μανουὴλ τὸν ἐκ Κρήτης· ὧν προσκυνοῦμεν ἐν τῇ ἑκάστου τούτων Μνήμῃ·

„Ἐμμανουὴλ καὶ Μανουὴλ Πεντὰς Ἁγία ὅλη,

Ὑπὲρ ἀχρείου Μανουὴλ, Ἐμμανουὴλ δυσώπει·

Περὶ

Περὶ ἑτέρων εἰκόνων τῶν Ἁγίων πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τοῦ Ναοῦ·

κε'. Οἱ βουλόμενοι δὲ καὶ δυνάμενοι ἐκτελοῦμεν καὶ τὰς ἑξῆς· Ἑτέραν ἐν ᾗ ἐσκαμμένοι εἰσὶν οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ ΚΔ'. αὐτῶν Μαρτύρια· ὡς οἱ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει κατασκευάζουσι·

„Ποικίλως ἴδε ἰσορῶ τριὰς τὴν σὴν Εἰκόνα,

Ποικίλων ἐν δεήσεων καμῶ μὴ ὑπερόρα·

κς'. Ἑτέραν ἐν ᾗ χρυσῶς πεποικιλμένοι εἰσὶν οἱ Ἅγιοι λεγομένην κοινῶς Ποδιὰν· ἥτις ἐν τῇ Μνήμῃ τῶν Ἁγίων, καὶ ἐν ἑτέραις Μεγάλαις Ἑορταῖς τιθεμένη ῥέματα ὑπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Καπετάσματος Μεγάλην Εἰκόνα τῶν Ἁγίων·

„Πεποικιλμένοι Μάρτυρες ἐσὲ τῇ Θείᾳ Δόξῃ,

Ποικίλλω ἐν καμῶ ὑμῶν τὴν πάνσεπτον Εἰκόνα·

Περὶ ἑτέρων Εἰκόνων τῶν Ἁγίων τῶν ἐν οἴκοις τῶν ὁμωνύμων τοῖς Ἁγίοις ἁρμοζουσῶν·

κζ'. Ἱστορεῖμεν ὡσαύτως καὶ Ἑτέραν τοῦ Ἁγίου ἐκείνου μόνον, ὃ τὄνομα Φέρομεν, Μεγάλην ἄχρι τῆς μέσης τοῦ σώματος·

„Ὁ μώνυμε προσάτα μου καμὲ δὴ τὸν ἀχρεῖον,

Ἀεὶ Χριστῷ ἱκέτευε ῥῦσαι δεινῶν παντοίων·

κη'. Ἑτέραν τῶν τριῶν σμικρὰν ἐπὶ θρόνοις καθεζομένων, διά τε προσκύνησιν ἐφημερινὴν, καὶ οἰκιακὴν ἀνάγνωσιν τῆς πρὸς τοὺς Ἁγίους Παρακλήσεως ἐν καιρῷ πειρασμῶν, ἐδοιπορίας, θλίψεως,

ἀσθενείας, καὶ ἀνάγκης, ὑπὲρ βοηθείας τε καὶ παραμυθίας τῶν δεομένων·

„Δεινοῖς οἱ συνεχόμενοι, θλίψεσι καὶ κινδύνοις,
Τοῖς Μάρτυσι προσδράμωμεν εὐχόμενοι καὶν οἴκοις.

κθ΄. Ἕτέραν τῶν τριῶν σμικροτάτην ἐφίππων ὄντων, καὶ Φερόντων ἀνὰ μίαν ἐπισολὴν ταῖς χερσὶν· ἐν ᾗ ἱστορεῖται καὶ Πόλις εἰς ἣν ἀπῆλθον Πρέσβεις· ὄπισθεν δ' αὐτῆς ἱστορῶμεν καὶ ἄλλας Ἁγίας οἵας θέλομεν, ἐν εἴδει Ἐγκολπίου δι' ὁδὸν καὶ πορείαν· ἣν βαλόμενοι διὰ τὸ εὐπρεπέστερον ἐν ἀργυρίῳ χαλκοχαράττομεν, ἢ διὰ χρυσίου κοσμοῦμεν ταύτην·

„Τριὰς Μαρτύρων πάρεσο ἡμῖν ἀεὶ ἐν πᾶσι,
Καμοὶ Κλεινὴ συνόδευσον ὁδοιπορίᾳ πάσῃ·

λ΄. Ἑτέραν τῶν τριῶν μετάτινος Θεομητορικῆς Ἄνωθεν, ἣν τινα πλέον τῶν ἄλλων ἑορτάζοντες πανηγυρίζομεν δι' αἰτίαν τινα (α) εὐλαβείᾳ Φερόμενοι πρὸς τὴν Παντοδύναμον Δέσποιναν·

„Μητρὸς Θεοῦ καὶ Ἀθλητῶν κτώμενοι βοηθείας,
Οὐδὲν δεινὸν πτοούμεθα, ὑ Σατὰν πανουργίας·

Περὶ ἑτέρων τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τῆς Χαλκογραφίας τῇ παρούσῃ ἱερᾷ αὐτῶν Ἀκολουθίᾳ ἁρμοζουσῶν.

λα΄. Προσιθέαμεν ἐν ἀρχῇ ἑκάστῳ τύπῳ τῆς τῶν Ἁγίων Ἀκολουθίας, Ἑτέραν Μεγάλην τῶν τριῶν μετὰ

(α) Ὡς καγὼ ὁ ἀχρεῖος καὶ ἁμαρτωλὸς τιμῶν σέβομαι, καὶ ἑορτάζων πανηγυρίζω ἀναξίως, μᾶλλον τῶν λοιπῶν, τὴν Ἁγίαν καὶ Κοσμοχαρμόσυνον Γέννησιν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, διὰ τὸ συμπεσεῖν γεννηθῆναί με τῇ ἡ. Σεπτεμβρίου τῷ ᾳψτβ΄.

μετὰ τῶν ΚΔ΄. Μαρτυρίων χαλκοχαραττομένην· ἐφ' ὧν σημειῶνται ταχτικῶς τὰ γράμματα τῆ Ἀλφαβηταρίᾳ κεφαλαιωδῶς·

Περὶ μὲν τῆς τρεῖς Ἁγίας χαράττεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Τῇ πίστει Χριστῷ τρωθέντες παμμακάριστοι, καὶ τότε πιστῶς πιόντες τὸ ποτήριον, τῶν Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείαις ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· καὶ τὰ ὀνόματα ἐπ' αὐτῶν·

Ὁ Ἅγιος καὶ πολύαθλος Μανουήλ·
Ὁ Ἅγιος καὶ Θεόφρων Σαβέλ·
Ὁ Ἅγιος καὶ Τρισόλβιος Ἰσμαήλ·

Ἐπὶ δὲ τῶν τριῶν τούτων Ἁγίων ἐν τῷ Μέσῳ Ἱστορεῖται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εὐλογῶν τὰς Μάρτυρας· καὶ ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῶν οἱ Στίχοι οὗτοι·

„Ζῶν τελευτῶν κρινόμενος ἐπικαλοῦμαι Πρέσβεις,
Τὰς τρεῖς Ἁγίας Μάρτυρας προϋπάρξαντες Πρέσβεις· ὁ πάνυ ἁμαρτωλὸς Δεῖνας

Τῶν δὲ Μαρτυρίων αἱ ἐπιγραφαὶ μετὰ τῆ Ἀλφαβηταρίᾳ γράφονται κάτω, ὅρα αὐτὰς εἰς τὸν περιληπτικὸν Κατάλογον· ἔστα τὸ παρόν.

Αὕτη ἡ Ἁγία καὶ χαριτόβρυτος Εἰκὼν τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν πέριξ ΚΔ΄. Φρικτῶν Μαρτυρίων ἱστορηθέντων κατὰ τὰς (ἐν εἴδει τῶν τῆς Θεοτόκου) συντεθέντας ΚΔ΄. Οἴκους τῶν αὐτῶν Μαρτύρων, τὰς κατὰ

κατὰ τὸν Μαρτυρικὸν Βίον τὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν τύποις ἐκδοθέισῃ Ἀκολουθίᾳ εὑρισκόμενον συγγραφέντας, ἐχαλκοχαράχθη σπουδῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ Δεῖνος, ἵνα προσίθηται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου τύπου τῆς τῶν Ἁγίων Ἀκολουθίας πρὸς καλλωπισμὸν αὐτῆς κρείττονα, καὶ διανέμηται Δωρεὰν τοῖς Εὐσεβέσι καὶ Φιλομάρτυσι χριστιανοῖς, ἐξαιρέτως δὲ τοῖς ὁμωνύμοις τοῖς Ἁγίοις πρός τε Ἁγιασμὸν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἄφεσιν τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν διὰ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεως τῶν ἀπολαυσόντων τῆς ἁγίας καὶ Μαρτυρικῆς ταύτης Εἰκόνος· τὸ Ἔτος· καὶ ἡ Πόλις ἐν ᾗ ἐχαλκοχαράχθη·

λβ'. Ἑτέραν Μεσαίαν, ἐν ᾗ χαλκοχαράττονται μόνοι οἱ τρεῖς Ἅγιοι, προσιθεμένην πρότε τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ πρὸ τῆς Παρακλήσεως·
ἐν ᾗ περὶ αὐτοὺς χαράττεται τὸ παρόν.

Οἱ ἐκ Περσίδος λάμψαντες Ἀυτάδελφοι Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ τοῦ ταπεινοῦ Δεῖνος· τὰ ὀνόματα ἐπὶ τούτων·
Ὁ Ἅγιος Μανουὴλ· Ὁ Ἅγιος Σαβὲλ· Ὁ Ἅγιος Ἰσμαήλ·
κάτω δὲ οἱ στίχοι·
Κασιγνήτους μέδοντας τρεῖς ἐν τῷ πόλῳ,
Ὑμνῶ τῷ πόθῳ τῷ τῆς καρδίας ὅλῳ· κὴ τὸ Ἔτος.

λγ'. Ἑτέραν σφαιροειδῆ σμικρὰν τῶν τριῶν ἐν εἴδει σφραγῖδος ἐν τρισὶ μέρεσι τυπωμένην· α'. Πρὸ τῶν Τυπικῶν· ὑφ' ἣν σημαῖνει ἰδιοχείρως τὰς ἱερὰς Ναὰς, ἢ τὰ ὀνόματα τῶν Εὐσεβῶν, πρὸς ἃς δω-

δωρεὰν διανέμεται ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας· β'. Μετὰ τὰ Κοντάκια, Οἴκους, καὶ τὰς α'. στίχους ἀμέσως, πρὸ τῶν Συναξαρίων δηλαδὴ· καὶ γ'. Ἐν τῷ τέλει τῆς Βίβλου, πρὸ τῶν ἐσχάτων Στίχων τοῦ Ποιητοῦ· Περὶ αὐτὴν χαράττεται τοῦτο·
Ἡ ἐν εἴδει σφραγῖδος Εἰκὼν τῶν Ἁγίων καὶ Ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μεγάλων Μαρτύρων· Τὰ Ὀνόματα ἐπὶ τῶν Ἁγίων· Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ.
καὶ τὸ Ἔτος.

λδ'. Ἑτέραν τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου τυπωμένην πρὸ τῶν Τροπαρίων αὐτοῦ Ἄνωθεν·
ἐν ᾗ χαράττεται μὲν περιζ τοῦτο.
Ἡ σεβάσμιος Εἰκὼν τῶν πανσέπτων τριῶν Σκηνῶν τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μεγίστων Ἀθλοφόρων τε καὶ Αὐταδέλφων· ἐπὶ δὲ τῶν Κεφαλῶν·
Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ· τὸ Ἔτος.
Τέλος καὶ τῶν Εἰκόνων, Τῶν τριῶν Ἀθλοφόρων,
Δόξα τῷ πρὸ Αἰώνων.

Ἱστορία καὶ Θάνατος τοῦ Βασιλέως τῶν Ῥωμαίων Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἀντιγραφεῖσα ἐκ τοῦ νεοτυπωθέντος Λεξικοῦ τῶν Ἐνδόξων Ἀνδρῶν, χάριν τῶν περιεργείας φερομένων.

Ἰουλιανὸς ὁ λεγόμενος Ἀποστάτης, περίφημος Βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων, υἱὸς τοῦ Ἰουλίου Κωνσταντίου ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τῆς Βασιλίσσης, γεννηθεὶς

νηθὲὶς ἐν Κωνσαντινοπόλει τὸ τλά. ἔτος ἀπὸ τῦ Σωτηρίυ· ἦλθε δὲ εἰς κίνδυνον νὰ γένῃ καὶ αὐτὸς θυσία μετὰ τῶν ἄλλων συγγενῶν τῶν ἰδῶν τῦ Μεγάλυ Κωνσαντίνυ εἰς τὴν μανιώδη ἐκείνην σΦαγὴν αὐτῶν· ὁ δὲ Εὐσέβιος Νικομηδείας λαβὼν τὴν Φροντίδα τῆς ἀνατροΦῆς αὐτῦ, καὶ τῦ ἀδελΦῦ αὐτῦ Γάλλυ, διώρισεν ἕνα παιδαγωγὸν Μαρδόνιον τἄνομα, ὅστις ἐνέσπειρεν αὐτοῖς τὴν σαθερότητα, τὴν μετριοΦροσύνην, καὶ τὴν σωΦροσύνην· μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβον καὶ οἱ δύο τῦ Ἀναγνώυ τὸ ἀξίωμα, εἰσελθόντες εἰς τὸν κλῆρον, μὲ διάΦορον ὅμως γνώμην ἑκάτερος ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν· ὁ μὲν Γάλλος ὅλος ἀΦιερωμένος εἰς τὴν Εὐσέβειαν, ὁ δὲ Ἰ͵ελιανὸς ἀποκλίνων ἐν τῷ κρυπτῷ πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν· τὸ ὁποῖον ἀπεκάλυψε μετὰ ταῦτα, ὅταν εἰκοσιτεσσαρατὴς ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας· ἔνθα παρεδόθη εἰς τὴν Ἀσρολογίαν, εἰς τὴν μαγίαν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην πλάνην τῶν ἐθνικῶν, προσκολληθεὶς μάλισα εἰς τὸν ΦιλόσοΦον Μάξιμον, ὅς τις θεραπεύων αὐτῦ τὸ Φιλότιμον, ὑπέσχετο αὐτῷ τὴν Αὐτοκρατορίαν· ἐντεῦθεν ἄρα ἀποδίδασι τὸ αἴτιον τῆς ἀποσασίας αὐτῦ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῦ νὰ προγνωρίσῃ τὸ μέλλον, καὶ εἰς τὴν Φιλοτιμίαν τῦ δεσπόζειν ἁπάντων· ὁ δὲ Κωνσάντιος τὸν ἔκαμε Καίσαρα τὸ τνέ. Ἔτος· λαβὼν δὲ καὶ τὴν σρατηγίαν τῶν Γαλλικῶν σρατευμάτων, ἔδειξεν ἀνδρείαν καὶ Φρόνησιν κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἑπτὰ Βασιλεῖς ἅμα νικήσας αὐτῶν πλησίον τῦ Στρασβυργίυ, καὶ ἄλλοτε πολλάκις τὺς βαρβάρ-

ρυς

ρυς ἐκδιώξας αὐτὺς ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ὁ δὲ Κωνσάντιος ὑποπτευθεὶς εἰς αὐτὸν εὐδοκιμήσαντα ἄτω, σέλλει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῦ μέρος τῆς σρατιᾶς μὲ πρόΦασιν νὰ πολεμήσῃ τὺς Πέρσας· οἱ σρατιῶται ὅμως σασιάσαντες ἐπὶ τάτῳ, ἐκήρυξαν αὐτὸν Αὐτοκράτορα, καὶ μὴ θέλοντα ἐν τοῖς Παρισίοις· ἔνθα ἔκτισε καὶ ἕνα οἶκον Βασιλικὸν, τῦ ὁποίυ τὰ λείψανα Φαίνονται μέχρι τῦδε· τᾶτο δὲ μαθὼν ὁ Κωνσάντιος κινᾶται κατ' αὐτῦ, καὶ καθ' ὁδὸν ἀποθνήσκει τὸ τξά. ἔτος τῇ γ'. Νοεμβρίυ· ὁ δὲ Ἰ͵ελιανὸς ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν, ἐγνωρίσθη καὶ ἐκεῖ Αὐτοκράτωρ· καὶ εὐθὺς ἐπεμελήθη νὰ ἐξαλείψῃ τὸ καταικρατῆσαν πάθος τῆς τρυΦῆς καὶ τῆς μαλακίας, ἐξ ὧν συνέβησαν πολλὰ κακὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῶν προκατόχων εἰς πᾶσαν τὴν ἐπικράτειαν· ὅθεν ζητήσας ποτε ξυρισὴν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐλθόντα καλοΦορεμένον, τὸν ἀπέπεμψεν ἐκεῖθεν, εἰπὼν „ξυρισὴν αὐτῷ, ὄ μὴν δὲ Σενάτορα· ὁ μὲν προκάτοχος αὐτῦ εἶχε σχεδὸν χιλίυς θεράποντας τῦ λατρῦ, ὁ δὲ Ἰ͵ελιανὸς ἐβάσασεν ἕνα μόνον, ἀπολύσας τὺς ἄλλυς, εἰπὼν· „Καὶ τᾶτο πολὺ ἀνδρὶ τρέΦοντι γένειον· πολλῶν δὲ καὶ μαγείρων ὄντων ἐν τῷ Βασιλικῷ οἴκῳ, ἰδών ποτε ἕνα τινα τάτων μεγαλοπρεπῶς ἐνδεδυμένον, ἔΦερε καὶ τὸν οἰκεῖον μάγειρον παρόντα, ἐνδεδυμένον καὶ αὐτὸν κατὰ τὸ ἐπάγγελμά τυ· παριστάντων δὲ ἀμΦοτέρων, ἠρώτησε τὺς περὶ αὐτὸν· ποῖος αὐτῶν εἶναι ὁ ἀξιωματικὸς γενικῶς εἰς τὸ μαγειρεῖον; ἐκεῖνοι δὲ εἶπον, ὁ ἐδικός τυ· ἐντεῦθεν ἀπε-

δίωξε

ΜΑΚΑΡΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΙΟΣ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

δίωξε τὸν λαμπροφορεμένον μετὰ πάσης τῆς συνοδίας αὐτῦ εἰπών „Ὑμεῖς γὰρ διαφθερεῖτε τὰς ὑμε„τέρας ἀρετὰς ἐμὲ θεραπεύοντες· ἐδίωξε δὲ πρὸς τύτοις ὅλας τὰς Εὐνύχας, λέγων ὅτι γυναῖκα δὲν ἔχει πλέον· καθότι εἶχεν ἀποθάνῃ ἡ Ἑλένη ἡ ἀδελφὴ τῦ Κωνσαντίν, τὴν ὁποίαν εἶχεν αὐτὸς εἰς γυναῖκα, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς μήτε ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον· ἐμπόδισε δὲ ἔτι τὰς ὠτακυσὰς, οἵτινες μὲ λόγον νὰ πληροφορήσωσιν αὐτὸν περί τινων πραγμάτων ἀναγκαίων, ἔφερον περισσοτέραν ζημίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν χαρακτῆρα· ἀποκαθαρισθέντος δὲ τῦ Βασιλικῦ Οἴκυ τοσύτων ἀνθρώπων περιττῶν, ἀνεκύφισε τὸν λαὸν μὲ τὸ πέμπτον τῶν Φόρων, καὶ ἔχε τὴν ἀπόλυτον ταύτην δύναμιν ἕνα μέσον διὰ νὰ σπείρῃ ἀφειδῶς τὰς εὐεργεσίας εἰς ὅλας· καὶ ἰδὺ ὅπερ ἔγραψεν Αὐτοκράτωρ ὢν ἤδη· „δειξάτω μοί „τις πτωχεύσαντά τινα, ἐφ' οἷς ἐσκόρπισε τὸν πλῦτον „αὐτῦ εἰς ἐλεημοσύνας, ὐδεὶς γ' ἂν εἴη· ἐγὼ γὰρ ὅσῳ „μᾶλλον ἐλεῶ, τοσύτῳ μᾶλλον πλυτῶ· καὶ τῦτο πείρα „μεμάθηκα, ἰδιώτης ὢν ἔτι· δῶμεν ὖν τοῖς πᾶσιν ἀφθό„νως κατὰ τὸ μέτρον τῆς χρείας ἑκάςῳ, μηδένα ἀπο„σρεφόμενοι, κἂν ἐχθρὸς ὕτος ᾖ· ὐ γὰρ τὸν τρόπον, τὸν „δ' ἄνθρωπον ἐλεῦντες τυγχάνομεν· μισήσας δέ τινα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς πολιτικῆς ἐν τῷ Φανερῷ Θαλάσσιον τῦνομα, καὶ πολλῶν κατηγορύντων ἐν ταύτῃ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι ἐσάθη ἄδικος ἐναντίον τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ εὐσεβείας αὐτῦ φοβηθεὶς νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς αὐθάδειαν κατ' ἐκείνυ τῦ δυσυχῦς εἶπεν εἰς αὐ-

τὺς· „ὁμολογῶ ὅτι ὁ ὑμέτερος ἐχθρός, ἐσιν ἐχ„θρὸς καὶ ἐμοὶ, ἀλλὰ δεῖ ἀναβαλέσθαι ὑμᾶς τὴν „δίκην αὐτῷ, μέχρις ἂν δῷ ἐμοὶ δίκην πρῶτον προ„τιμυμένῳ· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἔπεν εἰς τὸν Ἔπαρχον τῦ Πραιτωρίυ νὰ μὴ δώσῃ πλέον ἀκρόασιν εἰς αὐτὺς ἕως ὃ νὰ τὸν συγχωρήσῃ, τὸ ὁποῖον κ᾽ ἔπαμεν ἐμπράκτως εὐθὺς· ἐξελθὼν δέ ποτε τῦ Βασιλικῦ Οἴκυ ἐν Ἀντιοχείᾳ διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Δία ἐν τῷ ὄρει Κασσίῳ, βλέπει ἄνθρωπόν τινα καταπεσόντα εἰς τὰς πόδας αὐτῦ, κ᾽ ζητῦντα νὰ τῷ χαρίσῃ τὸ ζῆν· ἐρωτήσας δὲ περὶ τῦ ἀνθρώπυ, κ᾽ μαθὼν παρά τινος κατηφορικῶς διηγυμένυ περὶ αὐτῦ, ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεόδωρος ἐκεῖνος, ὅς τις πρῶτος ὢν ποτε τῦ συλλόγυ τῆς Γεραπόλεως, καὶ προπέμπων τὸν Κωνσάντιον κινύμενον κατὰ σᾶ, ᾔυχετο αὐτῷ τὴν νίκην, παρακαλῶν νὰ σέλῃ τὴν κεφαλὴν σᾶ τῦ ἀποσάτυ καὶ ἀχαρίσυ, ὡς ἔλεγεν, εἰς τὴν Γεράπολιν, ἀπεκρίθη· „πάλαι ποτε ᾔδειν ταῦτα· εἶτα σραφεὶς πρὸς τὸν Θεόδωρον, ὅςτις ἀνέμενε τῦ θανάτυ τὴν ψῆφον, εἶπεν „ἐπάνελθε „ἄνθρωπε εἰς τὸν οἶκόν συ, μηδένα φοβύμενος· ζήσεις γὰρ ὑπὸ Αὐτοκράτορι, ὅς τις ἑπόμενος ἀξιώ„μασι Φιλοσόφων περὶ πολλᾶ ποιεῖται τὰς μὲν ἐχ„θρὰς ὡς ἐλαχίσας ποιεῖν, τὰς δὲ φίλας ὡς πλείσας· μισῶν δὲ παραπολὺ τὰς κατηγόρας, καὶ ἰδών τινα συκοφαντῦντα πρὸς αὐτὸν ἕνα τινα τῶν πολιτῶν, ὅτι ἔχει δῆθεν σκοπὸν νὰ κηρυχθῇ Αὐτοκράτωρ, δὲν ἔδωκε παντελῶς ἀκρόασιν εἰς αὐτὸν· ἐντεῦθεν ὁ συκοφάντης ὕτος προσπαθῦσε νὰ παρασήσῃ τὸ πρᾶγ-

μα ὡς πιθανὸν, Φέρων τεκμήριον ὅτι ἐκεῖνος ἔβαψεν ἓν ἱμάτιον σηρικὸν μὲ τῆς πορφύρας τὸ χρῶμα· ὁ Ἁγλιανὸς δὲ μὴ θέλων πλέον νὰ τὸν ἀκούῃ, εἶπεν εἰς τὸν θησαυροφύλακα· „δὸς τῷ ἐπικινδύνῳ τούτῳ καὶ „φληνάφῳ ἀνθρωπαρίῳ ὑπόδημα ἀλλοῖον, ἵνα κο„μίσῃ αὐτὸ τῷ παρ' αὐτοῦ κατηγορουμένῳ πρὸς ἀρ„μογὴν τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· οἱ δὲ φιλόσοφοι πέριξ ἀντὶ νὰ τελειοποιήσωσι μίαν τοιαύτην ἔμφυτον ἀγαθότητα, τὴν διέφθειραν μᾶλλον καταπείσαντες αὐτὸν νὰ ἀκυρώσῃ τὸν χριστιανισμὸν, καὶ νὰ εἰσάξῃ ἐν δευτέρᾳ τὴν εἰδωλολατρείαν· ὅθεν ἐξέδωκεν ἔξω διάταγμα νὰ ἀνοίξωσι πανταχοῦ τοὺς ναοὺς τῶν ἐθνῶν, ἱεροπραττων αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰς πράξεις τοῦ μεγάλου Ποντίφηκος μετὰ τῶν ἐθίμων τῶν ἐθνικῶν, ἐξαλείφων τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος μὲ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν· ἐντεῦθεν διώρισε μισθοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐθνῶν, ἐγύμνωσε τὰς ἐκκλησίας διὰ νὰ δίδῃ δωρεὰς εἰς τοὺς στρατιώτας, καὶ ἐσήκωσε τὰ διορισθέντα παρὰ τοῦ Μεγάλου Κωνσαντίνου εἰς τροφὴν τῶν κληρικῶν, τῶν χηρῶν, καὶ παρθένων· ἀγχίνους δὲ καὶ πονηρὸς ὢν πλέον τῶν προλαβόντων Αὐτοκρατόρων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὁ φανερὸς διωγμὸς αὐξάνει μᾶλλον τὸν ἀριθμὸν, ἐδείκνυεν εὔνοιαν εἰς τοὺς χριστιανοὺς, ἀνακαλέσας τοὺς ἐξορισθέντας παρὰ τοῦ Κωνσαντίνου ἐξ αἰτίας τῆς θρησκείας διὰ νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃ μὲ τὸ καλὸν· ἀφαιρέσας δὲ τῶν ἐκκλησιῶν τὰς προσόδους, ἔλεγεν ὅτι πράττει τοῦτο διὰ νὰ γυμνάσῃ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν πτωχείαν· ἐμπόδισε δὲ

εἰς

εἰς αὐτοὺς τοὺς κρισολογίας, τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῶν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι δημόσια ἀξιώματα· ἐμπόδισεν ἔτι τὴν μάθησιν τῶν ἐγκυκλίων, διὰ νὰ μὴ ἔχωσι φῶς παρὰ τῶν Προφητῶν ἐναντίον τῆς εἰδωλολατρείας· μὲ ὅλον δὲ ὅπου ἐδείκνυε τοσαύτην καταφρόνησιν ὀνομάζων αὐτοὺς Γαλιλαίους, ἐγνώριζεν ὅμως τὴν καθαρότητα αὐτῶν, καὶ τῆς ἀρετῆς τὴν λαμπρότητα· καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἔπαυε νὰ ἀναφέρῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς εἰς παράδειγμα· τοιοῦτος λοιπὸν ἐσάθη ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ τὸ πρῶτον εἰς τὸν διωγμὸν, ἀλλὰ μὴ κατορθώσας ἐκ τῆς ἐπιεικείας μηδὲν, ἐπέφερεν ἤδη τεχνιέντως καὶ βίαν, διορίζων ἄρχοντας τοὺς πλέον σκληροὺς ἐχθροὺς τοῦ χριστιανισμοῦ· καὶ ἐντεῦθεν ἔγινε μεγάλη ταραχὴ εἰς τὰς πόλεις, καὶ πολλοὶ Μάρτυρες εἰς πολλὰς ἐπαρχίας· λέγουσι δὲ νὰ ἐφονεύθησαν διὰ προσαγῆς τοῦ ἐν Χαλκηδόνι οἱ δύο Πρέσβεις τῶν Περσῶν ὁ Μανουὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐπειδὴ ἦσαν χριστιανοὶ· ὁ Ἀρχιερεὺς δὲ Μάρκος τῆς πόλεως ταύτης ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ παικτικῶς, διατὶ ὁ Γαλιλαῖος αὐτοῦ δὲν ἰατρεύει τοὺς ὀφθαλμούς του; ἀπεκρίθη· ἐγὼ δοξάζω τὸν Κύριόν μου ὅτι τυφλόν με ἐποίησεν, ἵνα μὴ βλέπων σὲ τὸν ἀποσάτην μολύνωμαι· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ παραβάτης ἐσιώπα ἀτάραχος· ὁ δὲ Εὐτρόπιος συγκρίνει αὐτὸν μὲ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον· προσθέτει ὅμως ὅτι ἦτον τῶν χριστιανῶν μέγας διώκτης· καὶ εἶχε σκοπὸν μάλιστα νὰ ἀποσβέσῃ τὸν χριστιανισμὸν μέχρι σπινθῆρος, ἀφ'

ὃ τελειώσῃ τὸν πόλεμον τῶν Περσῶν· τὰς ὁποίας
ἤθελε νὰ ἐκδικήσῃ διὰ τὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα εἰς ἑξηκον-
ταετίαν ἤδη ἔκαμον τοῖς Ῥωμαίοις· εὐτυχήσας δὲ
πρῶτον κυριεύσας τόπους καὶ πόλεις μέχρι τοῦ Κτη-
σιφῶντος, ἐπέρασε κ᾽ τὸν Τίγρητα ποταμὸν· ἐπαρ-
θεὶς δὲ ἐντεῦθεν ἔκαυσε τὸν ἴδιον σόλον καὶ τὰς τρο-
φὰς, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀσυρίας·
μὴ εὑρὼν ὅμως τροφὰς ἔμπροσθεν, ἀφανιζομένων
πασῶν ὑπὸ τῶν προπορευομένων Περσῶν, ἐβιάσθη
νὰ ἐπιστρέψῃ εὐθὺς εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τίγρητος· καὶ
μὴ ἔχων πλοῖα, ἐμιμήθη τὸν τρόπον τῶν μυρίων Ἑλ-
λήνων, κινηθεὶς ἄνω πρὸς τὰ Καρδάχια ὄρη, καὶ νι-
κῶν τοὺς στρατηγοὺς τοῦ Σάπωρος εἰς διαφόρους ἀπαν-
τήσεις, ἐπροχώρει εὐτυχῶς μέχρι τῆς κς΄. τοῦ Ἰουλίου
τοῦ τξγ΄. ἔτους· καὶ ἐνταῦθα ἐτραυματίσθη καιρίως
μὲ βέλος, ἐν ᾧ ἀνέτεινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ
τὸ στράτευμα ἐκφωνῶν τὸ tout à vous· ὁ δὲ Θεο-
δώρητος λέγει, ὅτι λαβὼν αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς ἔῤ-
ῥιπτεν ἄνω λέγων „νενίκηκας Γαλιλαῖε! ἀλλὰ πῶς
ἔχει τοῦτο τὸ ἐκ παραδόσεως λεγόμενον, ἡμεῖς οὐκ
οἴδαμεν ἀληθῶς· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὡς τόσον ἐφάνη ἀν-
δρεῖος εἰς τὸν θάνατον, καὶ ἰδοὺ οἱ τελευταῖοι λόγοι
αὐτοῦ· „ἤδις᾽ ἂν νῦν ὑπέκοιμι τῷ χρεών, εὖ εἰδὼς ὅτι
„ὅστις ἂν Φιληδοῖ ζῆν, ἐπειδὰν οἱ ἀναγκαῖον ἀπο-
„θανεῖν ᾖ, χεῖρόν ἐσιν, ἢ ὅστις ἐπιθυμέῃ θανάτου
„ὅτε ζῆν δέοι· ὁ γὰρ ἐμὸς βίος βραχὺς μὲν, ἀλλ᾽
„αἰ ἡμέραι μου πλήρεις· καὶ ὁ θάνατος φαῦλόν τι
„τοῖς κακοῖς νομιζόμενος, ἀγαθόν τι ἔσῃ τοῖς ἀγα-
„θοῖς,

„θοῖς, χρεὼν τοῦτο ἡδέως προσφερόμενον τοῖς νῦν
„ἔχουσιν· ἐμοὶ δὲ καὶ ἰδιώτῃ μὲν πρότερον, καὶ αὐτο-
„κράτορι ὕσερον, ἐπιμελὴς ἐγένετο μηδὲν πράττειν,
„οἷμαι, ὧν ἐς ὕσερον μεταμέλειά τις μοι γένοιτο·
καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξεψύχησε τῇ ἑπομένῃ νυκτὶ ἐν ἡλι-
κίᾳ λβ΄. ἐτῶν· ἐτέθη δὲ εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ τὸ Ἐπί-
γραμμα· „ἐνταῦθα κεῖται Ἰουλιανὸς ἀποθανὼν εἰς
„τὰς ὄχθας τοῦ Τίγρητος, Αὐτοκράτωρ μὲν ἔξοχος,
„Στρατηγὸς δ᾽ ἀγαθὸς γενόμενος· ἐν ἑνὶ δὲ λόγῳ
ἐγένετο Αὐτοκράτωρ ἔξοχος, καὶ ὅμοιος τῷ Μάρκῳ
Αὐρηλίῳ· διώκτης ὅμως τῶν χριστιανῶν ἀδυσώπητος,
τὸ ὁποῖον ἀπέσβεσε καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἀρετήν.

Αὕτη ἡ περικοπὴ εὑρίσκεται ἐν τῷ Β΄. Τόμῳ τοῦ Λεξικοῦ τῶν ἐν-
δόξων Ἀνδρῶν· Σελὶς 527.

Τοῖς Ἐντευξομένοις Περιέργοις.

Ξένος τις τυχὸν παρὰ τοῖς ἐντυγχάνουσι, κενῶς τε
δόξω πονήσας, περὶ τῆς τῶν δύο τούτων Πασχαλίων
ἐπιτυχίας τε καὶ συνθέσεως πάνυ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς
χρόνων ἀφεσηκότων, ὡς μόγις ἐν τοῖς τῶν ἡμετέρων
ἀπογόνων χρόνοις τὸ ἓν καὶ μόνον γε συμπεσεῖν· ἀλλ᾽
ἔγωγε ἐν τῷ Εὐαγγελισαρίῳ καθορῶν τὸ ἅγιον Πά-
σχα τοσοῦτον ἀνάγεσθαι καὶ κατάγεσθαι, ὥσε ἄχρι
καὶ τῆς νέ. τοῦ Ἀπριλλίου ἀνιέναι, μέχρι δὲ καὶ αὐ-
τῆς τῆς κβ΄. τοῦ Μαρτίου κατιέναι δύνασθαι, καὶ πε-
ριεργείας ἐπὶ τούτῳ ἠττώμενος, οὐκ ἐπαυσάμην πρὸ
χρόνων ὀ μόνον τῶν ἐν γήρᾳ πυνθανόμενος, ἀλλὰ

καὶ τὰ ἐντυχόντα μοι διερχόμενος, ἀκριβῶς ἀνηρεύνων πρὸς τὸ μαθεῖν με, εἴποτε ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς τὸ τοιοῦτον συνέβη· ἐπεὶ δὲ ἑκατέρων ἀπέτυχον, ἔδοξέ μοι μόχθων ὑπεριδόν τι, τῷ ποθουμένῳ μόνον ἐπιτυχεῖν, ὅπερ καὶ Θεοῦ βοηθείᾳ εἰς πέρας ἤγαγον· διὰ γὰρ τῆς περὶ τοῦ εὑρίσκειν τὸ Πάσχα ἑρμηνείας τοῦ ὁμωνύμου μοι Μανουὴλ Γλυζωνίου τοῦ ἐκ Χίου ἀμυδρῶς πως ὁδηγηθεὶς, ἐ μόνον ἀμφότερα τὰ εἰρημένα Πασχάλια μετὰ τῶν περὶ αὐτὰ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὅσα παραπλήσια μετὰ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τοῦ τρέχοντος ἔτους συνέβη, σὺν Θεῷ ἐφεῦρον ὀρθότατα· ὧν καὶ ἀνωτέρων πάσης ἀμφιβολίας, καὶ πείρᾳ ἀψευδεστάτων ἀποδειχθέντων, ἓν ἕκαστον ὧδε μετὰ τοῦ τῆς εὑρέσεως αὐτῶν τρόπου κατέγραψα πρὸς πλέονα καλλωπισμὸν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, καὶ χάριν τῶν περιέργων.

Περὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα ὁσάκις συνέβη ἀπὸ Χριστοῦ, καὶ μέχρι τοῦ τρέχοντος Ἔτους συμπεσεῖν τῇ κβ'. Μαρτίε·

α. Κατὰ τὸ 72. οβ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ή. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

β. Κατὰ τὸ 319. τιθ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους γ'. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

γ. Κατὰ τὸ 414. υιδ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ιδ'. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

δ. Κατὰ τὸ 509. φθ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους κέ. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ε. Κα-

ε. Κατὰ τὸ 604. χδ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ή. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ς. Κατὰ τὸ 851. ωνά. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους γ'. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ζ. Κατὰ τὸ 946. θμς'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ιδ'. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

η. Κατὰ τὸ 1041. αμά. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους κέ. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

θ. Κατὰ τὸ 1136. αρλς'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ή. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ι. Κατά τὸ 1383. ατπγ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους γ'. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ια. Κατὰ τὸ 1478. αυοή. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ιδ'. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ιβ. Κατὰ τὸ 1573. αφογ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους κέ. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

ιγ. Κατὰ τὸ 1668. αχξή. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλους ή. ἡ δὲ σελήνη ιγ'.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1668. αχξή'. καὶ ἄχρι τοῦ τρέχοντος ἔτους 1815. αωιε'. μέχρι δὲ καὶ τοῦ 1914. αϑιδ'. ἐδὲ συνέβη ἐδὲ συμβήσεται συμπεσεῖν τὸ ἅγιον Πάσχα τῇ κβ'. Μαρτίε.

Η' τούτων δὲ καὶ τῶν παραπλησίων εὕρεσις αὕτη ἐστί· καταγράψας τὰ ἀπὸ Χριστοῦ ἔτη, γράφον παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς κύκλους τῶν δύο Φωστήρων, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ κα'. ἡλίου, καὶ ιή'. σελήνης· ἔνθα δ' ἂν συμπέσωσιν οἱ τοῦ ἡλίου κύκλοι, ὁ γ'. λέγω, ἢ ὁ ή'. ἢ ὁ ιδ'. ἢ ὁ κέ'. μετὰ τοῦ τῆς σελήνης ιγ'. κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος συμπίπτει καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ κβ'. Μαρτίε· καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου εὑρήσεις καὶ τὸ ἑπόμενον Πασχάλιον· Ἰσέον δὲ ὡς ὁ μὲν ἥλιος ἔχει κύκλους κή'. ἡ δὲ σελήνη ιθ'.

Περὶ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Περὶ τῦ Ἁγίε Πάσχα πότε συμβήσεται συμπεσεῖν τῇ κβ'. Μαρτίε· Πασχάλιον·

1915. ἀθιέ. 7423. ζυκγ'. Ἰνδικτιῶν ιγ'. ἡλίε κύκλοι γ'. σελήνης κύκλοι ιγ'. Θεμέλιον Σελήνης κς'.

Ἡ παραμονὴ τῶν Χριςῦ γεννῶν, ἡμέρᾳ δ'. Κρεοφ. ἡμέρᾳ λβ. τὸ Τριῳδιον ἄρχεται Γαννουαρίε ια'. ἦχος πλδ'. ἑωθινὸν ια'. ἡ ἀποκρέα Γαν. κέ. τῦ Εὐαγγελισμῦ τῇ δ'. τῆς Διακαινησίμε· Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίῳ κα'. τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίῳ ΚΒ'.

τῆς Ἀναλήψεως, Ἀπριλλίῳ λ'. τῆς Πεντηκοσῆς, Μαΐῳ ί. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ ιζ'. ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων τῇ δ'. τῆς έ. ἑβδομάδος τῶν Νηςειῶν· ἡ νηςεία τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων ἡμέρᾳ μβ'. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ β'.

Περὶ τῦ Ἁγίε Πάσχα ὁσάκις συνέβη ἀπὸ Χριςῦ, καὶ ἄχρι τῦ τρέχοντος ἔτες συμπεσεῖν τῇ κέ. Ἀπριλλίε.

α. Κατὰ τὸ 45. μέ. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες θ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

β. Κατὰ τὸ 140. ρμ. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

γ. Κατὰ τὸ 387. τπζ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες ιέ. ἡ δὲ σελήνη έ.

δ. Κατὰ τὸ 482. υπβ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κς'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ε. Κα-

ε. Κατὰ τὸ 577. Φοζ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες θ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ς. Κατὰ τὸ 672. χοβ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ζ. Κατὰ τὸ 919. ϑιθ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες ιέ. ἡ δὲ σελήνη έ.

η. Κατὰ τὸ 1014. αιδ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κς'. ἡ δὲ σελήνη έ.

θ. Κατὰ τὸ 1109. αρθ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες θ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ι. Κατὰ τὸ 1204. ασδ'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ια. Κατὰ τὸ 1451. αυνά. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες ιέ. ἡ δὲ σελήνη έ.

ιβ. Κατὰ τὸ 1546. αφμς'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κς'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ιγ. Κατὰ τὸ 1641. αχμά. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες θ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

ιδ. Κατὰ τὸ 1736. αψλς'. καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶχε κύκλες κ'. ἡ δὲ σελήνη έ.

Ἀπὸ δὲ τῦ 1736. αψλς'. καὶ ἄχρι τῦ τρέχοντος ἔτες 1815. αωιέ'. μέχρι δὲ καὶ τῦ 1982. αθπβ'. οὐδὲ συνέβη οὐδὲ συμβήσεται συμπεσεῖν τὸ ἅγιον Πάσχα τῇ κέ. Ἀπριλλίε.

Περὶ δὲ καὶ τῆς τέτων εὑρέσεως καὶ τῶν παραπλησίων ὁμοίως ποιήσον κατὰ τὴν ἐληθεῖσαν ἑρμηνείαν· καὶ ἔνθα συμπέσωσιν οἱ τῦ ἡλίε κύκλοι, ὁ θ'. λέγω, ἢ ὁ ιέ. ἢ ὁ κ'. ἢ ὁ κς'. μετὰ τῦ τῆς σελήνης έ. κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος συμπίπτει καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ κέ. Ἀπριλλίε· δι' αὐτῦ δὲ τῦ τρόπε εὑρήσεις καὶ τὸ ἑπόμενον Πασχάλιον.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Περὶ τῆ Ἁγίε Πάσχα πότε συμβήσεται συμπεσεῖν τῇ ΚΕ'. Ἀπριλλίε Πασχάλιον.

1983. ἀθπγ'. 7491. ζυγά'. Ἰνδικτιὼν ς'. Ἡλίε κύκλοι ιέ. Σελήνης κύκλοι έ. Θεμέλιον Σελήνης κή.

ἡ παραμονὴ τῶν Χριςῶ γεννῶν, ἡμέρᾳ έ. Κρεοφαγίας ἡμέραι ξ'. τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φευρεαρίε ιδ'. ἦχος πλ. ά. ἑωθινὸν έ. ἡ Ἀποκρέα Φευρεαρίε κή. τῆ Εὐαγγελισμῆ τῇ έ. τῆς γ'. ἑβδομάδος· Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλλίῳ ιή.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλλίῳ ΚΕ'.

τῆς Ἀναλήψεως, Ἰανίῳ γ'. τῆς Πεντηκοςῆς, Ἰανίῳ ιγ'. ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων τῇ Ε'. μετὰ τὴν Πεντηκοςήν· τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰανίῳ κ'. ἡ νηςεία τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων ἡμέραι ή. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ γ'.

Καταγραφὴ σὺν Θεῷ Ἁγίῳ δισυλλάβων Πασχαλίων ἐλευσομένων, ἐτῶν 351. τνά'. ἀρχομένων ἀπὸ τῆ ᾳωις'. καὶ ληγάντων ἕως τῆ βρξ'.

Προσεθέσα ἐνταῦθα χάριν τῶν βελομένων εἰδέναι, πότε ἑορτάζεται τὸ Ἅγιον Πάσχα τῶν χρισιανῶν κατ' ἔτος· ὅπε δ' ἔςι τὸ γράμμα Β. σημαίνει Βίσεκτος.

Ἔτη ἀπὸ Χριςῦ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.	Ἔτη ἀπὸ Χριςῦ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.	Ἔτη ἀπὸ Χριςῦ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.
Β 1816.	Ἀπριλίε. θ'.	1818.	Ἀπριλίε. ιδ'.	Β 1820.	Μαρτίε. κή.
1817.	Μαρτίε. κέ.	1819.	Ἀπριλίε. ς'.	1821.	Ἀπριλίε. ί.

Ἔτη

Ἔτη ἀπὸ Χριςῦ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.	Ἔτη ἀπὸ Χριςῦ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.	Ἔτη ἀπὸ Χριςῦ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.
1822.	Ἀπριλίε. β'.	1857.	Ἀπριλίε. ζ'.	Β 1892.	Ἀπριλίε. έ.
1823.	Ἀπριλίε. κβ'.	1858.	Μαρτίε. κγ'.	1893.	Μαρτίε. κή.
Β 1824.	Ἀπριλίε. ς'.	1859.	Ἀπριλίε. ιβ'.	1894.	Ἀπριλίε. ιζ'.
1825.	Μαρτίε. κθ'.	Β 1860.	Ἀπριλίε. γ'.	1895.	Ἀπριλίε. β'.
1826.	Ἀπριλίε. ιή.	1861.	Ἀπριλίε. κγ'.	Β 1896.	Μαρτίε. κδ'.
1827.	Ἀπριλίε. γ'.	1862.	Ἀπριλίε. ή.	1897.	Ἀπριλίε. ιγ'.
Β 1828.	Μαρτίε. κέ.	1863.	Μαρτίε. λά.	1898.	Ἀπριλίε. έ.
1829.	Ἀπριλίε. ιδ'.	Β 1864.	Ἀπριλίε. ιθ'.	1899.	Ἀπριλίε. ιή.
1830.	Ἀπριλίε. ς'.	1865.	Ἀπριλίε. δ'.	Β 1900.	Ἀπριλίε. θ'.
1831.	Ἀπριλίε. ιθ'.	1866.	Μαρτίε. κζ'.	1901.	Ἀπριλίε. ά.
Β 1832.	Ἀπριλίε. ί.	1867.	Ἀπριλίε. ιέ.	1902.	Ἀπριλίε. ιδ'.
1833.	Ἀπριλίε. β'.	Β 1868.	Μαρτίε. λά.	1903.	Ἀπριλίε. ς'.
1834.	Ἀπριλίε. κβ'.	1869.	Ἀπριλίε. ί.	Β 1904.	Μαρτίε. κή.
1835.	Ἀπριλίε. ζ'.	1870.	Ἀπριλίε. ιβ'.	1905.	Ἀπριλίε. ιζ'.
Β 1836.	Μαρτίε. κθ'.	1871.	Μαρτίε. κή.	1906.	Ἀπριλίε. β'.
1837.	Ἀπριλίε. ιή.	Β 1872.	Ἀπριλίε. ιέ.	1907.	Ἀπριλίε. κβ'.
1838.	Ἀπριλίε. γ'.	1873.	Ἀπριλίε. ή.	Β 1908.	Ἀπριλίε. ιγ'.
1839.	Μαρτίε. κς'.	1874.	Μαρτίε. λά.	1909.	Μαρτίε. κθ'.
Β 1840.	Ἀπριλίε. ιδ'.	1875.	Ἀπριλίε. ιγ'.	1910.	Ἀπριλίε. ιή.
1841.	Μαρτίε. λ'.	Β 1876.	Ἀπριλίε. δ'.	1911.	Ἀπριλίε. ί.
1842.	Ἀπριλίε. ιθ'.	1877.	Μαρτίε. κζ'.	Β 1912.	Μαρτίε. κέ.
1843.	Ἀπριλίε. ιά.	1878.	Ἀπριλίε. ιέ.	1913.	Ἀπριλίε. ιδ'.
Β 1844.	Μαρτίε. κς'.	1879.	Ἀπριλίε. ά.	1914.	Ἀπριλίε. ς'.
1845.	Ἀπριλίε. ιέ.	Β 1880.	Ἀπριλίε. ί.	1915. +	Μαρτίε. κβ'.
1846.	Ἀπριλίε. ζ'.	1881.	Ἀπριλίε. ιβ'.	Β 1916.	Ἀπριλίε. ί.
1847.	Μαρτίε. κγ'.	1882.	Μαρτίε. κή.	1917.	Ἀπριλίε. β'.
Β 1848.	Ἀπριλίε. ιά.	1883.	Ἀπριλίε. ιζ'.	1918.	Ἀπριλίε. κβ'.
1849.	Ἀπριλίε. γ'.	Β 1884.	Ἀπριλίε. ή.	1919.	Ἀπριλίε. ζ'.
1850.	Ἀπριλίε. κγ'.	1885.	Μαρτίε. κδ'.	Β 1920.	Μαρτίε. κγ'.
1851.	Ἀπριλίε. ή.	1886.	Ἀπριλίε. ιγ'.	1921.	Ἀπριλίε. ιή.
Β 1852.	Μαρτίε. λ'.	1887.	Ἀπριλίε. έ.	1922.	Ἀπριλίε. γ'.
1853.	Ἀπριλίε. ιθ'.	Β 1888.	Ἀπριλίε. κδ'.	1923.	Μαρτίε. κς'.
1854.	Ἀπριλίε. ιά.	1889.	Ἀπριλίε. θ'.	Β 1924.	Ἀπριλίε. ιδ'.
1855.	Μαρτίε. κζ'.	1890.	Ἀπριλίε. ά.	1925.	Ἀπριλίε. ς'.
Β 1856.	Ἀπριλίε. ιέ.	1891.	Ἀπριλίε. κα'.	1926.	Ἀπριλίε. ιθ'.

Ἔτη

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΝΗ ΠΑΤΜΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

	Ε'τη ἀπὸ Χρισ̃ε.	τὸ Ἁ'γιον Πάσχα.	Ε'τη ἀπὸ Χρισ̃ε.	τὸ Ἁ'γιον Πάσχα.	Ε'τη ἀπὸ Χρισ̃ε.	τὸ Ἁ'γιον Πάσχα.
	1927. Ἀπριλίε.	ια'.	1962. Ἀπριλίε.	ις'.	1997. Ἀπριλίε.	ιδ'.
Β	1928. Ἀπριλίε.	β'.	1963. Ἀπριλίε.	α'.	Β 1998. Ἀπριλίε.	ς'.
	1929. Ἀπριλίε.	κβ'.	Β 1964. Ἀπριλίε.	ι'.	1999. Μαρτίε.	κϑ'.
	1930. Ἀπριλίε.	ζ'.	1965. Ἀπριλίε.	ιβ'.	2000. Ἀπριλίε.	ιζ'.
	1931. Μαρτίε.	λ'.	1966. Μαρτίε.	κή.	2001. Ἀπριλίε.	β'.
Β	1932. Ἀπριλίε.	ιή.	1967. Ἀπριλίε.	ιζ'.	Β 2002. Ἀπριλίε.	κβ'.
	1933. Ἀπριλίε.	γ'.	Β 1968. Ἀπριλίε.	η'.	2003. Ἀπριλίε.	ιδ'.
	1934. Μαρτίε.	κς'.	1969. Μαρτίε.	λα'.	2004. Μαρτίε.	κϑ'.
	1935. Ἀπριλίε.	ιε'.	1970. Ἀπριλίε.	ιγ'.	2005. Ἀπριλίε.	ιή.
Β	1936. Μαρτίε.	λ'.	1971. Ἀπριλίε.	ε'.	Β 2006. Ἀπριλίε.	ι'.
	1937. Ἀπριλίε.	ιϑ'.	Β 1972. Μαρτίε.	κζ'.	2007. Μαρτίε.	κς'.
	1938. Ἀπριλίε.	ια'.	1973. Ἀπριλίε.	ις'.	2008. Ἀπριλίε.	ιδ'.
	1939. Μαρτίε.	κζ'.	1974. Ἀπριλίε.	α'.	2009. Ἀπριλίε.	ς'.
Β	1940. Ἀπριλίε.	ιε'.	1975. Ἀπριλίε.	κα'.	Β 2010. + Μαρτίε.	κβ'.
	1941. Ἀπριλίε.	ζ'.	Β 1976. Ἀπριλίε.	ιβ'.	2011. Ἀπριλίε.	ια'.
	1942. Μαρτίε.	κγ'.	1977. Μαρτίε.	κή.	2012. Ἀπριλίε.	β'.
	1943. Ἀπριλίε.	ιβ'.	1978. Ἀπριλίε.	ιζ'.	2013. Ἀπριλίε.	κβ'.
Β	1944. Ἀπριλίε.	γ'.	1979. Ἀπριλίε.	ϑ'.	Β 2014. Ἀπριλίε.	ζ'.
	1945. Ἀπριλίε.	κγ'.	Β 1980. Μαρτίε.	κδ'.	2015. Μαρτίε.	λ'.
	1946. Ἀπριλίε.	η'.	1981. Ἀπριλίε.	ιγ'.	2016. Ἀπριλίε.	ιή.
	1947. Μαρτίε.	λα'.	1982. Ἀπριλίε.	ε'.	2017. Ἀπριλίε.	γ'.
Β	1948. Ἀπριλίε.	ιϑ'.	1983. + Ἀπριλ.	κε'.	Β 2018. Μαρτίε.	κς'.
	1949. Ἀπριλίε.	ια'.	Β 1984. Ἀπριλίε.	ϑ'.	2019. Ἀπριλίε.	ιε'.
	1950. Μαρτίε.	κζ'.	1985. Ἀπριλίε.	α'.	2020. Ἀπριλίε.	ς'.
	1951. Ἀπριλίε.	ις'.	1986. Ἀπριλίε.	κα'.	2021. Ἀπριλίε.	ιϑ'.
Β	1952. Ἀπριλίε.	ζ'.	1987. Ἀπριλίε.	ς'.	Β 2022. Ἀπριλίε.	ια'.
	1953. Μαρτίε.	κγ'.	Β 1988. Μαρτίε.	κή.	2023. Ἀπριλίε.	γ'.
	1954. Ἀπριλίε.	ιβ'.	1989. Ἀπριλίε.	ιζ'.	2024. Ἀπριλίε.	κβ'.
	1955. Ἀπριλίε.	δ'.	1990. Ἀπριλίε.	β'.	2025. Ἀπριλίε.	ζ'.
Β	1956. Ἀπριλίε.	κγ'.	1991. Μαρτίε.	κε'.	Β 2026. Μαρτίε.	λ'.
	1957. Ἀπριλίε.	η'.	Β 1992. Ἀπριλίε.	ιγ'.	2027. Ἀπριλίε.	ιϑ'.
	1958. Μαρτίε.	λα'.	1993. Ἀπριλίε.	ε'.	2028. Ἀπριλίε.	γ'.
	1959. Ἀπριλίε.	κ'.	1994. Ἀπριλίε.	ιή.	2029. Μαρτίε.	κς'.
Β	1960. Ἀπριλίε.	δ'.	1995. Ἀπριλίε.	ι'.	Β 2030. Ἀπριλίε.	ιε'.
	1961. Μαρτίε.	κζ'.	Β 1996. Ἀπριλίε.	α'.	2031. Μαρτίε.	λα'.

Ε'τη

	Ε'τη ἀπὸ Χρισ̃ε.	τὸ Ἁ'γιον Πάσχα.	Ε'τη ἀπὸ Χρισ̃ε.	τὸ Ἁ'γιον Πάσχα.	Ε'τη ἀπὸ Χρισ̃ε.	τὸ Ἁ'γιον Πάσχα.
Β	2032. Ἀπριλίε.	ιϑ'.	2067. Μαρτίε.	κή.	2102. Μαρτίε.	κς'.
	2033. Ἀπριλίε.	ια'.	Β 2068. Ἀπριλίε.	ις'.	2103. Ἀπριλίε.	ιε'.
	2034. Μαρτίε.	κζ'.	2069. Ἀπριλίε.	α'.	Β 2104. Ἀπριλίε.	ς'.
	2035. Ἀπριλίε.	ις'.	2070. Ἀπριλίε.	κα'.	2105. + Μαρτίε.	κβ'.
Β	2036. Ἀπριλίε.	ζ'.	2071. Ἀπριλίε.	ς'.	2106. Ἀπριλίε.	ια'.
	2037. Μαρτίε.	κγ'.	Β 2072. Μαρτίε.	κή.	2107. Ἀπριλίε.	γ'.
	2038. Ἀπριλίε.	ιβ'.	2073. Ἀπριλίε.	ιζ'.	Β 2108. Ἀπριλίε.	κβ'.
	2039. Ἀπριλίε.	δ'.	2074. Ἀπριλίε.	ϑ'.	2109. Ἀπριλίε.	ζ'.
Β	2040. Ἀπριλίε.	κγ'.	2075. Μαρτίε.	κε'.	2110. Μαρτίε.	λ'.
	2041. Ἀπριλίε.	η'.	Β 2076. Ἀπριλίε.	ιγ'.	2111. Ἀπριλίε.	ιϑ'.
	2042. Μαρτίε.	λα'.	3077. Ἀπριλίε.	ε'.	Β 2112. Ἀπριλίε.	γ'.
	2043. Ἀπριλίε.	κ'.	2078. + Ἀπριλ.	κε'.	2113. Μαρτίε.	κς'.
Β	2044. Ἀπριλίε.	ια'.	2079. Ἀπριλίε.	ι'.	2114. Ἀπριλίε.	ιε'.
	2045. Μαρτίε.	κζ'.	Β 2080. Ἀπριλίε.	α'.	2115. Μαρτίε.	λα'.
	2046. Ἀπριλίε.	ις'.	2081. Ἀπριλίε.	κα'.	Β 2116. Ἀπριλίε.	ιϑ'.
	2047. Ἀπριλίε.	η'.	2082. Ἀπριλίε.	ς'.	2117. Ἀπριλίε.	ια'.
Β	2048. Μαρτίε.	κγ'.	2083. Μαρτίε.	κϑ'.	2118. Ἀπριλίε.	γ'.
	2049. Ἀπριλίε.	ιβ'.	Β 2084. Ἀπριλίε.	ιζ'.	2119. Ἀπριλίε.	ις'.
	2050. Ἀπριλίε.	δ'.	2085. Ἀπριλίε.	β'.	Β 2120. Ἀπριλίε.	ζ'.
	2051. Ἀπριλίε.	κδ'.	2086. Μαρτίε.	κε'.	2121. Μαρτίε.	λ'.
Β	2052. Ἀπριλίε.	η'.	2087. Ἀπριλίε.	ιδ'.	2122. Ἀπριλίε.	ιϑ'.
	2053. Μαρτίε.	λα'.	Β 2088. Ἀπριλίε.	ε'.	2123. Ἀπριλίε.	δ'.
	2054. Ἀπριλίε.	κ'.	2089. Ἀπριλίε.	ιή.	Β 2124. Μαρτίε.	κς'.
	2055. Ἀπριλίε.	ε'.	2090. Ἀπριλίε.	ι'.	2125. Ἀπριλίε.	ιε'.
Β	2056. Μαρτίε.	κζ'.	2091. Μαρτίε.	κς'.	2126. Μαρτίε.	λα'.
	2057. Ἀπριλίε.	ις'.	Β 2092. Ἀπριλίε.	ιδ'.	2127. Ἀπριλίε.	κ'.
	2058. Ἀπριλίε.	α'.	2093. Ἀπριλίε.	ς'.	Β 2128. Ἀπριλίε.	ια'.
	2059. Ἀπριλίε.	κα'.	2094. Μαρτίε.	κϑ'.	2129. Μαρτίε.	κζ'.
Β	2060. Ἀπριλίε.	ιβ'.	2095. Ἀπριλίε.	ια'.	2130. Ἀπριλίε.	ις'.
	2061. Μαρτίε.	κή.	Β 2096. Ἀπριλίε.	β'.	2131. Ἀπριλίε.	η'.
	2062. Ἀπριλίε.	ιζ'.	2097. Ἀπριλίε.	κβ'.	Β 2132. Μαρτίε.	κγ'.
	2063. Ἀπριλίε.	ϑ'.	2098. Ἀπριλίε.	ιδ'.	2133. Ἀπριλίε.	ιβ'.
Β	2064. Μαρτίε.	λα'.	2099. Μαρτίε.	λ'.	2134. Ἀπριλίε.	δ'.
	2065. Ἀπριλίε.	ιγ'.	Β 2100. Ἀπριλίε.	ιή.	2135. Ἀπριλίε.	κγ'.
	2066. Ἀπριλίε.	ε'.	2101. Ἀπριλίε.	ι'.	Β 2136. Ἀπριλίε.	η'.

Ε'τη

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ἔτη ἀπὸ Χριστ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.	Ἔτη ἀπὸ Χριστ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.	Ἔτη ἀπὸ Χριστ.	τὸ Ἅγιον Πάσχα.
2137.	Μαρτίε. λά.	2147.	Ἀπριλίε. θ.	2157.	Ἀπριλίε. ις.
2138.	Ἀπριλίε. κ.	2148.	Μαρτίε. λα.	2158.	Ἀπριλίε. θ.
2139.	Ἀπριλίε. ε.	2149.	Ἀπριλίε. κ.	2159.	Μαρτίε. κε.
2140.	Μαρτίε. κζ.	2150.	Ἀπριλίε. ε.	2160.	Ἀπριλίε. ιγ.
2141.	Ἀπριλίε. ις.	2151.	Μαρτίε. κη.	2161.	Ἀπριλίε. ε.
2142.	Ἀπριλίε. η.	2152.	Ἀπριλίε. ις.	2162.	Μαρτίε. κη.
2143.	Μαρτίε. κδ.	2153.	Ἀπριλίε. α.	2163.	Ἀπριλίε. ι.
2144.	Ἀπριλίε. ιβ.	2154.	Ἀπριλίε. κα.	2164.	Ἀπριλίε. α.
2145.	Ἀπριλίε. δ.	2155.	Ἀπριλίε. ιγ.	2165.	Ἀπριλίε. κα.
2146.	Ἀπριλίε. κδ.	2156.	Μαρτίε. κη.	2166.	Ἀπριλίε. ζ.

Τέλος μεθ' ὕμνε.

Σοὶ τῇ Ἀνάρχῳ, καὶ τῇ Παντάρχῳ· Τῇ Ἀναιτίῳ, καὶ Πανταιτίῳ, Τῇ Παναρήτῳ, καὶ Πανυμνήτῳ· Τριάδι Θείᾳ, καὶ Παναγίᾳ· Ἀεὶ λατρείαν, φόβῳ προσφέρω.

Σύ-

Σύνοψις τῶν προσεθέντων ἐν τῇ παρέσῃ β'. ἐκδόσει τῆς Μαρτυρικῆς Ἀκολουθίας.

Αἱ δ'. χαλκοχαραχθεῖσαι Μαρτυρικαὶ τῶν Ἁγίων Εἰκόνες·

Ἡ πρὸς τὰς ἐντυγχάνοντας ἐπιστολὴ τῆ Ποιητῆ ὑπὲρ τῆς β'. ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας·

Ἡ περὶ τῶν προσεθέντων ἐν εἴδει ἐπιστολῆς ἐπικύρωσις τῆ πανιερωτάτε Ἁγίε Συνάδων Κυρίε Νικοδήμε·

Ἐκ τῶν Τυπικῶν τὸ ά. έ. καὶ ς'.

Τὸ προσόμοιον, καὶ τὰ γ'. τροπάρια τῆ Ἱερῆ Ἐπιταφίε.

Ἡ ά. β. καὶ γ'. ᾠδὴ τῶν Ἐγκωμίων·

Τὰ Εὐλογητάρια·

Οἱ κδ'. Οἶκοι·

Ἡ Ἐπίκλησις τῶν Ἁγίων, ἡ καὶ Φήμη λεγομένη.

Τὰ δύο τροπάρια τῆ τε Ἁγιασμῆ, καὶ τῆ μεγάλε Ἀποδείπνε·

Αἱ πρὸς τὰς Ἁγίας τρεῖς Εὐχαὶ τῆ Ἁγιασμῆ·

Τὰ ἐν τῷ Παρακλητικῷ Κανόνι προσεθέντα ιδ'. Τροπάρια· } δι' ἀστερίσκων ἐστὶ σεσημειωμένα.

Τὰ ιδ'. Μεγαλυνάρια ἐκ τῶν ἐν τῇ Παρακλήσει·

Τὰ δ'. ἔτι Μεγαλυνάρια τῶν συμπιπτουσῶν Ἑορτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν αὐθημερὸν μαρτυρησάντων ἑτέρων Ἁγίων·

Ἡ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῆν Χριστὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, καὶ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον μάρτυρα αὐτῆ Μανουὴλ τὸν Πέρσην ἰδιάζουσα Εὐχὴ δ΄.

Εὐχὴ εἰς μέτρον τῶν κδ΄. ὡρῶν.

Διάλογος ἁμαρτωλῆ μετὰ τῆ Ἁγίᾳ Μανουὴλ.

Περὶ τῶν Σημάντρων.

Περὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Περὶ τῶν Κηρίων τῆ Ναῆ.

Περὶ τῶν ψαλλομένων ἀργῶς τροπαρίων.

Περὶ τῆς μαρτυρίας τῆ ἱερῆ Λειψάνῳ τῆ Ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρος Μανουὴλ.

Περὶ τῆς Μνήμης τῶν Ἁγίων ὁποίᾳ ἡμέρᾳ συμπίπτει καθ' ἕκαστον χρόνον.

Οἱ τῶν κδ΄. Μαρτυρίων τῶν Ἁγίων ἐν περιλήψει Κατάλογος.

Περὶ τῶν λδ΄. Μαρτυρικῶν Εἰκόνων τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς ἱστορίας καὶ θανάτῳ τῆ παραβάτῳ Ἰουλιανῆ.

Περὶ τῆς ἐφευρέσεως τῶν δύο σπανιωτάτων Πασχαλίων.

Τὰ δύο σπανιώτατα Πασχάλια.

Καταγραφὴ τνά. Πασχαλίων ἐλευσομένων.

Οἱ διάφοροι στίχοι.

Πί-

Πίναξ ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ περιεχομένων.

Φύλ.

Τὸ πρὸς τὲς ἐντυγχάνοντας, ὑπὲρ τῆς προσθήκης τινων καὶ β΄. ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας ταύτης 3

Ἡ περὶ τῶν προσεθέντων ἐν εἴδει ἐπιστολῆς ἐπικύρωσις τῆ πανιερωτάτῳ ἁγίῳ Συνάδων κυρίῳ Νικοδήμῳ 5

Τὸ πρὸς τὲς ἐντευξομένους, περὶ τῆς κατὰ πρῶτον συντεθείσης Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων 8

Τὸ πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα, περὶ τῆ εὐλαβῶς ἀναγινώσκειν τὴν Ἀκολουθίαν 9

Ἡ περὶ τῆς κατὰ πρῶτον συντεθείσης Ἀκολουθίας ἐν εἴδει ἐπιστολῆς ἐπικύρωσις τῳ Πανοσιοσοφολογιωτάτῳ Διδασκάλῳ καὶ Ἱεροκήρυκος κυρίῳ Δωροθέῳ 9

Τυπικὸν Α΄. περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Μαρτύρων μὴ συμπιπτούσης Κυριακῇ, ἢ ἑτέρᾳ Ἑορτῇ 12

Τυπικὸν Β΄. περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων συμπιπτούσης Κυριακῇ 21

Τυπικὸν Γ΄. περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων συμπιπτούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων 23

Τυπικὸν Δ΄. περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων συμπιπτούσης τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἢ τοῖς Μεθεόρτοις αὐτῆς 26

Τυπικὸν Ε΄. περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων συμπιπτούσης τῇ ἑορτῇ τῆ Ἁγίᾳ νέᾳ Μάρτυρος Ἰωάννῃ τῆ ἐκ Σοτζάβης 27

Τυπικὸν ς΄. περὶ τῆ Ἀκαθίστου τῶν Ἁγίων ὕμνου 29

Ὁ μικρὸς Ἑσπερινὸς 33

Ἡ ἔναρξις τῆ μεγάλου Ἑσπερινοῦ 36

Ἡ ἀρχὴ τῆ Ὄρθρου 47

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆ Ὄρθρου 50

Τὰ Συναξάρια τῆς ς΄. ᾠδῆς 66

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Φύλ.

Οἱ Αἶνοι 80
Οἱ Μακαρισμοὶ 82
Τὸ Ἀποστολευαγγέλιον τῆς Θείας Λειτουργίας 83
Τὰ ἰδιόμελα τῆ ἁγίᾳ Ἐλαίᾳ 85
Τὸ Προσόμοιον, καὶ τὰ γ'. Τροπάρια τῆ ἱερῆ Ἐπιταφίῳ 90
Ἡ α'. σάσις τῶν Ἐγκωμίων· πρὸς τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ. 91
Ἡ β'. σάσις· πρὸς τὸ Ἄξιόν ἐστιν 95
Ἡ γ'. σάσις πρὸς τὸ Αἱ γενεαὶ πᾶσαι 99
Τὰ Εὐλογητάρια 102
Ἡ Ἀκολουθία τῆ Ἀναστάσει, ἤτοι οἱ κδ'. Οἶκοι τῶν Ἁγίων 104
Ὁ ἑλληνικὸς Βίος τῆ Μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων μετὰ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῆ 117
Ὁ πρὸς τὸς Ἁγίους Ἐγκωμιαστικὸς λόγος 157
Τὸ μαρτύριον τῆ ἁγίᾳ νεομάρτυρος Μανουὴλ τῆ Κρητὸς 186
Ἡ Ἐπίκλησις τῶν Ἁγίων 191
Τὰ δύο Τροπάρια τῆ τε Ἁγιασμῆ, καὶ τῆ μεγάλῃ Ἀποδείπνῳ 191
Ἡ πρὸς τὸς Ἁγίους τρεῖς εὐχὴ τῆ Ἁγιασμῆ 192
Ἡ πρὸς τὸς Ἁγίους Παράκλησις μετὰ τῶν προσεθέντων Τροπαρίων τε καὶ Μεγαλυναρίων ἀνὰ ιδ'. 203
Τὰ δ'. Μεγαλυνάρια τῶν συμπιπτουσῶν ἑορτῶν τῇ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων μνήμῃ 220
Ὁ Κανὼν τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν μαρτυρησάντων ἑτέρων Ἁγίων 221
Ἡ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, καὶ Ἅγιον μάρτυρα αὐτῆ Μανουὴλ τὸν Πέρσην ἰδιάζουσα Εὐχὴ δ'. 228
Εὐχὴ εἰς μέτρον τῶν κδ'. ὡρῶν 233
Διάλογος ἁμαρτωλῆ μετὰ τῆ Ἁγίᾳ Μανουὴλ 237
Ποσάκις σημαίνεσι κατὰ τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων 239

Περὶ

Φύλ.

Περὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων 241
Περὶ τῶν τῆ Ναῆ κηρίων, πότε δεῖ ἅπτειν αὐτὰ κατὰ τάξιν 242
Περὶ τῶν ψαλλομένων ἀργῶς τροπαρίων 244
Περὶ τῆς τῆ ἱερῆ Λειψάνῳ τῆ Ἁγίᾳ Μανουὴλ ἐγγράφου μαρτυρίας τῶν Ἀρχιερέων 246
Περὶ τῆ εὑρίσκειν ὁποία τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος ἡ τῶν Ἁγίων μνήμη συμπίπτει κατ' ἔτος 248
Ὁ περιληπτικὸς κατάλογος τῶν κδ'. Φρικτῶν Μαρτυρίων τῶν Ἁγίων 249
Περὶ τῶν λδ'. Εἰκόνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων 251
Περὶ τῆς ἰσορίας καὶ θανάτου τῆ παραβάτου Γελιανοῦ... 265
Περὶ τῆς ἐφευρέσεως τῶν δύο σπανιωτάτων Πασχαλίων 273
Τὸ κατὰ τὴν κβ'. Μαρτίου Πασχάλιον 274
Τὸ κατὰ τὴν κε'. Ἀπριλλίου Πασχάλιον 276
Καταγραφὴ τνα'. Πασχαλίων ἐλευσομένων 278
Σύνοψις τῶν προσεθέντων ἐν τῇ παρούσῃ β'. ἐκδόσει τῆς Μαρτυρικῆς Ἀκολουθίας 283

Στί-

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΙΔΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Στίχοι πρὸς τὰς Ἁγίας Μάρτυρας ἐκ μέρους τῆ Ποιητῆ.

Οὐ δύναμαι Τρεῖς ΜΑΡΤΥΡΕΣ παυχᾶσθαί με
τῆς Βίβλου,
Ἐπεὶ ὀκ ἔσιν ἔργον μὸ ὄντος ἔμπλεω ῥύπου·
Αὐτοί με ἐφωτίσατε πῶς δεῖ μ' Ὑμᾶς αἰνέσαι,
Κλίναντες πρὸς τὴν ταπεινὴν δέησίν μὸ ὦ Πέρσαι·
Ἐπεὶ τοίνυν Ὑμέτερα ἄθλοι γέρα καὶ Βίβλος,
Ὑμῖν ἀνήκει μόνοις γε ὁ τῶν ἐπαίνων τίτλος·

✝

Χρησῶν ἁπάντων, Χριστὸς Ἀρχὴ καὶ Τέλος·
Ὧ ἡ Δόξα καὶ τὸ Κράτος, ἡ Τιμὴ καὶ ἡ
Λατρεία, εἰς τὸς ἀπεράντους αἰῶνας,
τῶν ἀτελευτήτων αἰώνων,
ΑΜΗΝ.

ΠΑΡΑΔΡΟΜΑΙ.

	Φύλ.	Ἀ.
Μεγαλυναλίοις ἀντὶ μεγαλυναρίοις	1.	19.
„Ζῆτε ἀντὶ ζήτε	19.	7.
„Ο"τι ἀντὶ Ε"τι	19.	24.
„Πολυΐμνητε ἀντὶ Πολυΰμνητε	33.	22.
„Ἀθητῶν ἀντὶ Ἀθλητῶν	51.	4.
„ἡ Συρὸς ἀντὶ ἡ Σορός	227.	19.
Οἶκον ἀντὶ Οἴκων	244.	13.
Ἀπολυτίκα ἀντὶ ἀπολυτίκια	245.	5.
Καπετάσματος ἀντὶ Καταπετάσματος	261.	12.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΔΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΣΤΟΡΙΟΥ

Αἱ ἐν τῇ Β.' Ἐκδόσει τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Μανουὴλ Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ συμβᾶσαι κυριώτεραι παραδρομαὶ τοῦ τύπου, Διορθώσεως χάριν.

Φύλλα	Σελίδ.	Ἀντὶ	Διόρθωσον.
1.	19.	μεγαλυναλίοις	μεγαλυναρίοις
7.	8.	φοβερᾷ	φοβερᾷ ἡμέρᾳ
12.	27.	ὑσιωπήσομεν	Οὐ σιωπήσομεν
13.	10.	πάκυσον	Ἐπάκουσον
15.	8.	Κανδηκάπτῃ	Κανδηλάπτῃ
19.	24.	Ὅ τι	Ἔ τι
20.	4.	ράπεζαν	Τράπεζαν
—	5.	τόσῳ	τόπῳ
21.	12.	ληπτομερεξάτης	λεπτομερεξάτης
22.	31.	αταβασία	Καταβασία
25.	5.	κατεπλάχη	κατεπλάγη
41.	1.	νεφρῶν	νεφῶν
47.	3.	ἀξέρας	ἀξέρας, Δίς.
50.	5.	ἐφ' ἡμᾶς	ἐφ' ὑμᾶς
51.	4.	ἀθητῶν	ἀθλητῶν
53.	3.	τὰ ἔνυλε	τὰ ἔνυλα
66.	14.	μικρᾷ	μιαρᾷ
75.	21.	πᾶντας	πᾶντες
76.	18.	καθυπομείναντες	καθυπομείναντας
87.	15.	αὐτῆς	αὐτῆς
88.	16.	τὴν ἐν τρισὶ	τὸν ἓν τρισὶ
99.	19.	ζωαποιῷ	ζωοποιῷ
102.	1.	μήτερ	μήτηρ
106.	19.	θυόντος	θύοντος
111.	8.	αἶρε	χαῖρε
146.	4.	δοκιμάζωντες	δοκιμάζοντας
152.	3.	ἐπιεῤῥίψυν	ἐπιεῤῥίψων
156.	25.	καὶ μέλλοντα	καὶ τὰ μέλλοντα
159.	3.	ἐκλαψαντες	ἐκλαιψάντες
173.	17.	ὑπερήφανοι	ἀνυπερήφανοι
181.	23.	ἀποκακρύνωμεν	ἀπομακρύνωμεν
197.	17.	ἁγίασας	ἡγίασας
205.	21.	ἐυραζοντες	ἐυραζοντας
207.	14.	βρεσβεύσατε	πρεσβεύσατε
210.	20.	πλασφημησαντι	βλασφημήσαντι
210.	23.	ἀπολογίοιησθε	ἀπολογίσησθε
211.	7.	βρεσμεύειν	πρεσβεύειν

ΕΘΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΡΑΤΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ

Φύλλα	Σελίδ.	Ἀντὶ	Διόρθωσον.
212.	7.	ἐκ πάθυ	ἐκ πύθυ
	11.	βαδίζων	βαδίζον
213.	19.	τὴν προσασίαν	σὴν προσασίαν
214.	1.	κατακρυφῆσαι	κατατρυφῆσαι
217.	3.	ἐνδόξυ μάρτυρος	ἐνδόξυ ἑτέρυ μάρτυρος
	21.	τὸ Κύριον	τὸν Κύριον
219.	9.	προσκυνήσαντες	προσκυνησοντες
227.	19.	συρὸς	σορὸς
238.	4.	ἀνομοίας	ἀνομίας
	5.	λύει με	λύειν με
244.	13.	οἶκον	οἴκων
245.	5.	ἀπολυτίκα	ἀπολυτίκια
249.	6.	ὐν τοῖς	σὺν τοῖς
261.	12.	καπετάσματος	καταπετάσματος
263.	9.	πρεσβείαις	πρεσβείας
	18.	προϋπαρξαντες	προϋπάρξαντας
275.	5.	θμς.'	ϡμς.'
276.'	20.	φθιδ.'	φϡιδ.'
	3.	φθιε.'	φϡιε.'
277.	5.	φιθ.'	ϡιθ.'
	22.	φθπβ.'	φϡπβ.'
278.	3.	φθπγ.'	φϡπγ.'
279.	29.	1920. μαρτίυ κγ.'	1920. μαρτίυ κθ.'
280.	2.	Β 1998.	1998.
	4.	2000.	Β 2000.
	6.	Β 2002.	2002.
	8.	2004.	Β 2004.
	10.	Β 2006.	2006.
	12.	2008.	Β 2008.
	14.	Β 2010.	2010.
	16.	2012.	Β 2012.
	18.	Β 2014.	2014.
	20.	2016.	Β 2016.
	22.	Β 2018.	2018.
	24.	2020.	Β 2020.
	26.	Β 2022.	2022.
	28.	2024.	Β 2024.
	30.	Β 2026.	2026.
	32.	2028.	Β 2028.
	34.	Β 2030.	2030.
287.	15.	274.	276.
	16.	276.	278.

ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ